

OCHTENDBESPREKING op vrijdag 29 april 1983

Aanwezig: H.BVD - PH.BVD - K/B - PHB - HC - HD - HE - HSBP - HTD
Afwezig : --

1. Actie Onkruit.

Bij de inbraak van Onkruiters in bunkers in de duinen bij Katwijk en Noordwijk is een hoeveelheid documenten onttreemd. Uit de bunker van de Civiele Verdediging is een zg. synchronisatie-schema verdwenen.

29 april 1983

OCHTENDBESPREEKING op vrijdag 27 mei 1983

Aanwezig: H.BVD - PH.BVD - K/B - HB - HC - HD - HE - HSBP - HTD
Afwezig : --

1. Inbraak in bunkers niet vervolgd?

HB doet mededeling van een gesprek met de LOvJ over de inbraak in de bunkers te Katwijk en Noordwijk door Onkruiters. Defensie schijnt niet van zins te zijn aangifte te doen.

HD meent, dat door terughoudendheid in zulke gevallen waarin strafbare feiten zijn gepleegd, het beveiligingswerk ongeloofwaardig wordt.

27 mei 1983

A U R O R A d.d. 10 april 1984

Aanwezig: PHBVD - HB - HC - HD - HE - HSBP - HTD - HK

Afwezig: HBVD

Onkruit van Woensdrecht naar Volkel

Defensie verspreide een persbulletin dat vele actievoerders thuis hield. Een harde kern week uit naar Volkel en liep zonder veel moeite een herstelwerkplaats voor wapenen binnen. Een grote groep viel in handen van de Kon. Marechaussee.

A U R O R A d.d. 8 januari 1985

Aanwezig: HBVD - PHBVD - HB - HC - HD - HE - HSBP - HTD - HK

Afwezig: - - -

1. Activisme

Vrijdag a.s. begint Reforger 1985, activisten bezinnen zich op acties.

Het is nog de vraag of de "RAF-sympathisanten", die onlangs enkele demonstratieve acties organiseerden en een trein deden stoppen, inderdaad iets met de RAF van doen hebben.

8-1-1985

A U R O R A d.d. 15 januari 1985

Aanwezig: HBVD - PHBVD - HB - HC - HE - HTD - HSBP - HK

Afwezig : HD

1. RAF

Getracht wordt vast te stellen of zich in Nederland sympathisanten bevinden.

15-1-1985

A U R O R A d.d. 22 januari 1985

Aanwezig: HBVD - PHBVD - HB - HC - HD - HE - HTD - HSBP - HK

Afwezig: --

Terrorisme

Oude en nieuwe generaties van de RAF steken in de BRD de kop op; sedert de hongerstaking van enkele gevangen zittende kopstukken zouden al zo'n 40 aanslagen zijn gepleegd. Ook in ons land zijn sympathisanten weer actief.

Ministerie van Binnenlandse Zaken

Postadres
Postbus 20011
2500 EA 's-Gravenhage

**Aan de Landelijk Officier van Justitie
belast met de opsporing van misdrijven
van terroristische aard,**

**Paleis van Justitie,
Juliana van Stolberglaan 2,
's-GR A V E N H A G E**

Bijlagen

Uw brief

Ons nummer
2002211

Datum
1 oktober 1985

Onderwerp

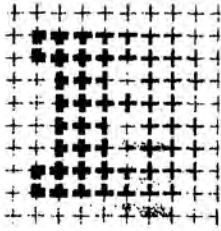
Dienstonderdeel

F	ACD 851011 050
	datum 02 OKT. 1985
	CO 2002211-59
F	b. — d. —

Op 17 september 1985 werd brand gesticht in de MAKRO-vestiging (onderdeel van het S.H.V.-concern) te Duivendrecht. Enkele dagen later werd de brand geclaimd door "Revolutionaire anti Rascistische actie". Uit de persverklaring van deze actiegroep blijkt dat de brandstichting werd uitgevoerd om politieke redenen, n.l. het verslechterde politieke klimaat in Zuid-Afrika.

Al eerder was er sprake van politieke geweldsuitingen. Op 11 september 1984 werd een bomaanslag gepleegd tegen het Van Heutz-monument te Amsterdam en op 7 januari 1985 werd brand gesticht bij de Fa. Trans World Oil te Berg en Dal. Hoewel mijn Dienst niet over concrete aanwijzingen beschikt, mag een direct verband tussen deze laatstgenoemde aanslagen en de recente brandstichting bij de MAKRO niet worden uitgesloten. Met betrekking tot de aanslagen tegen het Van Heutz-monument en Trans World Oil beschikt mijn Dienst over aanwijzingen die zouden kunnen duiden op een mogelijke betrokkenheid van enkele Amsterdamse activisten.

Bezoekadres
President Kennedylaan 25
's-Gravenhage

Verder beschikt mijn Dienst over gegevens dat bepaalde activistenkernen actief betrokken waren bij zogenaamde anti-Zuid-Afrika acties, waarbij in sommige gevallen sprake was van ernstige zaakschade.

Deze activistenkernen zijn gehuisvest in de kraakpanden Frederik Hendrikstraat 111-115 en Stadhouderskade 82 te Amsterdam.

HET HOOFD VAN DE DIENST

Mr. P. de Haan

F	ACD 851105 125
	datum 22 OKT. 1985
	CO
F	b. — d. —

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Dletr.: BF	Bijlage(n):
Afschr.:	BO: 212.053

Betreft: Makro-brand.

Vernomen is dat tijdens de uitzending van Radio Stad waarin een interview met de brandstichter van de Makro-brand plaats vond, de stem is herkend van

9 juli 1986.

K O M M U N I K E E

Betreffende aanslag op het hoofdkantoor van de Koninklijke Emballage-
Industrie Van Leer BV in Amstelveen.

Hoofdkantoor van de Koninklijke Emballage Industrie Van Leer bv in Amstelveen

J.E. Andriessen (

Vannacht hebben wij het hoofdkantoor van Van Leer BV in Amstelveen aangevallen. Vanuit dit kantoor wordt leiding gegeven aan één van de grootste van de 169 Nederlandse bedrijven die handelsbetrekkingen met Zuid-Afrika onderhouden.

Van Leer BV heeft 100 fabrieken verspreid over 32 landen. In het totaal heeft deze multinational 14.000 mensen in dienst, een omzet van 3,15 miljard en bedroeg de winst in 1985 75 miljoen gulden.

In Zuid-Afrika bezit Van Leer BV 14 fabrieken met zo'n kleine 2000 werknemers, waarvan 4/5 zwarte mensen. Deze Zuidafrikaanse dochter Van Leer South-Africa (Pty) is al 50 jaar in Zuid-Afrika gevestigd en produceert vaten, sanitair en zonneboilers. Eén van de voormalige directeuren publiceerde in 1977 een boekje waarin het apartheidssysteem als de oplossing voor de Zuidafrikaanse problemen werd aangeprezen.

Van Leer BV steunt actief de "thuislanden" politiek via vestigingen in "kleurlingen" gebieden bij Kaapstad en Pietermaritzburg en in het "thuisland" Ciskei. De lonen daar liggen een kwart lager dan de lonen in Johannesburg. Van Leer BV benoemt de motieven voor deze houding als volgt:

"Hoewel de onderneming niet in kan stemmen met de politieke implicaties van decentralisatie maken de winsten het de moeite waard. We zijn bereid wat gekrakkeel te aanvaarden vanwege deze steun".

Ook maakt Van Leer BV het de vakbonden in de Zuidafrikaanse vestigingen erg moeilijk. Het F.N.V. spande een rechtszaak tegen Van Leer BV aan, vanwege het ontslag van de vakbondsvoorzitter Mqhayi.

De voorzitter van de Raad van Bestuur van Van Leer BV Andriessen (voormalige minister van economische zaken, aankomend voorzitter van de Nederlandse Christelijke Werkgeversorganisatie) verklaarde hierover in een recent interview :

"Wij konformereren ons aan de gewoontes van het land, waar het ontslagprocedures betreft."

en melde verder trots dat de multinational tegen een stootje kan, omdat het ook de machtswisseling in Zimbabwe overleefd had. En men er ook niet overpeinst zich uit Zuid-Afrika terug te trekken.

Toch is het bedrijf er wat aangelegen de harde houding t.a.v. belangen en winst voor het oog enigszins te verzachten. Bijvoorbeeld: door middel van de Van Leer Foundation.

Een "filantropiese" instelling die projekten uitvoert in de landen van vestiging t.a.v. "achtergebleven" kinderen.

Nemen met de ene hand: het ekonomies profiteren van het systeem van apartheid, onderdrukking en vernietiging, om met de andere hand de kruimeltjes van de zo verkregen winsten "liefdadig" ter beschikking te stellen aan de slachtoffers van dit systeem.

Bijna een jaar geleden is het inmiddels dat Pretoria op het toegenomen zwarte verzet reageerde met de afkondiging van de noodtoestand voor een kwart van de bevolking. Deze vrijbrief voor politie en veiligheidstroepen leidde tot duizenden arrestaties en honderden doden.

In september 1985 besluit de E.E.G.-top tot verdere studie en wacht "een redelijke afzienbare tijd" af. In oktober 1985 blijkt de Gemenebest konferentie dezelfde verdragingstaktiek toe te passen. Binnen deze "afzienbare tijd" wordt vanuit Zuid-Afrika de zoveelste luchtaanval op de frontstaten uitgevoerd, wordt de berichtgeving eerst aan banden gelegd om later helemaal te worden verboden,

- worden opnieuw duizenden mensen gearresteerd
- word de noodtoestand permanent over het gehele land afgekondigd
- worden de meest waanzinnige veiligheidswetten ingevoerd
- worden in Crossroads 50.000 mensen dakloos door toedoen van door Pretoria gecoördineerde en gedirigeerde terreurbendes en sterven meer dan 1000 mensen.

De afgelopen maand bogen de Westerse machthebbers zich weer over hun relatie met Zuid-Afrika. Algemeen uitgangspunt hierbij van zowel de Gemenebest-konferentie als de -pas besloten- E.E.G.-top en de V.S. is het veilig stellen van Zuid-Afrika als politiek, militair en ekonomies steunpunt voor het Westen

Ekonomies is Zuid-Afrika van belang als grondstoffenleverancier en als goedkoop arbeidsreservoir voor de meer dan 1000 Westerse multinationals.

Het kapitalistische staatsbestel en het fervente anti-kommunisme in Zuid-Afrika worden als gunstige voorwaarden ter handhaving van deze positie beschouwd.

Daarnaast is de door Zuid-Afrika gevoerde militaire- ekonomiese destabilisatie politiek t.a.v. de zich lange socialistiese lijnen ontwikkelende volkeren van Angola, Namibië en Zimbabwe een extra grond voor Westerse steun.

Echter, de te voeren strategie om deze belangen veilig te stellen, benodigd intussen enige korrekties met name wat betreft de houding ten opzichte van het zwarte verzet.

Men vreest dat een te harde houding, d.w.z. kontinuering van onverhulde steun aan het apartheidsregime zich uiteindelijk tegen de Westerse belanger zal keren.

Malcolm Fraser (Australië) voorzitter van de Gemenebestkommissie die onlang rapport uitbracht, verwoordde dit als volgt:

"Als men het concept van sancties niet omarmt, zullen over 8, 10 of 12 jaar wanneer de zwarte meerderheid het voor het zeggen krijgt, de Westerse economische belangen genationaliseerd worden. Als daarentegen via onderhandelingen hervormingen worden afgedwongen, dan twijfelen wij er niet aan dat een toekomstige zwarte regering zich gematigd en pragmatisch zal opstellen zoals in Zimbabwe is gebeurd."

Dit perspectief van de op hande zijnde zwarte revolutie bracht ook de Zuid-Afrikaanse zakenwereld tot onderhandeling.

Het bovenstaande is een impliciete erkenning van de kracht van het zwarte verzet. Waar tegenover het merendeel der Westerse machthebbers hun belangen het gunstigst veilig gesteld ziet door een door sancties en hervormingen bijgesteld apartheidsbeleid.

In dit licht zullen halfslachtige sancties en beperkte boycots dan ook vnl. contra-revolutionaire en propagandistische doelen dienen, niet in hun directe uitwerking maar wat betreft de achterliggende strategie om het revolutionair zwarte volkverzet te kanaliseren, de druk van de ketel te halen om zo al te verregaande socialistische veranderingen in de kiem te smoren.

Zuid-Afrika is een vitaal onderdeel van de wereldwijde imperialistische uitbuitingsstructuur. Een netwerk waarbinnen een boycot van of sancties tegen Zuid-Afrika slechts een oppervlakkige verschuiving van de geldstromen zullen opleveren. De ontsnappingsmogelijkheden zitten in het systeem verweven. Recentelijk sloot Zuid-Afrika een militair pakt met Chili en Paraguay. Tussen Zuid-Afrika en Israël bestaat een sterke economisch-politieke band. Israël is Zuid-Afrika belangrijkste handelspartner wat tot uitdrukking komt in gemeenschappelijke industrieën. Zuid-Afrika levert Israël strategisch belangrijke grondstoffen zoals o.a. steenkool, uranium, staal en diamant. Naast gezamenlijke wapenontwikkeling bestaat er een volledige samenwerking en informatie uitwisseling tussen de geheime diensten m.n. op het gebied van kontra-guerrilla en staatsterreur methoden. Bovendien gebruikt Zuid-Afrika Israël om zijn produkten op de Westerse markt te krijgen voorzien van een stempel "made in Israël".

Ondanks het ingestelde olie- en wapenembargo kost het Zuid-Afrika geen enkele moeite een afzetmarkt voor haar wapenhandel te vinden, o.a. Marokko, Chili, Paraguay, Taiwan en Iran behoren tot de vaste afnemers waarmee de lijn van bloedige fascistiese onderdrukking openlijk voortgezet word. Terwijl tegelijkertijd het sociaal-demokratiese Westen zich naar buiten toe verontwaardigd en bemiddelend opstelt.

Een kwestie van taakverdeling binnen het streven naar een ekonomies, stabiel, kapitalisties Zuid-Afrika waarbinnen de scherpe kantjes van het apartheidsbeleid zijn afgeslepen en de zwarte revolutie word ingedamd.

Een globale taakverdeling, want ook binnen de Nederlandse staat blijkt het een Zuidafrikaanse multinational als Anglo-American geen enkele moeite te kosten om via BV's belastingontduiking etc. enorme winsten te maken en veilig te stellen.

Door de houding van het Zuidafrikaanse apartheidsregime dat mede onder druk van extreem-rechts lijkt te willen afstevenen op een totale uitroeiing van de zwarte bevolking, spitst de konfrontatie zich meer en meer toe en zal verre gaande konsukwenties hebben. De huidige volledige controle van het regime gebaseerd op het feit dat het alle produktiemiddelen in handen heeft, zal volledige zelfbeschikking blijven blokkeren. De Zuidafrikaanse revolutie heeft alleen kans van slagen als deze macht word doorbroken en de basis ervan: de fabrieken, de mijnen en het land terugkomt in handen van de zwarte bevolking.

Onze solidariteit met de strijd in Zuid-Afrika komt niet alleen voort vanuit onze woede over de witte superioriteitswaan die Zuid-Afrika teistert, maar ook vanuit de gezamenlijkheid van de anti-imperialistiese strijd. Zoals voor de revolutionaire bevrijdingsstrijd in Zuid-Afrika de VS en Europa delen zijn van het probleem zo is voor iedereen die fundamentele veranderingen wil, voor elke revolutionair, de vrijheidsstrijd in Zuid-Afrika een deel van de oplossing.

Een vrij Azania is een overwinning op het imperialisme, maar de strijd zal doorgaan. Dáár en op alle fronten.

In Zuid-Afrika neemt de vrijheidsstrijd dagelijks in kracht en omvang toe. De direkte aanval -hier- op de ekonomiese peilers van de apartheid voedt die kracht en ondergraft de positie van het Zuidafrikaanse regime.

Vannacht was de Nederlandse multinational Van Leer BV aan de beurt. Een bedrijf met als bakermat Nederland -West-Europa- vertegenwoordigd over de gehele wereld, mede verantwoordelijk voor de onderdrukking binnen kapitalistische verhoudingen. De verandering van die verhoudingen moet je bevechten.

Bevechten door hier -in het Westen- al die economiese, politieke en militaire instituties aan te vallen, die de onderdrukking hier en elders mogelijk maken. Daarin ligt de gezamenlijkheid van onze strijd, ons enige perspectief en onze onvoorwaardelijke solidariteit met de zwarte revolutionaire strijd in Zuid-Afrika, die zo bloedig bevochten moeten worden.

REVOLUTIONAIRE

ANTI

RACISTIESE

AKTIE

Logboek BFB

Ontvangen van/ Bevestiging van	Log.nr. : 442-86	ACD			
Dienst: <u>ADI</u>	Datum: <u>9-7-86</u>	datum			
Naam : <u>Wa</u>	Tijd : _____	CO			
Door : <u>BFB/B1</u>		b. d.			
Heeft betrekking op	Gezien door				
CO-nummer : _____	HBVD	PHBVD	HB	PHB	
Log.nr. : <u>443-86</u>					
Notitie nr.: _____					
Rapport					
Betreft: <u>Brandstichting Van LEER.</u>	Bron:				
<p>Bericht: Van ADI werd om 09.40 uur een teletekstbericht verkregen waarin wordt gemeld dat een zijvleugel van de Kon. Emballage Industrie Van LEER vandochtend is uitgebrand. De Revolutionaire Anti-Racistiese Aktie heeft gezegd de brand te hebben gesticht i.v.m. handelsbetrekkingen met Zuid Afrika. Van werd bijgaande persverklaring verkregen</p>					

<u>Doorgegeven aan</u>				
Dienst: _____				
Naam : _____				
Datum : _____				
Tijd : _____				

Traces gevraagd aan:

298.654.2/48
BARA / Mqhayi 9

9 juli 1986.

K O M M U N I K E E

Betreffende aanslag op het hoofdkantoor van de Koninklijke Emballage-Industrie Van Leer BV in Amstelveen.

Vannacht hebben wij het hoofdkantoor van Van Leer BV in Amstelveen aangevallen. Vanuit dit kantoor wordt leiding gegeven aan één van de grootste van de 169 Nederlandse bedrijven die handelsbetrekkingen met Zuid-Afrika onderhouden.

Van Leer BV heeft 100 fabrieken verspreid over 32 landen. In het totaal heeft deze multinational 14.000 mensen in dienst, een omzet van 3,15 miljard en bedroeg de winst in 1985 75 miljoen gulden.

In Zuid-Afrika bezit Van Leer BV 14 fabrieken met zo'n kleine 2000 werknemers, waarvan 4/5 zwarte mensen. Deze Zuidafrikaanse dochter Van Leer South-Africa (Pty) is al 50 jaar in Zuid-Afrika gevestigd en produceert vaten, sanitair en zonneboilers. Eén van de voormalige directeuren publiceerde in 1977 een boekje waarin het apartheidssysteem als de oplossing voor de Zuidafrikaanse problemen werd aangeprezen.

Van Leer BV steunt actief de "thuislanden" politiek via vestigingen in "kleurlingen" gebieden bij Kaapstad en Pietermaritzburg en in het "thuisland" Ciskei. De lonen daar liggen een kwart lager dan de lonen in Johannesburg. Van Leer BV benoemt de motieven voor deze houding als volgt:

"Hoewel de onderneming niet in kan stemmen met de politieke implicaties van decentralisatie maken de winsten het de moeite waard. We zijn bereid wat gekrakkeel te aanvaarden vanwege deze steun".

Ook maakt Van Leer BV het de vakbonden in de Zuidafrikaanse vestigingen erg moeilijk. Het F.N.V. spande een rechtszaak tegen Van Leer BV aan, vanwege het ontslag van de vakbondsvoorzitter Mqhayi.

De voorzitter van de Raad van Bestuur van Van Leer BV Andriessen (voormalige minister van economische zaken, aankomend voorzitter van de Nederlandse Christelijke Werkgeversorganisatie) verklaarde hierover in een recent interview :

"Wij konformereren ons aan de gewoontes van het land, waar het ontslagprocedures betreft."

WAR NEWS

en melde verder trots dat de multinational tegen een stootje kan, omdat het ook de machtswisseling in Zimbabwe overleefd had. En men er ook niet overpeinst zich uit Zuid-Afrika terug te trekken.

Toch is het bedrijf er wat aangelegen de harde houding t.a.v. belangen en winst voor het oog enigszins te verzachten. Bijvoorbeeld: door middel van de Van Leer Foundation.

Een "filantropiese" instelling die projekten uitvoert in de landen van vestiging t.a.v. "achtergebleven" kinderen.

Nemen met de ene hand: het ekonomies profiteren van het systeem van apartheid, onderdrukking en vernietiging, om met de andere hand de kruimeltjes van de zo verkregen winsten "liefdadig" ter beschikking te stellen aan de slachtoffers van dit systeem.

Bijna een jaar geleden is het inmiddels dat Pretoria op het toegenomen wachte verzet reageerde met de afkondiging van de noodtoestand voor een kwart van de bevolking. Deze vrijbrief voor politie en veiligheidstroepen leidde tot duizenden arrestaties en honderden doden.

In september 1985 besluit de E.E.G.-top tot verdere studie en wacht "een redelijke afzienbare tijd" af. In oktober 1985 blijkt de Gemenebest konferentie dezelfde verdragingsstaktiek toe te passen. Binnen deze "afzienbare tijd" word vanuit Zuid-Afrika de zoveelste luchtaanval op de frontstaten uitgevoerd, wordt de berichtgeving eerst aan banden gelegd om later helemaal te worden verboden,

- worden opnieuw duizenden mensen gearresteerd
- word de noodtoestand permanent over het gehele land afgekondigd
- worden de meest waanzinnige veiligheidswetten ingevoerd
- worden in Crossroads 50.000 mensen dakloos door toedoen van door Pretoria gecoördineerde en gedirigeerde terreurbendes en sterven meer dan 1000 mensen.

De afgelopen maand bogen de Westerse machthebbers zich weer over hun relatie met Zuid-Afrika. Algemeen uitgangspunt hierbij van zowel de Gemenebest-konferentie als de -pas besloten- E.E.G.-top en de V.S. is het veilig stellen van Zuid-Afrika als politiek, militair en ekonomies steunpunt voor het Westen.

Ekonomies is Zuid-Afrika van belang als grondstoffenleverancier en als goedkoop arbeidsreservoir voor de meer dan 1000 Westerse multinationals.

Het kapitalistiese staatsbestel en het fervente anti-kommunisme in Zuid-Afrika worden als gunstige voorwaarden ter handhaving van deze positie beschouwd.

Daarnaast is de door Zuid-Afrika gevoerde militaire- ekonomiese destabilisatie

WAR NEWS

politiek t.a.v. de zich lange socialistiese lijnen ontwikkelende volkeren van Angola, Namibiën Zimbabwe een extra grond voor Westerse steun.

Echter, de te voeren strategie om deze belangen veilig te stellen, benodigd intussen enige korrekties met name wat betreft de houding ten opzichte van het zwarte verzet.

Men vreest dat een te harde houding, d.w.z. kontinuering van onverhulde steun aan het apartheidsregime zich uiteindelijk tegen de Westerse belangen zal keren.

Malcolm Fraser (Australië) voorzitter van de Gemeenbestkommissie die onlangs rapport uitbracht, verwoordde dit als volgt:

"Als men het concept van sancties niet omarmt, zullen over 8, 10 of 12 jaar wanneer de zwarte meerderheid het voor het zeggen krijgt, de Westerse economiese belangen genationaliseerd worden. Als daarentegen via onderhandelingen hervormingen worden afgedwongen, dan twijfelen wij er niet aan dat een toekomstige zwarte regering zich gematigd en pragmatisch zal opstellen zoals in Zimbabwe is gebeurd."

Dit perspectief van de op hande zijnde zwarte revolutie bracht ook de Zuid-Afrikaanse zakenwereld tot onderhandeling.

Het bovenstaande is een impliciete erkenning van de kracht van het zwarte verzet. Waar tegenover het merendeel der Westerse machthebbers hun belangen het gunstigst veilig gesteld ziet door een door sancties en hervormingen bijgesteld apartheidsbeleid.

In dit licht zullen halfslachtige sancties en beperkte boycots dan ook vnl. contra-revolutionaire en propagandistische doelen dienen, niet in hun direkte uitwerking maar wat betreft de achterliggende strategie om het revolutionaire zwarte volkeverzet te kanaliseren, de druk van de ketel te halen om zo al te verregaande socialistiese veranderingen in de kiem te smoren.

Zuid-Afrika is een vitaal onderdeel van de wereldwijde imperialistiese uitbuitingsstructuur. Een netwerk waarbinnen een boycot van of sancties tegen Zuid-Afrika slechts een oppervlakkige verschuiving van de geldstromen zullen opleveren. De ontsnappingsmogelijkheden zitten in het systeem verweven. Recentelijk sloot Zuid-Afrika een militair pakt met Chili en Paraguay. Tussen Zuid-Afrika en Israël bestaat een sterke economies-politieke band. Israël is Zuid-Afrika belangrijkste handelspartner wat tot uitdrukking komt in gemeenschappelijke industrieën. Zuid-Afrika levert Israël strategies belangrijke grondstoffen zoals o.a. steenkool, uranium, staal en diamant. Naast gezamenlijke wapenontwikkeling bestaat er een volledige samenwerking en

informatie uitwisseling tussen de gehelemediensten m.n. op het gebied van kontra-guerrilla en staatsterreur methoden. Bovendien gebruikt Zuid-Afrika Israël om zijn produkten op de Westerse markt te krijgen voorzien van een stempel "made in Israël".

Ondanks het ingestelde olie- en wapenembargo kost het Zuid-Afrika geen enkele moeite een afzetmarkt voor haar wapenhandel te vinden, o.a. Marokko, Chili, Paraguay, Taiwan en Iran behoren tot de vaste afnemers waarmee de lijn van bloedige fascistiese onderdrukking openlijk voortgezet word. Terwijl tegelijkertijd het sociaal-demokratiese Westen zich naar buiten toe verontwaardigd en bemiddelend opstelt.

Een kwestie van taakverdeling binnen het streven naar een ekonomies, stabiel, kapitalisties Zuid-Afrika waarbinnen de scherpe kantjes van het apartheidsbeleid zijn afgeslepen en de zwarte revolutie word ingedamd.

Een globale taakverdeling, want ook binnen de Nederlandse staat blijkt het een Zuidafrikaanse multinational als Anglo-American geen enkele moeite te kosten om via BV's belastingontduiking etc. enorme winsten te maken en veilig te stellen.

Door de houding van het Zuidafrikaanse apartheidsregime dat mede onder druk van extreem-rechts lijkt te willen afstevenen op een totale uitroeiing van de zwarte bevolking, spitst de konfrontatie zich meer en meer toe en zal verre-gaande konsukventies hebben. De huidige volledige controle van het regime gebaseerd op het feit dat het alle produktiemiddelen in handen heeft, zal volledige zelfbeschikking blijven blokkeren. De Zuidafrikaanse revolutie heeft alleen kans van slagen als deze macht word doorbroken en de basis ervan: de fabrieken, de mijnen en het land terugkomt in handen van de zwarte bevolking.

Onze solidariteit met de strijd in Zuid-Afrika komt niet alleen voort vanuit onze woede over de witte superioriteitswaan die Zuid-Afrika teistert, maar ook vanuit de gezamenlijkheid van de anti-imperialistiese strijd. Zoals voor de revolutionaire bevrijdingsstrijd in Zuid-Afrika de VS en Europa delen zijn van het probleem zo is voor iedereen die fundamentele veranderingen wil, voor elke revolutionair, de vrijheidsstrijd in Zuid-Afrika een deel van de oplossing.

Een vrij Azania is een overwinning op het imperialisme, maar de strijd zal doorgaan. Dáár en op alle fronten.

In Zuid-Afrika neemt de vrijheidsstrijd dagelijks in kracht en omvang toe. De direkte aanval -hier- op de ekonomiese peilers van de apartheid voedt die kracht en ondergraaft de positie van het Zuidafrikaanse regime.

WAR NEWS

Vannacht was de Nederlandse multinational Van Leer BV aan de beurt. Een bedrijf met als bakermat Nederland -West-Europa- vertegenwoordigd over de gehele wereld, mede verantwoordelijk voor de onderdrukking binnen kapitalistische verhoudingen. De verandering van die verhoudingen moet je bevechten. Bevechten door hier -in het Westen- al die economiese, politieke en militaire inatituties aan te vallen, die de onderdrukking hier en elders mogelijk maken. Daarin ligt de gezamenlijkheid van onze strijd, ons enige perspectief en onze onvoorwaardelijke solidariteit met de zwarte revolutionaire strijd in Zuid-Afrika, die zo bloedig bevochten moeten worden.

REVOLUTIONAIRE
ANTI
RACISTIESE
AKTIE

STRIJD VOOR DE

IS TOEGELIJK

kommunikee

persverklaring

AANSLAG OP DE MAKRO

298.654.2 (148)
KARA/Algemeen

"Om het echte gezicht van de apartheid te zien moeten we de sluier oplichten van konstitutionele hervormingen, bedriegelijke formuleringen en spelen met woorden."

- Nelson Mandela

Het Westers imperialisties systeem heeft alle belang bij het voortbestaan van het apartheidregime in Zuid-Afrika. Daarom hebben wij vannacht een van de onderdelen van het Nederlandse zakenimperium in Zuid-Afrika hier aangevallen.

Wij stellen dat wérkelijke solidariteit met internationale revolutionaire bevrijdingsbewegingen daaruit moet bestaan, dat hier in Nederland - in West-Europa - de economiese, politieke, militaire dragers van het systeem worden aangevakt. Zij zijn verantwoordelijk voor de ontwikkeling en uitvoering van beheersing, vernietiging en onderdrukking overal ter wereld.

Zo ook in Zuid-Afrika.

Apartheid is meer dan een verouderd koloniaal overblijfsel, meer dan een wit superioriteitsgevoel. Apartheid is een systeem van wetten en repressie, dat tot doel heeft de - witte - bezittende minderheid alle mogelijkheden in handen te geven de zwarte meerderheid zo effectief mogelijk uit te buiten, om zo de winsten zo hoog mogelijk te maken. Apartheid is immoreel, onmenselijk en beestachtig, maar lange tijd ook zeer winstgevend en een uiterste, logiese konsekwentie van een neo-koloniaal kapitalisties systeem.

Wij vinden het gevaarlijk apartheid alléén emotioneel moralisties te veroordelen, in termen van racisties. Natuurlijk is racisme zeer verwerpelijk, maar het is een idee-fixe te denken dat zwart en wit in Zuid-Afrika gelijkwaardige rechten zullen krijgen in een maatschappij die op kapitalistiese leest geschoeid blijft. Het gaat om fundamenteel tegenstrijdige belangen en dus om fundamentele veranderingen.

De kosmetiese hervormingen van Botha, zoals de absoluut machteloze 'kleurlingen- en aziatenkamers', de afschaffing van de sexwetten, de aanpassing van de paswetten, het gemarchandeer met het staatsburgerschap voor zwarten, het restriktief toestaan van zwarte vakbonden enz., doen helemaal niets af aan de essentie van de keiharde racistiese onderdrukking door de blanke kolonisten.

Deze zgn. hervormingen zijn er alleen om de apartheid te bestendigen en het Westen een alibi om geen werkelijke isolatie van het apartheidsbewind door te voeren. De zwarte bevolking van Zuid-Afrika schreeuwt om harde economische sancties. Zij ziet dit als een middel om zich te bevrijden van de blanke fascistiese misdadigers die Zuid-Afrika en haar buurlanden nu al eeuwen lang terroriseren. En als een belangrijke mogelijkheid om het bloedvergieten te beperken, de strijd te verkorten en de onvermijdelijke vrijheid dichterbij te brengen.

Het zwarte verzet heeft zich noodgedwongen gekeerd tot de gewapende strijd, stakingen, het boycotten van blanke winkels, massademonstraties, schoolboycots enz.

Vormen van verzet, waarop door leger, politie, veiligheidsdiensten en bedrijfskommando's met meedogenloze terreur gereageerd wordt.

Hier in het Westen komen wij wezenlijk niets verder met van overheidswege uitgeroepen en gesubsidieerde anti-racisme-activiteiten, waarin vooral het imago van de bestuurders ongepoetst wordt.

Terwijl tegelijkertijd - omdat de economische verhoudingen dat dikteren - de eens zo aantrekkelijke goedkope buitenlandse arbeidskrachten gedumpt worden, tot remigratie gedwongen worden of het land niet eens meer inkomen. Men speelt de slachtoffers van de schaarste tegen elkaar uit, daarmee zelf de voedingsbodem kreërend voor het racisme.

In Zuid-Afrika ziet het bedrijfsleven de bui al hangen en schakelt in een andere versnelling, om in ieder geval de arbeidskracht, de afzetmarkt en het aantrekkelijke investeringsklimaat veilig te stellen.

In het licht van deze tegenstellingen kan men de internationale parlementaire uitroepen van verontwaardiging en halfzachte sancties toch als niets anders zien dan een poging om de scherpe inhumane kantjes af te slijpen van een apartheidbeleid dat in modern-kapitalistische verhoudingen niet meer verkoopt, te duidelijk verzet oproept en het land economies, politiek instabiel maakt.

Wij geloven niet in dat appèl om sancties aan de staat. Een Nederlandse staat die hier belangen dient die dezelfde zijn als die, die door de sancties getroffen zouden moeten worden.

Veranderingen vergader je niet bijelkaar in een parlement. Veranderingen moet je bevechten. Bevechten door hier - in het imperialistische Westen - al die economiese, politieke, militaire instituties aan te vallen, die de onderdrukking hier en elders mogelijk maken.

Daarin ligt de gezamenlijkheid van onze strijd, ons enige perspectief en onze onvoorwaardelijke solidariteit met de zwarte revolutionaire strijd in Zuid-Afrika, die zo bloedig bevochten moet worden.

**STEUN DE REVOLUTIE IN ZUIDELIJK AFRIKA
EN FORM HET FRONT IN WEST-EUROPA !**

Revolutionaire
Anti
Racistiese
Aktie

De MAKRO

Eén van de Nederlandse bedrijven die in Zuid-Afrika miljoenen gulden investeert, is de SHV-holding in Utrecht. De moedermaatschappij van o.a. de Makro (Pty)Ltd. en de SSM Coal (SA) in Zuid-Afrika. Zoals vele multinationals geworteld in het alledaagse leven, hier de basis hebbend van al hun internationale activiteiten.

De feiten:

- SHV Holdings, de vroegere Steenkolenhandelsvereniging, behoort tot de grootste ondernemingen van Nederland. Het hoofdkantoor is gevestigd in Utrecht.
- De omzet van SHV, in 1983 7,1 miljard gulden groot, wordt bereikt via een grote verscheidenheid aan activiteiten en via honderden werkmatschappijen en dochterbedrijven. In '83 werd een netto-winst van f 67 miljoen gemaakt.
- Bij het concern zijn wereldwijd 27.500 mensen werkzaam, waarvan ongeveer 10.000 in ons land.
- Bij SHV is het aandelenkapitaal volledig in handen van de familie Fentener van Vlissingen en haar naaste relaties.
- In Zuid-Afrika heeft SHV, door haar dochteronderneming MAKRO (Pty) Ltd., vijf vestigingen met in totaal 40.000 m² winkelopervlak. Deze vestigingen worden samen met de Westduitse onderneming Metro geëxploiteerd. Ze zijn onderdeel van Makro International AG, waarvan de hoofdzetel in Chur (Zwitserland).
- De Zuid-Afrikaanse Makro-winkels boeken goede resultaten. In '83 werd een record-omzet van ongeveer f 70 miljoen behaald. De netto-winst steeg van rond f 4 miljoen in '82 naar f 7,5 miljoen in '83. Voor '84 werd een netto-winst van ongeveer 9 miljoen gulden verwacht.
- De belangen van de SHV in de internationale steenkolenhandel zijn gebundeld in SSM, dat haar hoofdkantoor in Rotterdam heeft en 22 bijkantoren in de belangrijkste kolencentra in de wereld. In Zuid-Afrika heet deze vestiging SSM Coal (SA) Ltd. De Nederlandse SSM is de laatste jaren steeds meer kolen uit Zuid-Afrika gaan importeren.
- De MAKRO-vestigingen geven het in Zuid-Afrika gangbare beeld te zien:
 - zwarte werknem(st)ers in de laagst betaalde functies, een stanje hoger Aziaten en kleurlingen, en de blanken in leidinggevende posities. Saillant detail hier is, is dat in het middenkader voormalige Rhodesiese para's zijn opgenomen.
 - onevenredige lonen. Voor hetzelfde werk krijgen zwarte werknemers minder loon als blanken. Vaak zelfs onder het bestaansminimum.
 - gescheiden kantines en andere voorzieningen
- Midden februari 1984 gingen 350 werknemers van de Makro-winkel in Germiston in staking na het volledig onrechtmatige ontslag van een kollega. De staking duurde 2 dagen.
- In juni '84 werd Duma Nkosi, werkzaam bij de Makro in Johannesburg en actief in de zwarte vakbond CCAWUSA, samen met nog vier andere vakbondsleden gearresteerd op grond van de zogenaamde veiligheidswetten. Ze werden zonder vorm

van protest en zonder enige officiële beschuldiging vastgehouden. Na een half jaar moest het apartheidsregime Nkosi vrijlaten. In deze hele affaire hield de Makro-organisatie zich volledig afzijdig en zweeg als het graf. Het argument was, dat men conflicten met het apartheidsbewind wilde vermijden. Het loon werd ondertussen niet uitbetaald.

-De Makro-organisatie is zeer laks en onzorgvuldig met het registreren van haar zwarte werknemers. Dat hierdoor vele van hen slachtoffer worden van de gevreesde pasjeswetten, zoals jaarlijks zo'n 300.000 zwarten, is blijkbaar geen bron van zorg.

-De mentaliteit die uit dit alles spreekt, samen met de wetenschap dat deze organisatie nauwelijks informatie naar buiten geeft over welk onderwerp dan ook, doen daarom niet verbazen, dat de MAKRO als één van de twee enige Nederlandse bedrijven, weigert te rapporteren in het kader van de toch al niets voorstellende EG-gedragscode.

Pyromanen plaatsten professionele brandbommen NRC 8-1-1985

Actiegroep eist brand villa Deus op

PERSVERKLARING 7-1-1985

...aanslagen gepleegd op de gebouwen van oliehandelaar John Deus.

Enkele uren geleden hebben wij door middel van brandstichting aanslagen gepleegd op de gebouwen van oliehandelaar John Deus.

De aanslagen vonden plaats op twee gebouwen. Ten eerste de bedrijfsgebouwen; het financiële centrum van zijn miljoenenbedrijf met tientallen vestigingen over de hele wereld met vele verschillende namen: JOC Oil, Transworld Oil, IWO, Lucina Ltd, enz.

De tweede aanslag werd gepleegd op zijn landgoed gelegen op nog geen 100 meter van de bedrijfsgebouwen, de verbouwing van dit miljoenen-prestigepronk-objekt was bijna voltooid was luxe, comfort en was beveiliging had dit protserige woonhuis een kopie moeten worden van 'Zonnehoeve', zijn tegen 'sabotage en terreur' zwaar beveiligde villa in Zuid Afrika.

Onderstaande verklaring geeft onze beweegredenen weer.

"In april 1984 onthulde de parlementaire oppositie in Zuid Afrika dat de SEF- de staatsorganisatie voor de olievoorziening in Zuid Afrika - \$ 306 miljoen aan 'extra's' had uitbetaald aan twee oliehandelaren. Het betrof hier smeergeld, geld om sardig te zijn tegen handelaren die wel bereid zijn om aan Zuid Afrika te leveren, geld dat werd uitbetaald boven de in leveringscontracten overeengekomen prijs.
Eén van deze handelaren was John Deus!"

Deus..Een gesjeerde autohandelaar uit Berg en Dal. Sinds het eind van de zestiger jaren zit hij in de olie en in die eerste jaren verdiende hij vele miljoenen. Dit werd mogelijk gemaakt door onder andere Slavenburgse Bank die hem voorzag van het benodigde kapitaal, en de al even broodnodige status. Een van de heren Slavenburg wordt zelfs enige tijd kommissaris van Deus privé bank. Hij groeit snel uit

kwartaal

3

jaar

1986

**4 Kwartaaloverzicht
binnenlandse veiligheidsdienst**

ministerie van binnenlandse zaken

INDEX KWARTAALOVERZICHT 3e KWARTAAL 1986

I.

II.

III.

IV. POLITIEK (GEWELDDADIG) ACTIVISME

- Overzicht voornaamste gebeurtenissen op (politiek) activistisch gebied januari t/m september 1986

IV. POLITIEK (GEWELDDADIG) ACTIVISME

=====

Overzicht voornaamste gebeurtenissen op (politiek) activistisch gebied januari t/m september 1986

Uit de in dit overzicht opgenomen opsomming van de voornaamste gebeurtenissen op politiek activistisch gebied blijkt een toename van ernstige vormen van gewelddadigheid. Brandstichting en aanslagen met geïmproviseerde (brand)bommen lijken vast onderdeel van het scala van actiemiddelen te zijn geworden. Het gebruik van deze geweldsmiddelen strekt zich uit over alle belangrijke actiegebieden van de anarcho-revolutionaire "Beweging".* Voor de toenemende voorkeur voor het gebruik van (brand)bommen is een aantal verklaringen denkbaar:

- Het actiedoel wordt zwaar getroffen, niet alleen door de soms omvangrijke schade die wordt toegebracht, maar ook door de dreiging van herhaling voor het getroffen object en voor soortgelijke andere actieobjecten.
- De publiciteit die met de actie wordt verkregen is aanzienlijk; ook negatieve publiciteit en discussies in de media dienen het activisten-perspectief.
- Bommen zijn betrekkelijk eenvoudig te maken en de onderdelen daarvoor zijn overal vrij verkrijgbaar.
- Het justitiële apparaat heeft, zo wordt geredeneerd, weinig verweer tegen vrijwel alle, en met name de spectaculaire activistische aanslagen (en inbraken), hetgeen een gevoel van onkwetsbaarheid geeft.
- Actie-objecten zijn legio voorhanden: ieder object kan met enige fantasie tot doelwit gemaakt worden van actie en aan een bepaalde doelstelling gekoppeld worden. Ook beveiligde objecten blijken kwetsbaar.
- De aanslagen, gevolgd door claims en omgeven met publiciteit, inspireren gelijkgestemden.

Een vergelijking van de claimbrieven, waarin de daders zich verschuilen achter meestal een al dan niet ludieke naam, geeft een uiteenlopend beeld te zien. Uit het gekozen actiedoel en uit de inhoud van de claimbrief (motivering van de daad en het politieke taalgebruik) blijkt dat zowel activistische "amateurs" als "geoefende", politiek gemotiveerde activisten zich van dergelijke actiemethoden bedienen. In de laatste categorie vallen met name de claims van RARA** (aanslag MAKRO en Van LEER) en Revolutionaire Cellen "Commando ins Blaue Hinein" (PTT-Schotelantenne Amsterdam en Kantoor Stichting Olympische Spelen 1992).

* Actie gebieden: anti-militarisme
anti-kernenergie
repressie / kraakactivisme

** Revolutionaire Anti Racistische Actie

In deze claims wordt meer dan bij de andere niet slechts doel en reden van de aanslag aangegeven, maar tevens gepoogd de actie politiek-theoretisch te onderbouwen en in een breder verband te plaatsen: de (internationale) anti-imperialistische strijd is de drijfveer, het actie-object is min of meer toevallig gekozen.

Brandstichting VAN LEER te Amstelveen

08/09-07-1986

RaRa

**Bomaanslagen St. Olympische Spelen 1992
en bij PTT-telecomm.centrum te Amsterdam**

21-08-1986

**Rev.Cellen,
Commando
ins Blaue
Hinein**

298.654.2 (146)
RARA / Algemeen
17

ZUUR AAN DE WORTELS VAN

Over terreur, januari 1987

Onder aanvoering van Zuid Afrika wordt door de SWATF (zuidwest-afrikaanse territoriale strijdkrachten) een inval uitgevoerd in Angola. Tot zo'n 100 km in Angola gaat de moordpartij door, meer dan 120 doden worden achtergelaten.

Nederland in rep en roer. Voor de derde keer brandt een super-supermarkt van de SHV - te Nuth - af. "Er knaagt zuur aan de wortels van de democratie" verklaart minister Korthals-Altes.

De Zuid-Afrikaanse regering verscherpt de censuur. Publikatie van "welke zaak dan ook" kan verboden worden en "het verdedigen, prijzen of trachten te rechtvaardigen" van de campagnes, projecten of akties van onwettige organisaties zoals het ANC wordt tot een misdad. Berichten over de psychiese mishandeling van politieke gevangenen vallen in dezelfde categorie.

"Terreur loont" huilen de kommentatoren als de SHV aankondigt zich uit Zuid-afrika terug te trekken.

Minister van den Broek benadrukt dat in het buitenland niet de indruk gewekt mag worden dat Nederland niet pal staat tegen terreur.

Dr. Zuid-Afrikaanse zwarte politieagenten in speciale dienst schieten hun geweren leeg op de zwarte bevolking van een township bij Kaapstad, gevolg: vier doden.

Dereorganisatie van de opsporingsdiensten komt in discussie. Kamerbreed links tot rechts vindt dat alles op alles gezet moet worden om de daders van 'terreur'aanslagen op de Makro's te arresteren.

Kopzorgen

Niet alleen de overheid, en het bedrijfsleven hadden de afgelopen maand veel aan hun hoofd. Ook binnen links, onder betrokkenen bij de anti-apartheidsstrijd laait de discussie hoog op. Zich concentrerend op een aantal punten;

-dit soort akties zou afleiden van waar het uiteindelijk om gaat.

Over Zuid Afrika en de apartheid wordt niet meer gepraat en het gaat zelfs van kwaad tot erger nu de nederlandse regering overweegt bedrijven met

- Dit soort akties zijn een trap in de rug van de in de loop der jaren opgebouwde boycotbeweging die zich juist wil enten op brede maatschappelijke steun. Samen met de bonden, partijen, ect. organiseer je zo'n boycot. Groepen als RARA hebben voorhoede pretenties en zijn met hun bom- en brandaanslagen net zo schadelijk als de struisvogelpolitiek van de regering. (AABN in Bluf!)
- de gehele linkse beweging wordt hierdoor gekriminaliseerd, de politiestaat lijkt met elke 'terreur'daad dichterbij te ko-

men. Dat zal alle mensen treffen die zich inzetten voor een rechtvaardiger maatschappij (R. Huygens in de Waarheid).
- het zijn geen anti-apartheids-groepen die achter dergelijke akties zitten. Het zijn groepen die Zuid Afrika tot aktierein kiezen omdat daar het onmenselijke gezicht van het Westerse bedrijfsleven het duidelijkst zichtbaar wordt. (S. Bosgra in Elsevier)

Wij vatten deze kritiekpunten tegelijkertijd op als evenzovele vragen en willen met deze reaktie de discussie een verdere impuls te geven.

T.V. democratie

Wat in de eerste plaats opvalt is de grote ideologische kramptachtigheid (en bekrompenheid) die als ondertoon (of bovenstroom) de reacties kenmerkt. Je doet actief mee aan de door komitees georganiseerde boycotacties of je 'mag' niks doen. Op straffe van diskwalificatie met het stempel 'politiek onschadelijk' wordt loyaliteit geëist.

Het lijkt niet alleen maar is een nogal botte niet realistische ontkenning van het feit dat er de afgelopen jaren groepen zijn ontstaan die een andere opvatting hebben over de strategie van de anti-apartheidssrijd in het Westen, de bakermat en broedplaats van racisme en imperialisme. Groepjes die geenszins wild om zich heen slaan of met onwillekeurige stuipjes proberen slechts hun 'onvrede' met deze maatschappij tot uitdrukking te brengen. Maar die in een aantal en een eigen strategie én praktisch hebben opgebouwd. Dat deze ontwikkeling gevestigd links en de komitees irriteert is duidelijk. Ze hebben er geen doorslaggevende controle op en kunnen niet met het wondermiddel van de parlementaire discussie de ontwikkeling in de hand houden.

Onze strategie is in wezen kompromisloos en ook anderszins, middels b.v. subsidies of via subsidies zijn we onafhankelijk gevestigd links.

De uiteindelijke scheidslijn wordt getrokken door de kwestie van het parlementarisme. Gevestigd links aksepteert de grenzen van de parlementaire democratie en probeert in het uiterste geval om de grenzen door het parlement zelf te laten verleggen. Bij heftige conflicten beslist de (hoofdscheids)rechter.

Wij stellen die grenzen niet ter discussie, wij aksepteren ze niet. Onze strategie tegen de apartheid wordt niet bepaald door die opgelegde grenzen, maar door de imperialistische verhoudingen die de aorta van het apartheidssysteem zijn. Vanuit hier, in Nederland, zijn er in dat krachtenveld wel degelijk objectieve en ook kwetsbare zenuwcentra te onderscheiden (daaruit vloeien onze aktiedoelen en methodes voort).

S. Bosgra slaat in Elsevier niet helemaal de plank mis als hij stelt dat we "....Zuid Afrika tot aktieterrein kiezen..... omdat daar het onmenselijke gezicht van een deel van het Westerse bedrijfsleven het duidelijkst zichtbaar wordt." Wij zouden het liever iets anders willen stellen :

Gezien de specifieke historische banden tussen Zuid Afrika en Nederland,

- gekonfronteerd met de beestachtige onderdrukking van de zwarte bevolking in Zuid Afrika door het witte minderheidsbewind,
- en vanuit de opvatting dat het apartheidbeleid niet slechts gezien moet worden

als een witte superioriteit waan, maar als een -langetijd- zeer winstgevend onderdrukkingsmechanisme, -funktioneerend binnen kapitalistische verhoudingen als onderdeel van het wereldwijde net van politieke en zakelijke belangen,

is voor anti-imperialisten hier het verzet daartegen een onontkoombaar en wezenlijk onderdeel van de strijd.

Daarnaast -maar daarin claimen we absoluut geen eksklusiviteit- willen we door onze akties ook laten zien dat er in een tv-democratie als de nederlandse wel degelijk méér mogelijk is een gedwongen keuze tussen je schikken in je lot of dringend maar vooral beleefd vragen om verandering.

Het vertrek van SHV uit Zuid Afrika mag dan in het internationale krachtenveld een gebeurtenis van beperkte omvang zijn het toont tegelijkertijd wel aan dat we geenszins machteloos hoeven te zijn. Dat RARA daarvoor niet de schoonheidsprijs van de AABN en klein links krijgt is zowel begrijpelijk als ook niet echt belangrijk.

Zolang komitees en links ontkenen dat er een autonome strijde de beweging bestaat, die meer als een incident, Zolang men niet bereid is om op een gelijkwaardige manier de discussie aan te gaan zonder daar de verschillende uitgangspunten strategie en perspektief te ontkenen,

Zó lang zal het geheel zich blijven afspelen op het nivo van krantenbezorgers die het niet kunnen worden over de grenzen van hun wijkje.

Van anderen

Fulco Aurich, namens de AABN, konstateert in Bluf! dat na onze laatste aanslag er een emmer in leeggegooid die tot een overstroming heeft geleid.

"....het dreigt van kwaad tot woede te worden, want onder druk van de in alle hevigheid woede diskussie over verscherpt politiek aktivisme, terreurmethode en de grenzen van de democratie.... kondigt de regering aan dat de bescherming van nederlandse bedrijven met investeringen in Zuid Afrika zal worden uitgebreid... RARA zou zo een trap in de rug van de boycot beweging hebben uitgedeeld.

Wie trapt nou wie eigenlijk en waarom?

Is het niet het nederlandse bedrijfsleven dat vette winsten maakt in Zuid Afrika?

Is het niet datzelfde bedrijfsle

stijgs gebruikt als de Zuidafri-
 anse bazen?!

het niet de nederlandse rege-
 ring die binnen EG verband via
 diplomatieke kronkels steeds kiest
 voor een zo beperkt mogelijk pak-
 ket van boycotmaatregelen?!

Is het niet v.d. Broek die zoals
 hij zelf zei zich er voor schaamt
 dat hij in het internationale poli-
 tieke forum een 'Don Quichotte'
 zou worden in de strijd voor san-
 kties?!

Is het niet de nederlandse staat
 die bedrijven met forse belangen
 in Zuid Afrika tegelijkertijd van
 honderden miljoenen voorziet in
 verband met technologiese innova-
 tie (Phillips en Shell)?!

Het misverstand dat de redenering
 van dhr. Aurich oproept, is dat
 de staat en het bedrijfsleven in
 elkaars armen worden gedreven
 door radikale akties als deze. De
 werkelijkheid is dat de incestueu-
 ze en profijtelijke verhouding tus-
 sen staat en bedrijfsleven alleen
 maar duidelijker wordt. Er worden
 nieuwe bondgenootschappen of
 stellingen geschapen, maar
 de reeds bestaande ontvouwen zich
 in volle omvang onder ieders ogen.
 Bijvoorbeeld de dreiging met de
 premieverhoging van elke brand-
 verzekering in nederland met een
 soort Zuid Afrika toeslag, is daar-
 van een sprekend voorbeeld. Daar-
 bij staat niet de reden waarom
 bedrijven hier schade oplopen ter
 diskussie. Niet hun gedane inves-
 teringen en gemaakte winsten in
 Zuid Afrika, als onderdeel van de
 onderdrukking. Maar het gaat om
 het veilig stellen van hun positie
 hier in nederland en Zuid Afrika,
 met geldelijke medeplichtigheid
 van iedereen.

Bij zoveel druk op de ketel valt
 het zorgvuldig geconstrueerde beeld
 van wollige retoriek en loze betrok-
 kenheid in duigen. Wij zouden deze
 ontmaskering eerder pure winst wil-
 len noemen. Niet als perspektiefloze
 verelendungstheorie, maar om van
 daaruit nieuwe mogelijkheden te
 ontwikkelen tot perspektief en aan-
 valspunten in de strijd.

Terugslag

Er zit een tweede aspekt aan deze
 'hoe-staat-dit -op-ons-allen-terug'
 diskussie.

De angst dat door radikale akties
 een politiek klimaat zou ontstaan
 waarin rechts de kans krijgt om
 verworvenheden terug te draaien.
 In dit kader zou je dus kunnen
 denken aan stopzetting van de hu-
 manitaire steun aan het ANC en de
 subsidie aan anti-apartheidsgroep-
 eringen. We willen deze angst niet
 bagatelliseren. Dat rechts dat zal
 proberen, daarmee door zal gaan,
 is zeker. Aan de andere kant
 voelen we er niets voor om onze
 strategie te laten bepalen door die
 angst. Alle aanleiding daarvoor
 zal worden aangegrepen: aanslagen
 uitgevoerd door het ANC in Zuid-
 Afrika, de noodzaak tot bezuin-
 gingen, een forse verkiezingswinst
 voor de VVD, aanslagen in neder-

land, demonstraties die op reilen
 uitlopen, enz.. Het komt allemaal
 in hun kraam te pas. Want louter
 mechanies zit de verhouding tus-
 sen het terugdraaien van verwor-
 venheden en een meer offensieve
 strategie niet in elkaar.

Netzomin als het niet voeren van
 de strijd voor loonsverhoging voor
 werkenden op de lange duur de
 koopkracht voor de minima veilig
 stelt (of andere soortgelijke geïde-
 ologiseerde solidairiteitsbeginsels)
 zal het uitblijven van radikaal
 verzet de subsidies aan komitees
 garanderen. Die subsidies zijn kon-
 stant in gevaar, een supermarkt
 meer of minder kan hooguit ge-
 bruikt worden als extra aanleiding.

Een voorbeeld

Toen een paar jaar geleden gepleit
 werd voor een verbod op de Cen-
 trumpartij en andere fascistiese
 klups waren linkse organisaties
 bang dat onder een veranderd poli-
 tiek gesternte dat soort wetten
 ook tegen links ingezet zouden kun-
 nen worden. De CP moest uitsluit-
 end, zo werd betoogd, uitgeroeid
 worden door moeizame overtuiging.
 Terecht is tegen die opvatting ge-
 protesteerd door middel van een
 versterking van het 'illegale' ver-
 zet.

En met sukses. Akties als die in
 Boekel en Kedichem hebben de
 speelruimte van fascisten, de moge-
 lijkheden om zich te organiseren,
 verkleind. Angst voor de eigen po-
 sitie, die van links, kan onder
 bepaalde omstandigheden omslaan
 in behoudzuchtigheid en parlemen-
 tair heen-en-weer gepraat. Waarbij
 niet meer de belangen waar het om
 gaat, de strijd van de mensen om
 leven, zelfbeschikking en recht-
 vaardigheid, centraal staan. Maar
 de konservering van het patroon
 der verhoudingen. In dit geval
 dreigt links een betere bewaker
 van recht en orde te worden dan
 rechts.

Media

" De politiestaat lijkt met elke ter-
 reurdaad dichterbij te komen" zegt
 R.Huygens in de Waarheid. Anderen
 bevestigen dat door te zeggen dat
 er nu alleen nog maar gesproken
 en geschreven wordt over terreur
 en terreurbestrijding en niet meer
 waar het eigenlijk over zou moeten
 gaan (AABN in Bluf!).

De aanslagen op de Makro 'terreur-
 daden' noemen is ten eerste al een
 onfris staaltje van woordvervuiling.
 Ten tweede ging het in de media
 de afgelopen tijd toch nog wel over
 iets meer dan dat. Afgezien daar-
 van, als verschijnsel op zich is
 dergelijk mediagedrag natuurlijk
 absoluut niets nieuws. Als de vuil-
 nismannen staken wordt er na zo'n
 slordige twee dagen alleen nog ge-
 schreven over het ophopende vuil.
 Als de Zuid Afrikaanse pers over
 het ANC spreekt dan heeft ze het
 ook uitsluitend over terroristiese
 kommunisten.

Het enige effectieve tegengif is dat

20

je helder blijft analyseren en be-richtgeving en hetze van elkaar onderscheidt. Dat hetgeen je met aanslagen, campagnes etc. wilt be-reiken, inzichtelijk en begrijpelijk gemaakt wordt. En te bekomenta-riëren moet zijn voor zoveel moge-lijk mensen. Daarvoor mag je geen mogelijkheid onbenut laten. Die mogelijkheden liggen echter niet voor het opscheppen. De me-dia hebben zo hun eigen opvat-tingen over nieuws en aktualiteit. Zelfs de linkse pers lijkt over het geheel genomen sinds eind jaren 60, begin 70 in een comateuze toe-stand te zijn vervallen. Begrippen als solidariteit, betrokkenheid en partij kiezen zijn tot uitgeholde karikaturen verworden. Dit geheel is bedroevend, maar moet voor mensen met enige media-ervaring toch als bekend worden verondersteld.

Repressie

Laten we de zaken vooral helder blijven zien. Van waar toch het verhaal dat dit soort'akties rechtstreeks uitmondten in een ver-scherpte repressie. Is het niet zo dat de toename van repressie grotendeels wordt be-paald door ontwikkelingen buiten ons om. De wereld is groter dan onze straat, stad of staat. De groeiende tegenstellingen om ons heen hebben te maken met de ont-wikkeling van het imperialisme en zijn niet alleen terug te brengen tot het nivo van een al of niet juiste strategie van de beweging hier.

De verscherpte politieke en sociale tegenstellingen in de derde wereld, voortgekomen uit de massale ellen-de door jarenlange uitbuiting. De konfrontatie met een daardoor ex-plosieve situatie in die landen. De steeds sneller opeenvolgende kapitalistische crises en het ont-breken van een militaire overmacht om de oorlog op alle fronten tegel-ijkertijd te voeren. Dát zijn -zeer schematis- de ach-tergronden van de noodzaak voor de imperialistische machten om hier in West Europa de voor hun be-langrijke projekten door te voeren. De ontwikkeling van hoogwaardige technologieprojekten op het gebied van informatika, telekommunikatie en militaire ruimtevaart worden met vaart ter hand genomen. Daar-voor is een grotere eenwording van West Europa op politiek, economies en militair vlak van het aller-grootste belang.

In dit kader worden ook de zwaar-tenpunten van de repressie ontwik-keld.

- de Ausweiss-politiek ten opzichte van buitenlanders, één open Eu-ropa, zonder binnengrenzen maar met een hermeties afgesloten bui-tenmuur, waar geen buitenlander meer doorheen komt.
- één Europees paspoort.
- de beheersbaarheid van de steden, kraakvrij schoongeveegd door de leegstandswet, junkvrij gemaakt

door het opjaag- en krepeerbeleid - de internationale terrorismebe-strijding.

Daar liggen hun prioriteiten en daar lagen ze allang. Er is geen rechtlijnig verband tussen gebruik-te aktiemiddelen en toenemende re-pressie in de zin van oorzaak en gevolg. Het is veel meer het totaal van factoren als: effectiviteit -in schade en mobilisatie- en de poli-tieke krachtsverhoudingen van het moment die bepalen wanneer zij ervoor kiezen openlijk het beleid ten aanzien van repressie aan te scherpen. En onder die combinatie van factoren kan het aktiemiddel wat dan 'terreur' wordt, variëren van brand, steen tot affiche.

Wissel op de toekomst

De huidige fase van het imperialis-me verscherpt de tegenstellingen zowel internationaal als nationaal. In Zuid Afrika bevindt de strijd zich in de laatste bloedige fase. In de konfrontatie met het moorde-naarsbewind in Pretoria neemt de vrijheidsstrijd dagelijks in kracht en omvang toe. Hiér uiten de tegenstellingen zich in: steeds verdergaande flexibilis-ering van de arbeidsverhoudingen, verhuisvrouwelijking van de arbeid en de uitstoot van steeds grotere groepen mensen. Zoals -huis-vrouwen, buitenlanders, junks, be-jaarden, laag- en ongeschoolden en de minima, die geen ander perspek-tief hebben dan te knokken tegen vervreemding, vereenzaaming en andere aanslagen op fundamentele bestaansvoorwaarden. Wij maken daar deel van uit.

Het één staat niet los van het an-der. Zoals voor de revolutionaire bevrijdingsstrijd in Zuid Afrika de VS en Europa delen zijn van het probleem, zo is voor iedereen die fundamentele verandering wil, voor elke revolutionair, de vrijheids-strijd in Zuid Afrika een deel van de oplossing. Een vrij Azania is een overwinning op het imperialis-me maar de strijd zal doorgaan. Daar en hier, op alle fronten. Wij willen de strijd met iedereen voeren, in die verbondenheid en déze samenhang. Om in kollektivi-teit, in discussie, met vallen en opstaan onze potentiële macht ver-der te ontwikkelen. Om zo een deel te zijn van de oplossing.

Makula Ledwaba (voorzitter Ccawusa)
" Als makro hetzij hier, hetzij in het buitenland wil overleven dan moet de direkteie ons betrekken in de besprekingen over de over-dracht.....

Ze moeten weten dat als ze hun belang zomaar overdoen aan Zuid-afrikaanse bedrijven zonder ons te konsulteren, de anti-apartheids-groepen in het buitenland niet met hun aanvallen zullen ophouden"

Revolutionaire
Anti
Racistiese

298.654.2 (40)
- RARA / Algemeen

WAR NEWS

KOMMUNIKER

Akties tegen de Makro

December 1986. Met de meest drakonische maatregelen probeert het Zuid-Afrikaanse regime de tragedie, de zware en bloedige repressie tegen de bevolking van Zuid-Afrika letterlijk te verbergen voor de ogen en oren van de wereld. Rond Soweto wordt een muur opgetrokken. Er geldt een totaalverbod voor alle berichtgeving over de strijd tegen het apartheidsregime. Namen van gearresteerde, gemartelde of gedode mensen mogen niet meer afgedrukt worden. De machthebbers in Zuid-Afrika hebben geleerd van de golf van verontwaardiging die begin dit jaar de wereld overspoelde na het uitvaardigen van de noodtoestand. En brengen dit (op z'n minst ten dele effectief) in de praktijk met de jongste maatregelen. Er zijn geen beelden, er is geen informatie. De wereld zwijgt zonder toe te zien. De verontwaardiging zakt weg, zo ook de ondersteuning van het verzet.

Om die wurgende stilte te doorbreken hebben wij akties uitgevoerd in twee Makro-vestigingen. Ongeveer tegelijkertijd ontstaken wij rookbommen in de bedrijven te Duiven en Amsterdam. Wij hopen met deze akties tevens de winsten van de lukratieve decemberomzet flink te hebben afgeroomd.

Moedermultinational SHV is één van de Nederlandse bedrijven die uitgebreid zaken blijven doen in en met Zuid-Afrika.

De belangen in Zuid-Afrika bestaan uit 5 vestigingen van de winkelketen Makro én activiteiten in de steenkoolindustrie middels het bedrijf SSM Coal (SA) Ltd. Dit bedrijf is de laatste jaren steeds meer steenkool uit Zuid-Afrika gaan importeren (via de Nederlandse SSM).

Onze akties zijn uitgevoerd in solidariteit met de bevrijdingsstrijd in Zuid-Afrika, een strijd tegen het bewind in Pretoria, dat een onderdeel is van het imperialistische systeem.

WAR NEWS

Het is dat wereldwijde net van politieke en zakelijke belangen dat het apartheidregime tot nu toe overeind heeft gehouden.

En dat zal blijven doen net zolang tot er een werkbaar alternatief gecreëerd is.

Onze acties zijn tevens gericht tegen het imperialistische systeem als zodanig dat niet alleen in Zuid-Afrika maar overal ter wereld, honger, armoede, ondervoeding, ziekte, dood, oorlog en afhankelijkheid creëert.

Met onze acties willen we de samenhang uitdrukken tussen de strijd hier, daar en overal ter wereld. In die samenhang ligt onze drijfveer en onze onvoorwaardelijke solidariteit met de strijders/sters in Zuid-Afrika.

Het internationale kapitaal in Zuid-Afrika staat onder zware druk. Aan de ene kant de -ondanks de repressie- toenemende kracht van het zwarte verzet, aan de andere kant de solidariteitsbewegingen in de rest van de wereld, veelal de moederlanden van de multinationals. Onder die druk wordt het internationale bedrijfsleven in Zuid-Afrika gedwongen tot enkele ingrijpende reorganisaties.

In slechts enkele gevallen heeft dit geleid tot het werkelijk terugtrekken van belangen uit Zuid-Afrika. Zeer risikodragende investeringen worden niet meer gedaan, of worden ongedaan gemaakt. Daartegenover zien we juist een uitbreiding van de strategische investeringen zoals b.v. in de technologie (Philips) en de energievoorziening (Shell). Het zijn deze investeringen die de economische, politieke en militaire invloed van het Westen in Zuidelijk Afrika groter maken in plaats van kleiner.

De met veel tam-tam omgeven zogenaamde uittocht van Amerikaanse bedrijven verbergt de derde variant waarin de herstructurering zich verpakt. Bij verdere analyse van de wijze waarop dat 'vertrek' georganiseerd wordt, blijkt al bijzonder snel dat dit alles niets met terugtrekking van belangen te maken heeft en slechts neerkomt op verdergaande "afrikanisering" van het internationale kapitaal. Geldstromen, produktiemiddelen en infrastructuur worden onder verantwoordelijkheid en controle van de bezittende klasse in Zuid-Afrika gebracht. Arbeidskonflikten worden daardoor gelokaliseerd. Waarmee het de bedrijven in Zuid-Afrika makkelijk gemaakt wordt om reorganisaties door te voeren, stakers te ontslaan en het verzet van de arbeiders bloedig te onderdrukken.

De gebeurtenissen bij General Motors spreken wat dat betreft boekdelen.

Het is duidelijk dat de multinationals op deze manier proberen af te komen van de beschuldiging direkt betrokken te zijn bij de onderdrukking.

De feitelijke macht, de werkelijke klasseverhoudingen blijven onaangetast. Middels handelskontrakten, toelevering, afname en opties voor terugkoop, blijven de ver-zuid-afrikaanse bedrijven afhankelijk van de multinationals.

Een dergelijke konstruktie betekend geen economische sanktie maar is een manier om de winstkansen te vergroten en de positie van het kapitaal te versterken in de eindfase van de strijd die zal leiden tot de omverwerping van het apartheidregime. Een regelrechte interventie van het kapitaal in de strijd voor nieuwe maatschappelijke verhoudingen.

Een nieuwe poging om de uitkomst van die strijd beslissend te beïnvloeden, ervoor te zorgen dat de kapitalistische structuur overeind blijft.

De laatste tijd zijn er toenemende geruchten en aanwijzingen dat Nederlandse multinationals middels gelijksoortige konstrukties zullen gaan proberen hun posities in Zuid-Afrika te verstevigen (b.v. Shell).

Juist nu willen we daarom met onze acties al diegenen die vechten tegen apartheid en imperialisme oproepen om de strijd tegen vestigingen van die bedrijven in Nederland te verheugen.

Zoals voor de bevrijdingsstrijd in Zuid-Afrika de V.S. en Europa delen zijn van het probleem, zo is voor iedereen die revolutionaire verandering wil de bevrijding van Zuid-Afrika een deel van de oplossing. Het is mogelijk die strijd te ondersteunen en de censuur te doorbreken. Tegenover de censuur moeten we onze solidariteit plaatsen die alleen maar vorm kan krijgen door hier in het Westen alle politieke, militaire en economische instituties te bevechten die de onderdrukking daar en hier in stand houden.

Daarin ligt de gezamenlijkheid van de strijd en ons perspectief.

Revolutionaire
Anti
Racistiese
Aktie

Logboek BFB

Ontvangen van/Doorgegeven aan		Log.nr.:		ACD	
Dienst: EXIII-Piket		6-87		datum	
Naam : PI		Datum: 10-1-87		CO	
Door : BFB/BI (Piket)		Tijd : + 12.45 uur		b. d.	
Heeft betrekking op			Gezien door		
CO-nummer :		HBVD	PHBVD	HB	PHB
Log.nr. :					
Notitie nr.:					
Rapport					
Betreft: Brandstichting MAKRO te Nuth.			Bron:		
<p>Bericht: EXIII/Piket meldt dat RP-Maastricht contact zoekt. Om + 13.00 uur gesproken met RP-Maastricht/Do. Meldt dat rond 04.00 uur brand werd ontdekt in de MAKRO-vestiging te Nuth. Vermoedelijk twee brandhaarden, sporen van braak. Bewakingspersoneel heeft niemand waargenomen. Brand is begonnen op de Non-food afdeling. Politie heeft bij ANP geïnformeerd. Er is nog geen claim binnen. Wil info m.b.t. vorige MAKRO-zaken.</p>					
<u>Actie:</u>					
Doorgegeven aan					
Dienst:					
Naam :					
Datum :					
Tijd :					

Traces gevraagd aan:

A U R O R A

d.d. 13 januari 1987

Aanwezig: HBVD - PHBVD - HB - HC - HD - HE - HSBP - HT - HK

Afwezig : ---

1. Makro

De aktiegroep RARA heeft de brandstichting opgeëist. De SHV veroorzaakte de nodige deining over de aanslag. Wij steunen naar vermogen het gevormde onderzoeksteam.

13-1-1987

A U R O R A d.d. 16 januari 1987

Aanwezig: HB - HC - DIB - HE - HSBP - HK

Afwezig : HBVD - PHBVD - HT

1. MAKRO

Met name in Amsterdam en in het zuiden zijn opsporingsteams aan de slag, op landelijk niveau is er nog weinig samenhang. Wij stellen onze gegevens en analysedeskundigheid ter beschikking. Gezien de grote politieke aandrang wordt maandag nader bezien hoe de Dienst haar inspanningen nog zou kunnen vergroten.

A U R O R A d.d. 27 januari 1987

Aanwezig: HBVD - PHBVD - HB - PHC - HD - HE - HSBP - HT - HK

Afwezig: - - -

Makro

Er is helaas ^(nog) geen concreet resultaat; ondanks de grote inspanningen, ook in eigen huis.

27-1-1987

S T A F V E R G A D E R I N G d.d. 30 januari 1987.

Aanwezig: HBVD - PHBVD - PHB - HC - HD - HSBP - HT - wnd.HFID - HA -
HPZ - K/Bc - S/O&E - HK

Afwezig : HE.

Makro

Diverse dienstonderdelen hebben bijgedragen aan de grote krachts-
inspanningen ter assistentie bij het opsporingsonderzoek.

C C C RARA C C C

WIJ VOEREN EEN RECHTVAARDIGE STRIJD TEGEN HET VERDERFELIJKE RACSISME VAN NEDERLANDSE BEDRIJVEN DIE FILIALEN IN ZUID AFRIKA HEBBEN.

EEN VAN DEZE BEDRIJVEN IS DE MAKRO, TEGEN DIT BEDRIJF DAT VERDERFELIJKE WINSTEN MAAKT OVER DE GEKNECHTE RUGGEN VAN ONZE GEKLEURDE MEDEMENSEN IN ZUID AFRIKA, HEBBEN WIJ ONLANGS ZEER GESLAGDE AKTIES ONDERNOMEN, MET ALS RESULTAAT DAT ZIJ HUN AKTIVITEITEN SPOEDIG ZULLEN GAAN STAKEN ALDAAR.

WIJ, VAN RARA EN ONZE BROEDERS VAN DE CCC HEBBEN DEZE GERECHTVAARDIGDE AKTIEGOED VOLBRACHT EN EEN VASTSTAANDE OVERWINNING BEHAALD OP HET VERDERFELIJKE RASCISME VAN DE MULTINATIONALS IN BELGIE EN NEDERLAND.

WIJ WETEN DAT DE POLITIE - BVD - RIJKSWACHT - BOB - CRI ETC. ONVERMINDERD DE ONRECHTVAARDIGE JACHT OP ONS VOORTZET, DOCH WIJ ZIJN ONGRIJPBAAR EN ONZICHTBAAR VOOR ALLE POLITIE DIENSTEN ! WIJ EISEN DAT ALLE OPSPORINGSINSTANTIES IN NEDERLAND EN BELGIE PER HEDEN STOPPEN MET HUN ZIN - LOZE AKTIES OM ONS TE LOKALISEREN EN OP TE SPOREN.

WIJ WETEN DAT ZIJ NIET ZOMAAR UIT VRIJE EIGEN BEWEGING ZULLEN STOPPEN MET ZOEKEN, DAAROM HEBBEN WIJ UNANIEM BESLOTEN EEN NIEUW VOORBEELD TE STELLEN ALS TEKEN DAT "WIJ" EN NIET "ZIJ" HET VOOR HET ZEGGEN HEBBEN, DAT WIJ DE EISEN KUNNEN EN ZULLEN STELLEN, EN DAT NU OOK WEDEROM GAAN DOEN !

WIJ ZULLEN ALS STRAFMAATREGEL EEN GEBOUW VAN DE JUSTITIE/POLITIE DOEN EXPLODEREN IN DEN HAAG - NEDERLAND, EEN VAN DE VOLGENDE DRIE GENOEMDE GEBOUWEN ZAL DIENEN ALS VOORBEELD, TW. HET PALEIS VAN JUSTITIE AAN DE JULIANA STOLBERGENLAAN IN DEN HAAG, HET PALEIS VAN DE HOGE RAAD IER NEDERLANDEN AN HET PLEIN IN DEN HAAG OF HET MINISTERIE VAN JUSTITIE TE DEN HAAG AAN DE SCHEDELDOEKENHAVEN. WIJ HEBBEN REEDS DEZE WEEK EXPLOSIEVEN GEPLAATST OP EEN VOOR DE EOD UIT CULENBURG ONVINDBARE PLAATS, DIT IN DE DRIE GENOEMDE GEBOUWEN. DEZE EXPLOSIEVEN ZULLEN ONMIDDELLIJK ONTPLOFFEN ALS MEN DEZE TE DICHT ZAL NADEREN, DAAR ZIJ ZIJN VOORZIEN VAN RADIOGRAFISCHE AFSTAND ONTSTEEKINGEN EN WARMTESENSOREN. DIE ONMIDDELLIJK REAGEREN ALS MEN BIJ DE EXPLOSIEVEN TE DICHT IN DE BUURT KOMT. DAAR WIJ BESLIST GEEN MENSELIJKE SLACHTOFFERS WILLEN MAKEN, ER IS AL MEER DAN GENOEG ONSCHULDIG BLOED GEVLØEID IN EN DOOR ZUID AFRIKA, RADEN WIJ EEN IEDER AAN UIT DE BUURT VAN DE EXPLOSIEVEN TE BLIJVEN OP DINSDAG 27 JANUARI, WOENSDAG 28 JANUARI OF DONDERDAG 29 JANUARI AS . WIJ WILLEN ONS NIET ZOALS DE KIM - PHILIPS - NED LOYDD EN DE NEDERLANDSE EN BELGISCHE REGERING SCHULDIG MAKEN AAN BLOEDSTEUN VAN HET MISDADIGE REGIEM IN ZUID AFRIKA.

WIJ STELLEN VERDER ALS ONVERBIDDELIJKE EIS DAT HET NIVEAU VAN AMBASSADEUR TUSSEN NEDERLAND EN DE REPUBLIEK VAN ZUID AFRIKA TERUGGEBRACHT MOET WORDEN TOT DAT VAN ZAAKGELASTIGDEN, AAN BEIDE ZEIDEN. WIJ STELLEN VERDER DAT DE KIM, PHILIPS, EN DE NED LOYDD ZICH BINNEN DE TWEE MAANDEN TERUGTREKT UIT ZUID AFRIKA, DAAR ZIJ ANDERS HET ZELFDE LOT KUNNEN VERWACHTEN ALS DE MAK'0, DIT IS ONONTKOOMBAR. WIJ ZULLEN MEDEDELLEN WAAR DE EXPLOSIEVEN GEPLAATS ZIJN, EN HOE ZIJ VEILIG ONSCHADELIJK GEMAAK KUNNEN WORDEN ALS MEN AS DINSDAG IN DE TELEGRAAF OP DE VOORPAGINA MET EEN DIK ZWART KADER OMLIJNDE ADVERTENTIE ZAL DOEN PLAATSEN OVER TWEE KOLOMMEN MET DE VOLGENDE TEKST IN KAPITAAL LETTERS: "HET RACISME IN ZUID AFRIKA IS EEN VERDERFELIJKE ZAAK" ..

ZO OOK ZAL DE KIM, PHILIPS, NED LOYDD EN DE NEDERLANDSE REGERING MOETEN LATEN BLIJKEN DAT ZIJ OP ZEER KORTE TERMIJN VERTREKKEN UIT ZUID AFRIKA.

ALS BLIJK VAN ONZE GOEDE WIL GEVEN WIJ DE PLAATSEN VAN DE EXPLOSIEVEN AAN VIA BRIEFPOST EN FOTOS MAAAAAAAAAAR MEDE ALS BLIJK DAT HET ONS ZEER ERNSTIG BEDOELD IS ZULLEN WIJ ALS "WAARSCHUWING" EEN VAN DE BOVENVERMELDE GEBOUWEN LATEN EXPLODEREN, OP EEN VAN DE DRIE DAGEN, DINSDAG, WOENSDAG OF DONDERDAG, WIJ HOUDEN VERDER KONTAKT VIA DIT SOORT MEDEDELINGEN VAN ONS HOOFDKWARTIER, OOK OP PAPIER VAN DIT ZELFDE FORMAAT EN IN HET ROOD MET HOOFDLETTERS GETYPT !

CCC

&

REVOLUTIONAIRE ANTI RASCHITISCHE AXTIE

PS. DIT PAPIER EN ENVELOPE/POSTZEGELS IS VOLKOMEN VRIJ VAN VINGERAFDRUKKEN ETC- ETC- EN IJUS VOLKOMEN ONBRUIKBAAR VOOR DE DAKTELOSKOPISCHE DIENST - TOD ETC.

X

"Geen enkele macht doet ongevraagd concessies. Zomin als dat ooit gebeurd is, zomin zal het in de toekomst gebeuren. Vind uit waar een volk zich gewillig aan zal onderwerpen en je weet precies hoeveel onrecht en kwaad het zal ondergaan. Het zal niet eindigen voor er, met woorden, geweld, of met beide, verzet geboden wordt. Hoe ver tirannen kunnen gaan wordt al vooruit bepaald door de duldzzaamheid van hen die onderdrukt worden. "

Kenneth B. Clark.

Omdat woorden niet helpen is besloten vannacht over te gaan tot actie bij het filiaal van de MAKRO te Nuth.

De MAKRO is een onderdeel van de Steenkolen HandelsVereniging. De SHV drijft handel met en investeert in Zuid-Afrika willens en wetens de weerzinwekkende praktijken van het witte racistische regime en de legitieme eisen van het zwarte verzet tot totale boycot. Een apartheid regime dat geboycot moet worden omdat het dagelijks mensen zonder proces opsluit en vermoord. Een apartheid regime dat vele miljoenen mensen onderdrukt, verdient geen enkele steun van niemand.

Een bedrijf zoals de SHV die winsten maakt door gebruik te maken van een fascistische staatsapparaat die uitbuiting en medogenloze onderdrukking tot wet verheft verdient geen enkele steun en zal zolang zij hun beleid niet wijzigen moeten instaan voor de gevolgen.

Revolutionaire
Anti
racistische
Arie

N.B. De SHV zit in Zuid-Afrika niet voor het eerst fout, ten tijde van nazi-Duitsland was zij ook fout. Dat dat niet kon, daarover is iedereen het eens, alleen is dit iets verder weg.

A U R O R A d.d. 3 februari 1987.

Aanwezig: HBVD - PHBVD - HB - HC - HD - PHE - HT - HSBP - HK.

Afwezig : --

RARA

Alle inspanningen ten spijt is er nog geen resultaat.
Onder de grote politieke druk ontwikkelt de politie initiatieven welke onze aandacht verdienen.
Ook Philips zou volgens persberichten een dreigbrief van RARA ontvangen hebben; ook de deskundigen van CRI en BVD moesten dit uit de krant vernemen.

3-2-1987

ZUUR AAN DE WOR

Hoe bereiken we een totale boycot van het apartheidregiem in Zuid-Afrika - en wat voor rol kunnen verschillende anti-apartheidsacties hierin spelen. Twee weken geleden een discussiebijdrage van de AABN, die vindt dat een brede boycotbeweging door de middelen van de RARA in de wielen wordt gereden. Deze week een reactie van de RARA.

Andere meningen zijn welkom!

Over terreur, januari 1987

Onder Zuid-Afrikaanse aanvoering wordt door de SWATF (Zuid-Nest-Afrikaanse Territoriale Strijdkrachten) 'n inval uitgevoerd in Angola.

Tot zo'n 100 km. in Angola gaat de woordpartij door, meer dan 120 doden worden achtergelaten.

Nederland in rep en roer. Voor de derde keer brandt een super-supermarkt van de SHV - te Nuth - af. "Er knaagt zuur aan de wortels van de democratie" verklaart minister Kortbeek.

De Zuid-Afrikaanse regering verscherpt de censuur. Publicatie van "watke zaak dan ook" kan verboden worden en "het verdere, prijzen of trachten te rechtvaardigen" van de campagnes, projecten of acties van onwettige organisaties als het ANC wordt tot een misdrijf. Berichten over de psychiese mishandeling van politieke gevangenen vallen in dezelfde categorie.

"Terreur loont" hullen de commentatoren als de SHV aankondigt zich uit Zuid-Afrika terug te trekken. Minister Van den Broek benadrukt dat in het buitenland niet de indruk gewekt mag worden dat Nederland niet wil staan tegen terreur.

Drie Zuid-Afrikaanse zwarte politiegagenten in speciale dienst schieten hun geweren leeg op de zwarte bevolking van een township bij Keesstad, gevolgt: 4 doden.

De reorganisatie van de opsporingsdiensten komt in discussie. Kamerbreed links tot rechts vindt dat alles op alles gezet moet worden om de daders van 'terreur'aanslagen op de Makro's te arresteren.

Kopzorgen

Niet alleen de overheid en het bedrijfsleven hadden de afgelopen maand veel aan hun hoofd. Ook binnen links, onder betrokkenen bij de anti-apartheidstrijd laat de discussie hoog op. Zich concentrerend op een aantal punten:

- dit soort acties zou afleiden van waar het uiteindelijk om gaat. Over Zuid Afrika en de apartheid wordt niet meer gepraat en het gaat zelfs van kwaad tot erger nu de Nederlandse regering overweegt bedrijven met belangen in Zuid Afrika direct te steunen (AABN in Bluf)
- dit soort acties zijn een trap in de rug van de in de loop der jaren opgebouwde boycotbeweging, die zich juist wil enten op brede maatschappelijke steun. Samen met de bonden, partijen, etc. organiseer je zo'n boycot. Groepen als RARA hebben voorhoedeopdrachten en zijn met hun bomben brandaanslagen net zo schadelijk als de struifvogelpolitiek van de regering (AABN in Bluf)
- de gehele linkse beweging wordt hierdoor gekriminaliseerd, de politiestaat lijkt met elke 'terreurdad' dichterbij te komen. Dat zal alle mensen treffen die zich inzetten voor een rechtvaardiger maatschappij (R. Huygens in De Waarheid).
- Het zijn geen anti-apartheidsgroepen die achter dergelijke acties zitten. Het zijn groepen die Zuid Afrika tot aktieterrain kiezen omdat daar het onmenselijke gezicht van het westerse bedrijfsleven het duidelijkst zichtbaar wordt. (S. Boegra in Elsevier)

Wij vatten deze kritiekpunten tegelijkertijd op als eventuele vragen en willen met deze reactie de discussie een verdere impuls geven.

T.V. democratie

Wat in de eerste plaats opvalt is de grote ideologische krampachtigheid (en bekrompenheid) die als onderton (of bovenstroom) de reacties kenmerkt. Je doet of aktief mee aan de door de

komitees georganiseerde boycotacties of je 'mag' niks doen. Op straffe van diskwalifikatie met het stempel 'politiek schadelijk' wordt loyaliteit geëist.

Het lijkt niet alleen maar is een nogal botte en niet realistische ontkenning van het feit dat er in de afgelopen jaren groepen zijn ontstaan die een andere opvatting hebben over de strategie van de anti-apartheidstrijd in het westen, de bakermat en broedplaats van racisme en imperialisme.

Groepen die gezamenlijk wild om zich heen slaan of met onwillekeurige stupjes proberen slechts hun 'onvrede' met deze maatschappij tot uitdrukking te brengen. Maar die in een aantal jaren een eigen strategie en praktijk hebben opgebouwd. Dat deze ontwikkeling gevestigd links en de komitees irriteert is duidelijk. Ze hebben er geen doorslaggevende controle op en kunnen niet met het wondermiddel van de parlementaire discussie de ontwikkeling in de hand houden.

Onze strategie is in wezen compromisseloos en ook anderszins, middels b.v. subsidies of via lobbies zijn we onafhankelijk van gevestigd links.

De uiteindelijke schiedlijn wordt getrokken door de kwestie van het parlementarisme. Gevestigd links aksepteerde de grenzen van de parlementaire democratie en probeert in het uiterste geval om de grenzen door het parlement zelf te laten verleggen. Bij heftige conflicten beslist de (hoofdscheids)rechter.

Wij stellen die grenzen niet ter discussie, we aksepteren ze niet. Onze strategie tegen de apartheid wordt niet bepaald door die opgelegde grenzen, maar door de imperialistische verhoudingen, die de aorta van het apartheidssysteem zijn. Vanuit hier, in Nederland, zijn er in dat krachtenveld wel degelijk objectieve en ook kwetsbare zenuwcontra te onderscheiden. (Daaruit vloeten onze akriedoelen en methodes voort.)

S.Boegra slaat in Elsevier niet helemaal de plank mis als hij stelt dat we ".... Zuid Afrika tot aktieterrain ... kiezen ... omdat daar het onmenselijke gezicht van een deel van het westerse bedrijfsleven het duidelijkst zichtbaar wordt". Wij zouden het liever iets anders willen stellen: Gezien de specifieke historische banden tussen Zuid Afrika en Nederland

- gekonfronteerd met de beestachtige onderdrukking van de zwarte bevolking in Zuid Afrika door het witte minderheidsbewind,
- en vanuit de opvatting dat het apartheidbeleid niet slechts gezien moet worden als een witte superioriteitswaan, maar als een - lange tijd - zeer wintgevend onderdrukkingmechanisme,
- functionerend binnen kapitalistische verhoudingen als onderdeel van het wereldwijde net van politieke en zakelijke belangen

is voor anti-imperialisten hier, het verzet daartegen een onontkoombaar en wezenlijk onderdeel van de strijd.

Daarnaast - maar oserin claimen we absoluut geen eksklusiviteit - willen we door onze acties ook laten zien dat er in een t.v. democratie als de Nederlandse wel degelijk méér mogelijk is dan een gedwongen keuze tussen je schikken in je lot of dringend maar vooral bejeefd vragen om verandering.

Het vertrek van SHV uit Zuid Afrika mag dan in het internationale krachtenveld een gebeurtenis van beperkte omvang zijn. Het toont tegelijkertijd wel aan dat we gezamenlijk machteloos hoeven te zijn. Dat RARA daarvoor niet de schoonheidsprijs van de AABN en klein links krijgt is zowel begrijpelijk als ook niet echt belangrijk.

Zolang komitees en links ontkennen dat er een autonome strijdende beweging bestaat, die meer is dan een incident, zolang men niet bereid is op een gelijkwaardige manier de discussie aan te gaan zonder daerbij de verschillende uitgangspunten, strategie en perspectief te ontkennen, zolang zal het geheel zich blijven af-

spelen op het niveau van twee krantebezorgers die het niet eens kunnen worden over de grenzen van hun wijkje.

Van anderen

Fulco Aurich, namens de AABN, konstateert in Bluf dat na onze laatste aanslag er een emmer is leeggegooid die tot een overstroming heeft geleid. "... het dreigt van kwaad tot erger te worden, want onder druk van de in alle hevigheid woedende discussie over verscherpt politiek aktivisme, terreurmethoden en de grenzen van de democratie ... kondigt de regering aan dat de bescherming van Nederlandse bedrijven met investeringen in Zuid Afrika zal worden uitgebreid..." RARA zou zo een trap in de rug van de boycotbeweging hebben uitgedeeld.

Wie trapt nou eigenlijk wie en waarom? Is het niet het Nederlandse bedrijfsleven dat vette winsten maakt in Zuid Afrika?

Is het niet datzelfde bedrijfsleven dat de zwarte arbeiders/sters tot zo racisties gebruikt als de Zuid-Afrikaanse bazen?

Is het niet de Nederlandse regering die binnen E.C.verband via diplomatieke kronkels steeds kiest voor een zo beperkt mogelijk pakket boycotmaatregelen?

Is het niet Van den Broek die zoals hij zelf zei zich er voor schaamt dat hij in het internationale politieke forum een 'Don Quichotte' zou worden in de strijd voor zankties?

Is het niet de Nederlandse staat die bedrijven met forse belangen in Zuid Afrika tegelijkertijd van honderden mil-

ELS VAN DE DEMOKRATIE

joenen voorziet in verband met technologische innovatie (Phillips en Shell)?

Het misverstand dat de redenering van dhr. Aurich oproept, is dat de staat en het bedrijfsleven in elkaars armen worden gedreven door radicale acties als deze. De werkelijkheid is dat de inactieve en profijteloze verhouding tussen staat en bedrijfsleven alleen maar duidelijk wordt. Er worden geen nieuwe bondgenootschappen of tegenstellingen geschapen, maar de reeds bestaande onvrouwen zich in volle omvang onder leders ogen.

Bijvoorbeeld de dreiging met de premieverhoging van elke brandverzekering in Nederland met een soort Zuid Afrika toeslag is daarvan een sprekend voorbeeld. Daarbij staat niet de reden waarom bedrijven hier achtereenvolgens ter discussie. Niet hun gedane investeringen en gemaakte winsten in Zuid Afrika, als onderdeel van de onderdrukking. Maar gaat het om het veilig stellen van hun positie hier in Nederland en Zuid Afrika, met geldelijke medeplichtigheid van iedereen.

Bij zoveel druk op de ketel valt het 'verzuimd' gekonstrueerde beeld van deze retoriek en loze betrokkenheid en.

Wij zouden deze ontmaskering eerder pure winst willen noemen. Niet als perspectiefloze Verelendungstheorie maar om van daaruit nieuwe mogelijkheden te ontwikkelen tot perspectief en aanspingspunten in de strijd.

Terugslag

Er zit een tweede aspect aan deze "hoe-slaat-dit-op-ons-alleen-terug" discussie.

De angst dat door radicale acties een politiek klimaat zou ontstaan waarin rechts de kans krijgt om verworvenheden terug te draaien. In dit kader zou je dan kunnen denken aan stopzetting van de humanitaire steun aan het ANC en de subsidie aan anti-apartheids groepen. We willen deze angst niet bagatelliseren. Dat rechts dat zal proberen, daarmee door zal gaan, is zeker. Aan de andere kant voelen we er niets voor onze strategie te laten bepalen door die angst.

Alle aanleiding zal daarvoor worden aangegrepen: aanslagen uitgevoerd door het ANC in Zuid Afrika, de 'noodzaak' tot bezuinigen, een forse verkiezingswinst voor de VVD, aanslagen in Nederland, demonstraties die op rellen uitlopen, enz. Het komt allemaal in hun kraam te pas. Want louter mechanica zit de verhouding tussen het terugdraaien van verworvenheden en een meer offensieve strategie niet in elkaar.

Netzomin als het niet voeren van de strijd voor loonverhoging door werkenden op de fenge duur de koopkracht van de minima veilig stelt (of andere soortgelijke gedeeltes van de solidariteitsbegroening) zal het uitblijven van radicaal verzet de subsidies aan komitees garanderen. Die subsidies zijn konstant in gewaar, een supermarkt meer of minder kan hooguit gebruikt worden als extra aanleiding.

Een voorbeeld

Toen een jaar geleden gepleit werd voor een verbod op de Centruumpartij en andere fascistische clubs waren linkse organisaties bang dat onder een veranderd politiek gesternte dat soort wetten ook tegen links ingezet zouden kunnen worden. De CP moest uitsluitend, zo werd betoogd, uitgeroemd worden door moeizame overtuiging. Terecht is tegen die opvatting geprotesteerd door middel van een versterking van het 'illegale' verzet. En met succes. Acties als die in Boekel en Kodichem hebben de speelruimte van fascistie, de mogelijkheden om zich te organiseren, verkleind. Angst voor de eigen positie, die van links, kan onder bepaalde omstandigheden omzamen in behoudzuchtigheid en parlementair heen-en-weer gepraat. Waarbij niet meer de belangen waar het om gaat, de strijd van mensen om te leven, zelfbeschikking en rechtvaardigheid centraal staan, maar de conservering van het patroon der verhoudingen. In dat geval dreigt links een betere bewaker recht en orde te worden dan rechts.

Media

"De politiestaat lijkt met elke terreurdad dichterbij te komen" zegt R. Huygens in De Waarheid. Anderen bevestigen dat door te zeggen dat er nu alleen nog maar gesproken en geschreven wordt over terreur en terreurbestrijding en niet meer waar het eigenlijk over zou moeten gaan. (AABN in Bluf) De aanslagen op de Makro's 'terreurdaden' noemen is ten eerste al een onvrije staatsje van woordvervalsing. Ten tweede ging het in de media de afgelopen tijd toch nog wel over iets meer dan dat. Afgezien daarvan, als verschijnsel op zich is dergelijk mediagedrag natuurlijk absoluut niks nieuws.

Als de vulnismannen staken wordt er na zo'n stordige twee dagen alleen nog geschreven over het ophopende vuil. Als de Zuidafrikaanse pers over het ANC spreekt heeft ze het ook uitsluitend over terroristische kommissies. Het enige effectieve tegengif is dat je helder blijft analyseren en berichtgeving en betze van elkaar onderscheidt. Dat hetgeen je met aanslagen, campagnes etc. wilt bereiken inzichtelijk en begrijpelijk gemaakt wordt. En te becommentarieren moet zijn voor zoveel mogelijk mensen. Daarvoor mag je geen mogelijkheden onbetutt laten. Die mogelijkheden liggen echter niet voor het opscheppen. De media hebben zo hun eigen opvattingen over nieuws en actualiteit. Zelfs de 'linkse' pers lijkt over

het geheel genomen sinds eind 60'er begin 70'er jaren in een comatouze toestand te zijn vervallen. Begrippen als solidariteit, betrokkenheid en partij kiezen zijn tot uitgeholde karikaturen verworven. Dit geheel is bedreefd maar moet voor mensen met enige media-ervaring toch als bekend verondersteld worden.

Repressie

Laten we de zaken vooral helder blijven zien. Waarvoor toch het verhaal dat dit 'soort' acties rechtstreeks uitmondten in een verscherpte repressie. Is het niet zo dat de toename van repressie grotendeels wordt bepaald door ontwikkelingen buiten ons om. De wereld is groter dan onze straat, stad of staat. De groeiende tegenstellingen om ons heen hebben te maken met de ontwikkeling van het imperialisme en zijn niet alleen terug te brengen tot het nivo van een af of niet juiste strategie van de beweging hier.

De verscherpte politieke en sociale tegenstellingen in de derde wereld, voortgekomen uit de massale ellende door jarenlange uitbuiting. De confrontatie met een daardoor explosieve situatie in die landen. De steeds sneller opeenvolgende kapitalistische crises en het ontbreken van een militaire overmacht om de oorlog op alle fronten tegelijk te voeren.

Dit zijn - zeer schematisch - de achtergronden van de noodzaak voor de imperialistische machten om hier in West Europa de voor hun belangrijke projecten door te voeren. De ontwikkeling van hoogwaardige technologieprojecten op het gebied van informatica, telecommunicatie en militaire ruimtevaart worden met vaart ter hand genomen. Daarvoor is een grote éénwording van Europa op politiek, economie en militair vlak van het allergrootste belang.

In dit kader worden ook de zwarte punten van de repressie ontwikkeld, - de Ausweis-politiek ten opzichte van buitenlanders, één open Europa, zonder binnengrenzen maar met een hermetische afgesloten buitenmuur waar geen buitenlander meer doorheen komt. - één Europees paspoort - de beheersbaarheid van de steden, kraakvrij schoongeveegd door de leegstand, junkvrij gemaakt door het opjaag en kreperbeleid. - de internationale terrorismebestrijding daar liggen hun prioriteiten en daar lagen ze allang. Er is geen rechtlijnig verband tussen gebruikte aktiemiddelen en toenemende repressie in de zin van oorzaak en gevolg. Het is veel meer het totaal van factoren als: effectiviteit - in schade en mobilisatie - en de politieke krachtverhoudingen van het

moment die bepalen wanneer zij ervoor kiezen openlijk het beleid ten aanzien van repressie aan te scherpen. En onder die combinatie van factoren kan het aktiemiddel wat dan 'terreur' wordt, variëren van brand, steen tot afstiche.

Wissel op de toekomst

De huidige fase van het imperialisme verscherpt de tegenstellingen zowel internationaal als nationaal. In Zuid Afrika bevindt de strijd zich in de laatste bloedige fase. In de confrontatie met het moordenaarsbewind in Pretoria neemt de vrijheidsstrijd dagelijks in kracht en omvang toe.

Hier uit de tegenstellingen zich nu steeds verdergaande flexibilisering van de arbeidsverhoudingen, verhuwingswijziging van de arbeid en de uitstoot van steeds grotere groepen mensen, zoals - huls - vrouwen, buitelanders, junks, bejaarden, laag- en ongeschoolden en de minima, die geen ander perspectief hebben dan te knokken tegen vervreemdingvereniging en andere aanslagen op fundamentele bestaansvoorwaarden. Wij maken daar deel van uit.

Het één staat niet los van het ander. Zoals voor de revolutionaire bevrijdingsstrijd in Zuid Afrika de VS en Europa delen zijn van het probleem, zo is voor iedereen die fundamentele veranderingen wil, voor elke revolutionair, de vrijheidsstrijd in Zuid Afrika een deel van de oplossing. Een vrij Azania is een overwinning op het imperialisme, maar de strijd zal doorgaan. Daar en hier, op alle fronten.

Wij willen die strijd met iedereen voeren, in die verbondenheid en deze samenhang. Om in kollektiviteit, in discussie, met vallen en opstaan onze potentiële macht verder te ontwikkelen. Om zo een deel te zijn van de oplossing.

Makula Ledwaba (voorzitter Ccaawusa):

"Als Makro hetzij hier, hetzij in het buitenland wil overleven dan moet de direktie ons betrekken in de besprekingen over de overdracht Ze moeten weten dat als ze hun belang zomaar overdoen aan Zuidafrikaanse bedrijven zonder ons te konsulteren, de anti-apartheidsgroepen in het buitenland niet met hun aanslagen zullen ophouden".

Revolutionaire
Anti
Racistische
Aktie.

Toekomst Makro-personeel hangt van verzekering af

Die zaterdag gaat de telefoon van Mieke Kisters al om half zes 's ochtends over. Ze ligt dan nog in bed. Maar al snel is ze klaarwakker. Even later staat ze buiten. In Nuth. Kijkend hoe het Makro-filiaal waar ze werkt in de as wordt gelegd. In een paar uur tijd staat heel het personeel zich aan de vlammen te vergapen. Mieke: „Ik heb heel wat tafereelen gezien. Veel emoties. Mensen die schreeuwden „dit kan toch niet!”

Ook Ton Walda werkt bij de zelfbedieningsgroothandel in Nuth. Hij is er ook voorzitter van de OR. „Je voelt woede en machteloosheid. Bij ons is het merendeel van het personeel ouder dan 35 jaar. Die mensen vragen zich in deze tijd af „wat gaat er nu met ons gebeuren?”. Op het moment van de brand waren we nog verzekerd. Daarom zei ik „geen zorgen, we bouwen wel weer een nieuwe Makro op”. Maar twee dagen later is de verzekering opgezegd.”

Verzekeringen. Dat woord valt om de vier zinnen als je met Ton Walda en Mieke Kisters praat. Als het bedrijf maar weer verzekerd kan worden. Dan zijn zij, en hun collega's, verzekerd van hun baan.

Van de 280 werknemers van Makro Nuth zit zeventig procent op het moment thuis. Met een tijdelijke WW-uitkering. Begin maart kunnen de meesten weer aan de slag in een noodvestiging. Voorlopig. Voor de toekomst houdt iedereen zijn hart vast.

Enkele feiten op een rijtje. Moederbedrijf van de Makro, SHV, trekt zich terug uit Zuid-Afrika onder druk van de terreur. De SHV besluit dit nadat drie Makro-vestigingen in zestien maanden tijd in de as zijn gelegd. De aktiegroep Rara noemt zich de verantwoordelijke. Reden: de zakelijke banden van SHV met Zuid-Afrika.

De schade bedraagt honderdvijftig miljoen. Het grootste deel daarvan komt op rekening van de verzekeraars. Eén van de verzekeringsmaatschappijen - een Britse - haakt echter af. Hierdoor zijn de Makro-vestigingen maar voor vijftig procent verzekerd. En die verzekering loopt aan het eind van dit jaar af.

Ton Walda: „Het enige wat ons nog bezighoudt, is „wie verzekert ons?” Geen enkele maatschappij, over de hele wereld, wil ons hebben.”

De SHV schat het huidige risico op zo'n honderd miljoen gulden. En dat kan nog verder oplopen. Als de verzekeraars blijven weigeren, is het de vraag of SHV dat risico voor eigen rekening durft te nemen. Zoniet, dan staan de 2800 banen bij de Makro-vestigingen op het spel.

„Alle medewerkers van de Makro-vesti-

Vóór de puinresten van de Makro in Nuth. V.l.n.r. directeur Van Wersch, Ton Walda en Mieke Kisters.

gingen en van het hoofdkantoor verkeren in onzekerheid over de toekomst,” zegt voorzitter van de Groepsondernemingsraad (GOR) Joop Vree. „Het zit in de bedrijven als een verborgen kwaal.”

De verzekeraars zijn de politieke terreurdaden zat. Ze zijn de grote schade beu, en willen dat er een speciaal fonds in het leven wordt geroepen. Personeel en directie van de Makro richten hun hoop al langer op een waarborgfonds zoals dat in Engeland en Spanje bestaat. Door premies van bedrijven kan het fonds de risico's dekken van politieke terreurdaden die niet te verzekeren zijn. De overheid moet hierbij garant staan. Maar het kabinet Lubbers heeft al laten weten dat het geen financiële betrokkenheid bij zo'n fonds wil. Tot grote teleurstelling van het Makro-personeel.

Bommelding

Over de bescherming van de overheid is GOR-voorzitter Vree ook niet zo te spreken. „Het Rijk heeft er bij de gemeenten op aangedrongen meer politiebescherming aan ons te geven. Maar bij sommige vestigingen zie je dat die na twee dagen weer wordt teruggetrokken. De communicatie tussen Rijk en gemeenten is vaak slecht. En er zijn duidelijk ontzettende tekorten op het gebied van justitie.”

Het personeel neemt nu het heft in eigen hand. Naast de bestaande bedrijfsbewaking, laat een groot aantal medewerkers zich - vrijwillig - inroosteren om een oogje in het zeil te houden. De mensen krijgen daar gewoon voor betaald, en ontvangen 's avonds en in het weekend de geldende toeslag.

„Het animo is groot,” vertelt Joop Vree. „Je vecht immers voor je eigen bedrijf.”

Details over hoe het personeel de beveiliging in praktijk brengt, krijg je niet. „Als iedereen precies weet hoe het geregeld is, heeft het geen zin meer,” legt Ton Walda uit.

MA

„Daarom willen we er niets over kwijt.”

Het hele Makro-personeel is prima op de hoogte van wat het moet doen zodra er een bommelding is. Binnen enkele minuten weten zij zichzelf en de klanten in veiligheid te brengen. Ook andere maatregelen ter preventie en controle zijn verscherpt. Kon een partikulier vroeger vrij makkelijk op anderenmans Makro-pasje inkopen doen, tegenwoordig komt niemand zonder legitimatiebewijs door de controle. Ook Joop Vree, als voorzitter van de GOR een veel gesignaleerde gast in de verschillende filialen, moet zijn rijbewijs tonen als hij naar binnen wil.

Thuisland

De FNV wil al jaren dat Nederlandse bedrijven zich terugtrekken uit Zuid-Afrika. Om zo het blanke bewind onder druk te

FOTO
FOTOPERSBURO
WIDDERSHOVEN

CHTELOOS

...zetten om de apartheid af te schaffen. De FNV wil dat bereiken met acties, discussies en publiciteit. Wibe Drijver, bestuurder van de Dienstenbond FNV: „Brandstichtingen keuren wij ten zeerste af. Wij vinden het óók negatief dat SHV weggaat vanwege terreur. Werknemers in andere bedrijven kunnen gevaar lopen als dit soort acties succesvol blijkt. Voor het personeel van de Makro zelf is het nu hopelijk veiliger. Dat is positief. Wat ook positief is, is dat SHV uit Zuid-Afrika weggaat. Wij bepleiten al jarenlang dat bedrijven daar weggaan. Maar voor acties als die van Rara hebben wij geen goed woord over. Ze brengen de veiligheid van de medewerkers in gevaar. Zo worden die doelen van de aanslagen, terwijl ze zelf niet in staat zijn het beleid van het bedrijf te wijzigen.”

Ton Walda, Mieke Kisters en Joop Vree plaatsen hun vraagtekens bij een volledige economische boycot. Walda: „Bedrijven in Zuid-Afrika die politiek tegen de apartheid ingaan, moet je juist steunen.”

Over het personeelsbeleid van SHV in Zuid-Afrika zijn de meningen verdeeld. Vivian Masina, algemeen sekretaris van de Zuidafrikaanse dienstenbond CCAWUSA, zegt in een interview met het persburo Press Trust: „Wat ons betreft is de maatschappij (SHV, LM) hier actief geweest in volkomen overeenstemming met de apartheidspolitiek.”

De werknemers van de Makro in Nederland hebben ook andere geluiden gehoord. Joop Vree: „Via de FIET, de internationale federatie van dienstenbonden, hebben wij hier vakbondsleden van de Makro in Zuid-

Afrika op bezoek gehad. Doordat ze bij de Makro werken, worden ze menswaardiger behandeld dan wanneer ze in een thuisland moeten wonen.”

Ton Walda vult aan: „We hebben mensen gesproken die zeiden „we werken daar prettig, maar we hebben nog een aantal wensen”. Ze vroegen of we hen niet in de steek zouden laten. Je kunt dus nu wel zeggen dat het goed is dat SHV weg is uit Zuid-Afrika, maar voor de mensen zelf weet ik het nog niet zo. Als zij op straat komen te staan, hebben zij geen WW-uitkering.”

Dat vind ik erg. Maar ik heb ook een egoïstische reactie. Ik ben blij dat SHV zich heeft terug getrokken. Want als voorzitter van de OR voel ik me verantwoordelijk voor de 280 werknemers hier.”

LINDA MÜTER

Door JO CORTENRAEDT

MAASTRICHT - Nog steeds zit niemand van de actiegroep Rara achter slot en grendel. De laatste spectaculaire misdaad van deze club was de brand in de Makro in Nuth, nu ruim een jaar geleden.

Eerder al hadden twee andere Makro-vestigingen in den lande het loodje gelegd. En ook diverse Shell-tanksstations kregen met aanslagen te maken. Dat alles uit naam van de strijd tegen de apartheid in Zuid-Afrika. Een strijd die deze groep meent te moeten voeren met onderwereld-technieken, terwijl daar in Nederland tientallen legale manieren voor zijn.

Verslagenheid

Indertijd sprak bijna iedereen schande over de acties tegen de Makro en de Shell. De verslagenheid, de woede en verontwaardiging over de Makro-brand in Zuid-Limburg was algemeen. Minister Korthals-Altes van Justitie verscheen meteen op de televisie om de hevige onrust in te dammen en beloofde dat de daders in de kraag zouden worden gevat en hun fikse straf niet zouden ontlopen. Een ferme belofte in kloofte taal.

Maar wat is ervan terecht gekomen? Niets. Nu, een jaar later, is Justitie er nog steeds niet in geslaagd de daders te grijpen.

Hoe staat het met het onderzoek? Wordt er eigenlijk nog wel iets onderzocht? Bestaat het speciale recherchesteam nog dat destijds werd ingesteld? En zo ja, wat heeft die groep dan in dat jaar uitgevoerd?

Vragen

Wat zijn dan de vorderingen? Kunnen we alsnog gereede hoop koesteren dat de terreur-organisatie nu op korte termijn wordt opgerold? Of zit het onderzoek op dood spoor en zijn de politie-experts inmiddels al lang met andere zaken bezig? Dat laatste is het meest waarschijnlijke. Maar dat durft het departement van Korthals-Altes niet toe te geven. Het tegendeel wordt evenmin beweerd. Justitie gaat dit soort vragen uit de weg met benepen antwoorden en vage clichés, en huilt zich verder in benuwd stilzwijgen.

Voorlichtster Toos Faber schermt haar voor zijn beurt sprekende minister angst-

Overheid hult zich in stilzwijgen Jaar na Makro- branden nog geen dader gepakt

Foto PAUL MELLAERT

* Een gigantische rookwolk stijgt op boven het in lichtrelatie staande Makro-gebouw in Nuth.

vallig af. Nee, nadere informatie heeft zij ook niet, laat ze weten. Nou ja, Justitie kent wel enkele leden van de groep Rara, maar een verdenking is iets anders dan een bewijs, zegt mevrouw Faber.

Ook de man die belast is met de regionale leiding van het onderzoek, de Maastrichtse officier van Justitie Van Hilten, verstopt zich voor vragenstellers. Talloze pogingen om hem te spreken te krijgen, liepen op niets uit.

Verwijt

Een jaar na de brandstichting zou men toch langzamerhand enige informatie mogen verwachten over de stand van het onderzoek. Maar zelfs de direct betrokkene, de leiding van het SHV-concern, waartoe de Makro behoort, wordt met een kluitje in het riet ge-

stuurd. Sterker nog, SHV-baas Fentener van Vlissingen beklagt zich erover dat hij van de minister enkel het verwijt heeft gekregen dat de beveiliging van de Makro-vestigingen te wensen overlieten.

Minister Korthals Altes roept steeds vaker dat het afgelopen moet zijn met de criminaliteit en dat hij harder gaat optreden. De hele bevolking moet daar volgens hem aan meewerken.

Mooi, maar als dat gezegd wordt door een minister die wel vaker dingen roept die hij niet waar kan maken, en die bovendien niet eens de moeite neemt de bevolking op een fatsoenlijke manier te informeren, dan is het zeer de vraag wat daarvan terecht komt.

De Makro is inmiddels wel uit Zuid-Afrika. Maar Rara zit nog steeds in ons land.

kommunikee

AKTIES TEGEN DE MAKRO

1 december 1986

Met de meeste drakonische maatregelen probeert het Zuid-Afrikaanse regime de tragedie, de zware bloeddige repressie tegen de bevolking van Zuid-Afrika letterlijk te verbergen voor de ogen en oren van de wereld.

Fond Soweto wordt een muur opgetrokken. Er geldt een totaalverbod voor alle berichtgeving over de strijd tegen het apartheidregime. Namen van gearresteerde, gearresteerde of gedode mensen mogen niet meer afgedrukt worden. De machthebbers in Zuid-Afrika hebben geleerd van de golf van verontwaardiging die begon dit jaar de wereld overvoelde na het uitvaardigen van de noodtoestand, en brangen dit (op z'n minst ten dele effectief) in de praktijk met de jongste maatregelen. Er zijn geen beelden, er is geen informatie. De wereld schijnt zonder toe te zien. De verontwaardiging sakt weg, zo ook de ondersteuning van het verzet.

De vurigste stilte te doorbreken hebben wij acties uitgevoerd in twee Makro-vestigingen. Ongeveer tegelijkertijd ontstaken wij rookbommen in de bedrijven te Duiven en Amsterdam. Wij hopen dat deze acties tevens de winst van de lukratieve december-omzet flink te hebben afgevoerd.

Moedermultinationaal SHV is één van de Nederlandse bedrijven die ongebreidelde zaken blijven doen in en met Zuid-Afrika. De belangen in Zuid-Afrika bestaan uit 5 vestigingen van de winkelketen Makro én activiteiten in de steenkoolindustrie middels het bedrijf SSM Coal (SA) Ltd. Dit bedrijf is de laatste jaren steeds meer steenkool uit Zuid-Afrika gaan importeren (Via de Nederlandse SSM).

Onze acties zijn uitgevoerd in solidariteit met de bevrijdingsstrijd in Zuid-Afrika, een strijd tegen het bewind in Pretoria, dat een onderdeel is van het imperialistische systeem. Met is dat wereldwijd met van politieke en economische belangen dat het apartheidregime tot er een verkbaar alternatief gecreeerd is. Onze acties zijn tevens gericht tegen het imperialistische systeem als zodanig, dat niet alleen in Zuid-Afrika, maar overal ter wereld hongers, armoede, ondervoeding, ziekte, dood, oorlog en afhankelijkheid creëert. Met onze acties willen we de samenhang uitdrukken tussen de strijd hier, daar en overal ter wereld. In die samenhang ligt onze drijfveer en onze onvoorwaardelijke solidariteit met de strijders/sters in Zuid-Afrika.

Met internationale kapitaal in Zuid-Afrika staat onder zware druk. Aan de ene kant de -ondanks de repressie- toenemende kracht van het zware verzet, aan de andere kant de solidariteitsbewegingen in de rest van de wereld, vooral de moederlanden van de multinationals. Onder die druk wordt het internationale bedrijfsleven in Zuid-Afrika gedwongen tot enkele ingrijpende reorganisaties. In slechts enkele gevallen heeft dit geleid tot het werkloosheid terugtrekken van belangen in Zuid-Afrika. Meer risico-dragende investeringen worden niet meer gedaan, of worden opgevoerd gemaakt. Daartegenover zien we juist een uitbreiding van de strategische investeringen, zoals b.v. in de technologie (Philips) en de energie-voorziening (Shell). Met zijn deze investeringen die de economie, politieke en militaire invloed van het Westen in Zuidelijk Afrika groter maken in plaats van kleiner.

De met veel tam-tam omgeven zogenaamde uittocht van Amerikaanse bedrijven verbergt de derde variant waarin de herstrukturering zich verpakt. Bij verdere analyse van de wijze waarop dat 'vertrek' georganiseerd wordt, blijkt al bijzonder snel dat dit alles niets met terugtrekking van belangen te maken heeft en slechts neerkomt op verdergaande 'Afrikanisering' van het internationale kapitaal. Geldstromen, produktiemiddelen en infrastructuur worden onder verantwoordelijkheid en controle van de bezittende klasse in Zuid-Afrika gebracht. Arbeidsconflikten worden daardoor gelokaliseerd, waarmee het de bedrijven in Zuid-Afrika makkelijk gemaakt wordt om reorganisaties door te voeren, stakers te ontlasten en het verzet van de arbeiders bloedig te onderdrukken. De gebeurtenissen bij General Motors spreken wat dat betreft boekdelen.

Het is duidelijk dat de multinationals op deze manier proberen af te komen van de beschuldiging direct betrokken te zijn bij de onderdrukking. De feitelijke macht, de werkelijke klassenverhoudingen blijven onaangetast. Middele handelskontrakten, toeliefering, afname en opties voor terugkoop blijven de ver-zuid-afrikaanse bedrijven afhankelijk van de multinationals. Een dergelijke konstruktie betekent geen economische sanctie, maar is een manier om de winstkansen te vergroten en de positie van het kapitaal te versterken in de eindfase van de strijd die zal leiden tot de oververprijping van het apartheidregime. Een regelrechte interventie van het kapitaal in de strijd voor nieuwe maatschappelijke verhoudingen. Een nieuwe poging om de uitkomst van die strijd beslissend te beïnvloeden, ervoor te zorgen dat de kapitalistische structuur overeind blijft.

De laatste tijd zijn er toenemende geruchten en aanwijzingen dat Nederlandse multinationals middels gelijkssoortige konstrukties zullen gaan proberen hun posities in Zuid-Afrika te verstevigen. (b.v. Shell) Juist nu willen we daarom met onze acties al diegenen die wachten tegen apartheid en imperialisme oproepen om de strijd tegen vestigingen van die bedrijven in Nederland te verheugen. Zoals voor de bevrijdingsstrijd in Zuid-Afrika de V.S. en Europa delen zijn van het probleem, zo is voor iedereen die revolutionaire verandering wil de bevrijding van Zuid-Afrika een deel van de oplossing. Het is mogelijk die strijd te ondersteunen en de censuur te doorbreken. Tegenover de censuur moeten we onze solidariteit plaatsen, die alleen maar vorm kan krijgen door hier in het Westen alle politieke, militaire en economische instituties te bevesten die de onderdrukking daar en hier in stand houden. Daarin ligt de gezamenlijkheid van de strijd en ons perspectief.

Revolutionaire
Anti
Racistiese
Aktie

Tenslotte een paar opmerkingen om de veiligheid van personeel en klanten te waarborgen. De rookbommen zijn verspreid over de bedrijven verzoekt op een zodanige wijze dat ze niet per vergissing door de klanten kunnen worden meegenomen. Wel zullen politie en brandweer moeten vaststellen of ze allemaal zijn afgestaan. Tot dat gebeurd is is het voor personeel en klanten niet veilig om rond te lopen in de vestigingen. Een rookbom die afgaat veroorzaakt grote hitte en mogelijk brand. Deze verklaring is de enige waarachting die we geven en die verspreid zal worden via het AMF en de pers.

Blaf 251

makro

In de nacht van 17 op 18 december '86 ontbrandden door de Revolutie Anti Racistiese Aktie (RAARA) geïnitieerde rookbommen in Makro's in Duiven en Amsterdam. De Makro's in Duiven brandde geheel af, schade 10 miljoen. Hierdoor het kommunikee van de RAARA, waaronder een verhaal over de wijzigende houding van de SHV.

Al in 1980 zag de SHV (moedermatschappij van de Makro) een oorlog aan komen: "Militair-strategisch vinden wij de situatie in Europa veel kwetsbaarder geworden dan in, zeg maar, de jaren zestig...." In dat verband bestuderen we de mogelijkheden om onze vestigingen in het buitenland te verselfstandigen. Als er dan iets hier gebeurt, kunnen wij op eigen kracht doordraaien." Deze angst voor de Russen vormde de argumentatie om de juridische top-houding van het bedrijf te verplaatsen naar 'de Nederlandse Antillen: de SHV Holdings NV te Sint Maarten. Wat iedereen toen al dacht, maar wat de SHV-top heftig ontkende, is inmiddels wel duidelijk geworden: deze reorganisatie was meer bedoeld om de buitenlandse winsten van de SHV uit handen te houden van de Nederlandse fiscus, dan uit de klauwen van onze Sovjet-kameraden.

Het bestuur van de SHV zit desondanks nog gewoont in Utrecht, waar in 1896 de Steenkool Handel Vereeniging werd opgericht. Dit was een samenwerkingsverband van acht grote kolonhandelaars, die door samenwerking hun positie t.o.v. het door samengedrukte kartel van Duitse steenkolenproducenten probeerden te verstevigen. Het bedrijf kwam al snel in handen van twee families: Van Beuningen en Fentener van Vlissingen. Tot W.O.II was de groei expansief. Voor het transport van de kolen uit Duitsland vervieng van de trein door de Rijnvaart. Bijbehorende bedrijven zoals scheepswerven en over slagbedrijven werden door de SHV opgezet, waardoor zij een belangrijke rol speelde bij de ontwikkeling van de Rotterdamse haven. Al in de 20-er jaren werd de enige concurrent, de SSM (die goedkope Britse kolen importeerde) overgenomen, zodat de SHV het monopolie in handen kreeg. Deze overname werd maar liefst 50 jaar geheim gehouden! De in de kolonhandel behaalde winsten werden via SHV's beleggingsmaatschappij Unites deels gestopt in ambitieuze projecten van jonge ondernemers. De SHV maakte hier mee het ontstaan van o.a. Fokker, Akzo en Hoogovens mogelijk. In de oorlogsjaren bleef de SHV lange tijd doorhandelen met het nazi-bewind maar verplaatste ook een groot deel van het vermogen naar de VS. Na de oorlog kwam dit vermogen verdund terug, en kon de SHV weer op gaan bouwen. De kolonhandel bleef belangrijk door grootgebruikers als Hoogovens en de elektriciteitsbedrijven, maar de huishoudens schakelden over op stookolie. SHV-dochter PAM kreeg ook deze handel in handen, via een

exclusief contract met de eerste raffinaderij in Nederland, die van Caltex. Rond '53 ontstond er een spetterende ruzie tussen de twee families, en werd het bedrijf gesplitst. De familie Van Beuningen kreeg Unites (wat later opging in het beleggingsfonds Robeco), en de familie Fentener van Vlissingen hield de SHV. Tot op heden is het hele SHV-vermogen (zo'n f1,3 miljard) in handen van deze familie, en bepaalt ze het beleid (een familie lid is president-directeur en twee zijn er commissaris). Een van 's Neerlanda rijkste en machtigste families, die nog een aantal kleinere bedrijven bezit, en groeistert in commissariaten. Nadat in de jaren '60 en '70 de Nederlandse huishoudens massaal op aard gas overschakelden, ging de SHV zich op een groot aantal verschillende activiteiten richten, waaronder de (groot)handel in consumptiegoederen. Rond 1980 werd die tendens omgekeerd, en besloot de SHV zich te concentreren op twee hoofdactiviteiten: de handel in- en exploratie van energie en grondstoffen, en de groothandel in consumptiegoederen. Alle andere dochters werden de afgelopen jaren verkocht of verselfstandigd. Geveke, Immo en De Cruyter zijn dus niet meer van SHV (staat dus onjuist in de laatste Grachtenkrant). De ene poot van SHV, de groothandel in consumptiegoederen, omvat ongeveer 80 zelfbedieningsgroothandels onder de namen Makro, Metro, Karry en Patol in 11 landen. De Makro's vallen onder een holding in Zwitserland (Makro International AG), waarvan SHV Holdings NV in St. Maarten 60% bezit, en het Duitse Metro-concern 40%. De vijf Makro's in Zuid-Afrika hadden in '83 een omzet van f70 miljoen, en maakten f7,5 miljoen winst. Hiervan kreeg de SHV dus 60% = f4,5 miljoen, en dat was bijna 7% van de totale SHV-winst in '83. Over de jaren daarna zijn geen cijfers bekend, maar het SHV-jaarverslag meldt wel telkens trots dat 'de kracht van de Makro-formule blijkt uit de nog steeds groeiende winst in Zuid-Afrika'. Niettemin vertelde president-directeur Fentener van Vlissingen in juni aan de Volkskrant: "Geen ma, wij zitten niet in Zuid-Afrika omdat we daar nu zoveel winst zouden maken. Van de 153 miljoen winst die we vorig jaar boekten, kwam twee procent van Makro Zuid-Afrika." Na de laatste brand kwam de SHV weer met een ander cijfer: "Het ruia een procent van de totale winst speelt Makro Zuid-Afrika al geruime tijd slechts een kleine rol." Zouden de heren het eerst eens zien kunnen worden over de cijfers? Wij houden 't op rond 5% van de totale winst, voldoende reden om in Z.A. te blijven. En dat heeft weinig te maken met bezorgdheid om haar zwarte werknemers, waar de SHV tegenwoordig graag mee te koop loopt. Zo werd in '84 een verkoper van de Makro in Johannesburg, actief lid van de vakbond CCAWUSA, gearresteerd. Pas na een internationale actie van o.a. de Dienstbond FNV werd hij maanden later vrijgelaten. De SHV deed niets. Een voorvoerder van de CCAWUSA: "Makro Zuid-Afrika voert een racistiese beleid. Het concern is neerbuigend en erg gemeen. Deze houding is typerend voor de Nederlandse bedrijven in Zuid Afrika." De vakbond werd pas kort ge-

groothandel in apartheid

Jeden erkend, en de lonen zijn ongelijk verdeeld: "Blanke werknemers krijgen twee maal zoveel betaald als hun zwarte collega's."

Tot voor kort was de SHV het enige bedrijf dat weigerde in het kader van de meer alomtegenwoordige EEC-geringere rechten over de arbeidsomstandigheden bij haar Zuidafrikaanse dochters. Pas een paar maanden geleden heeft ze voor het eerst haar accountant een paar AA-tjes laten maken, waaruit in ieder geval wel blijkt dat een groot deel van de Zuidafrikaanse Makro-verkenners minder dan het minimumloon krijgt! Maar hoeveel mensen er werken, en hoe groot de inkomensongelijkheid tussen blank en zwart is, staat er niet in.

De andere poot van de SHV, de handel in - en exploratie van energie, omvat o.a. SSM (kolen), Calpan (petroleum), Dyas (olie- en gasboringen in de Noordzee) en (deelname in) ENO en EKON (Rotterdamse overslag). De Zuidafrikaanse SHV-dochter SSM Coal Ltd. exporteert Zuidafrikaanse kolen naar Europa. Vier Nederlandse bedrijven (SSM, Shell, Anker Kolen en Van Ingen) beheersen 1/3 van de kolenhandel tussen ZA en de EEC. Van die handel wordt zo'n 15% in Rotterdam overgeslagen. De Nederlandse import van Zuidafrikaanse kolen stijgt al jaren sterk. De laatste maanden zelfs explosief, volgens de AARN, die dat hoorde van een tipgever uit de haven. Een deel wordt weer geëxporteerd, maar waar de rest blijft is onduidelijk. De grootste afnemers, de kolencentrales, eisen van de handelaren dat ze geen Zuidafrikaanse kolen krijgen. Waarschijnlijk krijgen ze die toch, maar versneld met andere kolen zodat het niet opvalt. En een deel gaat naar kolenvergassers van de Gasunie en Velen, die weigeren Zuidafrikaanse kolen te buykotten. Door deze kolenhandel speelt SSM een niet onbelangrijke rol bij het leveren van broodnodige divisieën aan het apartheidsregime.

Andere dochters van SHV in ZA zijn: Fishing Industry, Cape Natal Lines (passagiersvervoer) en Sea Haven Co-operation (overslag). Tenzlotte de vraag of die branden indruk op de SHV maken. Het gaat om aardige bedragen: de eerste keer 20 miljoen en de tweede keer 30 miljoen. Meer de SHV hoort bij de tien grootste bedrijven van Nederland, en is natuurlijk goed verzekerd. In '85 steeg (ondanks de eerste brand) de omzet 5% tot f13,2 miljard, en de winst steeg zelfs 22% tot f154 miljoen. Teleurstellend, maar als je beter kijkt blijkt het toch niet zo heel goed met de SHV te gaan. De winststijging kwam vooral uit de (eenmalige) opbrengst

van de verkoop van een paar dochters. Het bedrijfsresultaat daalde nl. 19% tot f251 miljoen.

Toch is zo'n bedrijf te groot om de direkte schade hard te voelen. Maar op de langere termijn ligt het ingewikkelder; ten eerste gaat de verzekeringpremie natuurlijk fors omhoog, maar belangrijker is dat zo'n handelsbedrijf uitermate kwetsbaar is voor een aantasting van haar 'goede naam'. En door de recente concentratie op twee potten is de SHV nog afbakerlijker geworden van de omzet van de Makro's. Vorig jaar hebben al diverse dienstverlenende instellingen uit protest hun Makro-pasje aan de SHV opgestuurd, en dat worden er door elke actie alleen maar meer. Daarom doet de SHV de laatste tijd zo haar best om het bedrijfsbeleid te verkopen. Via het al genoemde interview in de Volkskrant bijv., waarin Fentener van Vlissingen de EEC-geringere rechten met een niet-joodverklaring vergeleek en het terugtrekken van bedrijven uit ZA met de steun van Amerikaanse multi's aan de coup van Pinochet. (Zelf was de SHV erg tevreden met dit interview: in juni werd het bij een picketlijn voor de SHV-poort aan actie voederaters uitgedeeld). Daarna na de laatste brand werden de Makro-pasjeshouders in een brief gerustgesteld "Wij zullen de Makro in Duiven snel herbouwen en een nieuwe Makro in Hangelo openen. Wij hebben uitgebreide verdere veiligheidsmaatregelen getroffen." Voor vragen over ZA kon men schrijven. Wie de moeite niet kreeg o.a. het volgende te lezen: "Hoewel Makro Zuid-Afrika slechts circa 1% van de SHV-winst oplevert, is SHV van oordeel dat ze thans de mensen van de steek moet laten (...). Voor een goed begrip: Makro is aldaar een onderneming zonder enig voordeel van apartheid."

Voor een goed begrip: nog vele acties zullen moeten volgen. Dank bijv. eens aan:

- * SHV - Rijnsdijk 1, Utrecht;
- * Pan Petroleum BV - Appelvink 1, Nieuwegein;
- * Calpan Vloeibaar Gas BV - Industrie weg 102, Zutphen;
- * SSM - Rochussenstr. 125, Rotterdam;
- * ENO - Missouriweg 25, Rotterdam;
- * Europese Waterweg Transport - Marconstraat 2, Rotterdam;
- * Dyas - Kon. Julianaplein 2, Den Haag
- * Makro's te Amsterdam, Best, Breda, Delft, Nuth(NB) en (binnenkort) Hangelo!

Redactie Geldvezen

PARIS, PARIS

Als begin december de Franse studenten in opstand komen gaan ook de herten van sommige Nederlandse studenten sneller kloppen. Lemand van de ASVA schrijft een artikelje voor Bluf! over de situatie van de universiteiten in Nederland en waarom hij denkt dat het hier niet tot verzet komt. Destijds koken we ervoor drie hele pagina's voor Paris uit te trekken en dachten dat stukje over Nederland kan wel even wachten, dat moet niet op één week aan. Bij deze alsnog in Bluf!

We hebben er allemaal naar kunnen kijken, opens leuk het weer te gebeuren in Paris. Studenten stonden op de barricades en de 'arbeiders' slosten zich aan. Waarom gebeurt hier in Nederland zo weinig tegen de plannen van onze eigen minister Deetman? In het hiernavolgende willen we daar op ingaan.

In Nederland hebben wij ook zo onze problemen met minister Deetman. Laatst nog deed hij de universitaire wereld opschrikken met weer een nieuwe bezuinigingsronde. Volgens hem konden best hier en daar wat studierichtingen worden opgeheven. Een argument hiervoor was dat deze studies niet "maatschappelijk relevant" zouden zijn, de minister bedoelde dat ze niet interessant zijn voor het bedrijfsleven. Bij eerdere bezuinigingsronden waren het vooral de studenten die protest lieten horen, deze keer waren het m.a.w. de hoogleraren die in de pen kloppen om op een "waardige wijze" hun eigen studierichting te verdedigen. Het meest genante was wel dat rector de Moor uit Tilburg, een trouw CDA-lid die bij de axies tegen het nieuwe studie-financieringsstelsel vorig jaar zelf een knokploeg georganiseerd had om de bezetters van het universiteitgebouw moets te leren, nu de eer was toegevallen om "de studentenmassa's" aan te voeren. "Wat Deetman doet is moord!" riep hij lyrisch en met tranen in zijn ogen uit. Al tijdens het eerste kabinet Den Uyl begint het gewoeklaag over de eeuwig student, een jongen uit een bourgeois milieu, die op koeten van de gemeenschap jarenlang uit zijn neus zit te vreten. Jos van Kemenade, de toenmalige minister van onderwijs, besluit dat er een studietoeloeperij moet komen. Hij denkt aan een maximale studietoeloeperij van 4 à 5 jaar, dat mogen de universiteiten zelf uitzoeken. Dat uitzoeken gaat erg lang duren en van Kemenade mag het resultaat als minister niet meer mee maken.

Het VVD-raadslid en de latere VVD-minister Pals besluit dat vanaf 1981 een studie niet meer langer mag duren dan 4 jaar, de zgn. eerste fase. Zij die "slim" genoeg zijn mogen daarna ook nog de 2e fase doen. Deze 2e fase bestaat tot op de dag van vandaag nog steeds niet (!).

Het ging er Pals niet alleen om de eeuwig student te elimineren, hij vond dat de universiteiten meer en meer Europeesopgelegd moesten worden. Grote instituten, die op tijd keurig een erg akademies vee afleveren, waarmee het bedrijfsleven ons land weer verder kan opzetten in de vaart der volkeren. In de praktijk betekende dit, dat de bestaande studie flink werd uitgebreid, waarbij men de kritische onderdelen de fakulteiten het eerst van het lijf rukte. Daarnaast werd het onderwijs vaak zo enorm massaal en daarmee zo opservisch en saai, dat er van studeren als een interessante bezigheid ook niets meer over bleef.

Alsof het karwei nog niet af was gaat men vrolijk verder met het slachten van de universiteit, immers er waren nog steeds linkse geluiden te horen en verder was er nog een trits softe studies. In 1981 wordt Wim Deetman staatssecretaris onder van Kemenade. Een jaar later mag hij zelf minister spelen. Met zichtbaar genoegen stapte hij bezuiniging op bezuiniging en presentoort die met steeds grotere zekerheid.

* de TVC-operatie. Net als in het bedrijfsleven denkt de minister dat er schaalvoordelen zijn en wil hij dus de studierichtingen concentreren in zo weinig mogelijk plaatsen. Op deze manier zijn ze dan een stuk éénvormiger en is het makkelijker voor de minister om in te grijpen. Deze operatie rekent te-

gelijk ook nog af met een aantal zachte sektor-studies, waaronder bv. androgogie in Amsterdam.

* WWO (de Wet op het Wetenschappelijk Onderwijs). Dankzij de grote studentenprotesten in de zestiger jaren, had men het voorelkaar gekregen dat studenten ook mee konden beslissen over wat er op de universiteit gebeurde. Dat was nu ook niet meer nodig. Ten eerste zouden studenten hier geen tijd meer voor hebben (de 2fasen struk tour betekende immers dat er alleen voor gestudeerd mocht worden) en ten tweede werd men maar eigenwijs van al die inspraak en was het tijd om maar sivaat te wennen aan een autoritaire hiërarchie, zoals in het bedrijfsleven. De invloed van studenten op het beleid wordt in de WWO enorm teruggehaald.

* de Voorwaardelijke Financiering (VF). Op universiteiten wordt natuurlijk niet a'lenonderwijs genoten, er vindt ook onderzoek plaats. Ook dit moest maar eens gereguleerd worden, dmv VF-projekten. Het gaat hier om monstrechtig grote projekten waaraan meerdere mensen enkele jaren werken. Of het protekt wordt goedgekeurd (alleen dan ontvang men geld van de overheid) hangt af van "deskundigen" die benoemd zijn door het ministerie. De bedoeling is dat 90% van de onderzoeksomtotaal gevuld gaat worden met enkele van deze reuzeprojekten. Voor de studenten houdt dit in dat ze zich op die projekten moeten richten en voor de vakgroepen betekent dit dat ze nauwelijks tijd hebben om dingen te doen die ze zelf belangrijk vinden. Hierbij komt nog dat de minister graag zou zien dat er meer aan kon traktreearch zou worden gedaan, en dan wel die research waar men geld mee kan verdienen, kortom uitzoeken voor het bedrijfsleven hoe er nog meer winst gemaakt kan worden.

Als klap op de vuurpijl komt minister Deetman in de zomer van 1984 met zijn nieuwe goestekind: een nieuw studie-financieringsstelsel. Dit nieuwe stelsel wordt zo ingericht dat het vooral de mensen uit de kansarme milieus, vrouwen en migranten trefte. Dit plan roept wel veel verzet op. Op zich niet zo verwonderlijk, veel mensen voelen zich in de portomonnee gepakt en voelen iets van een morele verbondenheid. De minister wil nadat hij de universiteit al steeds meer inricht als een bedrijf nu ook alleen nog maar blanke alitejongstjes toelaten. De cirkel lijkt te worden gesloten. Dankzij de protesten wordt het plan nog een stuk minder dramatisch. De minister is echter absoluut niet onder de indruk en gaat gewoon door, zo zag de afgelopen man een nieuw plan het licht: de SKC operatie. Opnieuw wil Deetman stukjes van de fakulteiten aflopen omdat deze niet maatschappelijk relevant zouden zijn. Dit werd hem ingefluisterd door zijn vrienden bij Emso, Shell en Philips.

Op deze nieuwe plannen van de minister is zoals eerder vermeld niet of nauwelijks gereageerd door de studenten. Waarom niet?

De plannen van de Franse staatssecretaris voorderen verder, het was dan ook logies dat er meer verzet kwam. Alles kwam ook ineens in Frankrijk, terwijl Deetman de zgn. salami-taktiek toepast, hij snijdt plakje voor plakje en bovendien speelt hij verschillende groepen tegen elkaar uit. In Frankrijk doet men gewoon alles in een keer en dan mislukt het.

De parijse revolte kan ook invloed hebben op de situatie in Nederland. Het is mogelijk dat mensen hier nu zullen zien dat Deetman op dezelfde manier bezig is. Het suktes van de parijse studenten werkt ook motiverend. Toch is enige voorzichtigheid wel op zijn plaats, immers zo lang een minister kan blijven zitten die schuldig is aan het over de balk gooien van miljoenen gulden (van Aardonne, typ) en daarover ook nog kan liegen, zal het nog wel even duren voordat er één vertrekt.

Een andere kanttekening is dat er in Nederland een ander soort vakbond is, als in Frankrijk. Kun je je te voorstellen, Hans Post samen met de radikale studenten op de barricades? De konklude dat nu de vonk zal overal aan en dat wij binnenkort ook de revolutie in hnd halen lijkt dan ook wat overdreven.

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen

Datum : 09-02-1987

Door BVD in te vullen

BO : 220210

Bijl. :

Distr.: BF

F	ACD 870225 143
	datum 20.FEB.1987
	CO
F	b. — d. —

Betreft: Persverklaring "RA-RA"

De persverklaring na de aanslag op de Makro, gepleegd door RaRa, is bij Bluf in de Van Ostadestraat in de brievenbus gedeponerd.

ADA.

S T A F V E R G A D E R I N G d.d. 27 februari 1987

Aanwezig: HBVD - PHBVD - HB - HC - HD - HE - HSBP - HT - HPZ -
HA - HFID a.i. - K/Bc - S/O&E - HK.

Afwezig : --

Internationaal terrorisme en politiek gewelddadig activisme.

Ondanks zeer veel inspanning is omtrent RARA nog geen afdoende informatie verkregen. In deze sfeer zal de Dienst in de toekomst een verhoogde inspanning moeten blijven leveren.

298.654.2 (148) Bas
Kara / Algemeen

AOB/BE
... te Winters-
... of er recht-
... bestaat tussen
... bij de Sociale
... plaats afgelopen
... en de Kara-
... De poging het ge-
... te steken misluk-
... Telefonisch werd
... opgeëist door de
... "Sociale Dienst"
... die zichzelf omschreef
... extremistische af-
... van de Kara. De TSD
... elke week een
... uit te voeren uit
... bezuinigingen

Periodiek: De Waarheid 5^e ed.

Datum: 9-3-1987

CIRCULATIE

Niet langer houden dan dagen

AAN	GEZIEN		Volgens geadresseerde nog t.k. aan
	dat.	par.	
P & B	23/3	UR	
AOB/BE	10/2	87	

Aantekeningen:

298.654.2(48)

Rara / Algemeen

Periodiek: Aanzet
Grainings Autonoom
Bevegend Blad

Datum: 23-3-1987

CIRCULATIE

Niet langer houden dan dagen

AAN	GEZIEN		Volgens geadresseerde nog t.k. aan
	dat.	par.	
P & B			
ADP	2/9/87		
AF			
W			
Achtal			

Aantekeningen:

ZUUR AAN DE

Afrika, als oederdeel van de onderdrukking. Maar gaat het om het veilig stellen van hun positie hier in Nederland en Zuid Afrika, met geldelijke medeplichtigheid van iedereen.

Bij zoveel druk op de ketel valt het zorgvuldig gekonstrueerde beeld van wollige retoriek en loze betrokkenheid in duigen.

Wij zouden deze ontmaskering eerder pure winst willen noemen. Niet als perspektieloze Verelendingsheorie maar om van daaruit nieuwe mogelijkheden te ontwikkelen tot perspektief en aanvalspunten in de strijd.

In dat geval draigt links een beter waker recht en orde te worden rechts.

Media

"De politiestaat lijkt met elke te doed dichterbij te komen" zegt R. gena in De Waarheid. Anderen begen dat door te zeggen dat er s leen nog maar gesproken en geouch wordt over terreur en terreurbestri en niet meer waar het eigenlijk rou moeten gaan. (AABN in Bluff) De aanslagen op de Makro's 'terre den' noemen is ten eerste al een o staalje van woordvervulling. Ten d ging het in de media de afga tijd toch nog wel over iets met dat. Algezien daarvan, als verach op zich is dergelijk mediagegedrag ne lijk absoluut niks nieuws.

Als de vulliamannen straken worr na zo'n slordige twee dagen alleer geschreven over het ophopende vull Als de Zuidafrikaanse pers over ANC spreekt heeft ze het ook ut teud over terroristiese kommunisten Het enige effectieve tegengiff is je helder blijft analyseren en berici ving en betze van elkaar ondersch Dat hetgeen je met aanslagen, kan nes etc. wilt bereiken inzichtelij begrijpelijk gemaakt wordt. En te kommentarieren moet zijn voor ze mogelijk mensen. Daarvoor mag je j mogelijkheid oebenut laten. Die m ilijnden liggen echter niet voor het scheppen. De media hebben zo hu gen opvattingen over nieuws en akt telr. Zelfs de 'linkse' pers lijkt het geheel genomen zinds eind t begin 70'er jaren in een comatu toestand te zijn vervallen. Begri als solidariteit, betrokkenheid en p kiezen zijn tot uitgeholde kerikat verworden. Dit geheel is bedroe maar moet voor mensen met enige dia-ervaring toch als bekend veras seid worden.

Terugslog

Er zit een tweede aspekt aan deze "hoe-slaat-dit-op-ons-alien-terug" diskua- sie. De angst dat door radikale skties een politiek klimaat zou ontstaan waar- in rechts de kans krijgt om verworven- heden terug te draaien. In dit kader zou je dan kunnen denken aan stopzet- ting van de humanitaire steun aan het ANC en de subsidie aan anti-apartheide groepen. We willen deze angst niet be- gattelleeren. Dat rechts dat zal probe- ren, daarmee door zal gaan, is zeker. Aan de andere kant voelen we er niets voor onze strategie te laten bepalen door die angst.

Alle aanleiding zal daarvoor worden aan- gegrepen: aanslagen uitgevoerd door het ANC in Zuid Afrika, de 'moedzaak' tot bezuinigen, een forse verkiezingswinst voor de VVD, aanslagen in Nederland, demonstraties die op rellen uitlopen, enz. Het komt allemaal in hun kraam te pas. Want louter mechanies zit de verhouding tussen het terugdraaien van verworvenheden en een meer of andere strategie niet in elkaar.

Hetzomin als het niet voeren van de strijd voor loomverhoging door werken- den op de lange duur de koopkracht van de minima veilig stelt (of andere soort- gelijke geldvolgeloerde solidariteitsbe- ginsels) zal het uithijven van radikaal verzet de subsidie aan komitees garan- deren. Die subsidie zijn konstant in gevaar, een supermarkt meer of minder kan hooguit gebruikt worden als extra aanleiding.

Een voorbeeld

Toen een jaar geleden gepiekt werd voor een verbod op de Centruumpartij en andere fascistiese clubs waren linkse organisaties bang dat onder een veran- derd politiek gesternte dat soort wetten ook tegen links ingeret zouden kunnen worden. De CP moest uitsluitend, zo werd betoogd, uitgerooid worden door moeilzame overtuiging. Terrecht is tegen die opvatting geprotesteerd door middel van een versterking van het 'illegale verzet. En met sukses. Akties als die in Boekel en Kedichem hebben de speel- ruimte van fascistes, de mogelijkheden om zich te organiseren, verkleind. Angst voor de eigen positie, die van links, kan onder bepaalde omstandighe- den omsien in behoudzuchtigheid en parlementair horn-en-waer geprant. Waarbij niet meer de belangen waar het om gaat, de strijd van mensen om leven, zelfbeschikking en rechtvaardig- heid centraal staan, maar de konserve- ring van het patroon der verhoudingen.

Repressie

Laten we de zaken vooral helder bli- zien. Vanwaar toch het verhaal dat 'soort' akties rechtstreeks uitmo: in een verscherpte repressie. Is het zo dat de toename van repressie gra deels wordt bepaald door ontwikkelis- buten ons om. De wereld is groter onze straat, stad of staat. De groei tegenstellingen om ons heen hebbe: maken met de ontwikkeling van het perialisme en zijn niet alleen terug brengen tot het alvo van een al of i- pulste strategie van de beweging hier De verscherpte politieke en sociale ganstellingen in de derde wereld, ve gekomen uit de massale eilende j- jarenlange uitbuiting. De konfront met een daardoor skapuloesve situ in die landen. De steeds sneller op volgende kapitalistiese kriese en ontbraak van een militaire overm- om de oorlog op alle fronten tag te voeren.

Dat zijn - zeer schematisch - de och gronden van de noodzaak voor de li- sialistiese machten om hier in West rope de voor hun belangrijke proje- door te voeren.

De ontwikkeling van hoogwaardige o- nologieprojekten op het gebied van formatika, telekommunikatie en mil

VAN DE DEM

Makula Ledwaba (voorzitter Ccawusa)

"Die Makro hetzij hier, hetzij in het buitenland wil overleven dan moet de direkte ons betrekken in de besprekingen over de overdracht..... Ze moeten weten dat als ze hun be-

lang wanner overdoe kanne bedryven son sulteren. de anti- in het buitenland nu vallen sullen ophoude.

ZUUR AAN DE WORTELS

Afrika, als onderdeel van de onderdrukking. Maar gaat het om het veilig stellen van hun positie hier in Nederland en Zuid Afrika, met geldelijke medeplichtigheid van iedereen.

Bij zoveel druk op de ketel valt het zorgvuldig gekonstrueerde beeld van wollige retoriek en loze betrokkenheid in duigen.

Wij zouden deze ontmaskering eerder pure winst willen noemen. Niet als perspektiefloze Verelendingstheorie maar om van daaruit nieuwe mogelijkheden te ontwikkelen tot perspektief en aanvalpunten in de strijd.

Terugslag

Er zit een tweede aspekt aan deze "hoe-staat-dit-op-ons-af-en-terug" discussie. De angst dat door radicale acties een politiek klimaat zou ontstaan waarin rechts de kans krijgt om verworvenheden terug te draaien. In dit kader zou je dan kunnen denken aan stopzetting van de humanitaire stroom naar het ANC en de subsidies aan anti-apartheids groepen. We willen deze angst niet bagatelliseren. Dat rechts dat zal proberen, daarmee door zal gaan, is zeker. Aan de andere kant voelen we er niets voor onze strategie te laten bepalen door die angst.

Alle aanleiding zal daarvoor worden aangegrepen: aanslagen uitgevoerd door het ANC in Zuid Afrika, de 'noodzaak' tot betuigingen, een forse verkiezingswinst voor de VVD, aanslagen in Nederland, demonstraties die op rellen uitlopen, enz. Het komt allemaal in hun kraam te pas. Want louter mechanisch zit de verhouding tussen het terugdraaien van verworvenheden en een meer offensieve strategie niet in elkaar.

Nietzsch als het niet voeren van de strijd voor loonsverhoging door werkenden op de lange duur de koopkracht van de minima veilig stelt (of andere soortgelijke geldzuigende solidariteitsbeginselen) zal het uitblijven van radicaal verzet de subsidies aan homites garanderen. Die subsidies zijn konstant in gebruik, een supermarkt meer of minder kan hooguit gebruikt worden als extra aanleiding.

Een voorbeeld

Toeg een jaar geleden geplukt werd voor een verbod op de Centurpartij in andere fascistische clubs waren linkse organisaties bang dat onder een veranderd politiek gesternte dat soort wettens ook tegen links ingezet zouden kunnen worden. De CP moest uitsluitend, zo werd betoogd, uitgeroemd worden door moedzame overtuiging. Terrecht is tegen die opvatting geprotesteerd door middel van een versterking van het 'illegale verzet'. En met succes. Acties als die in Boekel en Kedichem hebben de speelruimte van fascistische, de mogelijkheden om zich te organiseren, verkleind. Angst voor de eigen positie, die van links, kan onder bepaalde omstandigheden omslaan in behoudzuchtigheid en parlementair heen-en-weer gepreut. Waarbij niet meer de belangen waar het om gaat, de strijd van mensen om te leven, zelfbeschikking en rechtsvaardigheid centraal staan, maar de konservering van het patroon der verhoudingen.

In dat geval dreigt links een betere bewaker recht en orde te worden dan rechts.

Media

"De politiestaat lijkt met elke terreurdaad dichterbij te komen" zegt R. Huygens in De Waarheid. Anderen bevestigen dat door te zeggen dat er nu alleen nog maar gesproken en geschreven wordt over terreur en terreurbestrijding en niet meer waar het eigenlijk over zou moeten gaan. (AABN in Bluff) De aanslagen op de Makro's 'terreurdeden' noemen is ten eerste al een onfris staaltje van woordvervalsing. Ten tweede ging het in de media de afgelopen tijd toch nog wel over iets meer dan dat. Afgezien daarvan, als verschijnsel op zich is dergelijk mediagedrag natuurlijk absoluut niks nieuws.

Als de vuilnismanen staken wordt er nu zo'n stordige twee dagen alleen nog geschreven over het ophopende vuil.

Als de Zuidafrikaanse pers over het ANC spreekt heeft ze het ook uitsluitend over terroristische communisten. Het enige effectieve tegengill is dat je helder blijft analyseren en berichtgeving en hetse van elkaar onderscheidt. Dat heitgen je met aanslagen, campagnes etc. wilt bereiken lastzachtelijk en begrijpelijk gemaakt wordt. En te becommentarieren moet zijn voor zoveel mogelijk mensen. Daarvoor mag je geen mogelijkheid cabenut laten. Die mogelijkheden liggen echter niet voor het opscheppen. De media hebben zo hun eigen opvattingen over nieuws en actualiteit. Zelfs de 'linkse' pers lijkt over het geheel genomen sinds eind 60'er begin 70'er jaren in een constante toestand te zijn vervallen. Begrippen als solidariteit, betrokkenheid en partij kiezen zijn tot uitgeholde karikaturen verworpen. Dit geheel is bedroevend maar moet voor mensen met enige media-ervaring toch als bekend verondersteld worden.

Repressie

Laten we de zaken vooral helder blijven zien. Vanwaar toch het verhaal dat dit 'soort' acties rechtstreeks uitmonden in een verscherpte repressie. Is het niet zo dat de toename van repressie gedeels wordt bepaald door ontwikkelingen buiten ons om. De wereld is groter dan onze straat, stad of staat. De groeiende tegenstellingen om ons heen hebben te maken met de ontwikkeling van het imperialisme en zijn niet alleen terug te brengen tot het alvo van een al of niet juiste strategie van de beweging hier. De verscherpte politieke en sociale tegenstellingen in de derde wereld, voortgekomen uit de massale ellende door jarenlange uitbuiting. De confrontatie met een daardoor explosieve situatie in die landen. De steeds sneller openvolgende kapitalistische crises en het ontbreken van een militaire overmacht om de oorlog op alle fronten tegelijk te voeren.

Dát zijn - zeer schematisch - de achtergronden van de noodzaak voor de imperialistische machten om hier in West Europa de voor hun belangrijke projecten door te voeren.

De ontwikkeling van hoogwaardige technologieprojecten op het gebied van informatika, telecommunicatie en militair

re ruimtevaart worden met vaart ter hand genomen. Daarvoor is een grote éénwording van Europa op politiek, economie en militair vlak van het allergrootste belang.

In dit kader worden ook de swaartepunten van de repressie ontwikkeld, de Amerikaanse politiek ten opzichte van buitenlanders, één open Europa, zonder binnangrenzen maar met een barrière afgesloten buitenmuur waar geen buitenlander meer doorheen komt.

Één Europees paspoort - de beheersbaarheid van de steden, kraakvrij schoongeveegd door de leegstandswet, junkvrij gemaakt door het opjagen en trapezebeleid.

de internationale terrorismebestrijding daar liggen hun prioriteiten en daar lagen ze al lang. Er is één rechtlijnig verband tussen gebruikte aktiemiddelen en toenemende repressie in de zin van oorzaak en gevolg. Het is veel meer het totaal van factoren als: effectiviteit - in achade en mobilisatie - en de politieke krachtsverhoudingen van het moment die bepalen wanneer zij ervoor kiezen openlijk het beleid ten aanzien van repressie aan te scherpen. En onder die combinatie van factoren kan het aktiemiddel wat dan 'terreur' wordt, variëren van brand, steen tot affiche.

Wissel op de toekomst

De huidige fase van het imperialisme vercherpt de tegenstellingen zowel internationaal als nationaal. In Zuid Afrika bevindt de strijd zich in de laatste bloedige fase. In de confrontatie met het moordenaararbewind in Pretoria neemt de vrijheidsstrijd dagelijks in kracht en omvang toe.

Hier siten de tegenstellingen zich nu steeds verdergaande flexibilisering van de arbeidsverhoudingen, verhuwvrouwelijking van de arbeid en de uitstoot van steeds grotere groepen mensen, zoals - huis - vrouwen, buitenlanders, junk, bejaarden, laag- en ongeschoolden en de minima, die geen ander perspektief hebben dan te knokken tegen vervroedingsverzoening en andere aanslagen op fundamentele bestaanvoorwaarden. Wij maken daar deel van uit.

Het 46n staat niet los van het ander. Zoals voor de revolutionaire bevrijdingsstrijd in Zuid Afrika de VS en Europa delen zijn van het probleem, zo is voor iedereen die fundamentele veranderingen wil, voor elke revolutionair, de vrijheidsstrijd in Zuid Afrika een deel van de oplossing. Een vrij Azië is een overwinning op het imperialisme, maar de strijd zal doorgaan. Daar en hier, op alle fronten.

Wij willen die strijd met iedereen voeren, in die verbondenheid en deze samenhang. Om in kollektiviteit, in discussie, met vallen en opstaan onze potentiele macht verder te ontwikkelen. Om zo een deel te zijn van de oplossing.

Revolutionaire
Anti
Fascistische
Aktie.

VAN DE DEMOKRATIE

Makula Ledwaba (voorzitter Cswusa):

Wie Makro hetzij hier, hetzij in het buitenland wil overleven dan moet de strikte ons betrekken in de besprekingen over de overdracht. Ze moeten weten dat als ze hun be-

lang eenaar overdoen aan Zuidafrikaanse bedrijven zonder ons te konsulteren, de anti-apartheids groepen in het buitenland niet met hun aanvallen zullen ophouden".

KOMMUNIQUEE

Onderstaand artikel is een kommuniquee van RARA, de Revolutionaire Anti Racistische Aktie. In dit kommuniquee, Zuur aan de wortels van de democratie, gaan ze in op de kritiek van met name de Anti Apartheids Beweging Nederland (AABN) en Komitee Zuidelijk Afrika (KZA) n.a.v. de aanslagen bij de MAKRO-vestigingen en Van Leer. Het kommuniquee is eerder gepubliceerd in o.a. Bluf, de Zwarte en Knipselkrant. Aangezien die bladen lang niet door iedereen gelezen worden en wij deze bijdrage belangrijk vinden voor de discussie over verzet in Nederland, plaatsen wij dit alsnog. Met dank aan Bluf voor het afleveren.

Over terreur

Onder Zuid-Afrikaanse aanvoering wordt door de SWATF (Zuid-Afrikaanse Territoriale Strijdkrachten) in Natal uitgevoerd in Angola.

Tot zo'n 100 km. in Angola gaat de secederpartij door, naar dan 120 doden worden achtergelaten.

Nederland in rap en roer. Voor de derde keer brandt een super-supermarkt van de SHV - te Nuth - af.

"Er knaagt zuur aan de wortels van de democratie" verklaart minister Kortbeek Altes.

De Zuid-Afrikaanse regering verscherpt de censuur. Publicatie van "watke zaak dan ook" kan verboden worden en "het verdigen, prijzen of trachten te rechtvaardigen" van de kampagnen, projecten of acties van onverzette organisaties als het ANC wordt tot een misdad. Berichten over de psychische mishandeling van politieke gevangenen vallen in dezelfde categorie.

"Terreur loont" hullen de commentatoren als de SHV aankondigt zich uit Zuid-Afrika terug te trekken. Minister Van den Broek benadrukt dat in het buitenland niet de indruk gewekt mag worden dat Nederland niet pal staat tegen terreur.

Drie Zuid-Afrikaanse zwarte politiegangers in speciale dienst schieten hun geweren leeg op de zwarte bevolking van een township bij Kaapstad. Gevolg: 4 doden.

De reorganisatie van de opsporingsdiensten komt in discussie. Kamerbreed links tot rechts vindt dat alles op alles gezet moet worden om de doders van 'terreur'aanslagen op de Makro's te arresteren.

Kopzorgen

Niet alleen de overheid en het bedrijfsleven hadden de afgelopen maand veel aan hun hoofd. Ook binnen links, onder betrokkenen bij de anti-apartheidstrijd leeft de discussie hoog op. Zich concentrerend op een aantal punten:

- dit soort acties zou afleiden van waar het uiteindelijk om gaat. Over Zuid Afrika en de apartheid wordt niet meer gesproken en het gaat zelfs van kwaad tot erger nu de Nederlandse regering overweegt bedrijven met belangen in Zuid Afrika direct te steunen (AABN in Bluff)

- dit soort acties zijn een trap in de rug van de in de loop der jaren opgebouwde boycotbeweging, die zich juist wil enten op brede maatschappelijke steun. Samen met de bonden, partijen, etc. organiseer je zo'n boycot. Groepen als RARA hebben voorhoedepretenties en zijn met hun bomben brandaanslagen net zo schadelijk als de struisvogelpolitiek van de regering (AABN in Bluff)

- de gehele linkse beweging wordt hierdoor gekriminaliseerd, de politiestaat lijkt met elke 'terreurdaad' dichterbij te komen. Dat zal alle mensen treffen die zich inzetten voor een rechtvaardiger maatschappij (R. Huygens in De Waarheid).

Het zijn geen anti-apartheidsgroepen die schier dergelijke acties zetten. Het zijn groepen die Zuid Afrika tot aktieterrein kiezen omdat daar het communale gezicht van het westerse bedrijfsleven het duidelijkst zichtbaar wordt. (S. Boegra in Elsevier)

Wij vatten deze kritiekpunten tegelijkertijd op als aanzet tot vragen en willen met deze reaktie de discussie een verdere impuls geven.

T.V. democratie

Wat in de eerste plaats opvalt is de grote ideologische krampechtigheid (en bekrompenheid) die als onderton (of bovenstroem) de reakties kenmerkt. Je doet of aktief mee aan de door de komitees georganiseerde boycotakties of je 'mag' niks doen. Op straffe van diskwalifikatie met het stempel 'politiek schadelijk' wordt boycotstet geëist.

Het lijkt niet alleen maar te een nogal botte en niet realistische onkenning van het feit dat er in de afgelopen jaren groepen zijn ontstaan die een andere opvatting hebben over de strategie van de anti-apartheidstrijd in het westen, de bekermat en broedplaats van racisme en imperialisme.

Groepen die grenzen wild om zich heen slaan of met onwillekeurige stuipjes proberen slechts hun 'onvrede' met deze maatschappij tot uitdrukking te brengen. Maar die in een aantal jaren een eigen strategie en praktijk hebben opgebouwd. Dat deze ontwikkeling gevestigd links en de komitees irriteert is duidelijk. Ze hebben er geen doorslaggevende controle op en kunnen niet met het wondermiddel van de parlementaire discussie de ontwikkeling in de hand houden.

Onze strategie is in water kompromisloos en ook anderszins, middels b.v. subsidies of via lobbies zijn we onafhankelijk van gevestigd links.

De uiteindelijk scheldlijn wordt getrokken door de kwestie van het parlementarisme. Gevestigd links akseptert de grenzen van de parlementaire democratie en probeert in het uiterste geval om de grenzen door het parlement zelf te laten verleggen. Bij heftige konfliktens beslist de (hoofdscheld)rechter. Wij stellen die grenzen niet ter discussie, we aksepteren ze niet. Onze strategie tegen de apartheid wordt niet bepaald door die opgelegde grenzen, maar door de imperialistische verhoudingen, die de sorte van het apartheidstelsel zijn. Vanuit hier, in Nederland, zijn er in dat krachtenveld wel degelijk objectieve en ook kwetsbare zenuwcentra te onderscheiden. (Daaruit vloeien onze aktiedelen en methodes voort.)

SBoegra staat in Elsevier niet helemaal de plank mis als hij stelt dat we "Zuid Afrika tot aktieterrein ... kiezen ... omdat daar het communale gezicht van een deel van het westerse bedrijfsleven het duidelijkst zichtbaar wordt". Wij zouden het liever iets anders willen stellen: Gezien de specifieke historische banden tussen Zuid Afrika en Nederland - gekonfronteerd met de beestachtige onderdrukking van de zwarte bevolking in Zuid Afrika door het witte minderheidsbewind, - en vanuit de opvatting dat het apartheidbeleid niet slechts gezeten moet worden als een wettelijke superstitietuwaan, maar als een - lange tijd - zeer winstgevend onderdrukkingssysteem.

- functionerend binnen kapitalistische verhoudingen als onderdeel van het wereldwijde net van politieke en zakelijke belangen

is voor anti-imperialisten hier, het verzet daartegen een onontkoombaar en wezenlijk onderdeel van de strijd.

Daarnaast - maar daarin claimen we absoluut geen eksklusiviteit - willen we door onze akties ook laten zien dat er in een t.v. democratie als de onderlandse wel degelijk méér mogelijk is dan een gedwongen keuze tussen je schikken in je lot of dringend maar vooral beleefd vragen om verandering.

Het vertrek van SHV uit Zuid Afrika mag dan in het internationale krachtenveld een gebeurtenis van beperkte omvang zijn. Het toont tegelijkertijd wel aan dat 'we' geen zinloos machteloos moeten te zijn. Dat RARA daarvoor niet de schoonheidsprijs van de AABN en klein links krijgt is zowel begrijpelijk als ook niet écht belangrijk.

Zolang komitees en links ontkennen dat er een autonome strijdende beweging bestaat, die meer is dan een incident, zolang men niet bereid is op een gelijkwaardige manier de discussie aan te gaan zonder daarbij de verachiende uitgangspunten, strategie en perspectief te ontkennen, zolang zal het geheel zich blijven afspeelen op het nivo van twee krachtenbezorgers die het niet eens kunnen worden over de grenzen van hun wijke.

Van onderen

Fulco Aurich, namens de AABN, konstateert in Bluff dat na onze laatste aanslag er een ermer is toegevoegd die tot een overstroming heeft geleid. "... het dreigt van kwaad tot erger te worden, want onder druk van de in alle hevigheid woedende discussie over verscherpt politiek aktivisme, terreurmethoden en de grenzen van de democratie ... kondigt de regering aan dat de beschermt van Nederlandse bedrijven met investeringen in Zuid Afrika zal worden uitgebreid..." RARA zou zo een trap in de rug van de boycotbeweging hebben uitgedoeld.

Wie trapt nou eigenlijk wie en waarom? In het niet het Nederlandse bedrijfsleven dat vette winsten maakt in Zuid Afrika?

Is het niet de Nederlandse bedrijfsleven dat de zwarte arbeiders/sters net zo racisties gebruikt als de Zuid-Afrikaanse bazen?

Is het niet de Nederlandse regering die binnen E.G.verband via diplomatische kronkels steeds klaar voor een zo beperkt mogelijk pakket boycotmaatregelen?

Is het niet Van den Broek die zoals hij zelf zei zich er voor schaamt dat hij in het internationale politieke forum een 'Don Quichotte' zou worden in de strijd voor sankties?

Is het niet de Nederlandse staat die bedrijven met forse belangen in Zuid Afrika tegelijkertijd van honderden miljoenen voorziet in verband met technologische innovatie (Philips en Shell)?

Het misverstand dat de redenering van dhr. Aurich oproept, is dat de staat en het bedrijfsleven in elkaar armen worden gedreven door radikale akties als deze. De werkelijkheid is dat de ineenstorting en profijtloze verhouding tussen staat en bedrijfsleven alleen maar duidelijker wordt. Er worden geen nieuwe bogenoetschappen of tegenstellingen geschapen, maar de reeds bestaande ontvouwen zich in volle omvang onder ieders ogen.

Bijvoorbeeld de dreiging met de premieverhoging van elke brandverzekering in Nederland met een soort Zuid Afrika toelag is daarvan een sprekend voorbeeld. Daarbij staat niet de reden waarom bedrijven hier schade oplopen ter discussie. Niet hun gedane investeringen en gemaakte winsten in Zuid

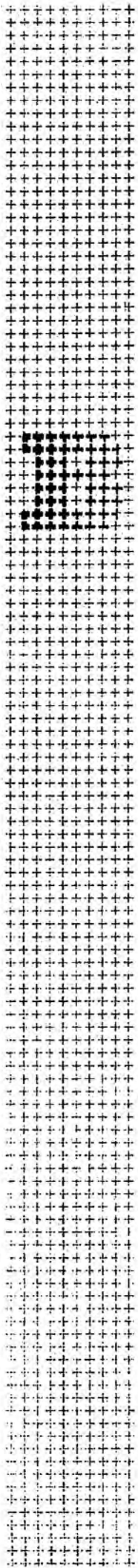

kwartaal

1

jaar

1987

Kwartaaloverzicht binnenlandse veiligheidsdienst

ministerie van binnenlandse zaken

KWARTAALOVERZICHT
BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST
1e KWARTAAL 1987

INDEX KWARTAALOVERZICHT 1e KWARTAAL 1987

POLITIEK (GEWELDDADIG) ACTIVISME

- Tegen het Zuidafrikaanse apartheidsbewind gerichte activiteiten

POLITIEK (GEWELDDADIG) ACTIVISME

Tegen het Zuidafrikaanse apartheidsbewind gerichte activiteiten

De in januari jl. gepleegde brandstichting bij een Nederlandse Makro-vestiging heeft geleid tot een ruime aandacht voor tegen het Zuidafrikaanse bewind gerichte activiteiten.

RARA-aanslag te Nuth

Het laatste hoogtepunt in dit soort acties - afgemeten aan de politiek-maatschappelijke reacties welke werden opgeroepen - was de brandstichting in de Makro-vestiging in Nuth door een zich "Revolutionaire Anti Racistische Aktie" (RARA) noemende groep. Het was de vierde van een in september 1985 begonnen reeks van aanslagen onder deze naam. Vanuit de samenleving werd sterk afkeurend gereageerd op deze aanslag. Ook de officiële anti-apartheidsorganisaties spraken (wederom) hun afwijzing uit over het gebruik van geweld in de anti-apartheidsstrijd. Binnen de beweging zelf waren de reacties minder eenduidig: noch massale bijval, noch algemene afkeuring was RARA's deel. RARA reageerde in BLUF uitvoerig op de kritiek van met name de gevestigde anti-apartheidsorganisaties. In dit artikel, dat zowel marxistisch-leninistische elementen als het typische Bewegingsgedachtengoed bevat, bleek men niet in het minst onder de indruk te zijn van het vrijwel complete isolement waarin men zich heeft gemanoeuvreed. Hiermee heeft een nieuw element in de geweldsdiscussie binnen de Beweging zijn intrede gemaakt. Meerdere activisten blijken "geen boodschap" te hebben aan het al dan niet bestaan van maatschappelijke bijval voor hun daden en zij komen daar ook rond voor uit. Het ontbreken van oproepen tot gewelddadige steun van de direct betrokkenen (i.c. de Zuidafrikaanse bevrijdingswelingen) vermag hen niet te imponeren. Een dergelijke instelling, gekoppeld aan voorspelbare negatieve en repressieve reacties vanuit de samenleving, bergt het gevaar in zich van afglijden naar een illegaal en elitair soort optreden, dat bekend is uit de ons omringende landen. Het resultaat dat volgde op de jongste RARA-actie, de terugtrekking van het getroffen bedrijf uit Zuid-Afrika, zal de discussie wel niet in positieve zin beïnvloeden.

Overzicht belangrijkste anti-apartheidsacties vanuit De Beweging

<u>Datum</u>	<u>doel</u>		<u>groepering</u>
11-09-1984	Van Heutsz-monument/Amsterdam	Bomaanslag	Groep Koetoh Reh
07-01-1985	Transworld Oil/Berg en Dal	Brandstichting	Pyromanen tegen apartheid

17-09-1985 Makro/Duivendrecht

Brandstichting RARA

09-07-1986 Van Leer/Amstelveen

Brandstichting RARA

1°-12-1986 Makro/Duiven
Makro/Duivendrecht

Brandstichting RARA

1 -1987 Makro/Nuth

Brandstichting RARA

A U R O R A d.d. 23 juni 1987

Aanwezig: HBVD - HB - HC - DIB - PHE - HSBP - HT - HK

Afwezig : PHBVD

Shell

De recente aanslagen zijn geclaimd in een brief welke gelijkenis vertoont met de brieven waarin de MAKRO-aanslagen werden opgeëist.

23-6-1987

A U R O R A d.d. 26 juni 1987

Aanwezig: HBVD - HB - HC - PHE - DIB - HSBP - HK

Afwezig : PHBVD - HT

RARA

Het lijkt erop dat van een bredere actie tegen de Shell sprake is; nu is er weer een aanslag gepleegd tegen een distributiepunt in Alphen a.d. Rijn.

STAFVERGADERING d.d. 30 juni 1987

Aanwezig: HBVD - HB - PHC - HE - HSBP - HT - HA - HFID a.i. - HPZ - S/O&E -
K/Bc - HK

Afwezig: PHBVD - HD

RARA een probleem

De campagne van RARA wordt een probleem, ook in politicis, nu opsporingsresultaten uitblijven.

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen

Door BVD in te vullen

BO : 222 112

Bijl. : - 1 -

Distr.: BF - Bop

F	ACD 870709 177
	datum 07. JULI 1987
	CO
F	b. / d. —

Betreft: Claimbrief van RARA bij BLUF

Vernomen werd dat op maandag 22 juni jl een brief bij BLUF werd ontvangen waarin "RARA" de verantwoordelijkheid opeiste voor de brandstichtingen bij SHELL-stations te Nieuwegein en Zaanstad.

Het betreffende "kommunikee" wordt bij dit rapport gevoegd.

19 juni 1987

KOMMUNIKEE

Afgelopen nacht hebben wij akties uitgevoerd bij distributiebedrijven van Shell-produkten te : Zaandam en Nieuwegein.

Niet lang na de zuidafrikaanse moord op de mozambikaanse president Samora Machel en zijn reisgenoten, stromen opnieuw beelden vanuit Mozambique wereldwijd de huiskamers binnen.

De vrijheidsstrijd in zuidelijk Afrika wordt daarin gedegradeerd tot een soort postbus 51 spot: beelden van door honger stervende mensen, vluchtelingen, stevast gevolgd door het onvernijdelijke gironummer. De oorzaak van deze verschrikkingen doet er kennelijk minder toe. Afrika en honger 'horen' nu eenmaal bij elkaar. Een enkel propaganda-instituut suggereert zelfs dat een 'socialisties experiment' vanzelfsprekend op zo'n dodelijk fiasko moet uitlopen.....

Vanuit Mozambique probeert men tevergeefs te benadrukken dat voedselzendingen geen oplossing zijn, maar slechts uitstel van eksekutie betekenen. Benadrukt men dat werkelijke hulp betekent dat er een halt moet worden toegeroepen aan de huurlingen van het apartheidsregime, de **MWR**. Dat deze verschrikkingen, deze genocide, een gevolg zijn van de zuidafrikaanse destabilisatie politiek. Niet alleen in Mozambique, maar ook, volgens een gelijksoortig model in bezet Namibië en Angola. Daar kunnen Savimbi en zijn Unita huurlingen naast zuidafrikaanse training, luchtmachtsteun en wapens ook rekenen op hulp uit andere imperialistische staten.

Voorop met het geven van financiële steun en wapens lopen de Verenigde Staten, die voor dit doel aan de Angolese grens bij Kamina in Zaïre zelfs een complete militaire basis willen inrichten.

Kamina herbergt al 150 Amerikaanse militairen en diende als doorvluchthaven voor CIA vliegtuigen met wapens voor Unita.

Deze steun heeft al geleid tot een nieuw Unita front in Noord Angola. Ook de Israëliëse levering aan Zuid Afrika van twee vliegtuigen die straaljagers en bommenwerpers in de lucht kunnen bijtanken duikt erop dat de imperialistische staten alles op alles zetten socialistiese ontwikkelingen te saboteren en te stagneren. Desnoods door middel van volkerenmoord. Met deze vliegtuigen is de actieradius van de zuidafrikaanse straaljagers uitgebreid tot in midden Afrika. Dat deze bedreiging reeel is tonen de recente bombardementen in Zambia.

Opvoering van militaire akties vindt ook binnen Zuid Afrika plaats. Botha kondigde na de 'verkiezingen' een harde aanpak van het verzet aan. Voor volgend jaar zullen de uitgaven voor leger en politie met respectievelijk 43% en 30% worden verhoogd.

Desondanks wint de strijd tegen het regime aan kracht. Het volk van Mania blijft op straat komen, bouwt haar vakbonden uit, weigert huur te betalen, staakt, werpt barrikades op, valt de veiligheidstroepen aan en saboteert het industriële kompleks. De veelvormigheid van op elkaar aansluitende en elkaar ondersteunende vormen van verzet is een illustratie van haar groeiende zelfbewustheid en kracht.

Ondanks de aanwezigheid van de veiligheidstroepen blijven velen weg van het werk en wordt Soweto gebarricadeerd om huisuitzetting te voorkomen. Ondanks bewaking branden treinstellen af om zo mede de spoorwegen tot onderhandelingen te dwingen. Zelfs nadat de veiligheidstroepen het vuur openden op de stakers, minstens 6 van hen doodden en 400 anderen arresteerden, hielden zij vol. De spoorwegmaatschappij is door de knieën gegaan en heeft alle 17.000 ontslagen arbeiders weer in dienst moeten nemen.

De kracht van de vakbonden is zo gegroeid dat een aankondiging voor een nationale staking het regime dwong om van Imei een vrije dag te maken. Kennelijk werd de kans te groot geacht dat de stakingsoproep een groot gehoor zou vinden. De invallen in vakbondsruimtes, de moorden op vakbondsmensen en de massale arrestatie van veel van hun kameraden, tonen de angst van het regime voor deze groei.

Ondanks de standrechtelijke eksekuties, de martelingen en de gevangenschap neemt de konfrontatie met het apartheidsregime steeds frontaler vormen aan. Hun strijd richt zich niet alleen tegen het regime zelf maar ook tegen de imperialistische belangen van de multinationals die vanuit West Europa opereren.

G. Hamilton, een journalist, die de leiders van Europese multinationals in Zuid Afrika interviewde noteerde: "Geen van de ondernemingen waarzee ik sprak meende dat de huidige situatie in het land een ernstige bedreiging voor hun activiteiten in Z.A. vormde of in de afzienbare toekomst zou vormen".

Achter het schild van Botha's staatsterreur voelt men zich nog veilig Dit bewijst de logika en noodzakelijkheid om gehoor te geven aande inmiddels al 30 jaar klinkende oproep van het zwarte verzet, om via externe druk op deze multinationals te komen tot een totaal handels-embargo.

Vanuit onze solidariteit met de revolutionaire strijd in Zuidelijk Afrika, vanuit onze opvatting dat het recht op zelfbeschikking onvoorwaardelijk ondersteund moet worden, hebben wij afgelopen nacht akties uitgevoerd bij Shell tankstations in Nieuwegein en Zaandam.

Shell is in Zuid Afrika van strategies belang voor het regime. Allereerst door de illegale levering van olie. Olie is nog steeds onmisbaar voor de oorlogsmachinerie. Shell helpt! met een kwart van alle olie die Zuid Afrika geleverd krijgt.

Voor de uitbreiding van Shell naar andere werkterreinen is haar collaboratie met en medeverantwoordelijkheid voor de instandhouding van het regime sterk toegenomen. In Zuid Afrika adverteert Shell daar zelfs mee: 'Two is a company, eight is a commitment'. Die twee zijn petroleum en olie, Shell is echter ook zeer actief geworden in gas, kolen, hout, chemie en de winning van diverse strategiese metalen. Recentelijk heeft Shell 65 miljoen geïnvesteerd in een nieuwe zinkmijn. Zuid Afrika wil onafhankelijk worden van de import. Gelijksoortige plannen zijn er voor wolfram! De technische know how voor deze projecten, zoals de onderzoekers, worden geleverd door de 100% Shell- dochter Billiton uit Arnhem.

Shell is ook betrokken bij de plannen voor gigantiese investeringen voor installaties waarmee gas kan worden omgezet in benzine. Dit projekt zal worden gestationeerd op door Zuid Afrika bezet grondgebied in Namibië, en zal de grondstoffenroof in Namibië uitvoeren. Shell helpt! ook door Sandfix, een chemies middel waarmee me wegen kan behandelen opdat regeringspatrouilles niet meer onverwacht op landmijnen rijden. Het wordt in reclamekampagnes door enthousiaste veiligheids officieren aangeprezen.

Dat in dit beleid geen verandering komt bleek opnieuw tijdens de jaarvergadering van Shell.

Vooralsnog vreest Shell toename van binnen- en buitenlandse druk op het regime niet. Daar installaties worden als ware vestingen door het leger bewaakt. Soveraal hoopt ze dat de huidige konfrontaties de winsten zullen doen stijgen. Hoe strenger de olieboycot wordt toegepast, hoe meer kansen voor vette premies die worden uitgelooft als beloning voor de ontduiking ervan. Meer rijdende tanks en pantserwagens betekent meer handel voor Shell.

Och moeten we de bedreiging voor Shell die uitgaat van druk op haar vestigingen buiten Zuid Afrika niet onderschatten. Schade door omzetverlies als gevolg van konsumentenboycots of anderszins kan de oorlogswinsten teniet doen. Niet voor niets getroost Shell zich veel moeite om zich, door grote publiciteitscampagnes en door dreiging met lokale desinvestering, teweer te stellen tegen deze druk. Shell Amerika nam als antwoord op de druk tot desinvestering het als boycotbreker beruchte p.r.-bureau Pagan International in dienst. Ook in Nederland wordt hun advies tot offensieve publiciteitscampagnes inmiddels opgevolgd. Niet meer zwijgen of ontkennen zoals bv. ten tijde van de Salem-affaire. Elke gelegenheid wordt aangegrepen om leugens te herhalen zoals de bewering dat 'Shell de apartheid van binnenuit verandert'.

Het verhaal van Thomas Mkadimeng, een door Shell SA ontslagen zwarte werknemer die onlangs in Nederland was, geeft een duidelijk beeld van wat Shell bedoelt als het zegt dat het "door een progressief personeelsbeleid de zwarten helpt ende apartheid van binnenuit verandert" Mkadimeng meldt:

- enorme salarisverschillen tussen blank en zwart,
- salarissen van zwarten die onder de armoedegrens liggen,
- de lagere regionen in de bedrijfshierarchie 'apart' gereserveerd voor zwarte werknemers/sters,
- aparte huisvesting voor witten en zwarten waarbij voor de laatstgevoenden de hutten, de krotten en de vervuilde pensions gereserveerd zijn,
- mishandelingen door de mijnpolitie bij de Shell kolennin in Midspruit,
- het ontslaan van vakbondsmensen,
- arrestaties en deportaties naar thuislanden om vakbondsmensen 'onschadelijk' te maken.

In een p.r. campagne als die van Shell zijn weerlogingen echter niet zo belangrijk als de mate waarin je aan het woord komt.

Volgens de regels van de t.v. democratie wint degene met de meeste toegang tot de media. Voor een kapitaalsconcentratie als Shell zijn de mogelijkheden daarvoor legio.

Multinationals als Shell vormen in het imperialistische Westen de ruggesgraat van het kapitalisme. Een grondslag daaraan ligt het 'vrije' ondernemerschap, de 'vrijheid' om uit te buiten en te vernietigen. Een enkele kapitalist zal zich het 'recht' tot moorden, uitbuiten en vernietigen vrijelijk laten ontnemen zolang winsten in het geding zijn.

Verwachten dat Shell door haar aanwezigheid in Zuid Afrika de strijd tegen het regime zal ondersteunen betekent Shell's voorwaarden en kondities daarvoor aksepteren. Dat staat gelijk aan het inwisselen van de ene overheersing door de andere. Imperialisme met een 'menselijk gezicht' kreeëren is net zo'n tegenstrijdigheid als de apartheid 'hervormen'. De grondslag van beiden is even ziek en wordt bepaald door uitbuitingsverhoudingen.

in het afgelopen jaar bleek de mogelijke aantasting van het 'vrije ondernemerschap' van Nederlandse bedrijven in Zuid Afrika voor het v.N.S.O. aanleiding tot dreigementen tegenover Gemeentes die Shell wilden boycotten. voor de verzamelde verzekeraars bleek die dreiging aanleiding voor premieverhoging. en voor justitie tot het opstarten van een scherper vervolgingsbeleid tegen radikale oppositie.

Elke konsekwente strijd voor rechtvaardigheid en vrijheid, voor het recht het eigen leven in te richten, zal zich geplaatst zien tegenover dit netwerk van imperialistische belangen; maar omvang maakt dit netwerk echter ook kwetsbaar, vanuit bewuste en daadwerkelijke solidariteit kan vrijheid bevochten worden. kan bijvoorbeeld geprobeerd worden de schade zo ver op te voeren dat de steunpilaren van het apartheidsregime onderuit gaan. Een vrij Azania is een overwinning op het imperialisme maar de strijd zal doorgaan. Daar, hier en op alle fronten. Wij willen die strijd met iedereen voeren in die verbondenheid en die samenhang.

Revolutionaire
Anti
Racistiese
Aktie

Logboek BFB

Ontvangen van/ DOOR GEGEVEN ZAKK	Log.nr. : F	ACD 870903 126
Dienst: <u>DIR-Amsterdam</u>	525-85	datum 03 SEP. 1987
Naam : <u>W</u>	Datum: <u>17-9-85</u>	CO
Door : <u>BFB/H</u>	Tijd : <u>10.00 uur</u>	F b. d.d. —
Heeft betrekking op	Gezien door	
CO-nummer : _____	HBVD	PHBVD
Log.nr. : _____		HB
Notitie nr.: _____		PHB
Rapport		
Betreft: <u>Brandstichting MAKRO te Amsterdam.</u>	Bron:	
<p>Bericht:</p> <p>Relatie deelt mede dat de MAKRO te Duivendrecht in brand staat. Hij brengt e.e.a. in verband met een publicatie in "BLUF!" (182) over een anti-Zuid Afrika-actie, gericht tegen de SHV te Utrecht. De SHV heeft de MAKRO-keten in bezit. De SHV heeft belangen in Zuid Afrika, o.a. heeft de MAKRO vestigingen in Zuid Afrika. In de actualiteitenrubriek, Panoramiek zou op 15-9-85 aandacht aan de MAKRO en Zuid Afrika zijn gegeven. Relatie bezoekt de plaats van het misdrijf en zal opnieuw contact opnemen.</p>		

Zuid-Afrika
Makro
aanslag

van protest en zonder enige officiële beschuldiging vastgehouden. Na een half jaar moest het apartheidsregime Nkosi vrijlaten. In deze hele affaire hield de Makro-organisatie zich volledig afzijdig en zweeg als het graf. Het argument was, dat men conflicten met het apartheidsbewind wilde vermijden. Het loon werd ondertussen niet uitbetaald.

- De Makro-organisatie is zeer laks en onzorgvuldig met het registreren van haar zwarte werknemers. Dat hierdoor vele van hen slachtoffer worden van de gevreesde pasjeswetten, zoals jaarlijks zo'n 300.000 zwarten, is blijkbaar geen bron van zorg.
- De mentaliteit die uit dit alles spreekt, samen met de wetenschap dat deze organisatie nauwelijks informatie naar buiten geeft over welk onderwerp dan ook, doen daarom niet verbazen, dat de MAKRO als één van de twee enige Nederlandse bedrijven, weigert te rapporteren in het kader van de toch al niets voorstellende EG-gedragscode.

Bedrijf heeft bindingen met Zuid-Afrika

Telegraaf 18-9-85

Brand bij Makro mogelijk aanslag

AMSTERDAM,

woensdag De enorme brand bij de zelfbedieningsgroothandel Makro in Duivendrecht, waarbij gisteren voor zeker 20 miljoen gulden schade werd aangericht, is voor de directie van het concern aanleiding geweest om bij de vijf andere vestigingen in het land extra bewaking in te zetten.

Het wordt niet uitgesloten geacht dat de brand is geacht door actievoerders tegen het apartheidsregime in Zuid-Afrika. De Makro is een dochtermaatschappij van de Steenkolen Handels Vereniging (SHV) en bezit vestigingen in verschillende Zuidafrikaanse steden.

Afgelopen zondag bracht Panoramiek nog een televisieuitzending over de Makro-vestigingen in Zuid-Afrika. Eerder werden door actievoerders al vernielingen aangericht bij het hoofdkantoor

van de SHV in Utrecht. Men wilde daarmee het bedrijf dwingen zich terug te trekken uit Zuid-Afrika.

Over de oorzaak van de brand bij de zelfbedieningsgroothandel kon de heer P.W. Lit, hoofd van de afdeling Tactische Recherche van de Rijkspolitie in Amsterdam, gisteren nog geen mededelingen doen. De eerste brandmelding kwam gisterocht om half vier bij de brandweer en politie binnen. Volgens plaatsvervangend directeur van de Makro, de heer W. Antonides, is de in binnen- en buitenland. De afgelopen weken zijn al vernielingen aangericht bij enkele wijntapperijen, de VW-dealer Koet, reisbureaus, banken en verzekeringsbedrijven. De actievoerders beschikken over een 'zwarte lijst' met daarop tientallen ondernemingen, die zij nog zullen „aanpakken“.

Verlof

De vestiging in Duivendrecht was goed voor een

brand bij de verfdeling aan de voorzijde van de non-food afdeling begonnen.

Rond kwart voor één gistermiddag kon het sein „brand meester“ worden gegeven. Ruim 120 brandweerlieden waren negen uur in de weer geweest om het vuur onder controle te krijgen.

Algemeen directeur van de Makro, de heer J.M. Dijk, is gistermiddag spoorslags uit Londen teruggekomen. Hij weigerde commentaar te geven, maar zijn collega Antonides verklaarde desgevraagd wel dat de beveiliging bij andere vestigingen inmiddels is verscherpt.

Vorige week heeft de Makro overigens wel de Zuidafrikaanse Outspan-sinasappelen uit haar assortiment genomen. In het in de krakerswereld bekende blad Bluf is onlangs een lijst afgedrukt van het aantal Makro-vestigingen jaarlijkse omzet van 300 miljoen gulden. Er werken 550 personeelsleden, die voorlopig naar huis zijn gestuurd. Hun salarissen zullen volgens de directie worden doorbetaald. De grootste klantengroep van de Makro zijn de middenstand en de horeca. Zij zullen zo spoedig mogelijk worden geïnformeerd, waar zij terecht kunnen voor het afhalen van goederen.

persverklaring

AANSLAG OP DE MAKRO

"Om het echte gezicht van de apartheid te zien moeten we de sluier oplichten van konstitutionele hervormingen, bedriegelijke formuleringen en spelen met woorden."

- Nelson Mandela

Het Westers imperialisties systeem heeft alle belang bij het voortbestaan van het apartheidsregime in Zuid-Afrika. Daarom hebben wij vannacht een van de onderdelen van het Nederlandse zakenimperium in Zuid-Afrika hier aangevallen.

Wij stellen dat werkelijke solidariteit met internationale revolutionaire bevrijdingsbewegingen daaruit moet bestaan, dat hier in Nederland - in West-Europa - de economiese, politieke, militaire dragers van het systeem worden aangekaakt. Zij zijn verantwoordelijk voor de ontwikkeling en uitvoering van beheersing, vernietiging en onderdrukking overal ter wereld.

Zo ook in Zuid-Afrika.

Apartheid is meer dan een verouderd koloniaal overblijfsel, meer dan een wit superioriteitsgevoel. Apartheid is een systeem van wetten en repressie, dat tot doel heeft de - witte - bezittende minderheid alle mogelijkheden in handen te geven de zwarte meerderheid zo effectief mogelijk uit te buiten, om zo de winsten zo hoog mogelijk te maken. Apartheid is immoreel, onmenselijk en beestachtig, maar lange tijd ook zeer winstgevend en een uiterste, logiese consequentie van een neo-koloniaal kapitalisties systeem.

Wij vinden het gevaarlijk apartheid alléén emotioneel moralisties te veroordelen, in termen van racisties. Natuurlijk is racisme zeer verwerpelijk, maar het is een idee-fixe te denken dat zwart en wit in Zuid-Afrika gelijkwaardige rechten zullen krijgen in een maatschappij die op kapitalistiese leest geschoeid blijft. Het gaat om fundamenteel tegenstrijdige belangen en dus om fundamentele veranderingen.

De kosmetiese hervormingen van Botha, zoals de absoluut machteloze 'kleurlingen- en aziatenkamers', de afschaffing van de sexwetten, de aanpassing van de paswetten, het gemarchandeer met het staatsburgerschap voor zwarten, het restriktief toestaan van zwarte vakbonden enz., doen helemaal niets af aan de essentie van de keiharde racistiese onderdrukking door de blanke kolonisten.

Deze zgn. hervormingen zijn er alleen om de apartheid te bestendigen en het verschaft het Westen een alibi om geen werkelijke isolatie van het apartheidsbewind door te voeren.

De zwarte bevolking van Zuid-Afrika schreeuwt om harde economische sancties. Zij ziet dit als een middel om zich te bevrijden van de blanke fascistiese misdadigers die Zuid-Afrika en haar buurlanden nu al eeuwen lang terroriseren. En als een belangrijke mogelijkheid om het bloedvergieten te beperken, de strijd te verkorten en de onvermijdelijke vrijheid dichterbij te brengen. Het zwarte verzet heeft zich noodgedwongen gekeerd tot de gewapende strijd, stakingen, het boycotten van blanke winkels, massademonstraties, schoolboycots enz. Vormen van verzet, waarop door leger, politie, veiligheidsdiensten en bedrijfskommando's met meedogenloze terreur gereageerd wordt.

Hier in het Westen komen wij wezenlijk niets verder met van overheidswege uitgeroepen en gesubsidieerde anti-racisme-activiteiten, waarin vooral het imago van de bestuurders' opgepoetst wordt.

Terwijl tegelijkertijd - omdat de economische verhoudingen dat dikteren - de eens zo aantrekkelijke goedkope buitenlandse arbeidskrachten gedumpt worden, tot remigratie gedwongen worden of het land niet eens meer inkomen. Men speelt de slachtoffers van de schaarste tegen elkaar uit, daarmee zelf de voedingsbodem kreërend voor het racisme.

In Zuid-Afrika ziet het bedrijfsleven de bui al hangen en schakelt in een andere versnelling, om in ieder geval de arbeidskracht, de afzetmarkt en het aantrekkelijke investeringsklimaat veilig te stellen.

In het licht van deze tegenstellingen kan men de internationale parlementaire uitroepen van verontwaardiging en halfzachte sancties toch als niets anders zien dan een poging om de scherpe inhumane kantjes af te slijpen van een apartheidbeleid dat in modern-kapitalistische verhoudingen niet meer verkoopt, te duidelijk verzet oproept en het land economies, politiek instabiel maakt.

Wij geloven niet in dat appèl om sancties aan de staat. Een Nederlandse staat die hier belangen dient die dezelfde zijn als die, die door de sancties getroffen zouden moeten worden.

Veranderingen vergader je niet bijelkaar in een parlement. Veranderingen moet je bevechten. Bevechten door hier - in het imperialistische Westen - al die economiese, politieke, militaire instituties aan te vallen, die de onderdrukking hier en elders mogelijk maken.

Daarin ligt de gezamenlijkheid van onze strijd, ons enige perspectief en onze onvoorwaardelijke solidariteit met de zwarte revolutionaire strijd in Zuid-Afrika, die zo bloedig bevochten moet worden.

**STEUN DE REVOLUTIE IN ZUIDELIJK AFRIKA
EN VORM HET FRONT IN WEST-EUROPA !**

Revolutionaire
Anti
Racistiese
Aktie

De MAKRO

Eén van de Nederlandse bedrijven die in Zuid-Afrika miljoenen gulden investeert, is de SHV-holding in Utrecht. De moedermaatschappij van o.a. de Makro (Pty)Ltd. en de SSM Coal (SA) in Zuid-Afrika. Zoals vele multinationals geworteld in het alledaagse leven, hier de basis hebbend van al hun internationale activiteiten.

De feiten:

- SHV Holdings, de vroegere Steenkolenhandelsvereniging, behoort tot de grootste ondernemingen van Nederland. Het hoofdkantoor is gevestigd in Utrecht.
- De omzet van SHV, in 1983 7,1 miljard gulden groot, wordt bereikt via een grote verscheidenheid aan activiteiten en via honderden werkmaatschappijen en dochterbedrijven. In '83 werd een netto-winst van f 67 miljoen gemaakt.
- Bij het concern zijn wereldwijd 27.500 mensen werkzaam, waarvan ongeveer 10.000 in ons land.
- Bij SHV is het aandelenkapitaal volledig in handen van de familie Fentener van Vlissingen en haar naaste relaties.
- In Zuid-Afrika heeft SHV, door haar dochteronderneming MAKRO (Pty) Ltd., vijf vestigingen met in totaal 40.000 m² winkelloppervlak. Deze vestigingen worden samen met de Westduitse onderneming Metro geëxploiteerd. Ze zijn onderdeel van Makro International AG, waarvan de hoofdzetel in Chur (Zwitserland).
- De Zuid-Afrikaanse Makro-winkels boeken goede resultaten. In '83 werd een record-omzet van ongeveer f 70 miljoen behaald. De netto-winst steeg van rond f 4 miljoen in '82 naar f 7,5 miljoen in '83. Voor '84 werd een netto-winst van ongeveer 9 miljoen gulden verwacht.
- De belangen van de SHV in de internationale steenkolenhandel zijn gebundeld in SSM, dat haar hoofdkantoor in Rotterdam heeft en 22 bijkantoren in de belangrijkste kolencentra in de wereld. In Zuid-Afrika heet deze vestiging SSM Coal (SA) Ltd. De Nederlandse SSM is de laatste jaren steeds meer kolen uit Zuid-Afrika gaan importeren.
- De MAKRO-vestigingen geven het in Zuid-Afrika gangbare beeld te zien:
 - zwarte werkne(em)st(ers) in de laagst betaalde functies, een stapje hoger Aziaten en kleurlingen, en de blanken in leidinggevende posities. Saillant detail hier is, is dat in het middenkader voormalige Rhodesiese para's zijn opgenomen.
 - onevenredige lonen. Voor hetzelfde werk krijgen zwarte werknemers minder loon als blanken. Vaak zelfs onder het bestaansminimum.
 - gescheiden kantines en andere voorzieningen
- Midden februari 1984 gingen 350 werknemers van de Makro-winkel in Germiston in staking na het volledig onrechtmatige ontslag van een kollega. De staking duurde 2 dagen.
- In juni '84 werd Duma Nkosi, werkzaam bij de Makro in Johannesburg en actief in de zwarte vakbond CCAWUSA, samen met nog vier andere vakbondsleden gearresteerd op grond van de zogenaamde veiligheidswetten. Ze werden zonder vorm van protest en zonder enige officiële beschuldiging vastgehouden. Na een half jaar moest het apartheidsregime Nkosi vrijlaten. In deze hele affaire hield de Makro-orga-

nisatie zich volledig afzijdig en zweeg als het graf. Het argument was, dat men conflicten met het apartheidsbewind wilde vermijden. Het loon werd ondertussen niet uitbetaald.

- De Makro-organisatie is zeer laks en onzorgvuldig met het registreren van haar zwarte werknemers. Dat hierdoor vele van hen slachtoffer worden van de gevreesde pasjeswetten, zoals jaarlijks zo'n 300.000 zwarten, is blijkbaar geen bron van zorg.
- De mentaliteit die uit dit alles spreekt, samen met de wetenschap dat deze organisatie nauwelijks informatie naar buiten geeft over welk onderwerp dan ook, doen daarom niet verbazen, dat de MAKRO als één van de twee enige Nederlandse bedrijven, weigert te rapporteren in het kader van de toch al niets voorstellende EG-gedragcode.

Amsterdam, 18-9-1985

AANSLAG OP DE MAKRO

In verband met de onvolledige, nalatige berichtgeving in de media maken wij het volgende bekend:

18-9-85
Maandagnacht is de MAKRO-vestiging te Duivendrecht door ons aangevallen.

Na langdurige voorbereiding vond die nacht om 3.19 uur aldaar de aanslag plaats op een van de onderdelen van het nederlandse zakenimperium in Zuid-Afrika.

- De situatie ter plekke was normaal.
- Tussen 0.30 uur en 1.45 uur hebben wij twee bewakingsronden gekonstateerd, hetgeen afwijkt van de normale bewakingsroutine.
- Om 3.19 uur ging de lading geplaatst bij de verf- en beitsafdeling, ter hoogte van de eerste zijdeur af.
- Om 6.00 's morgens werd bij het Leidsch Dagblad, Wittensingel 1 te Leiden onze verklaring gedeponneerd.
- Om 16.45 werd onze verklaring bij het A.N.P., Jaarbeursplein 15 te Utrecht gedeponneerd, en per post verzonden naar het Parool, Radio Stad, Bluf!, en Amandla.

Het westers imperialistische systeem heeft alle belang bij het voortbestaan van het apartheidsregiem in Zuid-Afrika. Het hier aanvallen van de imperialistische economische, politieke en militaire instituties zien wij als ons enig perspectief, onze gezamenlijkheid in de strijd en onze onvoorwaardelijke solidariteit met de zwarte revolutionaire bevrijdingsstrijd in Zuid-Afrika.

STEUN DE REVOLUTIE IN ZUIDELIJK AFRIKA EN VOORM HET FRONT IN WEST EUROPA.

E
REVOLUTIONAIR ANTI-RACISTIESE AKTIE

Actiegroep claimt Makro-brand

Het westerse imperialistische systeem heeft alle belang bij het voortbestaan van het apartheidsregime in Zuid-Afrika. Daarom hebben wij vannacht een van de onderdelen van het Nederlandse zakenimperium in Zuid-Afrika hier aangevallen.

Een deel van de persverklaring, waarin de actiegroep RARA meldt de brand bij de Makro te hebben gesticht.

Van een onzer verslaggevers AMSTERDAM, donderdag. Een groepering, die zich Revolutionaire Anti-Racis-tiese Aktie (RARA) noemt, heeft de verantwoording opgeëist voor de brand bij de zelfbedieningsgroothandel Makro in Duivendrecht. Het gebouw van de groot-handel ging in de nacht van maandag op dinsdag groten-deels in vlammen op. De totale schade bedraagt meer dan 20 miljoen gulden. In een persverklaring, die naar verschillende nieuws-media was gestuurd, laat RARA weten de „aanslag op de Makro te hebben ge-

pleegd uit protest tegen het westerse imperialistische systeem, dat alle belang heeft bij het voortbestaan van het apartheidsregime in Zuid-Afrika. Daarom hebben wij vannacht een van de onderdelen van het Nederlandse zakenimperium in Zuid-Afrika hier aangevallen, aldus een gedeelte van de letterlijke tekst, die verder was voorzien van de nodige financiële gegevens over de Makro, en haar moedermaatschappij de SHV Holdings (oftewel de vroegere Steenkolen Handels Vereniging) en de bindingen met Zuid-Afrika.

De heer E.W. Lit, hoofd van de Tactische Recherche van de Rijkspolitie die het onderzoek leidt, zegt nooit eerder van de groepering te hebben gehoord. Wel zijn wij door het ANP op de hoogte gebracht van een verklaring die daar was binnengekomen. De verklaring wordt bij het onderzoek betrokken, aldus de heer Lit. De RARA zou volgens een beveiligingsexpert in Amsterdam een splintergroepering zijn, die telkens onder een ander naam acties voert. TEL. 13-9-85

'Autonomen': brand bij Makro was ons werk

'Verzet tegen medeplichtigheid aan volkerenmoord'

(Van een onzer verslaggevers)

AMSTERDAM - Een zich 'Autonomen' noemende, anonieme, groep heeft de verantwoordelijkheid opgeëist voor de brand die gisteren het complex van de Makro in Dulvendrecht in de as legde. In een getypte verklaring aan Het Parool wordt gezegd: "Het in brand steken van een filiaal van de Makro-keten is slechts één van de methodes waarop wij ons zullen verzetten tegen deze medeplichtigheid aan volkerenmoord."

De 'Autonomen' beschuldigen de Steenkool-, Handelsvereniging (SHV), het moederbedrijf van de Makro, ervan financiële belangen in Zuid-Afrika te stellen boven morele afkeuring van apartheid. "Investeerd in racisme zijn direct verantwoordelijk voor moord." Er zijn, zoals zondagavond op de NOS-televisie werd getoond, een vijftal Makrovestigingen in Zuid-Afrika. In een ander pamflet, dat onder de media is verspreid, rechtvaardigt de zogenoemde 'Revolutionaire Anti-Racistische Aktie' - afgekort Rara - de aanslag op de Makro door onder meer te stellen dat er geen verschil is tussen de behandeling die de Makro haar zwarte personeel in Zuid-Afrika geeft, en de wijze waarop de regering daar de zwarten behandelt. In dit pamflet, geadresseerd met uitgeknipte kranteletters, wordt niet direct de verantwoordelijkheid voor de brand opgeëist. Wel wordt gesteld dat veranderingen in Zuid-Afrika alleen tot stand gebracht kunnen worden door 'economische, politieke, en militaire instituties aan te vallen, die de onderdrukking hier en elders mogelijk maken'.

Noch bij de Anti-Apartheidsbeweging Nederland (AABN), noch bij het Komitee Zuidelijk Afrika (KZA), heeft men van de 'Rara' gehoord. Het verschijnsel Autonomen is wel bekend. Een woordvoerder van de KZA: "Half Amsterdam noemt zich zo. Ga er maar vanuit dat de brand bij de Makro een gewoon bedrijfsongeval was." En bij de AABN: "De Autonomen riepen destijds op om de Paus te verinoorden geloof ik, maar in de strijd tegen de apartheid zijn we ze nooit tegengekomen." Vandaag stelt de technische reche-

che een onderzoek in naar de mogelijke oorzaak van de brand, die gisteren de zelfbedieningsgroothandel geheel verwoestte en voor, naar schatting 20 tot 30 miljoen gulden schade aanrichtte. De Rijkspolitie, die deze zaak in handen heeft, houdt er voorlopig nog rekening mee dat een technische storing evengoed de oorzaak van de vuurzee geweest kan zijn. Adjudant P.W. Lat: "Je moet er bij dit soort verklaringen altijd rekening mee houden dat men inspeelt op een brand die een heel andere oorzaak heeft. Zodra wij met zekerheid weten dat er van brandstichting sprake is, waarvan op dit moment dus nog niets is gebleken, dan kunnen we nog alle kanten uit. En over het algemeen slagen wij er, na enige tijd, wel in om vast te stellen of er inderdaad een technische oorzaak is of niet." Directeur Dijk van de Makro noemt het 'merkwaardig' dat de Makro in Nederland kennelijk aangesproken wordt op hetgeen de SHV onder de naam van Makro in Zuid-Afrika onderneemt. "Daar staan wij geheel los van", aldus Dijk. In zijn visie haakt de Rara in op de actualiteit, "maar de Autonomen claimen de brand heel duidelijk, en met dreigende taal. Daar voel ik me niet lekker over." De Autonomen verklaren in hun pamflet dat 'bovengenoemde collaborateurs vanaf nu hun leven niet langer zeker zijn'. De groothandel wordt, zo heeft de directie vanochtend gezegd, in ieder geval op dezelfde plaats voortgezet.

kwartaal

4

jaar

1987

Kwartaaloverzicht binnenlandse veiligheidsdienst

ministerie van binnenlandse zaken

KWARTAALOVERZICHT
BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST
4e KWARTAAL 1987

INDEX KWARTAALOVERZICHT 4e KWARTAAL 1987

III. POLITIEK (GEWELDDADIG) ACTIVISME

- Pluriformiteit of verbrokkeling
in het politiek activisme
- Actie-overzicht 1987

POLITIEK (GEWELDDADIG) ACTIVISME

Pluriformiteit of verbrokkeling in het politiek activisme

Van 30 oktober tot 1 november jongstleden vond in het kraakcomplex "Casa de Pauw" in Arnhem het Congres voor Solidariteit en Verzet plaats. Bedoeling was iets te doen aan het gebrek aan samenhang in het politiek activisme, zowel in theoretisch opzicht als in de praktijk van de actie. In De Beweging klinken meer geluiden over onvrede binnen en tussen de actiegroepen. Over de oorzaken lopen de meningen uiteen en dus worden verschillende oplossingen aangedragen. De belangrijkste passeren hier de revue.

De groei naar diversiteit

Nederland kent momenteel een breed scala van actiegroepen. Voor de meeste daarvan geldt dat de kraakbeweging er de voedingsbodem voor was of er onderdak aan verschaft (heeft). Het kraken bracht vele mensen met verschillende achtergronden en ideeën bijeen. De onderlinge verbondenheid uitte zich vooral op straat tijdens de doelgerichte, voor vele nieuwe mensen zeer toegankelijke actievormen zoals demonstraties. In de acties tegen speculatie en woningnood ontstond de behoefte aan ontmoetingsplaatsen en eigen media met aandacht voor actuele ontwikkelingen en discussies over de te volgen strategie voor de uitbreiding van de verworven macht. Geïnspireerd door het succes kwamen velen ook op andere terreinen in verzet tegen allerlei "misstanden" in de maatschappij.

Deze verbreding van het actieterrein heeft ook gevolgen gehad voor de onderlinge samenhang. Wie op zoek gaat naar een gezamenlijke noemer komt eerder uit bij een soort levenshouding die activisten gemeenschappelijk hebben dan bij een gezamenlijk doel en strategie. Een levenshouding waarin autonomie en individualisme de boventoon voeren. De samenhang wordt verder vooral bepaald door de actiebladen zoals BLUF!, DE ZWARTE e.a.

Malaise-gevoel

In De Beweging klinken al geruime tijd signalen dat het activisme in een malaise-periode zou verkeren. Ook de actiebladen maken melding van matheid in De Beweging. Omdat er van een beduidende afname van het aantal acties geen sprake is en ook het karakter ervan niet minder militant geworden is, lijkt het hier te gaan om een tamelijk subjectieve interpretatie van het in het voorafgaande gesignaleerde verschijnsel van diversificatie. Immers als het aantal actievoerders gelijk blijft maar zijn krachten verdeelt over een groter aantal actie-onderwerpen zal de slagkracht per actie kleiner zijn. Bovendien kan door het uiteenlopende karakter van de acties al gauw het idee ontstaan van verflakking. Het is niet onaannemelijk dat actievoerders, die vinden dat hun eigen actie-onderwerp qua belang boven de rest uitsteekt dit als een versnippering van krachten beschouwen. Want manipulatie van een actiepotentieel als De Beweging is een stuk moeilijker als centrale, grote delen van De Beweging aansprekende thema's als het kraken, de kernenergie of de vrede naar de achtergrond verdwijnen. Op vage thema's als anti-kapitalisme en anti-imperialisme is het veel moeilijker mobiliseren.

Verklaringen en remedies

Vandaar dat actievoerders in verschillende delen van De Beweging aandacht schenken aan het verschijnsel malaise en proberen richting te geven aan wat zij als verbrokkeling beschouwen. Aangezien individualisme en autonomie de wezenskenmerken van De Beweging zijn, spreekt het vanzelf dat de analyses, die in dit verband worden gelanceerd, tegenreacties oproepen. Er zijn op het ogenblik een drietal visies te onderscheiden:

- Het kraakfundamentalisme:

Een twintigtal vooraanstaande krakers uit een vijftal Amsterdamse kraakgroepen, waaronder de Woongroep Staatsliedenbuurt, stelt zich op het standpunt dat de huidige (kraak-) beweging afgebroken moet worden om op de ruïnes een nieuwe, zuiverder beweging op te bouwen. De huidige kraakbeweging heeft volgens hen teveel van zijn politieke karakter verloren. Een gepolitiseerde kraakbeweging zou weer net als in de zeventiger jaren de samenbindende kracht van de hele Beweging moeten worden. Het kraken - met de daarbij behorende lifestyle en uitgangspunten - wordt gezien als grondvoorwaarde voor een vruchtbaar en eensgezind politiek activisme.

Deze groep heeft o.a. van zich doen spreken door een speurtocht naar verraders in eigen kring, een bijna stalinistische zuivering met o.m. een inbraak in een advocatenkantoor om via het proces verbaal te achterhalen welke krakers medewerking aan de politie hebben gegeven. Het overgrote deel van De Beweging blijkt weinig sympathie voor deze werkwijze te hebben hetgeen tot een heftige polemiek in de actiebladen heeft geleid.

- Repressie als bindmiddel:

Sommige kringen van De Beweging, die samenkomen in het zogenaamde actiebladenoverleg, zoeken de oorzaak van malaise in de toenemende repressie door de overheid. Deze zien zij onder andere belichaamd in het hanteren van artikel 140 Wetboek van Strafrecht en de toegenomen opsporingsactiviteiten. Deze ontwikkeling bedreigt De Beweging in haar bestaan hetgeen door een georganiseerd gemeenschappelijk verzet moet worden voorkomen. Hiertoe organiseerde een groot aantal actiebladen eind mei 1987 het congres "Uitval na Inval". Directe aanleiding was de inval van Justitie bij BLUF! in april 1987. Dit actiebladenoverleg tegen repressie is sedertdien gecontinueerd maar heeft nog niet tot een eensgezind standpunt geleid.

- De "totaal" strijd:

Een deel van De Beweging, dat zijn wortels heeft in de vroegere anti-militaristische actiegroep ONKRUIT, tracht door middel van een wereldomspannende maatschappij-analyse alle deelterreinen waarop door politieke activisten geacteerd wordt in een raamwerk onder te brengen. Tegenstanders in de discussie noemen het smalend het "totaal-denken". Deze maatschappij-analyse, doordeesemd van een anti-imperialistische teneur, zouden de actiegroepen tot toetssteen en richtsnoer van hun acties moeten nemen. Het Congres voor Solidariteit en Verzet was bedoeld om een geselecteerde elite uit De Beweging in de gelegenheid te stellen over deze visie te discussiëren en deze eventueel over te nemen. De initiatiefnemers van het congres hebben als voorbereiding met verschillende groepen gewerkt om vanuit een anti-imperialistische visie tot discussiegrondslagen te komen over de onderwerpen "Internationale Solidariteit", "Imperialisme en Patriarchaat" en "Verzet in Nederland". Dat bleek een moeizaam proces omdat de opvattingen ver uiteen bleken te liggen. Op het congres zelf was dat niet anders.

De "totaalstrijd" als concept voor De Beweging werd door de + 100 congresgangers bepaald niet met open armen ontvangen. Het congres gaf een onsamenvangende discussie te zien en had eigenlijk geen concrete resultaten. Of het moet zijn dat er nadien in de actiebladen publicaties en discussies op gang gekomen zijn die het vuurtje voorlopig wel brandend zullen houden.

Verandering in De Beweging?

De oplossingen, die bedacht zijn om de zogenaamde malaise het hoofd te bieden, hebben logischerwijs tot een tegenreactie geleid. Dat komt omdat ze te weinig ruimte laten voor twee zaken die in De Beweging zwaar tellen: autonomie en individualisme. Het actieblad BLUF!, dat een platform wil zijn voor wat er in De Beweging omgaat maar dat door het redactie collectief tevens gebruikt wordt om een sturende invloed uit te oefenen, duidt de kraakbeweging aan als een politiek sociale beweging, die aan mensen de plek en de ruimte biedt om actief te zijn op diverse deelterreinen van het maatschappelijk verzet. Die verbondenheid geeft, aldus BLUF!, de mogelijkheid ervaringen uit te wisselen en samen na te denken over een politiek perspectief en de voors en tegens van de strijd. Voor een vaststaand ideologisch raamwerk, waaraan alle "deelsrijd" ondergeschikt gemaakt zou moeten worden, is in deze opvatting geen plaats.

Wat er ook waar is van de zogenaamde malaise in de actiewereld, buiten kijf staat dat het praten er over geleid heeft tot een interessante discussie tussen actievoerders onderling over het perspectief van De Beweging en tot nog vruchteloos lijkende speculaties over een verdergaande radicalisering in het politiek activisme.

Actie overzicht 1987

<u>Doel</u>	<u>Datum</u>	<u>Groepering</u>
Brandstichting MAKRO-Nuth	10 januari	Revolutionaire Anti Racistische Akte (RARA)

Sabotage Shell-stations te Nieuwegein 19 juni
en Zaanstad

RARA

Sabotage depot Shell-produkten

26 juni

RARA

→ v p a g e n d e r e

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen

Door BVD in te vullen

BO : 54091-88/114

Bijl. : 1

Distr.: BVB, BFB

F	ACD 88C217 040
	datum 17.FEB.1988
	CO
F	b. / d. —

Betreft:

Het RARA-artikel, geschreven door Marcel van LIESHOUT in de Volkskrant van 11-2-88.

BFB/Gr
16-2-88

LELFS OVER DE NAAM van het nieuwe politieteam wordt geheimzinnig gedaan. „Projectteam gewelddadig activisme, of zolets”, mompelt de Groningse hoofdcommissaris A. Woltjer. Was het niet LTT, landelijk team terrorisme-bestrijding? Of zolets? Projectteam staat wat neutraler, in politiekriegen spreekt men liever niet van landelijke, gespecialiseerde teams. Dat klinkt zo pretentius en bovendien ligt het politiek niet zo lekker. Gespecialiseerde politieteams willen we in Nederland liever niet. Super-eenheden, elite-politie, moeilijk controleerbaar en niet passend in het Nederlandse model van een „generalistische politie”.

Toch wordt het Nederlandse politiestel deze dagen verrijkt met een nieuw team. Vijftien tot twintig rechercheurs gaan zich de komende jaren toeleggen op de bestrijding van gewelddadig activisme. Een strijd waarbij de actiegroep *Revolutionaire Anti-Racistische Axie*, beter bekend als RARA, de voornaamste vijand heet.

De vorming, personele samenstelling en taakopdracht van het nieuwe team zijn omgeven door een waas van geheimzinnigheid. Woltjer, een van de initiatiefnemers, is onprettig verrast wanneer de naam valt van een Haagse commissaris van politie onder wiens leiding het team de komende jaren gaat opereren. „U gaat die naam toch niet noemen hé”, verzoekt hij. „Veiligheidsoverwegingen en zo.”

En wanneer het gesprek voert naar de rol van „een Haagse officier van justitie” die namens het Openbaar Ministerie een coördinerende functie vervult bij de bestrijding van gewelddadig activisme, zegt Woltjer gedecideerd: „Namen noem ik niet. Dat zou onverstandig zijn.”

Is de Nederlandse politie bang dat actiegroepen die het geweld niet schuwen, binnenkort politiemensen die hen moeten aanpakken met een bezoekje gaan vereren? Andersom kan in ieder geval worden geconstateerd dat de lieden die achter de actiegroep RARA zitten, tot dusver weinig te vrezen hebben gehad van die Nederlandse politie.

RARA heeft de afgelopen jaren de verantwoordelijkheid opgeëist voor een reeks aanslagen op Shell-tankstations, Makro-vestigingen en andere bedrijven die banden onderhouden met Zuid-Afrika. Meer dan een jaar na de laatste grote Makro-brand, in het Limburgse Nuth, en meer dan een half jaar nadat RARA zich voor het laatst deed gelden (bij de aanslag op een bedrijf in Alphen aan den Rijn) heeft de politie nog niet één vertegenwoordiger van RARA weten te pakken.

Mag geconstateerd worden dat die „generalistische” Nederlandse politie niet bij machte is specifieke vormen van criminaliteit als gewelddadig activisme effectief aan te pakken? Vergelijkingen met een andere specifieke vorm van criminaliteit, de ontvoering van Gerrit Jan Heijn, dringen zich op. Die ontvoering en de RARA-aanslagen op Makro-vestigingen leidden tot landelijke verontwaardiging, tot gesperd taalgebruik door de minister van Justitie, tot oproepen in het tv-programma „Opsporing Verzocht” en tot de trieste constatering dat de politie geen verdachten had.

De bestrijding van groeperingen als RARA wordt de komende jaren geïntensiveerd. Zal althans effectiever worden, belooft de Groningse hoofdcommissaris Woltjer. Als voorzitter van de Cen-

Het is al meer dan een jaar geleden dat de geheimzinnige actiegroep RARA branden stichtte in Shell-tankstations en Makro-vestigingen. De acties waren gericht tegen de banden die Shell en SHV (eigenaresse van de Makro) hadden met Zuid-Afrika. Het onderzoek van de politie heeft nog niets opgeleverd. Daarom wordt er nu een team opgericht dat het gewelddadig activisme landelijk moet gaan bestrijden.

Het Shell-tankstation aan de Zeeburgerdijk, na een aanslag door de actiegroep RARA, in juni 1986.

Foto Daniel Koning - de Volkskrant

Politie zet „team” o

trale Politie Recherche Commissie (een onderdeel van het Coördinerend Politiebureau dat op zijn beurt weer adviseert aan het ministerie van Justitie) is Woltjer de laatste maanden nauw betrokken geweest bij discussies in politiekriegen over de opsporing van RARA-activisten. Groningen mag dan tot dusverre verschoond gebleven zijn van RARA-aanslagen, het betekent niet dat Woltjer „het probleem-RARA” volgaarne aan zich voorbij laat gaan.

Sterker, bij de bestrijding van aanslagen als van RARA op Makro- en Shell-vestigingen gaat het er juist om dat de politie landelijk één lijn trekt, beweert Woltjer. „Je moet constateren dat het daaraan wel eens ontbroken heeft. Dat heb je nu eenmaal niet dat gedecentraliseerde politiestelsel dat wij in Nederland kennen. We zijn er zo langzamerhand toch wel achter dat veel vormen van georganiseerde criminaliteit landelijke aandacht behoeven. Veel zaken kun je niet meer overlaten aan een lokaal korps in wiens gemeente zich toevallig dat criminele gedrag heeft voorgedaan.”

— Er komt nu een landelijk team van politiemensen dat zich speciaal gaat bezighouden met de bestrijding van gewelddadig activisme. Eigenlijk moet een soort cobdramatieteam, want men gaat zich toeleggen op het verzamelen van alle versnipperde informatie. De

feitelijke opsporing blijft de verantwoordelijkheid van de betreffende korpsen. De oprichting komt meer dan een jaar na de laatste Makro-brand. Is dat allemaal niet rijkelijk laat?

„Zo'n nieuw initiatief starten in het Nederlandse politiestel met zijn gemeentepolitie en zijn rijkspolitie duurt altijd lang. Bovendien is dit een zeer moeilijke materie, zowel uit politietechnisch als uit politiek oogpunt. Gewelddadig activisme. Hoe definieer je het? Waar trek je de grens en kun je zonder betutteling spreken van puur crimineel gedrag? Politietechnisch is het ook allemaal niet eenvoudig. Je hebt het niet over een traditionele vorm van criminaliteit waarbij het doel van de crimineel vastomlijnd is.”

Hoe definieert u gewelddadig activisme? Wordt dat nieuwe politieteam ingeschakeld bij iedere krakersrel waarbij er sissen door een ruit vliegt?

„Nee, nee, nee.” uiteraard niet. Ja, hoe definieer je het? Typisch Nederlands hè, die etikettering. We zijn het er toch met zijn allen wel over eens dat we die aanslagen bij de Makro-vestigingen als puur crimineel gedrag kunnen typeren. Anderzijds moet je oppassen dat je niet alle vormen van gewelddadig activisme pure criminaliteit noemt. Dat nieuwe team gaat zich bezig houden met zaken waarbij echt de kwaliteit van je samenleving in het geding is. Earnstige,

strafbare feitelijke schade situatie. Afscheid hebben van het systeem van po

— Het is b... omdat die z... kun je be... vorm van RARA is vo

„Veel met me aan een

vrijd numtallen duistbaande-weg schuiven en woordelijkheids andere acties een leuke kl... „We moeten denk dat het zaat die te vi

o het probleem RARA

met grote maatschappelijke en levensbedreigende die definitief afwijken van ons politieke van de traditionele voorkeek protest."

nd steken van bedrijven en doen in Zuid-Afrika maarkelijk een traditionele politiek protest noemen. dat politieteam duidelijk

aken kun je er overlaten lokaal korps"

er één. Maar er zijn tien-clubjes die van de ge-afwijken, gevoeld niet bij het ANP de veru-nd opeisen voor de een of Dat nieuwe team krijgt is.

in het niet overdrijven. Ik om een kleine club mensen markelijk crimineel se-

drag kunt betichten. Je hebt natuurlijk tal van groeperingen die bewust voor buitensparlementaire actie kiezen en van tevoren aankondigen dat geweld een van de middelen is om de eisen kracht bij te zetten. De Nederlandse burger zou ons wel geschift vinden als wij als politie voor dat soort groeperingen geen warme belangstelling hadden."

— RARA is vanaf medio 1985 actief. Er zijn tankstations van Shell in brand gestoken, en Makro-vestigingen in Duiwendrecht, Duiven en Nuth. Bij de brandstichting bij het Alphense bedrijf Boot Olie had het maar weinig gescheeld of er waren drie tanks met elk 600 duizend liter benzine de lucht in gevolgen. In totaal is er voor meer dan 150 miljoen gulden schade aangericht. De politie krijgt de vraag de laatste tijd wel vaker voorgelegd: is er geen enkel spoor?

„Er zijn geen daders gepakt, laat ik het zo formuleren. Ik moet het wel zo formuleren, want ik bemoei me inhoudelijk niet met de opsporing. Je kunt bij al die zaken wel constateren dat de politie-onderzoeken traag op gang zijn gekomen. Dat is geen kritiek op de betreffende korpsen. De informatie raakte versnipperd, en was geen goede uitwisseling van gegevens. Bij deze vormen van criminaliteit moet je eerst tot een zedeeze analyse en evaluatie van zee-

vens komen en dan pas kun je gericht gaan onderzoeken. Daartoe hebben we nu juist dat nieuwe team in het leven geroepen. Gekoppeld aan de Centrale Recherche Informatiedienst, ons landelijke inlichtingenapparaat."

— Is RARA een goed georganiseerde club van mensen die na een zorgvuldige voorbereiding toeslaan?

„Nee, ik denk het niet. Ik denk niet dat het een vast clubje mensen is dat volgens een vastomlijnd plan werkt. De moeilijkheid is natuurlijk ook dat men zich de ene keer richt tegen Zuid-Afrika, en dat het de andere keer om Woensdrecht gaat. Het zijn steeds nieuwe fenomenen. Het kan heel goed mogelijk zijn dat een bepaalde vorm van gewelddadig activisme net zo snel verdwijnt als ze de kop opstak. Vandaar dat dat nieuwe politieteam een tijdelijke basis krijgt. Ik heb geen enkele reden te denken dat wij hier in Nederland iets van RAF-achtige toestanden krijgen."

— Heeft u het vermoeden dat een club als RARA internationale contacten onderhoudt?

„Dat denk ik wel, ja. Er zijn toch ook andere landen die met deze vorm van criminaliteit te maken hebben. Het doel waartegen men zich richt houdt niet op bij onze landsgrenzen."

— We hebben in Nederland natuurlijk

u een insaanue ue grote oiangstean heeft voor politiek en gewelddadig activisme: de BVD. We mogen aannemen dat deze dienst en dat nieuwe politieteam veelvuldig informatie gaan uitwisselen.

„Nee, nee, nee, zeker niet. Het is stellig niet de bedoeling dat dit team door de werkzaamheden van de BVD heen gaat fietsen of andersom. De bevoegdheden van de BVD zijn geregeld in de Wet op de Inlichtingendiensten. Het kan natuurlijk zo zijn dat de politie over informatie beschikt die voor de BVD relevant kan zijn. Dan bestaat er een door de wet gekanaliseerde manier om de informatie uit te wisselen."

— Het is natuurlijk te begrijpen dat politie en justitie niet alles over het onderzoek naar RARA naar buiten brengen. Maar waarom doet iedereen zo geheimzinnig? De betrokken politiekorpsen, het Openbaar Ministerie, het

„Ik denk dat het om een kleine club mensen gaat"

ministerie van Justitie. Er wordt direct een muur van geheimzinnigheid opgetrokken zodra het over RARA gaat.

„Misschien wordt er wat ontwijkend over gepraat omdat het politiek gevoelig ligt. Bij dit soort vormen van bovenlokale criminaliteit hoor je altijd weer de roep naar gespecialiseerde politieteams. Dat ligt nogal gevoelig. We hebben deze nieuwe politievoorziening pas kunnen instellen na intensief overleg met het departement van Justitie en na uitvoerige adviesronden in het politieveld. Een ongecontroleerd politie-apparaatje dat alle kringen van activisten gaat aflopen, willen we in Nederland niet, en ik denk op gezonde gronden. De politiek zou een dergelijk politie-optreden onmiddellijk afstraffen."

— U zegt niet te geloven dat RARA een goed georganiseerd clubje is, maar er is nog niemand gepakt.

„Ik zeg dat dat uitblijven van concrete resultaten in belangrijke mate is toe te schrijven aan het feit dat de informatie zo versnipperd is. Je zou bijna zeggen dat mensen die op verschillende plaatsen in Nederland kwalijke dingen doen, een aardige voorsprong hebben op de politie. We zijn nu bezig met het opzetten van criminele inlichtingendiensten op een regionale basis. Daar hecht ik grote waarde aan."

— Het imago van de Nederlandse politie wordt er de laatste tijd niet beter op. De zaak-Heijn, Oude Pekela. Weinig voorkomende vormen van criminaliteit.

„De politie is misschien jarenlang bezig geweest zich stuk te generaliseren. Wat was er nog over van het in het verleden opgebouwde recherche-specialisme. In het politie-apparaat zie je de laatste jaren weer een kentering: veel meer aandacht voor het pure recherchewerk. Je moet wel, de georganiseerde criminaliteit zit niet stil. Maar ik bestrijd de beeldvorming als zou de politie bij grote zaken alleen maar achter de feiten aanhollen. Hoeveel grote fraudezaken zijn de laatste jaren niet opgelost?"

MARCEI VAN IJESHOIT

A U R O R A d.d. 12 april 1988

Aanwezig: HBVD - PHBVD - HB - HC - HE - HT - HSBP - HK

Afwezig : HD

Rara

De acht gearresteerden doen er het zwijgen toe. Veel bewijsmateriaal is er niet gevonden. Naar verwacht zal alleen voor langere tijd vastgehouden kunnen worden.

12-4-1988

A U R O R A d.d. 15 april 1988

Aanwezig: PHBVD - PHB - HC - HD - HE - HT - HSBP - HK

Afwezig: HBVD

Rara

Ten aanzien van vier verdachten zijn er voldoende bewijsmiddelen om bij de R.C. inbewaringstelling te vorderen. De overige vier zijn op vrije voeten gesteld.

15-4-1988

A U R O R A d.d. 22 april 1988

Aanwezig: HBVD - PHBVD - HB - HC - HD - HE - HSBP - HT - HK

Afwezig : --

RaRa

Twee van de drie verdachten zijn op vrije voeten gesteld; alleen zit nu nog vast.

22-4-1988

S T A F V E R G A D E R I N G d.d. 26 april 1988

Aanwezig: HBVD - PHBVD - HA - PHB - HC - HD - HE - K/Bc - HFID - HPZ -
HSBP - HT - HK

Afwezig : - -

RARA

Geen der verdachten heeft tot nu toe een mond open gedaan. De juridische
bewijsvoering blijft erg zwak.

26-4-1988

S T A F V E R G A D E R I N G d.d. 28 juni 1988

Aanwezig: PHBVD - HA - HB - HD - HEO - HSBP - HT - HPZ - HFID - KJA/R

Afwezig : HBVD - HC - HK

Rara

Het proces tegen

c.s. vindt plaats op 10-8-1988.

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen

Volgnr. :

Datum : 26-7-1988

Evaluatie:

Door BVD in te vullen

BO :

Bijl. :

Distr.: BVR-BFB-BFA-BTA.....

.....
.....

F	ACD 880805 079
	datum 04. AUG. 1988
	CO
F	b. — d. —

Betreft: Verspreiding brochure RARA-manifestatie

De brochure wordt verspreid naar de volgende plaatsen:

- Den Bosch
- Utrecht
- Den Haag
- Groningen

BFB/MB 28-7-1988

A U R O R A d.d. 9 augustus 1988

Aanwezig: PHBVD - PHB - wnd. HD - HE - SBP/L - KJA/S

Afwezig : HBVD - HK - PHC - HT

Verwacht wordt dat het proces tegen
zorgen.

voor de nodige onrust zal

9-8-1988

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen

Volgnr. :

Datum : 19-7-88

Evaluatie:

Door BVD in te vullen

BO :

Bijl. :

Distr.: BVB, BFB, BTA

.....
.....

F	ACD 880810 079
	datum 10. AUG. 1988
	CO
F	b. — d. —

Betreft:

Proces RaRa

Op 20-7-88 heeft er een Hoger Beroep tegen de huiszoekingen op de Overtoom 27a dd 11-4-88 plaatsgevonden.

BFB/MB 29-7-88

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen

Door BVD in te vullen

BO : 6288-88-802

Bijl. :

Distr.: BVB, BFB, BTA

.....
.....

F	ACD
	datum
	CO
F	b. — d. —

Betreft:

RaRa-proces dd 10-8-88

Op 5-8-88 heeft de Vara-radio ruim 20 minuten aan het proces gewijd.

Tijdens de stedelijke diskussie ivm het proces in Vrankrijk op 5-8-88 waren er slechts 20-25 mensen.

A U R O R A d.d. 12 augustus 1988

Aanwezig: PHBVD - HB - CR - HE - TE - SBP/L - KJA/S

Afwezig : HBVD - HK - HD

RARA

De RARA-brochure en de voorbereiding van het proces door RARA bevestigen de reeds bestaande indruk dat het hier gaat om een groep die hechter is georganiseerd en ideologisch sterker is onderbouwd dan doorgaans het geval is bij groeperingen uit de Beweging.

12-8-1988

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen

Volgnr. : 1

Datum : 5-8-1988

Door BVD in te vullen

BO : 226690

Bijl. :

Distr.: BF - BOA

.....

.....

F	ACD 880815 105
	datum 15. AUG 1988
	CO
F	b. — d. —

Betreft: Info-avond RARA-verdachte.

Op woensdag 10 augustus 1988 zal in Amsterdam het proces plaatsvinden tegen de RARA-verdachte

Blijkens een artikel in NN no. 6 van 21 juli 1988 wordt door een voorbereidingsgroep de eind juli a.s. te verschijnen brochure, met als thema "Europese herstructurering, de ontwikkeling van een verenigd Europa en de betekenis ervan voor ons verzet", samengesteld en gewerkt aan de voorbereiding van een op 9 augustus a.s. in Amsterdam te houden manifestatie. Tevens zullen in de week voorafgaande aan het proces in diverse plaatsen in den lande voorlichtings- c.q. infobijeenkomsten worden gehouden.

In Rotterdam wordt deze infobijeenkomst gehouden op 2 augustus 1988 in het RAMP.

Ondanks de slechte publiciteit wordt deze bijeenkomst toch nog bijgewoond door ongeveer 20 personen, onder wie:

2 uit Amsterdam afkomstige inleiders.

Omstreeks 20.30 uur begint de bijeenkomst met een korte inleiding van één van de Amsterdammers die eerst opmerkt, dat de videobanden door een misverstand vergeten zijn en derhalve een korte uiteenzetting geeft over de inhoud.

Spreker zegt daarbij onder meer, dat op één band opnamen staan welke in het geheim zijn gemaakt door een Brits camerateam in Zuid-Afrika. Op de andere band zouden onder meer de politie-invallen bij de RARA-verdachten te zien zijn. Hierna geeft hij het woord aan de andere Amsterdammer, die vervolgens onder meer ingaat op de te houden manifestatie en het gebeuren rond het proces. Het is de bedoeling dat op 10 augustus 1988 omstreeks 08.00 uur verzameld wordt in het kraakpand Vrankrijk. Naar verwacht zullen ongeveer 25 activisten toegelaten worden op de publieke tribune. Getracht zal worden uit iedere plaats enige activisten bij deze groep te plaatsen. De buiten het gebouw blijvende activisten zullen d.m.v. een geluidsauto op de hoogte worden gehouden van de gang van zaken. Tevens zal dan een manifest verspreid worden met het "laatste woord" van Op de vraag op welke feiten de bewijsvoering wordt gevoerd wordt geantwoord, dat deze geënt is op de volgende zaken:

- een vingerafdruk van , gevonden op een onderdeel van de KEP-bom,
- verforesten gevonden op het plakband van deze bom. Deze verforesten zouden afkomstig zijn van een tafel staande in een ruimte die ook door is gebruikt.
- een cassette met het stemgeluid van . Bij het onderzoek van deze band zou zelfs Scotland Yard ingeschakeld zijn en tenslotte
- een getuige-verklaring van een pompbediende dat 3 jerry-cans gekocht zou hebben.

Naast de vingerafdruk van zouden op hetzelfde onderdeel nog een dertigtal vingerafdrukken voorkomen, zodat dit feit niet bewijst, dat op welke manier dan ook betrokken is geweest bij de vervaardiging daarvan.

Ook de tafel, waarvan de verforesten op de bom gevonden zijn wordt door meer dan 30 personen gebruikt, zodat ook dit feit niets bewijst. Tenslotte zou regelmatig met zijn auto benzine tanken bij de getuigende pompbediende.

Verder wordt opgemerkt dat door de verdediging twee deskundigen zijn opgeroepen, te weten één Zuid-Afrika- en een technisch deskundige. Het proces wordt verder gezien als een voorbereiding op de Europese eenwording in 1992.

Overigens heeft het proces tegen op dit moment in den lande

al veel solidariteit teweeggebracht van personen en organisaties, die op het gebied van het recht Duitse toestanden zien ontstaan.

Vanuit dat oogpunt bezien is sprake van een positieve gang van zaken, die de onderlinge samenwerking kan bevorderen in de strijd tegen de repressie.

Op de vraag of er op de dag van de uitspraak, vermoedelijk 24 augustus, nog activiteiten ontwikkeld zullen worden wordt geantwoord, dat overwogen wordt in Amsterdam een demonstratie te organiseren, maar dat het een ieder vrij staat op lokaal gebied "iets" te organiseren.

Hoewel hierbij niets concreets aangedragen wordt, ontstaat toch de indruk, dat bij een veroordeling van in diverse plaatsen in het land weleens "harde acties" tegen apartheidsubjecten uitgevoerd gaan worden.

Tenslotte wordt nog opgemerkt, dat tijdens het proces mogelijk een "confrontatie" kan ontstaan tussen de verdediging en de president van de rechtbank Michels.

Beide partijen zouden door "confrontaties" in het verleden, bepaald niet vriendelijk met elkaar omgaan.

Omstreeks 23.00 uur wordt de bijeenkomst gesloten.

Naar verwachting zullen enige Rotterdamse activisten op 10 augustus naar Amsterdam afreizen.

Tenslotte wordt opgemerkt, dat met betrekking tot de manifestatie op 10 augustus ongeveer 150 affiches in Rotterdam zijn achtergelaten.

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen

Volgnr. : 1

Datum : 12-8-1988

Door BVD in te vullen

BO : 926707

Bijl. : .

Distr.: BFB-BOA
BFA

F	ACD 880819 092
	datum 19. AUG. 1988
	CO
F	b. d.

Betreft: Info-avond RARA-verdachte.

Op dinsdag 2 augustus 1988 wordt in het RAMP te Rotterdam een info-bijeenkomst gehouden, onder andere over het proces tegen de RARA-verdachte op 10 augustus a.s. in Amsterdam.

In fotocopie bijgevoegd de convocatie voor deze bijeenkomst. De bijeenkomst wordt bijgewoond door 21 personen.

De vergadering wordt omstreeks 20.30 uur geopend door die kennelijk de voorbereidingen voor deze avond heeft getroffen en die onmiddellijk het woord geeft aan Betrokkene deelt mede, dat de videobanden door een misverstand vergeten zijn en gaat vervolgens kort in op de inhoud.

hierna het woord voerend zegt, dat de bewijsvoering tegen uiterst zwak is en op 4 punten berust, te weten:

- Een vingerafdruk op een onderdeel van een brandbom, aangetroffen op het dak van de drukkerij Elba in Schiedam;
- (Op dit onderdeel zouden nog veel meer vingerafdrukken voorkomen, zodat dit punt niets bewijst.)
- Verfresten aangetroffen op de bom en afkomstig van een tafel, staande in een ruimte, die naast door diverse andere personen wordt gebruikt.
- Een getuigeverklaring van een pompbediende, betreffende de aanschaf door van een drietal jerrycans. (De verwachting is dat van deze getuigeverklaring uiteindelijk niet veel zal overblijven.)
- Een cassette-bandje met het stemgeluid van .

Spreker zegt verder dat uit de verhoren van de verdachten geen verder bewijs naar voren is gekomen en dat Duitse methodes worden gevolgd (isolatie en tegenwerking van de advocaten van de verdachten).

Door-

Door , die veel morele steun ondervindt van diverse personen en organisaties, zou inmiddels een zeer gefundeerde verdediging zijn opgesteld.

Tenslotte roept op de strijd tegen de apartheid verder te voeren.

Nadat door nog-maals excuses zijn aangeboden voor het vergeten van de videobanden gaat hij vervolgens uitvoerig in op de manifestatie, die n.a.v. dit proces op dinsdag 9 augustus a.s. in Paradiso gehouden zal worden met als thema "De Europese herstructurering, de ontwikkelingen van het Verenigd Europa, wat betekent dat voor ons?" Voor wat betreft de proces-dag zelf zal iedereen verzocht worden om die dag om 08.00 uur te verzamelen in het kraakpand Vrankrijk, vanwaar gezamenlijk naar de rechtbank zal worden getrokken. Aangezien slechts 40 personen op de tribune kunnen plaatsnemen, zal een verdeelsleutel worden gehanteerd, zodat vanuit iedere plaats enige activisten het proces kunnen bijwonen. Gerekend wordt op een harde confrontatie tussen de verdediging en de president van de rechtbank Michels.

De aanwezigen buiten de rechtszaal, gerekend wordt op ongeveer 200 personen, zullen met gebruikmaking van een geluidsinstallatie op de hoogte gehouden worden van het verloop van het proces.

Initiatieven voor eventueel te plegen acties zullen persoonlijk moeten worden genomen. De voorbereidingsgroep zal oproepen zich rustig te gedragen enerzijds, omdat de president van de rechtbank makkelijk zal overgaan tot ontruiming van de publieke tribune en anderzijds, omdat de ME ongetwijfeld "stand-by" zal staan. Iedere provocatie dient derhalve vermeden te worden.

Verwacht wordt dat de uitspraak zal geschieden op 24 augustus a.s. Vooralsnog bestaan er geen concrete plannen over de op die dag te ontwikkelen activiteiten.

Rond 23.00 uur wordt de bijeenkomst gesloten.

226707

880819 092

**INFORMATIE-/ DISKUSSIEAVOND OVER
RADIKALE ANTI-APARTHEIDSTRIJD, EUROPESE EENWORDING EN VERZET**

2 augustus , gaffeldwarsstr. 34, Rotterdam , 20.00 uur

Maandag 11 april viel de politie 10 huizen binnen en arresteerde 8 mensen op verdenking van betrokkenheid bij RARA. Het was één van de grote daden van het Landelijk Coördinatie Team (LCT). Dit LCT is speciaal opgericht ter bestrijding van zgn. "politiek (gewelddadig) activisme. De arrestanten werden van brandstichting, diefstal, vernieling en zelfs verboden wapenbezit beschuldigd. Tijdens de verhoren bleek dat het niet om RARA ging, maar om zo'n beetje alle militante acties van de afgelopen jaren.

Een zeepbel.

Al snel werden 7 mensen vrij gelaten wegens gebrek aan bewijs. Ook omdat ze konsekwent weigerden iets te zeggen. Alleen René zit nog steeds vast. Op 10 augustus zal in Amsterdam het proces tegen hem gevoerd worden.

diskussies

Vier dagen na de arrestaties van "11-4" werden al vier mensen vrijgelaten. De overige vier werden 21 april voorgeleid. Toen werden er nog drie vrijgelaten.

Die dag was er een solidariteitsdemo in Amsterdam. Als steun, maar ook om op te roepen de strijd tegen apartheid en racisme in Nederland zo radikaal mogelijk voort te zetten. Vanuit de demo werd ook duidelijk gemaakt, dat het er ons niet om gaat of René en de anderen al of niet "schuldig" zijn, omdat hier geen schuldvraag speelt.

Daarnaast verscheen er een brochure: de zeepbellen van 11-4, een gezamenlijke uitgave van de arrestantengroep en de zwarte. De brochure deed de discussies hoog oplopen over de vraag of je anti-apartheidsstrijd wel of niet wilt zien als onderdeel van de strijd voor verandering in Nederland en over de vraag of er zowiezo toekomst is voor een radicale politiek in het kader van vele ontwikkelingen: de krisispolitiek, de toenemende controle, het Europa van '92.

manifestatie

De dag vóór het proces tegen René wordt er in Amsterdam een manifestatie gehouden, 9 augustus in Paradiso. Deze manifestatie zal uit twee delen bestaan: een Informatief deel met bijdragen van getuigen-deskundigen en de procesvoorbereidingsgroep; en een discussie-gedeelte met bijdragen van vrouwen centrum De Wilde Roos, een vertegenwoordiger(ster) van een bevrijdingsbeweging, potten en fliekkers over section 28, en stichting De Opstand over de Krisispolitiek.

Rotterdam e.o.

Naast de mogelijkheid tot discussie en informatie in Amsterdam vinden wij het belangrijk en noodzakelijk dat ook in onze regio de discussie gevoerd wordt over de bovenstaande thema's, over de noodzaak van een gezamenlijke strijd tegen: de bezuinigingen,

de legitimatieplicht, het racistische asielbeleid, de nieuwe technologieën, etc; etc.

Maatregelen, veranderingen die niet worden ingevoerd voor een meer leefbare samenleving, minder uitbuiting en een schoner milieu, maar voor de verhoging van de bedrijfsrendementen van de multinationale ondernemingen en voor meer controle en repressie in Nederland, Europa en de Derde Wereld. Ontwikkelingen die in de media en door de politiek strikt gescheiden worden gehouden, maar die in één verband staan met de ontwikkeling van een "verenigd europa".

Voor ons horen de arrestaties van 11-4 ook in deze ontwikkeling thuis, ze kunnen er niet los van worden gezien.

Over deze ontwikkelingen en de vraag hoe we hier in Nederland, en in de eigen regio de strijd hiertegen ontwikkelen, op welke manieren, organiseren we een discussie/informatieavond.

dinsdag 4 augustus, in Het RAMP, Gaffeldwarstr. 34 in Rotterdam

aanvang 20.00 uur

programma:

- video: een E.O.-documentaire over de advocaten van de arrestanten van 11-4: "Met zulke advocaten verklaar je jezelf al schuldig"
- Inleiding en informatie door de Procesvoorbereidingsgroep van René, de nog vastzittende arrestant
- pauze
- video over rellen in Zuid-Afrika: een video die is gemaakt door een Britse persgroep ondanks het verbod van de Zuid-Afrikaanse staat, recentere en schokkende beelden
- discussie

Begin augustus verschijnt er een brochure over het proces, met de bijdragen van de groepen die spreken op de Amsterdamse manifestatie. Deze brochure kan ook dienen als leidraad voor de discussie

De brochure is vanaf 1 aug te koop bij Krities Boekwerk en op de discussie-avond.

VRIJHEID VOOR RENÉ !

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen	Door BVD in te vullen
Volgnr. : 1	BO : 226773
Datum : 19-8-1988	Bijl. : _____
	Distr.: BE-BOA

F	ACD 880831 131
	datum 29. AUG 1988
	CO
F	b. d. —

Betreft: RARA manifestatie/proces

Op dinsdag 9 augustus 1988, omstreeks 19.00 uur, vertrekken vanaf het Poortgebouw te Rotterdam 14 personen om de in Amsterdam in het gebouw Paradiso te houden RARA-manifestatie bij te wonen.

Het programma op de manifestatie bestaat onder meer uit inleidingen over
- het proces tegen _____ door de advocate

Het grootste deel van de Rotterdamse activisten brengt de nacht door in een gekraakt ziekenhuis.

Op woensdag 10 augustus 1988 verzamelen de activisten zich in het kraakpand Vrankrijk, waar het ontbijt wordt genuttigd.

Omstreeks 08.00 uur vertrekt een groep van ongeveer 40 personen naar het paleis van justitie, teneinde het proces tegen bij te wonen. Rond 09.00 uur vertrekt een groep van 80 personen vanuit Vrankrijk eveneens naar het paleis van justitie. Voor dit gebouw wordt de dag verder doorgebracht, zonder dat zich daarbij incidenten voordoen.

Hoewel, voorzover nu bekend, nog geen concrete plannen zijn gemaakt voor activiteiten op 24 augustus (uitspraak) is de verwachting dat het "oorlog" wordt als veroordeeld wordt. Evenzeer bestaat uiteraard de mogelijkheid dat "men" de zaak eerst laat bekoelen, alvorens tot daadwerkelijke acties over te gaan.

"Om het echte gezicht van de apartheid te laten zien moeten we de sluier oplichten van konstitutionele hervormingen, bedrieglijke formuleringen en spelen met woorden."

Nelson Mandela

Vandaag wordt hierbinnen in het Paleis van Justitie het proces gevoerd tegen René, die op 11 april werd gearresteerd en sindsdien gevangen zit.

Op 11 april werden bij tien huiszoekingen acht mensen gearresteerd op verdenking van deelname aan een groot aantal akties in de afgelopen jaren, waaronder bijna alle akties die zijn opgeëist door RARA (Revolutionaire Anti Racistische Aktie). Tegen géén van die acht mensen hadden politie en justitie enig steekhoudend bewijs. Niet voor niks moesten ze binnen tien dagen zeven van de acht arrestanten laten gaan. René schijnt nu degene te worden die moet gaan 'hangen' om het gezicht van justitie enigzins te redden.

Wij zijn hier om René te steunen, als vriend en als politiek activist.

De werkelijke achtergrond van de arrestaties van 11 april en het proces van vandaag is dat politie en justitie willen intimideren. Dat ze de solidariteit met de strijd in vele landen van de 'derde wereld' wil breken. En dat probeert ze via een beproefd recept: neem één of enkele individuen en maak er een zondebok van zodat anderen afgeschrikt worden van een militante en strijdbare opstelling.

Wij beschouwen deze hele operatie dan ook als een aanval op ons allemaal.

Een aanval op al het militante verzet dat zich de laatste jaren ontwikkelde.

Al jarenlang wordt ons met mooie woorden, door glatte koppen in nette pakken verteld hoe erg ze meeleven met de mensen in de 'derde wereld'. Dat ze werken aan de gerechtvaardigde eis voor een boycot van Zuid-Afrika. Dat we dat maar aan hun moeten overlaten.

De beloftes vallen in duigen, in plaats van een boycot nemen de gerichte investeringen in het apartheidssysteem toe. Het masker valt af omdat het behalen van winsten en het handhaven van de huidige heerschappij de eigenlijke belangen zijn.

Zuid-Afrika is slechts een voorbeeld, een kristalhelder voorbeeld, waarbij racisme, bloedige onderdrukking en uitbuiting de toevoer van grondstoffen en winsten moeten garanderen.

De akties van RARA tegen nederlandse multinationals tonen aan dat solidariteit niet aan Den Haag moet worden overgelaten, maar zelf in de hand moet worden genomen.

Tonen aan dat krachtige solidariteit met concrete resultaten hier ontwikkeld kan worden. Tonen aan welke groepen, en waarom, tegenover elkaar staan. Door politie en justitie wordt geprobeerd juist deze politieke achtergronden, deze argumenten onder tafel te vegen. Politie en justitie als instrument om de belangen te beschermen die:

- het 'noodzakelijk' maken dat lonen, uitkeringen en sociale voorzieningen systematies gekort en afgebroken worden.
- die het 'noodzakelijk' maken dat Nederland zijn grenzen sluit voor vluchtelingen.
- die er voor zorgen dat Nederland in internationaal verband geen consequente politiek voert tegen diktaturen en fascistiese en racistiese regimes.
- die verantwoordelijk zijn voor het toenemende geweld tegen vrouwen, zwarte mensen, homoseksuelen enz.

Wij weigeren om ons aan te passen aan deze structuren van onderdrukking.

Wij weigeren onze politieke strijdbaarheid af te zweren onder druk van politie en justitie. Wij weigeren om weg te zinken in een 'je kan toch niets veranderen'-

gedachte, moedeloosheid en cynisme. Dat zal René vandaag tijdens de zitting demon-

streren. Daarvoor demonstreren wij vandaag hierbuiten.

Solidariteit brandt niet alleen in onze harten !!

VOOR REVOLUTIONAIR VERZET

EN INTERNATIONALE SOLIDARITEIT !

AMANDLA !

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen

Door BVD in te vullen

BO : 026798

Bijl. :

Distr.: BF-BOA

.....

.....

F	ACD 880831 108
	datum 29. AUG. 1988
	CO
F	b. — d. —

Betreft: informatieavond mbt. RARA-proces in perceel van Broeckhuysenstraat 46
te Nijmegen (de Grote Broek) d.d. 4-8-88.

Aanvang : 21 uur.

Aanwezig 16 personen.

De avond begon met een inleiding over gepleegde akties die de nu nog vastzittende ten laste gelegd zouden zijn.

Akties die genoemd werden zijn: brandstichting ELBA
van Heutszmonument
Macro en
Shellstation.

Waarom RARA die aanslagen pleegde is nauwelijks aan de orde geweest.

De bewijzen tegen waren zeer zwak. Zo zou de stemherkenning zeer twijfelachtig zijn; dit onderzoek zou zijn uitgevoerd door Scotland Yard.

Het stukje verf wat op tape bij de ontsteking zou zijn aangetroffen heeft ook weinig bewijskracht.

De jerrycan die was aangetroffen zou bij een ander tankstation gekocht zijn dan het tankstation waarvan de politie een getuigeverklaring heeft.

Een aantal verdachten was ruim voor moment van aanhouding geobserveerd; het bewijs daarvoor was dat mensen niet op hun huisadres maar b.v. bij een vriendin waren aangehouden. De 9e verdachte zou slechts een paar uur verhoord zijn en daarna weer in vrijheid gesteld.

I.v.m. het proces tegen op 10-8-88 wordt er op 9-8-88 in paradiso een manifestatie gehouden.

De aanwezigen in Nijmegen werden verzocht te komen naar de procesdag. Men diende zich op de publieke tribune wel rustig te gedragen daar in het verleden de tribune om een kleinigheid ontruimd werd. De groep mensen die binnen plaats zou gaan nemen zou steeds moeten wisselen qua samenstelling zodat ook anderen gelegenheid kregen de zitting bij te wonen.

Het publiek zou moeten bestaan uit a) vrienden van ;

b) pers

c) van elke stad een paar personen.

Leden van pers zouden regelmatig naar buiten moeten gaan om daar verslag te gaan doen van de stand van zaken.

Men verwachtte dat het proces de hele dag in beslag zou nemen.

Buiten de rechtszaal komt een auto met luidsprekers op het dak; op deze manier worden de aanwezigen buiten geïnformeerd over de stand van zaken binnen.

Er zijn twee beschermploegen; één ploeg bij Vrankrijk, van waaruit alles georganiseerd wordt; één ploeg bij de geluidswagen.

De beschermploegen dienen als eerste contact te maken met de M.E. als die zou opdagen.

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen

Volgnr. : 2

Datum : 11 augustus 1988

Door BVD in te vullen

BO : 226767

Bijl. :

Distr.: BFB-BF13

F	ACD 880831 136
	datum 29. AUG. 1988
	CO
F	b. — d. —

Betreft: Rara-informatie-avond de dato 4 augustus 1988 te Nijmegen

Deze avond werd gehouden in het kraakpand De Grote Broek, Van Broeckhuysenstraat 46 te Nijmegen. Aanvang 21.00 uur. Er werd vergaderd in de Picarto ruimte van dit kraakpand.

Er waren 14 mensen aanwezig onder wie:

- 3 jongens uit Amsterdam van de Proces-Manifestatie-voorbereidingsgroep.

Zij gaven een overzicht van de gebeurtenissen rondom de arrestaties van de RARA-verdachten. Ze worden beschuldigd van 2 Makro-branden, Elba, Van Heutz en een brand van een Shell station. De Amsterdammers gaven een uiteenzetting van de door de politie gehanteerde verhoormethoden. Verder gaven zij aan dat de politie goed geïnformeerd bleek te zijn. Vermoedelijk door middel van observeren en informatie van informanten. Vervolgens ontstond er een korte discussie over de negende arrestant die zichzelf had aangemeld bij de politie. Eigenlijk was men het daarmee niet eens. Hij had zich beter kunnen laten aanhouden.

Vervolgens kwam het proces aan de orde. Er zijn 5 technische aanwijzingen.

zou bij een benzinstation Jerry Cans gekocht hebben. Daarbij was hij herkend. De Jerry Cans waren echter bij V en D gekocht. Het feit dat hij door de benzinepomp-houder herkend was had te maken met het feit dat vaak bij die benzinepomp ging tanken.

Verder waren er houtschilfers van een deur en had men een vingerafdruk van aangetroffen op een tijdmechanisme. Dat was op zich niet zo verwonderlijk, omdat elektrotechniek als hobby heeft.

Nadat men over het proces gesproken had hield men 10 minuten pauze.

Na de pauze werd er gesproken over de activiteiten rondom het proces. Op 9 augustus 198 zal er in paradiso te Amsterdam een manifestatie worden gehouden. In Paradiso zal er een Afrikaanse band optreden; de advocaten zullen er een inleiding geven en er zal poezie zijn.

Tijdens het proces zullen er buiten het gerechtsgebouw pamfletten worden uitgedeeld. Er zal ook een geluidswagen aanwezig zijn. via deze geluidswagen zullen de mensen buiten op de hoogte worden gehouden van het verloop van het proces. Bovendien zal het pleidooi van de advocaat en het slotwoord van voorgelezen worden.

Op de proces-dag zou het kraakpand Vrankrijk dienen als thuishaven van de activisten. Bij charges van de ME zou men daar naartoe kunnen vluchten. Voor de nacht van 9 op 10 augustus 1988 zou men ook slaappleatsen creeren in Vrankrijk. De intentie was om zich niet door de reguliere politie weg te laten jagen bij het gerechtsgebouw. Als de ME zou komen zou men wel gaan.

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen

Volgnr. : 1

Datum : 23-8-1988

Door BVD in te vullen

BO : 026 022

Bijl. :

Distr.: B.F. B.O. 350

F	ACD 880902 127
	datum 01. SEP. 1988
	CO
F	b. — d. —

Betreft:

Info-avond over het Rara-proces te Amsterdam.

Op vrijdag, 5 augustus 1988, werd, omstreeks 20.30 uur, in het gebouw Vrankrijk te Amsterdam, een info-avond gehouden over het zogenaamde Rara-proces. Aanwezig waren + 55 personen.

Door en die de info-avond leidden, werd een uiteenzetting gegeven over de tot op dan plaats gehad hebbende gebeurtenissen rond Rara, alsmede over de op dinsdag, 9 augustus 1988, in gebouw Paradiso in Amsterdam, te houden manifestatie en het op woensdag, 10 augustus 1988, te voeren proces tegen .
M.b.t. de procesdag werd medegedeeld dat het in de bedoeling ligt die dag, bij de rechtbank op de Prinsengracht, een manifestatie/demonstratie te houden. De deelnemers aan deze manifestatie/demonstratie verzamelen zich die dag, omstreeks 08.00 uur, in gebouw Vrankrijk, vanwaar, omstreeks 09.00 uur, naar de rechtbank zal worden gegaan.

Daar een confrontatie met de ME niet werd uitgesloten ligt het in de bedoeling een groep personen te formeren, die, ingeval van een door de ME uit te voeren charge, de deelnemers aan de manifestatie/demonstratie zal beschermen en bij een eerste "treffen" de klappen zal opvangen.

Deze te vormen groep zal "bewapend" zijn met helmen en bezemstelen.

Het is de bedoeling dat de deelnemers aan de manifestatie/demonstratie achter deze groep blijven en op hun beurt, ingeval van een "treffen" met de ME, eventuele arrestaties van personen uit deze "beschermgroep" tracht te voorkomen.

Aan de aanwezigen werd gevraagd wie van hun deel uit wilden maken van deze groep. en melden zich hiervoor aan.

Medegedeeld werd dat voor de personen die deel uitmaken van deze groep, op dinsdag, 9 augustus 1988, te 12.00 uur, in gebouw Vrankrijk, een voorbereidingsvergadering zal worden gehouden.

Voorts werd medegedeeld dat uit Duitsland, alwaar ook een info-avond over Rara en was gehouden, ook sympathisanten zullen komen voor deelname aan de manifestatie/demonstratie.

Personen die eventueel slaapruijnte ter beschikking hebben werden verzocht, op dinsdag, 9 augustus 1988, te komen naar de in gebouw Paradiso te houden manifestatie.

Tevens werd gesproken over frontvorming en de daaruit voortvloeiende acties, e.e.a. naar aanleiding van een artikel van enkele ex-BCNK activisten, welk artikel werd geplaatst op de pagina's 62 en 63 van de brochure "Voor Internationale Solidariteit en Revolutionair Verzet - discussiebijdragen voor de op dinsdag, 9 augustus 1988, in gebouw Paradiso, te houden manifestatie. Over het algemeen konden de aanwezigen zich vinden in de in dit artikel vastgelegde ideeën.

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen

Volgnr. : 5

Datum : 23-8-1988

Door BVD in te vullen

BO : 026826

Bijl. :

Distr.: BFB-BOA-BIA

F	ACD 880902 123
	datum 01. SEP. 1988
	CO
F	b. — d. —

Betreft:

Manifestatie in Paradiso te Amsterdam.

Op dinsdag, 9 augustus 1988, werd, omstreeks 20.00 uur, in het gebouw Paradiso te Amsterdam, een manifestatie gehouden i.v.m. het Rara-proces, teneinde mensen te mobiliseren en te informeren over dit proces.

Tevens had de manifestatie, blijkens het voorwoord in de ten behoeve hiervan door de voorbereidingsgroep samengestelde brochure "Voor internationale solidariteit en revolutionair verzet", tot doel samen te komen met verschillende mensen en groepen, die betrokken zijn bij radikaal verzet, teneinde een strijdbaar antwoord te formuleren op de ontwikkelingen en het verzet meer breedte en diepte te geven.

De manifestatie werd door + 700 personen bezocht.

Omstreeks 21.00 uur werd de manifestatie met een door gehouden inleiding geopend.

Hierna werd door verschillende personen het woord gevoerd.

Noemenswaardige bijzonderheden kwamen hierbij niet aan de orde.

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen

Volgnr. : 4
Datum : 23-8-1988

Door BVD in te vullen

BO : 026825
Bijl. :
Distr.: BFB-BOA.BIA

F	ACD 880902 124
	datum 01. SEP. 1988
	CO
F	b. — d. —

Betreft:

Manifestatie/demonstratie rond het Raraproces, d.d. 10 augustus 1988.

Op dinsdag, 9 augustus 1988, werd, omstreeks 12.00 uur, in het gebouw Vrankrijk te Amsterdam, een vergadering gehouden voor die personen, die deel uit wilden maken van de groep, die tijdens de op woensdag, 10 augustus 1988, bij de rechtbank op de Prinsengracht te houden manifestatie/demonstratie, ingeval van een confrontatie met de ME, de deelnemers aan deze manifestatie/demonstratie zullen beschermen. Aanwezig waren + 30 personen, waaronder:

en nog een onbekende voerden tijdens de vergadering het woord. Afgesproken werd dat rond de op de Prinsengracht aanwezige deelnemers aan de manifestatie/demonstratie, ingeval van een dreigend treffen met de ME, een tweetal buffers zal worden gevormd, te weten één buffer aan de zijde van de Leidsegracht en één aan de zijde van de Leidsestraat. Ingeval de ME de deelnemers sommeert zich te verwijderen zal men, op het moment dat een charge dreigt, zich langzaam terugtrekken, daarbij de deelnemers beschermend door ineengehaakt rond hun te gaan staan. Indien de ME chargeert zullen de eerste klappen worden opgevangen. De ME zal vanuit de "buffergroep" niet worden aangevallen, men zal zich enkel verdedigen.

Rara-proces (2)

THOUWI 31-1-88

Bij de berechting van een verdachte houdt justitie doorgaans rekening met motieven en achtergronden om tot een juiste beslissing te komen. Wat blijkt nu? Zeven mensen werden opgepakt voor acties met politieke motieven. Tegen zes van hen was helemaal geen bewijs, de zevende werd op twijfelachtige bewijzen tot vijf jaar veroordeeld. Hierbij werd uitdrukkelijk géén rekening gehouden met de motieven van verdachte. Dat 'Rara-acties' gericht zijn tegen (steun aan) het apartheidsregime dat moordt, martelt, kortom staatsterreur uitoefent was volgens de rechter niet van belang.

Het politieke gezicht van Nederland zal met deze veroordeling wel gered zijn, maar wat ons betreft heeft regering en justitie eens te meer het gezicht verloren. We zouden niet eens verbaasd zijn als een verkrachter wordt vrijgelaten wegens cellentekort om René op te sluiten. „Rara, aan welke kant staat de regering?”

Delft Jean Hectors, Eric Geevers

kwartaal

3

jaar

1988

**Kwartaaloverzicht
binnenlandse veiligheidsdienst**

ministerie van binnenlandse zaken

KWARTAALOVERZICHT
BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST
3e KWARTAAL 1988

De ideologie-discussie in De Beweging

Sedert enkele jaren, in feite sinds het begin van de aan de KARA-dadergroep toegeschreven aanslagen duikt een anti-imperialistische ideologie als drijfveer op in de claims en discussiestukken die aan deze acties worden gekoppeld. Deze politiek-ideologische visie en het deel van De Beweging dat zich deze visie eigen maakte en uitdraagt, kwamen in Het tweede Kwartaaloverzicht 1988 uitgebreid aan de orde. In deze bijdrage worden de effecten van dit gedachtengoed op het overig deel van De Beweging geschetst.

Aanvankelijk was het anti-imperialistische gedachtengoed slechts voor enkelingen binnen de enkele duizenden personen tellende Beweging een onderdeel van de motivatie voor het actievoeren. Het vormde voor deze personen geen leidraad voor het handelen, werd niet als dogmatisch uitgangspunt gehanteerd, maar gold meer als extra argument bij "het actievoeren vanuit de emotie". Slechts gaandeweg werd voor deze kleine (Amsterdamse) groep in een rijpingsproces als gevolg van de opgedane ervaringen, de gevoerde discussies over doel en zin van de gevoerde acties en hun (al dan niet bestaande of gewenste) onderling verband, dit gedachtengoed uitgangspunt en kapstok voor aanslagen. Door de veelal afwijzende reacties van het overig deel van De Beweging op de gewelddadige aard van de acties, en het cynisme in de commentaren op de ideologische motivatie bleef navolging vooralsnog uit; De Beweging, wars van ieder dogmatisme en vermeend opgedrongen "ideologisch leiderschap" had geen enkele interesse.

De "anti-impis" waren evenwel inmiddels in contact gekomen met gelijkgestemden uit andere steden en groepen en zodanig overtuigd van de waarde van hun, naar eigen gevoel, overzichtelijke en bruikbare kapstoktheorie dat pogingen in het werk werden gesteld om dit gedachtengoed in interne discussies uit te dragen. Hiertoe werd al in 1986, maar in sterkere mate in 1987 in gespreksgroepen met andersdenkende maar bekende "oude getrouwen" voorbereidingen getroffen voor het eind 1987 gehouden driedaagse Congres Solidariteit en Verzet, waaraan een geselecteerde groep van 200 activisten deelnam. Het juiste moment voor een diepgaande discussie leek aangebroken: De Beweging was door versnippering, actiemoeheid en bloedarmoede in een toestand van malaise geraakt.

De hoge verwachtingen van de anti-impis werden niet beantwoord; het resultaat was mager. De gemiddelde activist bleek te autonoom ingesteld en niet ontvankelijk voor een allesomvattende theorie als leidraad voor een toekomstig activisme, waarbij geen plaats was voor een emotioneel vrijheid-blijheid-activisme.

Gesteld kan worden dat na het congres de oorspronkelijke scheiding der geesten in stand was gebleven en door de (ook later in de actiebladen gevoerde) discussie zelfs versterkt was.

Vanaf begin 1988 zijn een aantal gebeurtenissen echter sterk van invloed geweest op een verdere ontwikkeling en verspreiding van het anti-imperialistische gedachtengoed: de aanslag in januari op paspoortdrukkerij ELBA, vestiging van de Groningse anti-imperialistische boekhandel "Slagerzicht" inclusief "staf" in Amsterdam, oprichting van anti-impis vrouwengroep "De Wilde Roos" te Amsterdam en als belangrijkste de arrestaties van de RaRa-verdachten op 11 april.

Door deze ontwikkeling kon een zekere concentratie van personen met een anti-imperialistische visie deze veelvuldig en uitpuittend aan de orde stellen.

Door de schok van de arrestaties liet De Beweging de uiteenlopende activiteiten en publicaties van deze groep aanvankelijk kritiekloos over zich heen komen; gevoelens van solidariteit overheersten, of, zoals het actieblad N.N. het verwoordde in een commentaar na de rechtzitting op 10 augustus:

"Wij beschouwen de eis van zeven jaar.... als een regelrechte oorlogsverklaring aan ons allen.... wij zijn kompromisloos, radicaal en bovenal: solidair".

De geboden ruimte werd door het anti-imp-kamp goed benut. In de periode tussen 11 april en 24 augustus, de dag waarop de RaRa-verdachte werd veroordeeld, werd ondermeer het volgende ondernomen:

- In de actiebladen werden de achtergronden van de RaRa-strijd toegelicht en onderbouwd; in de (schriftelijke) discussies werd kritiek soms vrij hautain van de hand gewezen.
- De RaRa-verdachte schetste in zgn. bajesbrieven zijn gedachtengoed en gaf antwoord op vragen van sympathisanten.
- De "arrestantengroep", sympathisanten uit voornamelijk de groep RaRa-verdachten, stelde een 90 pagina's tellende thema-brochure samen.
- In vijf steden werden informatie-avonden georganiseerd over de procesvoorbereiding.
- In het Amsterdamse kraakcomplex Vrankrijk werden twee thema-avonden georganiseerd.
- Op 9 augustus werd in Paradiso een grootscheepse manifestatie georganiseerd waaraan + 750 personen deelnamen.
- De RaRa-verdachte legde een uitgebreide en ruim verspreide procesverklaring af die als samenvatting van het gedachtengoed mag worden gezien.

Het is niet verwonderlijk dat deze golf van publiciteit tot enkele duidelijke gevallen van navolging heeft geleid: een aanslag bij een Philipsvestiging te Amsterdam en een actie bij Unilever Rotterdam werden gevolgd door een claimbrief en persverklaring in RaRa-stijl. Ook legde een arrestant inzake een vernielingsactie bij een Shell-station een procesverklaring in de stijl van de RaRa-verdachte.

De toonzetting in een aantal activistenbladen vertoont anti-imperialistische trekken, hetgeen goed past bij het onderwerp dat in de afgelopen tijd veel aandacht trok en in het verlengde van het totaal ligt: de IMF-Wereldbank conferentie te Berlijn.

Hoewel geconstateerd mag worden dat het anti-imperialistische gedachtengoed inmiddels bij De Beweging nadrukkelijk bekend is gesteld, is van een brede acceptatie geen sprake. Tekenend is dat na de uitspraak op 24 augustus 1988 de eerste oprechte (zelf)kritiek weer is verschenen.

In de actiebladen werd door critici gesproken in termen als "het rammen en kraken als een oude wekker" van de theorieën waarvan het gebrek aan helderheid door blinde dadendrang wordt gecamoufleerd. Men schat de anti-imperialistische aanhang op "waarschijnlijk net genoeg voor een front van politiek eenzamen". Een ander sprak van hapklare anti-impibrokken die aanvankelijk kritiekloos geconsumeerd werden, maar nu tot bezinning nopen.

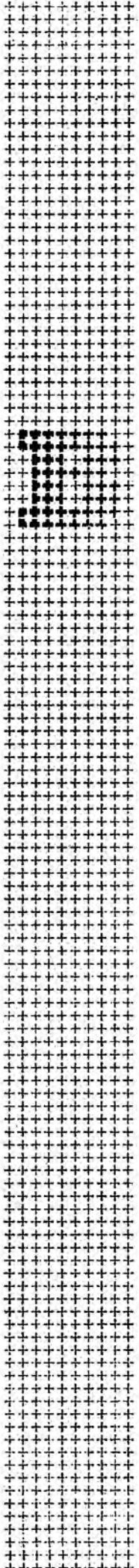
Kortom: een breed front van gemotiveerde revolutionairen onder aanvoering van een anti-imperialistische elite van super-activisten ligt nog ver weg.

kwartaal

4

jaar

1988

Kwartaaloverzicht binnenlandse veiligheidsdienst

ministerie van binnenlandse zaken

076

Nr. 2094.476

KWARTAALOVERZICHT

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

4e KWARTAAL 1988

INDEX KWARTAALOVERZICHT 4e KWARTAAL 1988

POLITIEK (GEWELDDADIG) ACTIVISME

- Actielijst 1988

Actielijst 1988

Datum	Plaats	Object	Aard actie en door wie
-------	--------	--------	---------------------------

24/25-01-88 Schiedam

KEP/ELBA

poging tot
inbraak/ brand-
stichting
commando
"NO PASARAN"

Amsterdam 4x Shell t.st.

vernielingen/
bekladden

Logboek

sup agenders (ook de bijlage)

Directie B

Ontvangen van/Doorgegeven aan	Log.nr. : F	AGD 890105 019
Dienst: BTA	1098-'88	datum: 02 JAN. 1989
Naam : Me	Datum: 14-12-'88	CO
Door : BFB/MB	Tijd : _____	b.b. 5 d. -
Heeft betrekking op	Gezien door	
CO-nummer : _____	BV	
Log.nr. : _____		
Notitie nr.: _____		
Rapport		
Betreft: Duitse art. m.b.t. RARA	Bron: diverse Duitse actiebladen.	
<p>Bericht:</p> <p>In diverse duitse actiebladen verschenen te afgelopen maanden diverse artikelen m.b.t. RARA- er anti Shellacties. Veelal met bron Frontline info BURO.</p> <p>Bijlagen:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Killerhater nr. 8, 18-4-'88 (Berlijns aktieblad) 2) Radikal nr. 135 3) Kriminalisierungsrundbrief 20/21 (Kassel) 4) Sabot (nr. 19, april 1988) (HAMBURG) 5) Sabot (nr. 20, juli 1988) (HAMBURG) 		
<u>Actie:</u>		
Doorgegeven aan		
Dienst: _____		
Naam : _____		
Datum : _____		
Tijd : _____		

Traces gevraagd aan:

EINLEITUNG.

Vor euch liegt ein Sonderheft zur Razzia's und der Verhaftungen vom 11.4.88 in Amsterdam. An diesen Montagmorgen hat die Polizei, in 10 Wohnungen Razzia's durchgeführt und in 8 Wohnungen haben sie Hausdurchsuchungen gemacht. Meistens haben sie persönliche Sachen mitgenommen (sowie, Tagebücher, Agenda's, Briefe), politische Zeitungen, Flug's und Werkzeuge, neben den von der Polizei benannte Computern, ölkannister, Feuerlöscher und ein Vervielfältiger. Acht Leuten wurden verhaftet, ein neunter entkam. Diese Operation ist ausgeführt durch das sogenannte 'Landelijk Coördinatie Team (LCT)' (Bundes Koordinations Einheit) in zusammen arbeit mit verschiedene Mannschaftsverbände. Diese Einheit meint Leuten verhaftet zu haben die auf der eine oder andere Weise beteiligt sind zu RARA (Revolutionaire Anti Rascistische Aktie). Am Anfang schrien die Medien dass die harte Kerne des RARA's jetzt zerschlagen wäre.

Die Beschuldigungen gegen die Verhafteten lauten:

- §157 Brandstiftung/Explosion.
- §311 diebstahl unter erschwerende Umstände.
- §321 Verdüsterung
- §350 Zerstörung

Die Schwäche des Verfahrens wird klar an den 5 fast sofortige Entlassungen am 14.4 und 15.4. Die Restlichen 3 sind in U-haft geraten für 12 Tagen. Dieses gescha ebenfalls auf äusserst unbestimmte Gründen. Sehe auch die Erklärung des Anwaltens. Diese 3 verhafteten werden an Donnerstag 21.4. vorgeführt bei dem sogenannten 'Raadkamer, Beratungszimmer', und da wird der Untersuchungshaft vielleicht mit dreissig Tagen verlängert.

Diese Vorführung ist der Anlass an diesen Tag eine Kundgebung zu machen. Wir sehen diese Kundgebung als eine äusserung unseres Willens den militanten Kampf gegen 'Apartheid' und Rascismus fort zu setzen, als Teil des weltweiten Kampf um Befreiung. Diese Sonderteil erscheint als Resultat eine Zusammenarbeit von Arrasantengruppe und 'de Zwarte', um für die Kundgebung am 21.4 auf zu rufen, und mehr Hintergrund informationen zu geben.

Uebrigens spenden sind willkommen. Wir brauchen eine Menge Geld für die Demo, dieses Heft, Flugblätter Telefon und natürlich für die Gefangenen.

giro nummer 5339912
tnv. HJ Hoogervorst
Amsterdam

ans: WILDERKATER Nr. 8 v. 18.4.88
(Autonomes Speiseblatt, 50 bin)

AUFRUF ZUR DEMO AM 21.4.88

Donnerstag den 21. April werden die 3 im moment noch eingesperrte leute vom 11.4 den Haftrichter vorgeführt. Demo auf diesem Tag heißt für uns unsere solidarität mit den gefangenen auf die straße zu tragen, und gleichzeitig auf zu rufen der kampf gegen Apartheid und Rassismus fort zu führen. Das ist der meist passende Antwort auf versuche der Bullen- und Justizapparats den Widerstand zu brechen. Der militante anti-apartheidskampf (der einen anti-rassistischen wie auch anti-imperialistischen kampf ist) hat zu folge gehabt dass die Interessen von der SHELL und SHV multinationales tatsächlich geschädigt worden sind, während die holländische beteiligung an der unterdrückung des Sud-Afrikanische Volkes nachgewiesen würde. Holland hat als imperialistische macht nicht nur interessen in Sud-Afrika. Das Holländische kapital hat sich überall in der Welt eingemischt (Shell, Unilever, Philips, Akzo). Ausbeutung und unterdrückung werden hier organisiert (z.B. über NATO, IWF usw.)

Tatsächliche solidarität mit dem Befreiungskampf auf der ganze welt heißt daß wir uns weiter beschäftigen den Holländischen Anteil nach zu weisen und an zu greifen. Apartheid ist ein ätzendes und einzigartiges beispiel dafür wie rassistismus und ökonomische ausbeutung und unterdrückung zusammenhängen. Rassismus zeigt sich aber in verschiedene Art und Weise, es bildet auch einen der pfeiler der holländischen Gesellschaft.

Das heißt, es zeigt sich innerhalb alle institutionen dieser Gesellschaft und bestimmt den Alltag von schwarze- und migrantengruppen: ihre rechtsposition; Wohnungen, Arbeitsposition, zusätzlih auch ihren direkte verhältnis mit weiße leuten.

Die geführte Krisenpolitik verstärkt dies alles nur:

- das asylrecht kenzeichnet sich durch immer strengere bestimmungen: 95% der bewerber werden abgelehnt.
- Auf dem Arbeitsmarkt machen schwarze- und migrantengruppen die mißbesten Arbeiten; sind sie erste zielgruppe bei Massenentlassungen. Es ist ein rassistischer Mythos daß "ausländer" die Arbeitsplätze von "Holländern" beslagnahmen würden.
- die einschränkungen bei der sozialpolitik trifft gerade diese gruppen. Das home-land prinzip ist dafür ein aktuelles beispiel. (ein arbeitslose ausländer enthält einen sozialleistung gemäß die kostenwahrung seines geburtslandes, natürlich viel, - viel billiger).

Die position von schwarze- und migrantenfrauen zeigt ganz klar, daß sie in dieser rassistischen Gesellschaft von sexismus genau wie auch rassistismus bestimmt wird.

Verheiratete ausländerinnen bekommen z.B., wenn sie nach Holland einreisen um zusammen mit ihren Männern zu wohnen, keine selbstständige Aufenthaltsgenehmigung.

Dies hat schwere folgen:

- ohne selbstständige Aufenthaltsgenehmigung bekommen sie auch kein Arbeitserlaubnis, was ihnen öfters dazu zwingt illegale, mißbezahlte schwerarbeit zu akzeptieren.
- Wenn sie scheiden wollen, wegen ein kaputtes verhältnis, z.B. sexuelle Gewalt, heißt das faktisch daß sie das land verlassen müssen. Berufung auf irgendein Recht ist unmöglich.

Dieser demo ist für uns ein schritt in der entwicklung des anti-rassistische-kampfes, als wichtiger teil des kampfes um befreiung von unterdrückungs- und ausbeutungsstrukturen, der herrschaft des einen über den anderen menschen.

Dieser kampf wollen wir gemeinsam mit alle-kämpfende menschen sonstwo führen.

Dadrin liegt unsere perspektive auf gerechtigkeit, freiheit und selbstbestimmungsrecht.

Wir stellen uns ein kampferrische lebendige demo vor, der kraft und verbundenheit ausstrahlt. Wir beabsichtigen mit hilfe von guten transparenten und parolen, ein laut-sprecherwagen mit klare kurzbeiträge und rassistische musik gemeinsam eine stärke zu übermitteln, die auch inhaltlich ist.

Wir wollen gerade auf diesem Tag ein demo organisieren, weil wir unsre wur über diese razzia und verhaftungen umsetzen wollen in einer offensiven selbstbestimmten aktion, die unsere politischen inhalte und unsre wille der kampf fort zu führen, ausdrückt. Selbstverständlich werden für die demo keine genehmigung beantragen, weil der dialog mit dem Staat unerwünscht ist.

Wenn die Bullen versuchen die demo etwas entgegen zu setzen oder sogar zu spalten, werden wir alles mögliche tun, ihr trotzdem durch zu setzen.

Das heißt auch eine selbstbestimmte route, die wir uns nicht von den Bullen aufdrängen lassen wollen.

Wir denken wir sind bestimmt nicht die einzigen mit unser bedürfnis nach andere demonstrationen wie bis jetzt. Die übigen spaziergänge zeigen wenig lebendiges

die übrigen konfrontationen wenig inhaltliches. Ein demo kann eine unsere-Formen sein um unsre Widerstand zu veröffentlichen und weiter zu entwickeln.

Die bildung von festere strukturen mit bezug auf einander und diskussion ist mit einbezogene Absicht dieser demo.

Mit hinblick auf der kurze Vorbereitungszeit und einige erfahrungen aus der vergangenheit meinen wir das es taktisch besser ist diesmal keine bestimmte objekte von dfer demo aus an zu greifen. Dafür gilt es bessere momente, wenn keine Bullen da sind und mensch selbe(r) Zeit und Ort bestimmt. Wichtiger ist uns jetzt uns zu organisieren, Besseren Einblick zu bekommen auf unsere gemeinsame Ziele. Die mögliche kraft dieser demo steckt auch in der neue Dimension, die wir den Widerstand hier geben, neben die Welle von Kleingruppenaktionen.

Die route führt nicht über die übliche (breite) Wegen. Auf jeden Fall wollen wir zum teil auch durch die südliche nachbarschaften laufen und die demo in der nähe von den Ausländerbullen beenden.

Am ende gibé's suppe und brot in Vrankrijk, Spuistraat.

Wir rufen auf soviel wie möglich in Gruppen hierher zu kommen.

Presse-konferenz der Anwälte

5 Tage nach den Festnahmen, vom 16-4, zur gleichen Zeit wie die Vorführung vor der Ratkammer (1. Haftprüfung) haben die Anwälte der Gefangenen vom 11.4. eine Pressekonferenz gemacht. Aus Mangel an Informationen zu den Anklagen/Verdächtigungen, gegen die Verhafteten ist es den Anwälten unmöglich gemacht worden, eine gute Verteidigung auf zu bauen. Deswegen haben sie sich entschieden, nur als Beobachter an der Vorführung Teil zu nehmen, und zu gleichzeit ihrer Kritik und ihren Protest über was da so ab geht, an die Öffentlichkeit zu bringen.

In der Presseveranstaltung haben die Anwälte erklärt, dass sie sich auf 2 Punkte konzentrieren:

1. Die Probleme, die durch Polizei und Justiz gemacht werden, um eine gute Verteidigung zu verhindern.
2. Das Beschützen des Schweigerechts des Angeklagten.

AD 1. Es wurde die Anwälten schwierig gemacht, die Verhafteten zu besuchen. Verteidigerspost wurde beschlagnahmt, gelesen und/oder nicht weitergeleitet. Gespräche zwischen Anwälten und Verhafteten sind abgehört worden. Den Verhafteten wurde gesagt dass es schon ein Schulbekenntnis war dass sie das Mandat an dieses Anwaltsbüro gegeben hatten (ein 'politisches' Anwaltsbüro).

2. Die Verhafteten haben von Anfang an deutlich gemacht dass sie keine Aussagen machen werden, aber die Verhören (immer mit 2 Bullen des LCT) gingen weiter manchmal bis zu 8-10 Stunden pro Tag. Ziel war diesen deutlichen Willen der Verhafteten zu zermürben:

Die Bullen spielten als ob sie viele Informationen gesammelt hatten über persönliche Sachen/Beziehungen der Verhafteten, dauerende Drohungen; unter Druck setzen durch die angebliche Informationen die sie hatten. Die Verhafteten wurden beinahe über die Aktionen an denen ihnen zumindest Mittäterschaft vorgeworfen wurde, verhört.

Der Anwalt ist die einzige Kontaktperson mit draussen sicher am anfang während der Verhören muss es jemand sein dem man vertrauen kann. Aus Erfahrung wissen wir (Nijmegen März 87, die Verhaftungen und Durchsuchungen nach der Raäumung des Mariënburges) wie verhängnissvoll es sein kann wenn man dem Anwalt nicht zuviel vertraut, dort wurden aufhören der Anwälte voreilige, oder/und sich selbstbelastende Aussagen gemacht und von den Bullen und Justiz kräftig benutzt. Die Aufstellung der Anwälte in der sog. RARA-Sache eine Pressekonferenz zu halten mit dem Ziel, eine breite Gegenöffentlichkeit auf zu bauen hat sicher ein wichtige Rolle mitgespielt dass 7 der 5 Verhafteten nicht länger festgehalten werden konnten da so wieso keine Beweise vorhanden waren.

HENSCHLAGE UND SONSTIGES.

In Skandinavien und Holland laufen jetzt seit ungefähr 2 Jahren anti-Shell-Kampagnen. Shell ist dritten größte multinational in der Welt und voll dabei in Süd-Afrika, Umweltverschmutzung, bio-technologie und Rohstoffraub. Die herzschläge häuften sich in den letzten Wochen als zeichen dafür, daß der anti-apartheidskampf weiter geführt wird, auch wenn die Repressailen sich zuspitzen.

In der Woche nach den Verhaftungen wurden in Utrecht 2, in Apeldoorn 2, in Tilburg 4, in Baarn 2, in Almere 1 und in Haaksbergen 2 Shell-tankstellen sabotiert. In Groningen fanden sprühaktionen statt, während in Rotterdam ein Autobahn mit brennenden reifen blockiert wurde aus solidarität mit den RARA-angeklagten. In Amsterdam wurden zahlreiche Transparente über der ganze Stadt ausgehängt. Es gab insgesamt während 10 Tagen krachdemo's bei den 8 Wochen, wonia die verhafteten verschleppt waren.

Die demo am 21.4 umfasste 600 menschen. Was als einen Erfolg betrachtet wurde, weil wir die letzte Szene-demo's meistens nur noch mit 2-400 waren. Es verlief alles sehr lebendig und ausdrucksvoll unsererseits, viele transparente, sprühaktionen und parolen. Die Bullen waren immer wieder überrascht, weil sie die route nicht kannten und hielten sich zurück. Sie würden nach der Razzia ziemlich in der Defensive gedrängt, wegen die mangelnde Beweise, die frühe Freilassungen und die harte und gute kritik der Anwaltskollektive. Das gefühl nach langer zeit die Machtlosigkeit mal kurzzeitig durchbrochen zu haben.

In Arnhem lief nach breite mobilisierung eine kundgebung samt blockade bei einer Shell-tankstelle. 2 stundenlang wurden von 200 leuten massiv flugi's verteilt über die von Shell ausgeübte Rolle in der ausbeutung u.a. des Süd-Afrikanischen Volkes. Autofahrer wurden aufgefordert das tanken hier zu lassen. Eine spezialeinheit der Bullen versuchte über mehrere provokationen das ganze zu platzen. Trotzdem hielten die menschen zusammen und werden entschlossen weitere aktionen durchführen.

In Nijmegen wurde einem Gebäude daß Shell gehört wiederbesetzt.

Jan. '87 wurde es von 300 MEK-Bullen geräumt, nach einer überraschende gegen Aktion der besetzer: Barrikaden wurden nachts gebaut, banken angegriffen, Bullen weggeschmissen. Nach 4 stunden wurden dann die Barrikaden geschlossen in einem Erfolgreichen Ausbruch verlassen. Gesamtschaden 4 millionen HFL. 2 monate nachher nach massive-observationen und Bullen untersuchungen kam es dann zu einer Groß-Razzia in Nijmegen. 8 menschen wurden verhaftet und als kriminelle vereinigung angeklagt. Sie hätten die ganze besetzeraktion organisiert. (129a konstrukt hier & 140).

Aus solidarität und als antwort auf der Bullenrazzia in Amsterdam wurde am 24.4 nachts von 150 menschen dieses Haus Mariënburcht Wiederbesetzt. Nach der räumung wurde es eine Zeit lang von etliche privat unternehmen benutzt. Mietpreis insgesamt 350.000 pro jahr. Nach mehrere monaten stand es wieder leer, bewacht von privaten Wachleuten.

Die besetzungsaktion verlief nach verdeckter vorbereitung sehr überraschend. Aus mehrere Ecken stürmten gruppen hervor. Bullen wurden von der militanz der besetzer erstmal abgeschreckt und weggehalten. Die Wachleuten wurden rausgeschmissen, worauf alle sich in Haus zurückzogen.

Die herrschenden der Stadt fanden sich nachts in einer Notsitzung ganz schnell in ihre gegenstrategie. Schnelles Großalarm nach einen vorher schon festgelegtes Notplan. Um 5 uhr morgens kamen 200 eilig gesammelte MEK zur räumung.

Ein Ausbruch wurde versucht. Taktische fehler und mangelnde übereinstimmung sorgten dafür, das dies nicht gelang. 123 menschen wurden ausserhalb des Hauses verhaftet und auf der Hauptwache eingesperrt. Derselbe Nachmittag wurden sie alle wieder freigelassen, weil die Bullen einfach nicht viel mehr mit so 'ne große gruppe anfangen könnten. Mehr darüber warscheinlich in nächsten Frontline runderbrief.

Der letzte angeklagte geht es nach umständen gut. Seine knastbedingungen haben sich gebessert: er ist aus einem Isolationsprogramm gezogen und hat seinen ersten besuch schon hinter sich. Der staatsanwaltschaft behauptet aber ihn bis zu seinen Prozess festhalten zu wollen, was noch mindestens ein halbes jahr dauern kann. Verhöre dauern zur Zeit auch noch immer an. Schreib ihm massenhaft!

René Roemersma; Penitentiaire inrichting, Demersluis, Paviljoen 3, Wenckebachweg 48
1096 AM Amsterdam, Holland

DAS BUNDESKOORDINATIONSTEAM LCT.

Vor '87 beschäftigten zwei sonderenteile des Bullenapparates sich mit politisch motivierten aktionen:

- das CRI, Zentrale Kripo informationsdienst in Den Haag, aber vor allem ihre BZC, zentralé.
- das Sonderamt für schwerverbrechen in jeder großstadt.

Während einer Welle militanter Aktionen, die ab '84 angefangen hat und wichtiger teil der Anklage gegen die verhafteten ist, erschienen in sept.'86 zwei berichte, sich mit einer Umstrukturierung des Bullenapparates befassten.

Einen dargestellt von Mertens, hauptinspektor beim Sonderamt für schwerverbrechen Amsterdam, den anderen von Barandragt, chef der BZC des CRI's.

Mit hInblick auf die mangelnde Fahndungsergebnisse befürworten sie eine nationale Umstrukturierung damit: "der gewalttätige politische aktivismus beendet wird, auf jeden zu akzeptable grenzen hinunter gebracht wird; indem die verantwortlichen personen listiert und identifiziert werden".

Sofortige beratungen finden noch in derselben monat statt (sept.'86) mit vertretern beide Sonderabteilungen und vertretern der Justizbehörde:

- der Bundesstaatsanwalt Terrorbekämpfung, dessen Identität geheim gehalten wird.
- der örtliche staatsanwalt aus Amsterdam Mijnsen : spezialisiert in politischen vismus.

Sie entscheiden das die Sonderzentrale BZC des CRI's die vorreiterrolle der Amster Bullen übernimmt. Der vorschlag enthält jetzt einen nationale Charakter.

In vollen lauf beschleunigen sie die Gründung, allereits Enthousiasmus und die ne Finanzen werden vom Justizministerium geklärt. Zwar deutet der Justizminister an das LCT ein permanentes Charakter geben möchte, trotzdem bevorzugen sie eine vorläufige Periode von 2 jahren, indem resultate erreicht werden müssen.

Diese periode fängt jan.'87 an, frühzeitig wegen 2 neue RAPÄ- anschiäge auf den National SHV (MAKRO).

Das LCT umfasst:

- eine taktische Mannschaft, mit der tatsächliche Fahndung beauftragt.
- eine technische Mannschaft, zur Unterstützung.
- eine analyse Mannschaft, spuren, texte und dgl.
- eine administrative Mannschaft, die der automatisierten informationsfluss verwalte
- eine observationseinheit, die 24 stunden pro Tag einsatzbereit ist.

Sie werben Bullen an aus mehrere großstädte in Holland und beim CRI.

Wichtiger Folge ist daß die Trennung, die bis dann in Holland existierte, zwischen apparat und Nachrichtendienste, jetzt aufgehoben wird. Die Nachrichtendienste hatt Fahndungszuständigkeit, sollten das offiziell den Bullen überlassen. Von ihr herangefenes Material konnte also beim Gericht nicht als Beweismaterial verwendet werden, als unterstützungshilfe bei der Fahndung der Bullen.

Die zentrale Nachrichtendienste sind der verfassungsschutz BVD und das CRI als Organisation. Ihr material beziehen sie von den örtlichen politischen und kriminalinformationsdienste (PID und CID).

Die Umstrukturierung geht auch an den PID und CID nicht vorbei. Sie werden zusammen zu einem örtlichen Nachrichtenstab, der ihre information schnell und effizient aus schließt zur wöchentliche Beratung der vertreter aus BVD, CRI und Sonderstaatsanwalte. Die genaue hintergründe wurden veröffentlicht mit hilfe von geklautes material aus brüche bei eine Observationseinheit und beim Amsterdamer Rathaus ('86 und '87). Die herangeschaffene berichte umfassen ein Überblick der ganze Umstrukturierung, die verwalter, die plannung und hintergründe.

Mehrere berichte zeigen hervor dass die eragütige Entscheidung ob und wie her von der Staatsanwaltschaft genommen wird. Aber auch der verfassungsschutz BVD ist ziemlich einflußreich.

Diese Umstrukturierungsoperation zielt mit darauf die Probleme aus der vergangenentscheidungsbezugnis zu lösen.

Ihr Charakter ist wie in der gesellschaft oder Wirtschaft:

effizienz und produktivität. Die geklautes papiere ermöglichen eine vorsichtige Son über das Budget und Umfang der verschiedene Teile dieser neuen politbullen:

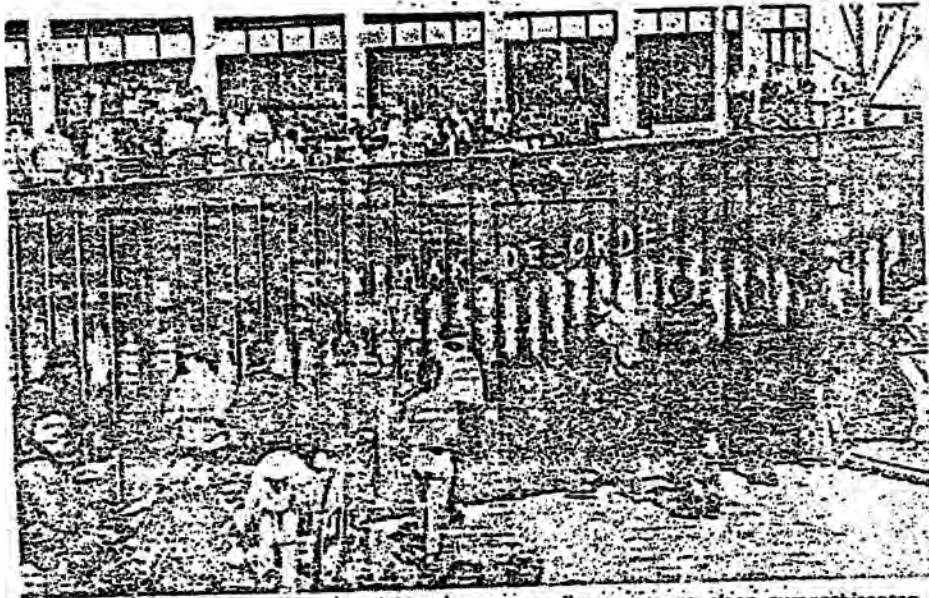
- 350 Personen beschäftigen sich täglich mit politischen aktivismus, sammeln info und untersuchen bereits gelaufene aktionen. Sie benutzen bereit jedes jann '87 milit Das heißt, sie haben seit '64, anfang der reihe militanter Aktionen, bereits 180

in Verhaftungen der mutmaßlichen Täter investiert.

Netto resultat behält daß sie viel über uns wissen und manchmal im Wege laufen. Es ist aber, daß nur 3 leuten in Den Haag wegen RRF (Rot Revolutionaire Front) verhaftet wurden, mehr aus pech, als wegen Fahndungserfolg, und einige menschen bei durchgeführten Shell-tankstelle aktionen. Dazu jetzt noch 1 angeklagter aus der RARA-razzia und ein noch auf freien fuß ist.

Eigentlich ist da nur eine schlußfolgerung möglich.

Wenn mensch so vorsichtig und professionel weitermacht, wie offenbar tatsächlich geschieht und wenn das bewußtsein da ist, daß sie immer vor der Tür stehen können, also ein gutes Haus und genügend kraft die klappe zu halten beim verhör, dann kann mensch so Jahre weitermachen.

Met stenen en ijzeren staven slaan sympathisanten van de actiegroep RaRa op de poort van de Bijmerbajes.

Demonstratie

ANALYSE DER BIS JETZT AUSGEGEBENE FAKTEN UND INFO'S.

Am Tag der Verhaftungen und Hausdurchsuchungen hatte der Pressesprecher der Bullen vieles zu erzählen. Die gesamte Presse hat das ganze genau und brav nachgeschrieben. Ein Kollektiv, das sich spezialisiert an Info's über Bullen und Geheimdienste hat das aber nicht gereicht. Sie unterwerft die so triumphal durchgeführte Pressekonferenz an einer gründlichen Analyse:

Die Märchen der Pressekonferenz:

- 1 eine reihe von anschlügen
- 2 eine reihe verdächtige menschen
- 3 die verdachtsgründe
- 4 die Geschichte des LCT's
- 5 die Geschichte der Fahndung
- 6 hintergründe der beschuldigten

Zu 1 Die reihe von anschlügen war ein interessantes, aber ganz und gar willkürliche liste von militanten aktionen, die in den letzten Jahren statt gefunden haben. Sehr eindrucks- voll wenn all diese aktionen von derselben gruppe ausgeführt wären, fast nicht zu glauben. Die liste würde aber nichts an effekt einbüßen wenn beliebig fünf aktionen hinzugefügt oder weggelassen wären die genau soviel mit RARA oder Süd- Afrika zu tun haben. Die willkürlichkeit der aufgelistete aktionen ist ähnlich wie bei der "Überblick auffällige gewalttätige politische verbrechen", auf der hauptinspektor Martens die Notwendigkeit der gründung des LCT begründete.

Die liste enthält eine große anzahl aktionen aus der Periode 84- 86, über ziemlich öffent- liche Süd- Afrika aktionen, der einbruch beim Wirtschaftsministerium zur Atompolitik, der einbruch bei einer observationseinheit bis zu den bekannten RARA- anschlügen.

Es fällt auf das die hälfte der liste aus seinem vorschlag von anti- militaristischen aktionen gebildet wird, wie einbrüche bei mobilisierungsgeländen und andere militärisch objekte seit mehreren jahren. Offenbar würde schon ganz frühzeitig einen zusammenhang gesehen.

Zu 2 Die reihe von Angeklagten würde gebildet durch einen interessanten, aber völlig willkürlichen griff in einer gruppe von leuten, die vor ein paar jahren in der anti- militaristischen bewegung aktiv waren. Das 7 menschen ziemlich schnell wieder rauska- men bestätigt nochmal das es völlig unklar war weshalb gerade diese leuten verhaftet wurden. Genauso hätten 7 andere menschen verhaftet werden können ohne das der effekt verloren gegangen wäre.

Zu 3 Auf der Pressekonferenz trauten die Bullen sich nicht über den konkreten verdacht info's zu geben, so inhaltlos war der verdacht gegen die verhafteten leuten.

Nichts weiteres als eine "Analyse der gesammelten informationen" und bei einzige per- sonen "welche technische spuren".

RARA wäre jetzt nicht aufgerollt, aber auf jeden fall hätten ein oder mehrere personen damit zu tun gehabt.

Offensichtlich haben die Bullen gedacht es mit hilfe der Hausdurchsuchungen und verhöre zu schaffen. Mittlerweile ist klar geworden das es beiden freigelassenen nichts mehr betrifft als einige obscure EVD (= BND)- berichte und unklare observationen.

Zu 4 Die initierende rolle der Amsterdamer Bullizei bei der entstehungsgeschichte des LCT's wurde besonders hervorgehoben. Der ansatz wurde tatsächlich von der Amsterdamer Bullizei geleistet, aber innerhalb von zwei wochen schon von der CRI (Holländi- sche TE des BKA's) übernommen. Offensichtlich haben die schon länger auf diese initia- tive gewartet.

Der Pressesprecher betonte jede silbe als er erklärte das es sich um ein zusammenarbeit- bündnis handele von Bullen aus etlich-e be- trof-fe-ne städte. (Also nicht von oben organisiert.) Zudem suggerierte er einen zusammenhang mit einem örtlichen spezialein- heit die vor 2 1/2 jahren die reaktionen der besetzerbewegung auf der mord an Hans Kok untersu- het (das Flugiteam): das LCT ist kurzzeitig bei denen eingezogen.

Die aufhebung dieser spezialeinheit und die ausdehnung des LCT werden nebeneinander er- wähnt, obwohl es sehr unwahrscheinlich ist das beide projekte vieles miteinander zu tun hatten. Das Flugiteam war eine gruppe NormalBullen hauptsächlich von einer distrikts- wache dargestellt, weil der verdacht sich in diesem distrikt konzentrierte.

Geheime, aber geklaute dokumenten zeigen hervor, das das LCT aus hochqualifizierte bul- zusammengestellt wurde, in zusammenarbeit mit dem CRI (= BKA).

Ausserdem ist das LCT nur bei das Flugiteam eingezogen, weil es die einzige stelle war, wo die Bullen überhaupt noch raum übrig hatten. Über ihre jetzige operationsbasis ist nichts bekannt, der pressesprecher behauptete bloß das es "irgendwo im lande" ist. In den berichten, den wir darüber gelesen haben, bevorzugen sie das sie einziehen beim CRI, in Den Haag, weil die bedingungen da optimal sind mit schnellem zugang zu alle

Informationen.

Das sie das nicht bekanntgeben hängt damit zusammen das sie überhaupt den Eindruck umgehen wollen, das die rede ist von einer nationalen Fahndungseinheit. (gesetzlich nichts geregelt, finanziel liegt nichts fest, also bis jetzt optimale bedingungen für einen Spezialeinheit).

Zu 5 Die aufführung der Fahndungsgeschichte stimmt nicht. Es wäre zwar das sie durch ihre zeitlich begrenzte Aufenthalt in den Räume des Flugteams besessen waren von der Idee, das in diesem Distrikt die Urheber dieser bösen verbrechen gefunden werden könnten, der vorher erwähnte Aktionsreihe zeigt aber das sie schon von anfang an in die anti-militaristische Ecke gefahndet haben. Ausserdem wurde bei mehrere Fragegespräch mit betroffene spezialisten (der minister, der chef des Verfassungsschutzes BVD, zwei spezialisten und zuverlässige Quellen beim CRI) klar das bekannt sei aus welcher Ecke die Anschläge kamen, nur wäre es so schwierig die notwendige Beweise zu finden, z.B. die zeitung Algemeen Dagblad, zur selben zeit als das LCT offiziell angefangen 24-1-'87:

" Die BZC (TE), ein sehr verschlossene Abteilung des CRI, und des Verfassungsschutz B wissen ziemlich genau in welcher Ecke die Täter sich aufhalten. Das problem ist das gegen sämtliche personen keine Beweise vorgeführt werden können und das es nicht möglich ist diese leuten Tag und Nacht zu beschatten und abzuhören, zudem sind denn noch die Gesetze da^{an} den die Fahnder sich halten müssen.

Die gruppe zählt mehrere hundert mitglieder, aber die Justicebehörde konzentrieren sich auf 20 bis 25 personen, die gemeinsam den harte kern der sogenannten "Bewegung", ein sammelbegriff für mehrere gruppen, von Aktivisten.

Alle wissen sie sind auf dem Wunschzettel der Polizei und sie rechnen damit das sie observiert werden.

Die darstellung das man ab januar '87 mit nichts angefangen hat und erst ab juni die betroffene gruppen ins Auge hatte wird jetzt wohl sehr unwahrscheinlich.

Zu 6 Hintergründe der angeklagten.

Dieses mal haben sie bei der Pressekonferenz die sogenannte "Landsmeer" variante gewählt. Eine darstellung wo es leuten betrifft ohne Strafblatt, die ein unauffälliges Leben führen im Alltag. Sie arbeiten wie sie und ich, studieren oder haben eine stelle in der Gesellschaft. Es wurde mit großem Nachdruck verneint das die angeklagten zu der aktiver besetzerbewegung gehören, ihnen war nichts vorzuwerfen. Also: es hatte ihr Nachbar sein können.

Lesen wir aber wass hauptinspektor Mertens, initiator des LCT's, schon am 23ten august in die zeitung Percol erzählte: "Diese Art verbrechen wird von einer bestimmten Personengruppe verübt, die nicht des durchschnittliche Personbild zugehört. Es sind keine kriminelle, idealismus treibt sie. Die anschläge werden sehr präzise vorbereitet und ausgeführt. Zudem schotten die Täter sich gut ab, sie schaffen das nichts rauskommt (...). Klar, wir haben informationen über personen von denen wir vermuten dass sie diese aktionen ausführen. Diese gruppe ist eigentlich nicht ganz groß. Damit hast du es aber noch nicht geschafft. Wenn du schon weißt aus welcher Ecke es kommt, mußt du ab nummer 1 bis 23 streichen was in Betracht kommt. Und gibt's damit Beweise?(...) Ich esg schon mal, die gruppe hätte viel größer sein müssen, dann hattest du 'ne chance, das mal was rauskommt. Das passiert nie".

Nach analyser der terrorspezialist des Holländischen Institutes für internationalen Beziehungen G.J.Vissar:

" liegt der Ursprung des holländischen terrorismus in der besetzerbewegung, die anfang achtziger Jahre Gewalt bei Aktionen introduzierte. Der verfassungsschutz BVD und der BZC stimmen mit ihm überein. Ubrigens halten sie daran fest, das RARA nicht eine eigenständige Organisation ist, sondern das nach den ersten anschlag auf MAXRO in '86, unterschiedliche gruppen derselbe Name benutzt haben."

Wichtige Fragen blieben auf der Pressekonferenz der Bullen unbeantwortet.

Fragen nach Beweise, nach ausländische kontakte und nach der plausible Annahme ob auch Anschläge unter Bullen observation stattgefunden haben.

Schlussfolgerung: Unsinn aber warum?

Fakt ist das alles was die Bullen erzählen falsch oder sogar nicht wahr ist. Trotzdem machen sie so einen großen Pressekonferenz nicht umsonst. Frage die bleibt: was war ihr Ziel bei diesen Razzia und bei der Pressekonferenz?

An erster stelle war es denen wichtig RARA aus der Anonimität d.h in der Publicität zu zweitens wurde von der holländischen polizei wieder einen wichtigen Erfolg geleistet, der zweite innerhalb einer Woche (nach der lösung der Entführung der großindustriellen G.J.heyne (Supermarkkette)).

behält deine Nachbar ins auge, or könnte einon Terrorist sein.

Weniger wichtig ist es offenbar:

- der besetzerbewegung zu kriminalisieren, Offensichtlich reicht es der harte kern gewissen Distrikt zu zu schreiben und es dabei bleiben zu lassen.
- die wirklichen Täter zu verhaften.

Zuvor haben sie sich ausführlich "entschuldigt", erklärten daß vielleicht einen = wirklich damit zu tun hat, sonst wär das alles nicht so wichtig.

Absichtliches Ziel dieses Spektakels ist gewiß auch das auslösen von Panik innermal bestimmte Kreise der bewegung: sie wissen jetzt, sie behalten uns ins auge, wie weit sind sie schon fortgestoßen, wie weit sind sie daneben? Am anfang war bestimmt von e Schock die rede. Für die Fahnder muß es sehr interessant gewesen sein das gekräusel dem Wasser zu observieren, nachdem sie montagmorgen den ersten Stein geschmissen hat wer zeigt sich nervös, wer taucht unter, hat ein schlechtes gewissen?

Und dazu, gewiß nicht an letzter Stelle, darf nicht vergessen werden daß das LCT schon 15 monate offiziell existierte und deshalb vorzeigen mußte was sie die ganze Zeit so trieben haben. Eine legitimation ihres existenzrechtes zur Politik, während die Disk sion über regionale und nationale Fahndungsgruppen gerade wieder Sache ist im Parlam

Fragen, die bleiben:

Weshalb das Risiko egehen Menschen zu verhaften gegen denen sie offensichtlich kein Prozesse führen werden, menschen die die Klappe halten?

Wahrscheinlich sind ihnen die andere Ziele wichtiger:

erfolge herbeischaffen, Panik auslösen in der bewegung und moralische Panik bei der Bevölkerung.

Vielleicht auch haben sie in betracht auf der Leistungsdruck in der öffentlichs. Meinu das Parlament und das vergehen der begrenzte Zeit, ganz bewußt dieses Risiko akzeptie. Wenn klar wird daß es nicht gelingt personen auf konkrete Beweise an zu klagen, könne sie die Entscheidung treffen andere Informationen, wie verfassungsschutzberichte, mit ein zu beziehen. Wie vorher schon klar wurde ist es verfassungsmäßig unmöglich BVD- i formationen bei der Beweisführung der Fahndungsoperation zu benutzen.

In einen bericht des Parlamentarischen Justizausschusses über organisierte Schwerverver vom 26-3 "88, also fest 2 wochen vor der Pazzia, haben wir nachher düstere äüßerungen Justzministers aufgetrieben über die aktivitäten des LCT's:

" Momentan beschäftigt man sich mit der Bestandsaufnahme der vorhandene Informationen beim CRI. Mit Betracht auf operationelle Aktivitäten wird diese Information ausgewert. Es handelt sich dabei unter anderen um Terroristenbekämpfung und so ähnliches".

Dieses stärkt nach unserer Meinung unsere Theorie daß es im Moment eine politische En scheidung ist in wiefern Bullen und Justizapparat die Karten auf den Tisch legen. Entscheidend ist dann ob sie das Risiko hinnehmen daß rauskommt, daß tatsächlich gese lliche Grenzen überschritten worden sind um menschen für RARA- aktivitäten anklagen zu können.

Demit würde das LCT ihre eigene Existenz verunsichern für einen relativ kleinen Erfolg. Wir nehmen eher an, daß der verfassungsschutz BVD sich zurückzieht und eine bessere Gelegenheit abwartet.

DIE BEDEUTUNG DER HAUSDURCHSUCHUNGEN UND VERHAFTUNGEN FÜR UNS

Am Montag 11 April wurden in Amsterdam 70 Häuser durchsucht und 8 Leute verhaftet. Diese operation war das resultat der aktivitäten des Landelijk Coordinatie Team (lct - Nationales Koordinatie Team der Bullen), das anfang '87 gegründet wurde, um dem wachsenden politischen Widerstand ein halt zu bieten, hauptsächlich wegen die angriffe auf den MAKRO-konzern und die aktionen bei der Mariënburgt in Nijmegen. In den wörtern von Korthals-Altas (Justizminister): "Um terror und gewalttätigen politischen aktivismus zu bekämpfen."

der operation war mit großem Aufwand vorbereitet: Einsatz von 150 Bullen (das LCT andre Polizeieinheiten) und sofort dicke schlagzeilen in der Presse: "RARA aus der A-tät geholt", "Harte kern RARA gepackt" usw. Es wird probiert, den leuten, die jetzt packt wurden beinahe alles, was in den letzten 5 jahren an militanten aktionen gelaufen ist in die schuhe zu schieben: der Einbruch beim marokanischen konsulat, aktion gegen Van Heutz monument in '84; der angriff auf das haus des ölhandlers Deuss in '85; alle RARA-aktionen von '85 bis '87; der angriff des RC-kommando's 'Ins Blaue Hinein' auf PTT Radarantenne und das gebäude des NDC in '86; bis zum angriff auf die Elba Drucker (von den neuen Ausweisen) des kommando No-Passeren anfang '88. In der zwischenzeit ist wahnsinnige show die von den verhaftungen gemacht wurde, daß sie ein großer triumph w ein bißchen abgekühlt: 5 leute mußten sie schon laufen lassen, da sie nicht genügend weise hatten. Die restlichen drei sind für eine periode von 12 Tagen im U-Haft. (2 sind danach raus gekommen, eine ist jetzt noch drin der typ.)

Für uns ist es nicht wichtig ob die leute jetzt "schuldig" oder "unschuldig" sind. Wir haben diesem staat keinerlei verantwortung abzulegen. Wir sehen die gesamte operation als einen direkten angriff auf die entwicklung des politischen widerstands in den letzten jahren, wovon die genannten aktionen ein teil sind, und in diesem sinne als einen angriff gegen uns alle, die hier einen teil davon ausmachen.

EINHEIT IM KAMPF

In den letzten jahren war der Befreiungskampf in der 'dritten Welt' ein wichtiger Cisationspunkt und stimulant für unseren kamp hier (und ist es noch immer). Aus einer moralischer beteiligung bei materielle unterstützung der "verdammten dieser erde" hat sich die Solidarität mit dem kampf der kolonialisierten Völker zur politischen Solidität entwickelt: unsre solidarität bekommt erst eine echte bedeutung, wenn wir auch hier eine bedrohung für den imperialismus sind. (Aus "Krieg im hinterhof - unrat im vorhof, Die demonstrationen und aktionswellen gegen unternehmer die u.s. in Süd-Africa intere haben, enthüllten auf der eine seite die verbindungen der Multinationales und des holländischen staates mit dem dortigen regime (z.B. zersplittert Apartheid), üben druck auf unternehmer aus, um sich aus Süd-Africa zurück zu ziehen (Shell-Aktionen) und gaben ein weiteren Einblick auf eine gemeinsame perspektive für den anti-imperialistischen kamp "Veränderungen werden nicht herbeigeführt. Veränderungen müssen erkämpft werden. Bekämpfen, hier im imperialistischen westen" alle ökonomischen, politischen und militärischen institutionen anzugreifen, die unterdrückung hier und woanders möglich machen. Darin liegt die gemeinsamkeit unseres kampfes, unsre eizige perspektive und unsre bedingungslose solidarität mit dem schwarzen revolutionären kampf in Süd-Afrika, der so bekämpft werden muß. Unterstützt die Revolution in Süd-Afrika, und bautne front in We Europa auf. (Erklärung RARA, 17-9-85)

PROTEST- WIDERSTAND- PERSPEKTIVE

In den letzten jahren (und nicht nur innerhalb der 'bewegung' sondern auch in großen teilen der bevölkerung) ist das bewußtsein von machtlosigkeit des Protests innerhalb vom staat vorgegebenen grenzen (Volksbegehren, demonstrationen) gewachsen, um konkrete Projekte zu verhindern. Die millionen menschen gegen atomraketen und eine menscheit der Bevölkerung gegen Atomenergie haben die entwicklung nicht stoppen können. Das Resultat war, daß viele, desillusioniert zu hause geblieben; anders sahen wie sie betrogen und verkauft wurden und gingen über zu militanten aktionen.

"Was mensch aussteigen läßt ist wenn machtlose politik als effektive politik dergesteht wird, wenn die illusion, daß du stark bist von der wirklichkeit verdrängt wird. (Aus diskussionsstück, das während der blockade in Borselle (KKW) verteilt wurde).

Die tatsache, daß leute bei allerlei unterschiedlichen teilbereichen (ob es jetzt kerergie, Süd-Afrika oder Häuserbesetzen war) in ihrem widerstand immer wieder auf die gleichen grenzen stießen, ließ das bewußtsein über den zusammenhang zwischen den unterschiedlichen entwicklungen und äußerungsformen des Systems (z.B. zwischen Krieg und Krisenp

von Linken
Jantzen
bearbeitet

...tik, zwischen Imperialismus, Rassismus und Sexismus, usw.) und auch die Notwendigkeit um unseren Widerstand mehr Inhalt, Zusammenhang und Perspektive zu geben, wachsen. Aus diesen Bedürfnissen heraus ist die Idee für den Kongress 'Solidarität und Widerstand' entstanden: 'Was wir mit diesem Kongress wollen, ist das Suchen nach mehr Gemeinsamem, sowohl was die Analyse über wie die unterschiedlichen Teilkämpfe miteinander zusammenhängen, als auch wie international der Kampf von Befreiungsbewegungen mit unserem Kampf hier zusammenhängt' (Aus dem Kongressreferat).
Trotz aller Schwierigkeiten vor und während des Kongresses war das Bedürfnis an diskursiver und inhaltlicher Verbundenheit sehr groß, und hat der Kongress sicher etwas in Bezug gesetzt: der Zusammenhang zwischen Imperialismus und Patriarchat ist wieder Gegenstand Diskussionen geworden, die Bedeutung der imperialistischen Neustrukturierung sowohl für den Kampf in der 'dritten Welt' als auch für unsere Realität hier in West-Europa, unsere Verbundenheit mit den unterdrückten Völkern für ihr Recht auf Selbstbestimmung und die Wichtigkeit der Entwicklung einer starken politischen Gegenmacht hier.

Die Funktion von Repression im Licht des EG Zusammenschlusses.

Gegen diese Entwicklung, wovon die genannten Aktionen einen Teil ausmachen, richtet sich jetzt der Angriff des Staates; um sofort das zu zerstören - im welcher Startperiode zu immer was erkämpft wurde und wird. Das Bewußtsein, daß Widerstand möglich und notwendig ist, daß das System zu treffen ist, und daß unsere Bedürfnisse und Interessen genau gegenüber denen des Staates stehen. Wie groß das Interesse des Staates ist, dieses Bewußtsein im Keim zu ersticken, wird durch die Tatsache deutlich, daß ein spezielles Team seit ein paar Jahren damit beschäftigt war, Leute zu beobachten, Informationen zu sammeln und die persönliche Geschichte und Kontakte einiger Leute zu erforschen (so kommt es während der Verhöre an die Oberfläche). Sie haben nicht so sehr vor materiellen Schaden Angst, die durch Aktionen entsteht (die 150 Millionen Gulden, die sie immer wieder erwähnen, schon an die MAKRO), sondern viel mehr vor dem politischen Schaden. Zitat: 'ich finde es sehr bedauernd, daß wir hier jetzt auch echten Terrorismus haben. Ich mache mir Sorgen über die Ausgelassenheit und Zufriedenheit die die RARA Mitglieder empfinden werden. Wir müssen einkalkulieren, daß sie sich gegen andere Unternehmen richten werden, und daß ihr Erfolg eine Stimulanz für andere ist (der Herr Visser, Terrorismus Experte des Clingendael I Anfang '87).

Das Interesse, aufkommenden Widerstand jetzt hart zu unterdrücken, hat auch mit der gegenwärtigen Krise des Kapitalismus zu tun. Diese zwingt sie auch zu einer massiven Neustrukturierung von Arbeit und Kapital, die momentan weltweit durchgeführt wird. Hier sieht sich das u.a. in der Entwicklung hochwertiger Technologien (Gentechnologie, Mikroelektronik usw.) einerseits und den Abbruch sozialer Einrichtungen andererseits, Flexibilisierung der Arbeit und Entfremdung.

Voraussetzung für die Durchsetzung dieser Neustrukturierung im West-Europa ist, daß West-Europäischen Staaten sich zusammen schließen und ihre Politik aufeinander abstimmen um zu einem gemeinschaftlichen Markt zu kommen - das Europa von 1992. Auf der einen Seite haben sie mit dem Problem zu kämpfen, daß diese Neustrukturierung immer mehr Widerstand und Widerstand verursacht, und daß die Möglichkeiten, das alles zu integrieren und 'einzukaufen' immer geringer werden. Auf der anderen Seite ist 'die Ruhe beim Heimspiel' eine absolute Notwendigkeit um ihre Pläne zu realisieren und können sie keine einzige Opposition dulden. Darum ist eine der Terraine wo diese Zusammenarbeit am weitesten entwickelt die Repression und die Terrorismusbekämpfung. Dies äußert sich in Konferenzen wie TREVI (gegen Terrorismus und Radikalismus), die Reorganisation von INTERPOL zu einem europäischen Polizeiparagrafen mit politischem Fahndungserlaubnis, der Europ. Vertrag zur Bekämpfung des Terrorismus, der Austausch von Fahndungs- und Registrierungsmethoden. Ganz konkret haben wir mit den Folgen dieser Vereinheitlichung zu tun:

- Asylpolitik (europ. Außen-grenzen sollen für Asylsucher geschlossen werden sgn. Saragütel)
- Einführung des europäischen Passes
- Gleichschaltung des Strafrechts (Änderung von Artikel 140 ist mit § 129a in der BfV vergleichbar, Gleichschaltung der Gesetzgebung betr. Auslieferung von Gefangenen, wo der Auslieferungsprozess beschleunigt werden kann.
- Zusammenarbeit auf dem Niveau von Behörden und Geheimdiensten (z.B. Frank Hoffmann w. in A'dam von deutschen Bullen verhaftet).
- Angleichen der Behandlung von politischen Gefangenen (Verhör, Isolation, unmögliche Verteidigung).

Mir haben jetzt mit diesen Entwicklungen direkt zu tun; sie sind Teil der Realität mit der wir als Widerstand in ganz Europa konfrontiert werden sowohl innerhalb als auch außerhalb von Knastmauern.

6 984 06 0 1 9

radikal

135

oktober '88

5 Mark

kriminalisiert

wir haben hier wieder einen block mit artkeln aus
 bericht zum prozeß gegen rené, eine erklärung der
 von rené, redobearbeitung des fraueninfocenters aus
 einer veranstaltung, die am tag vor dem prozeß
 und von der prozeßvorbereitungsgruppe geplant
 hat uns so gutgefallen, so daß wir teile
 zitiieren wollen.
 ... wir wollen den prozeß gegen rené als
 nen menschen und gruppen zusammenzukommen, die
 sind; als ziel eine streitbare antwort auf die
 unserem widerstand mehr breite und tiefe zu geben.
 wir haben die diskussion über die doku zusammen
 kollektivität ist der einzige weg, um weiterzukommen
 mit rené drinnen. in diesen wochen der
 kontakte, merkt du wie wichtig es ist, teil
 zu streiten, zu heulen und doch immer wieder
 und doch bekommst du immer wieder energie um
 dieser situation schwieriger. wir haben wenig
 politischen gefangenen, mit freunden/innen,
 wollen hart dafür kämpfen, dem
 lebensnotwendig ist, den widerstand

Nl zusammengestellt. einen
 rars und zwei artikel (brief
 einer broschüre, die anlässlich
 von vielen gruppen durchgeführt
 wurde, entstanden ist. das vorwort
 daraus als einleitung für den block

moment gebrauchen, um mit verschiede-
 telle des radikaleren widerstandes
 entwicklung zu formulieren und

mit rené führen wollen.
 für uns draußen zusammen
 diskussionen, des schreibens und der
 eines kollektivs zu sein. zu reden,
 neu anzufangen. das macht stärker.
 neu anzufangen. für rené ist es in
 geschichte im zusammenkämpfen mit
 die lange zeit im laust sitzen.
 gemeinsam eine form zu geben, weil es
 drinnen und draußen weiterführen zu können."

**BEITRAG DES FRAUENZENTRUMS IN A'DAM AUF
 IHR VERANSTALTUNG AM 9.8.**

Der grund warum wir hier stehen ist, daß
 wir solidarisch sind mit rené und ande-
 politischen gefangenen, die den
 gegen die herrschenden begonnen
 haben. Wir fühlen uns als teil des wi-
 derstandes hier. Es erscheint vielleicht
 etwas anspruchsvoll das über ein zentrum
 zu sagen, das gerade gegründet ist und
 zwar ende mai, aber tatsächlich ist es
 noch nicht eröffnet. Es ist so, daß be-
 nahe alle frauen, die daran teil ha-
 ben, langjährige erfahrungen mit dem kämpf ha-
 ben, z.B. in gemischten
 aktionsbewegungen (hauserkampf, anti-
 litarismus, antirassistismus, autonome
 frauenbewegung und den lobenkampf.
 Der grund uns in einem fraueninfocentrum
 zu organisieren, ist nicht, daß wir
 selbst beschließen haben den widerstand
 gegen die herrschenden zu organisieren.
 Wesentlich für die frauen aus der
 gemischten bewegung liegt der grund
 vielmehr in der art der bewegung. Damit
 stehen wir, daß die benutzten analysen
 unterschiedlich sexistisch sind. Fast alle
 formen der ausbeutung und unterdrückung
 und themen, aber frauenunterdrückung
 ist oft nicht dabei. Und das, wo die
 unterdrückung mehr als die hälfte der
 widerstandsbewegung betrifft. Kampf um
 frauenbefreiung wird oft den kämpf gegen

andere herrschaftsformen untergeordnet.
 Das wollen wir durchbrechen und kämpfen
 gegen alle unterdrückungsmechanismen.
 In 'de zwarte' (niederländisches scene-
 blatt) in einem artikel "hinter jedem
 soldat steht eine frau" steht es unge-
 fähr so, daß frauenbefreiung der nationales
 befreiung vorgezogen wird, das
 finden wir einer der größten fehler, der
 im politischen denken gemacht werden
 kann und auch umernoch gemacht wird;
 daß das bewußtsein fehlt, daß alle
 widersprüche miteinander verbunden sind.
 Selbstbestimmungsrecht von einem volk
 kann nicht entstehen ohne gleichzeitige
 selbstbestimmung für frauen zu
 erkämpfen.
 Wenn ein volk sich entscheidet sein
 selbstbestimmungsrecht zu erkämpfen, wie
 kann es dann sein, daß die hälfte dieses
 volkes ihr recht auf selbstbestimmung zu-
 rückstellen müssen, bis der kämpf
 gewonnen ist und sie dann sich gegen die
 früheren mitkämpfer einen kämpf führen
 sollen.
 Aus diesem zitat wird deutlich, daß wir
 nicht nur gegen frauenunterdrückung
 kämpfen wollen, aber kämpfen aus dem be-
 wußtsein heraus, daß es mehrere
 unterdrückungsmechanismen gibt, die in
 einem zusammenhang stehen. Ein anderer
 wichtiger grund für unsere organisierung
 im fraueninfocentrum ist der, daß auch
 innerhalb der linken radikalen oder re-
 volutionären strukturen, frauen noch
 immer vogelfrei sind. Auch innerhalb
 dieser strukturen werden frauen nicht

ernstgenommen, eingeschüchert, angegrif-
 fen und vergewaltigt. wir sind uns be-
 wußt, daß es auch innerhalb der
 strukturen, und nicht nur allein in der
 bösen welt um uns herum, verhaltenswei-
 sen gibt, die darauf abzielen frauen zu
 isolieren. frauenunterdrückung führt auf
 diese weise dazu, daß frauen den kämpf
 gegen sexismus alleine führen sollen, in
 der privatsphäre oder garnicht. Das ist
 sowohl in der radikalen bewegung so als
 auch außerhalb. Frauen müssen die konse-
 quenzen, sowohl persönlich als auch ge-
 sellschaftlich, alleine auffangen.
 Nicht nur einzelne männer machen sich
 dessen schuldig, besonders der staat mit
 seinen gesetzen und repressionen
 versucht eine gesellschaft beherrschbar
 zu machen, tut alles dafür, um frauen in
 einem abhängigkeitsverhältnis zu halten.
 In Nl war es bis vor kurzen so, daß ver-
 heiratete frauen kein recht auf
 arbeitslosenhilfe hatten. Jetzt ist
 klar, daß der Nl-staat die hilfe rück-
 wirkend an die frauen zahlen muß. Diese
 'aftäre' bekam eine solche bedeutung,
 daß der staat damit gedroht hat, die
 euro, verträge über gleichberechtigung
 aufzukündigen. Selbstverständlich mit
 dem kostenargument, aber es passt auch
 gut in die philosophie der kleinfamilie
 als keimzelle der gesellschaft, worin
 die frau, abhängig von mann, die
 unbezahlte hausarbeit machen soll. Das
 ist nur ein beispiel von vielen.
 Deutlich wird, daß der staat interes-

wir entwickeln. Wir wollen durch mehr respekt für einander und den erfahrungsaustausch den mechanismus durchbrechen, daß unterschiede fast immer zu brüchen führen. Wir wollen davon aus gehen, daß verschiedenheit bereichernd sein kann, solange wir die gleichen ziele verfolgen. Uns ist deutlich geworden, daß ein kampf, der nicht von der frauenbefreiung ausgeht, ein kampf ist, dem die grundlage für wirkliche radikale veränderungen fehlt. Innerhalb des fraueninfozentrums führen wir erstmalig nicht die diskussion um die formierung der front. Einerseits, weil

viele frauen momentan fehlen, andererseits, weil wir es als wichtiger empfinden, das zentrum schnell zu eröffnen und unsere eigenen strukturen aufzubauen. Vielleicht ist es überflüssig es nochmal zu sagen, aber, wenn es darum geht mit dem fraueninfozentrum zusammenzuarbeiten, ist es für uns klar, daß ein radikales kampf, der nicht deutlich antipatriarchal ist, ein kampf ist, der zu nichts führt.

daran hat, frauen in traditionellen rollen zu halten. Dieses interesse hängt auch zusammen mit der europäischen umstrukturierung. Wir wollen im fraueninfozentrum aus dem bewußtsein heraus arbeiten, daß es mehrere unterdrückungsmechanismen gibt, die neben- und miteinander existieren. Wir wollen in diesem zusammenhang untersuchen in

Noch etwas anderes. Heute am 9. august ist südafrikanischer frauentag. Frauen aus der ganzen welt gedenken 1956, wo 20 000 frauen in südafrika gegen die einföhrung der passgesetze für frauen demonstrierten. Bis zur verabschiedung des gesetzes konnten sich frauen, im gegensatz zu den männern, noch frei bewegen.

welchem bezug imperialismus, patriachal, sexismus und rassistis zueinander bestehen. Praktisch ist es natürlich schwierig alles auf einen haufen zu werfen, aus dem bewußtsein heraus, daß alles mit allem zusammenhängt.

Wir befassen uns auch mit den weibl. politischen gefangenen in südafrika. Der anteil der weibl. politischen gefangenen ist relativ niedrig. Das hat viel damit zu tun, daß im gegensatz zu anderen be-

Wir haben uns entschieden zu verschiedenen themenschwerpunkten zu arbeiten, mit dem ziel, auf welche weise auch immer, diese themen nach außen zu tragen. Um die verschiedenen themen - gentechnologie, europäische wertungen, faschismus, weibl. politische gefangene, weibl. flüchtlinge - aufeinander zu beziehen, treffen wir uns

freiungsbewegungen, sie nicht in den kadern der organisation sitzen. Heute werden viele frauenorganisationen, die lange zeit in ruhe gelassen wurden,

härter angegriffen, sodaß viele frauen, die dort führende funktionen bekleiden, gefängnisse von innen gesehen haben. Knäste, in denen die bedingungen schrecklich sind. Wo es zu wenig zu

regelmäßig, um uns auszutauschen und die linien und die zusammenhänge zu entdecken. In den vorbereitungsdiskussionen ist uns klar geworden, daß kollektivität ein schlüsselbegriff ist, in dem kampf, den wir führen wollen. Wir wollen einen ge-

essen gibt, kleidung und hygiene unzureichend sind, und es einrichtungen gibt, in denen gefoltert wird. Frauen haben dort noch spezifische probleme, z.b. daß sie keine monatsbinden bekommen, zu wenig spezifische betreuung für schwangere, die ihr kind in gefangenschaft bekommen, und sogar oft abgeben müssen. Frauen, die mütter sind, und deren kinder ohne versorgung zurück-

meinsamen kampf mit vielen unterschiedlichen frauen führen, auch eine gemeinsame kraft gegen unterdrückung entwickeln und so die isolation der frauen aufbrechen. Schnell wurde deutlich, daß es etwas ist, was wir uns erkämpfen müssen, denn schöne worte alleine genügen nicht.

bleiben, werden mit ihren sorgen darüber alleine gelassen. Außerdem werden sie gefoltert mit der drohung von mißhandlung und vergewaltigung ihrer kinder. Frauen werden sexuell gefoltert und vergewaltigt durch ihre bewacher, die polizei und ihre verhörer. Auch in südafrika organisieren frauen sich, um den gefangenen zu helfen und sie zu bestärken. Unser vorschlag ist deshalb auch diese organisation zu unterstützen und ihnen in rahmen dieser veranstaltung ein telegramm zu schicken.

Ein wichtiger aspekt ist auch die unterschiedlichkeit der frauen, z.b. stellung von schwarzen und weißen frauen. Frauen haben unterschiedliche hintergründe, die dazu führen, daß sie unterschiedliche stellungen einnehmen. Diese unterschiede wollen wir als ausgangspunkt nehmen in dem kampf, den

KÄMPFERISCHE GRÜSSE AN ALLE POLITISCHEN GEFANGENEN!!! KEINE BEFREIUNG OHNE DIE BEFREIUNG DER FRAU!!!

BRIEF VON RENE
(kurz vor dem prozess gegen ihn
geschrieben)

surud genossen
ein warmer gruß aus dem knast. ich mache
eben bebrauch davon mich bei jedem, der
geschrieben hat, aber immer über bekan-
nte oder die eigenen medien von mir
hören musste, zu bedanken, die phantasie
von einigen von euch kennt weder grenzen
noch mauern. Es war entweder anregend,
humoristisch oder ernst; aber immer
wärme in diesem kalten beton.

vier monate sind es jetzt. ich kann mich
an keine andere periode in meinem leben
erinnern, wo ich so intensiv auf so
wenig quadratmeter gelebt, gehasst,
geweint, von freiheit geträumt habe,
aber auch zufrieden war, wenn ich worte
gefunden habe, die annähernd das
ausdrücken konnten, was in mir vorgeht.
es sind niemals momente gewesen, in
denen ich meinen hunger verlor, wohl
momente, wo jeder weg war, die mauern
viel massiver aussahen, manchmal
momente, in denen kämpfe, die ich dachte
überwunden zu haben, wieder anstanden,
genau, jeden tag, in jeder situa-
tion, es aufs neue auf die reihe zu
kriegern, weglaufen vor sich selbst ist
unmöglich in so einem konzentrierten
raum.

wir haben in kurzer zeit viel lernen
müssen. lernen, wie du eine gute kom-
munikation unterhält zwischen drinnen
und draussen, ist nicht aus büchern zu
erfahren. es gibt kein drehbuch für
kollektivität. die wird geboren aus der
erfahrung von fallen und aufstehen. das
lernen unsere eigenen wege zu finden
durch unsere eigene situation. für mich
bedeutet das in dieser situation,
weiterhin nach den worten und den in-
halten zu suchen, die die mauern
niederreißen, meinen blick ständig nach
draussen gerichtet zu halten, und zu
kämpfen, um drinnen ein teil von ganzen
zu sein. manchmal ist das schwierig,
wenn ich nicht länger nur ein zuschauer
sein konnte, bei dem starren durch das
vergrößerungsglas, im brennpunkt von
blend und verrottung: im knast.
manchmal werde ich getroffen durch eine
psychische von jemandem. es trifft mich
, wenn jemand kämpft, um seinen eigenen
wahnwitz zu begreifen. ich versuche
eine identität dann den kollektiven er-
fahrungen gegenüber zu stellen. als
person, der von wahnwitz des lebens
gegriffen wird, versuche ich,
überzubringen, was ganz (an) bewog,
ein buch über die verworfenen der erde
zu schreiben. überzubringen, daß,
wenn die kolonisierten zum aufstand kommen,
es manchmal mit einer explosion an

gewalt einhergeht; aber daß der einzige
weg zur bewahrung der menschlichen
würde, der ist, die ursachen der gewalt
zu bestimmen.

ich habe auch gemerkt, daß, wenn die
augen nicht mit bildern von draussen
gefüttert sind, sich die mauern gegen
dich kehren, habe trost gesucht in
schönen empfangenen worten und in meinen
erinnerungen, kraft gewonnen aus dem
wissen, daß das nicht mein leben ist,
sondern nur eine periode daraus. kraft,
wenn ihr da draussen immer wieder
aufgestanden seid.

was wir nach vier monaten gelernt haben
ist, in öchlichen worten unsere
eigene objektive situation zu
beschreiben und von den unterschiedlich-
keiten zu lernen, anstatt sie gegen uns
zu gebrauchen.

hier bin ich noch mehr als draussen kon-
frontiert mit der beinahe unbegreif-
lichen situation, die die vernichtung
von menschen im westen beinhaltet: der
innerhalb des bewußtseins, der indivi-
dualismus, die einsamkeit und die

**Fest entschlossen
sein, keine Opfer
scheuen und alle
Schwierigkeiten
überwinden, um den
Sieg zu erringen.**

selbsterstörung, wo es mir möglich war,
habe ich die dimension gesehen im ver-
hältnis zu meinen eigenen erfahrungen,
und bin aufs neue zu dem schluß
gekommen, lange genug allein gewesen zu
sein, um nicht in die idee der kollek-
tivität verliebt zu sein. ich meine es
genau wie es da steht: als eine wahl, um
den knast in deinem eigenen kopf nieder-
zureißen, weil das einer der kern der
vernichtung und verrottung ist. der
erste schritt auf dem weg zur
kollektivität, als eine notwendige be-
dingung für unseren politischen kampf,
der erste schritt auf dem langen weg
ohne rückkehr.

ich will hier nichts sagen über die
politischen mittel, die notwendig sind,
um den weg zu machen. obwohl ich weiß,
daß das zurückerobern von einem selbst-
bestimmten leben in solidarität
miteinander und anderen, allein ein pro-
dukt von kampf sein kann.

auch finde ich im moment den namen des
wegs nicht so wichtig, der eine nennt es
autonom, der andere anti-patriarchal, und
ich nenne es kämpfend kommunismus,
viel wichtiger in diesem moment ist das
aufbrechen der mauern, die noch zwischen
uns stehen. unser ziel kann nichts
anderes als dasselbe sein: der kampf um
ein menschenwürdiges leben in einer
gesellschaft ohne unterdrückung und aus-
beutung. jeder von uns ist, seinem eigen-
en weg folgend, zu diesem schluß
gekommen, auf der basis von verschie-
denen erfahrungen von unterdrückung und
ausbeutung, kommen wir zu den selben
schlüssen.

was wichtig ist, ist, diese
verschiedenen erfahrungen zu ihrem recht
kommen zu lassen, und anzuerkennen, daß
unsere objektive situation verschieden
sein kann; kollektivität ist etwas ande-
res als kollektivismus, einheit in
verschiedenheit!!

das ist eine gemeinsame erkenntnis, es
sind gemeinsame ansichten und wir finden
einander in diesen kämpfen für das be-
wußtsein, daß es anders gehen muß,
anders gehen kann, allein in diesem
kampf können wir die erfahrungen
sammeln, die die basis für kollektivität
formen.

die kollektiven erfahrungen sind die
basis für solidarität untereinander und
solidarität mit anderen. allein die
kollektiven erfahrungen können die
richtung des kampfes bestimmen. alle
intentionen und bewußtsein führen zu
nichts, wenn wir unsere idee nicht an
der praxis prüfen, wenn das bewußtsein
und die handlung zusammengekommen ist,
dann ist der neue mensch geboren.

die aktionen der justiz vom 11.4. sind
mißlungen, die stimmen schweigen nicht
durch repression, im gegenteil, es hat
zu einem intensiven diskussionsprozeß
geführt und zu einem vorläufigen
zwischenenergebnis; der gelungene versuch
in der broschüre zu beschreiben worum es
uns geht. die aufgebroschene diskussion
um die shell-kampagne, die veranstaltung
und der prozess morgen: das ist nur der
beginn von einem gespräch. die
randlinien, in denen das gespräch statt-

findet, sind gestellt, in form von einem
politischen moment, ein moment, woraus
wir in der lage sind, die rückstände in
der diskussion für viele von uns,
einfach hinter uns zu lassen, wer noch
keinen platz hat, kann sich jetzt
anschießen.
es geht nun darum

ERKLÄRUNG ZUM ANSCHLAG AUF MAKRO 18.12.86

"Um das echte gesicht der apartheid zu sehen, müssen wir die schleier lüften über den konstitutionellen reformen, betrügerischen formulierungen und wortspele reien."

Neelson Mandela

Mandela

Dieses gefestigte imperialistische system hat interesse an dem fortbestand des apartheidregimes in sudafrika. darum haben wir heute nacht ein teilstück niederländischer geschäftsimperien in sudafrika hier angegriffen. Wir meinen, daß wirkliche solidarität mit internationalen befreiungsbewegungen dadurch möglich ist, daß hier in NI - in west-europa - die wirtschaftlichen, politischen, militärischen träger dieses systems angegriffen werden. Denn sie sind verantwortlich für die entwicklung und ausführung von herrschaft, vernichtung und unterdrückung überall in der welt. So auch in sudafrika. Apartheid ist mehr als ein veraltetes koloniales überbleibsel, mehr als ein weißes überheblichkeitsgefühl. Apartheid ist ein system des unterdrückens und der repression, das zum ziel hat, die weiße - besitzende minderheit alle möglichkeiten in die hand zu geben, die schwarze mehrheit so effektiv wie möglich auszubeuten, um so den größtmöglichen gewinn zu erzielen. Apartheid ist nicht nur unmoralisch und unmenschlich, sondern auch lange zeit sehr gewinnträchtig, und eine äußerst logische konsequenz des neo-kolonialen kapitalistischen systems. Wir finden es gefährlich, apartheid allein emotional, moralistisch zu verurteilen, im sinne von rassistismus. Natürlich ist rassistismus sehr verwerflich, aber es ist eine fixe idee zu glauben, daß schwarze und weiße in sudafrika gleiche rechte kriegen sollen in einer gesellschaft, die kapitalistisch bleibt. Es geht um fundamentale, grundsätzliche belange und somit um fundamentale veränderungen.

Die "kosmetischen" reformen von Botha, wie die absolut machtlosen "farbigen-abgeordneten Häuser", die schaffung der sexualgesetze, die anpassung der passgesetze, das gefeilsche mit der staatsbürgerschaft für schwarze, die restriktive zulassung von schwarzen gewerkschaften usw. ändern allemal nichts an der existenz der steinharten, rassistischen unterdrückung durch die weißen kolonialisten. Diese sogenannten reformen sind allein dazu da, die apartheid zu stützen, und sie verschaffen dem westen ein alibi, um keine wirkliche isolation des apartheidregimes durchzuführen. Die schwarze bevölkerung von sudafrika schreit nach harten wirtschaftlichen sanktionen. Sie sieht dies als ein mittel, um sich von den weißen, faschistischen verbrechern, die sudafrika und seine nachbarländer nun lange genug terrorisieren, zu befreien. Und als eine bedeutende möglichkeit dieses blutvergießens zu beschränken, den kampf zu verkürzen und die unmittelbare freiheit näher zu bringen. Dieser schwarze widerstand hat sich aus den bedingungen heraus entwickelt zum bewaffneten kampf, streik, bojkott der geschäfte der weißen, massendemos, schulbojkott etc. Formen von widerstand, auf die von armee, polizei und paramilitärischen einheiten mit grenzenlosem terror reagiert wird. Hier im westen kommen wir nicht weiter mit appellen an die obrigkeit und unterstützenden antirassistismus-aktionen, worin vor allem das image von den herrschenden aufgeputzt wird. Während gleichzeitig - wenn wirtschaftliche verhältnisse es diktieren - die einen als begehrte, billige, ausländische arbeitskräfte angeworben werden, bis sie wieder in ihr eigenes land abgeschoben werden und dann keine möglichkeit mehr haben dahin zu kommen. Man spielt die schlachtopfer in der not gegeneinander aus, somit wird selbst der nährboden für den rassistismus gelegt. In sudafrika sieht es so aus, daß alles von der laune des wirtschaftlebens abhängt und in einem anderen rythmus funktioniert, um in jedem fall die arbeitskraft, den absatzmarkt und das ausländische investitionsklima weiterhin zu sichern. Im sinne dieser gegensätze kann man den internationalen parlamentarischen aufruf von verantwortung und halbherzigen sanktionen doch als nichts anderes sehen als ein bemühen, um die scharfen, unmenschlichen kanten der apartheidsführung abzuschleifen, weil sie in modernen, kapitalistischen systemen nicht mehr verkauft werden können, anstatt zu deutlichem widerstand aufzurufen, um so das ökonomisch, politisch und wirtschaftlich instabil zu machen. Wir glauben nicht an den sanktionsappell eines niederländischen staates, der hier gleiche interessen vertritt, wie derjenige gegen den die sanktionen gerichtet sind.

Veränderungen erreicht man nicht in einem parlament. im imperialistischen westen - indem man die veränderungen muß man erkämpfen. Erkämpfen von hier - im imperialistischen westen - indem man die ökonomischen, politischen, militärischen einrichtungen angreift, die die unterdrückung hier und anderswo möglich macht. unsere einzige perspektive und unsere einzige aussicht werden darin liegt die gemeinsankeit unseres kampfes, unsere einzige perspektive und unsere einzige aussicht werden solidarität mit dem schwarzen revolutionären kampf in sudafrika, der so blutig ausgeführt werden muß.

UNTERSTÜTZUNG DER REVOLUTION IM SÜDLICHEN AFRIKA !!!

UND FÜR DEN AUFBAU DER WEST-EUROPAISCHEN FRONT !!!

**RARA
(Revolutionäre-Anti-Rassistische-Aktion)**

KRIMINALISIERUNGS RUNDBRIEF

(autonomes Sprachblatt)

51

20/21

90105 019

Pressekonferenz der Anwälte

Vor euch liegt ein Sonderheft zur Razzia's und der Verhaftungen vom 11.4.88 in Amsterdam. An diesen Sonntagmorgen hat die Polizei in 12 Wohnungen Razzia's durchgeführt und in 8 Wohnungen haben sie Hausdurchsuchung gemacht. Rechts haben sie geräuschige Sachen mitgenommen (so wie Tagebücher, Agenda's, Briefe), politische Zeitungen, Flug's und Werkzeuge, namen den von der Polizei benannte Computern, diktierender, Feuerlöcher und ein Versteck für vier Acht Leuten wurden verhaftet, ein neunköpfiger Team (LCT) (Bundes Koordinations Einheit) in zusammen arbeit 'Landelijk Coördinatie Team (LCT)' (Bundes Koordinations Einheit) in zusammen arbeit mit verschiedene Mannschaftsverbände. Diese Einheit meint Leuten verhaftet zu haben die auf der eine oder andere weise beteiligt sind zu RARA (Revolutionaire Anti Rassistische Aktie) Am Anfang schrieben die Medien dass die harte Kerne des RARA's Jetzt zerschlagen wäre.

- Die Beschuldigungen gegen die Verhafteten Leuten:
 - 1157 Brandstiftung/Explosion.
 - 1311 diebstahl unter erschwerende umstände
 - 1321 Verabstärkung
 - 1350 Zerstörung
- Die Seuche des Verfahrens wird klar an den 5 fest sofortige Entlassungen am 11.4 und 15.4 Die Restlichen 3 sind in U-haft geraten für 12 Tagen. Dieses geschä ebenfalls auf äußerst unbestimmte Gründen. Sehe auch die Erklärung des Anwaltens. Diese 3 verhafteten werden an Donnerstag 21.4, vorgeführt bei dem sogenannten 'Raadkamer, Beratungskammer', und da wird der Untersuchungshaft vollaesicht mit dreissig Tagen verlängert.

Diese Verführung ist der Anlass um für die Kundgebung zu machen. Wir sehen diese Kundgebung als eine äusserung unseres Willens dem militanten Kampf gegen 'Apartheid' und Rassismus fort zu setzen als Teil des weltweiten Kampf um Befreiung. Diese Sonderteil erscheint als Resultat eine Zusammenarbeit von Arbeitsengruppe und 'de Zwarte', um für die Kundgebung am 21.4 auf zu rufen, und mehr Hintergrund Informationen zu geben.

Überigens spenden Kind willkommen. Wir brauchen eine Menge Geld für die Demo. Dieses Helfz. Flugblätter Teilafon und natürlich für die Gefangenen.

Helfz. nummer 5339812
 tnv. HJ Hoogervorst
 Amsterdam.

REACTIE...
 1014 NK Amsterdam.
 Der Prozess hinter zu wollen. Doch was kann ich tun? Ich habe mich schon festhalten Zeit mitteilen
 Prozess boermer. pentland
 René Remonsteren.
 1014 NK Amsterdam.

5 Tage nach der Filmshow vom 12-4 zur gleichen Zeit wie die Verführung vor der Raadkamer in Amsterdam. Die Anwälte der Gefangenen vom 11.4. eine Pressekonferenz gemacht. Aus Mangel an Informationen zu den Anklagen/Verdächtigungen, gegen die Verhafteten ist es von Anwälten unmöglich gemacht worden, eine gute Verteidigung auf zu bauen. Deswegen haben sie sich entschieden, nur als Beobachter an der Verführung Teil zu nehmen, und zu gleichzeit ihre Kritik und ihren Protest über was da so ab geht an die Öffentlichkeit zu bringen.

In der Presseveranstaltung haben die Anwälte erklärt, dass sie sich auf 2 Punkte konzentrieren:

1. Die Probleme die durch Polizei und Justiz gemacht werden, um eine gute Verteidigung zu verhindern.
 2. Die Beschützen des Schweigerrechts des Angeklagten.
- Ad 1.5a wurde die Anwälten schwierig gemacht, die Verhafteten zu besuchen. Verteidigern post wurde beschlagnahmt, gelesen und/oder nicht weitergeleitet. Gespräche zwischen Anwälten und Verhafteten sind abgehört werden. Den Verhafteten wurde gesagt dass es schon ein Schulbekenntnis war dass sie das Mandat an dieses Anwaltsbüro gegeben hatten (in politisches Anwaltsbüro)
- Ad 2.0: Die Verhafteten haben von Anfang an deutlich gemacht dass sie keine Aussagen machen werden, aber die Vernehmungsmittel ad: 2 Bullen des LCT) gingen weiter manchmal bis zu 6-10 Stunden pro Tag. Ziel war diesen deutlichen Willen der Verhafteten zu zermürben!

Die Bullen setzten als ob sie viele Informationen gesammelt haben über persönliche Sachverhalte/Beziehungen der Verhafteten. Drohungen hinter druck setzen

Der Anwalt ist die einzige Kontaktperson mit Anwalts sicher am anfang während der Verführung muss es jemand sein dem man vertrauen kann. Aus Erfahrung wissen wir hingegen dass 87 die Verhaftungen und Durchsuchungen nach der Razzia des Razzia's (so wie verführung) so voll es sein kann wenn man dem Anwalt nicht vertraut, dort wurden aufnahmen der Anwälte vorzeitig oder/und sicherheitsbestehende Aussagen gemacht und von den Bullen und Justiz bereits benutzt. Eine Aufstellung der Anwälte in der sog. Raadkamer eine Pressekonferenz zu halten mit dem Ziel eine bessere Lage für die Gefangenen zu schaffen. Es ist zu hoffen dass die Anwälte eine bessere Lage für die Gefangenen zu schaffen werden könnten da es

4 DAS BUNDESDIPLOMATENSTAFF LCI.

vor '07 beschritten zwei Sonderfälle des Bundesapparates sich mit politisch motivierten Aktionen:
- das CRI; zentrale Kripo Informationsdienst in Den Haag, aber vor allem ihre BZC, Sonderzentrale;
- das Sonderamt für schwerverbrechen in jeder Großstadt.

Während einer Welle militanter Aktionen, die ab '84 angefangen hat und wichtiger Bestandteil der Anklage gegen die verhafteten ist, erschienen in sept. '86 zwei Berichte, die sich mit einer Umstrukturierung des Bundesapparates befassen.
Einen dargestellt von Marcens, Hauptinspektor beim Sonderamt für schwerverbrechen in Amsterdam, den anderen von Berendregt, Chef der BZC des CRI's.
Mit Hinblick auf die mangelnde Fahndungsergebnisse befragten sie eine nationale Umstrukturierung damit: "der gewalttätige politische Aktivismus beendet wird, auf jeden Fall zu akzeptable Grenzen hinunter gebracht wird; indem die verantwortlichen Personen lokalisiert und identifiziert werden".
Sofortige berätungen finden noch in derselben monst statt (sept.'86) mit Vertretern dieser beide Sonderabteilungen und Vertretern der Justizbehörde:
- der Bundesstaatsanwalt Terrorbekämpfung, dessen Identität geheim gehalten wird.
- der örtliche staatsanwalt aus Amsterdam Nijssen: spezialisiert in politischen Aktivismus.

Sie entscheiden das die Sonderzentrale BZC des CRI's die vorbereitende Rolle der Amsterdamer Bullen übernimmt. Der vorschlag enthält jetzt einen nationalen Charakter.
In vollen lauf beschleunigen sie die Gründung, allerdings Enthusiasmus und die notwendige Finanzen werden von Justizministerium geklärt. Zwei deuter der Justizminister an dass er das LCI ein permanentes Charakter geben möchte, trotzdem bevorzugen sie eine vorläufige Periode von 2 Jahren, indem resultate erreicht werden müssen.
Diese periode fängt Jan. '87 an, frühzeitig wegen 2 neue RARA-entschlüsse auf den Multi-national SW (MARR).

Das LCI umfasst:
- einen taktische Mannschaft, mit der tatsächliche Fahndung beauftragt.
- eine technische Mannschaft, zur Unterstützung.
- eine analytische Mannschaft, spuren, texts und dgl.
- eine administrative Mannschaft, die der automatisierten Informationsfluss verarbeitet.
- eine observationseinheit, die 24 stunden pro Tag einsatzbereit ist.
Sie werden Bullen an aus mehrere Großstädte in Holland und beim CRI.
Wichtiger Folge ist daß die Trennung, die bis dann in Holland existierte, zwischen Bullenapparat und Nachrichtendienst, jetzt aufgehoben wird. Die Nachrichtendienste hatten kein Fahndungsbefugnis, sollten das offiziell den Bullen überlassen. Von ihr herangeschaffenes Material konnte also beim Gericht nicht als Beweismaterial verwendet werden. Nur als unterstützungshilfe bei der Fahndung der Bullen.

Die zentrale Nachrichtendienste sind der verfassungsschutz BVO und das CRI als Bullenorganisation. Ihr material beziehen sie von den örtlichen politischen und kriminalitätsinformationsdiensten (PIO und CID).
Die Umstrukturierung geht auch an den PIO und CID nicht vorbei. Sie werden zusammengeführt zu einem örtlichen Nachrichtendienst, der ihre information schnell und effizient durchschleutet zur wöchentlichen Beratung der Vertreter aus BVO, CRI und Sonderstaatsanwaltschaft.
Die genaue hintergründe werden veröffentlicht mit hilfe von geklautes material aus einbrüche bei eine observationseinheit und beim Amsterdamer Rathaus ('85 und '87).
Die herangeschaffene Berichte umfassen ein überblick der ganze Umstrukturierung, ihre verweiter, die planung und hintergründe.

Mehrere berichte zeigen hervor dass die angedeutete entscheidung ob und wie man fahndet von der staatsanwaltschaft gesamt wird. Aber auch der verfassungsschutz BVO ist ziemlich einflußreich.
Diese umstrukturierungsoperation zielt mit darauf die probleme aus der vergangenheit über entscheidungsbedürfnis zu lösen.

Ihr Charakter ist wie in der gesellschaft oder Wirtschaft: effizient und produktiv. Die geklautes papiere ermöglichen eine vorsichtige schätzung über das budget und umfang der verschiedene teile dieser neuen politBullen: 2-350 Personen beschäftigen sich täglich mit politischen Aktivismus, sammeln informationen und untersuchen bereits gelaufene aktionen. Sie benutzen dabei jedes jahr 41 millionen fl. Das heißt, sie haben seit '84, anfang der reihe militanter aktionen, bereits 100 millionen

In verhaftungen der mutmaßlichen Täter... Netto resultiert bandit, daß 912 viel über was wissen und... ist aber, daß nur... werden, mehr aus pech, als wegen... Shell-tankstelle... nach auf freien fuß ist.
Eigentlich ist da nur eine schwerverletzung möglich.
Wenn mensch es vorsichtig und professionell... wird und wenn das bewußtsein da ist, daß als... bereis Meus und genügend kraft die... Jahre weitermachen.

Met-gang op Haven... van de actiegroep RARA op de poort van de... 27

Demonstratie

RARA (Revolutionäre Anti Rassistische Aktion)

Veränderungen werden nicht herbeigeführt. Verurteilungen von erkrankten werden. Erkämpfe durch hier-im imperialistischen Westen alle ökonomischen, politischen und militärischen Institutionen auszuhebeln, die hier und woanders ihre Unterdrückung ermöglichen. Das ist die Gesamtaufgabe unserer Kämpfe, unsere einzige Perspektive und unsere heiligste Pflicht. Solidarität mit dem schwarzen revolutionären Kampf in Süd-Afrika, der so blutig erkämpft werden muss. Unterstützt die Revolution in Süd-Afrika, und bildet eine Front in West-Europa. (Erklärung RARA 17-5-85).

RARA praktiziert das jetzt schon mehrere Jahre. Anschläge auf holländische Multinationals, die mit dem südafrikanischen Apartheidregime kollaborieren. Siv, Shell und Van Leer werden seit '85 angegriffen, wodurch sich zumindest Siv gezwungen sah, sich mit S-A zurück zu ziehen (der Schaden bei Siv betrug 120 Millionen Gulden). Ausser RARA sind in militanten revolutionären Kampf in den letzten Jahren mehrere Gruppen aktiv: Revolutionäre Zellen, Autonome Gruppen und unterschiedliche Kommandos, immer mit neuen Namen, gegen die olympischen Spiele, Süd-Afrika und Cityvorrang operieren.

Aus der Besetzerbewegung entwickelte sich so ein Bewusstsein des Zusammenhangs in der weltweiten Unterdrückung und Ausbeutung. Die praktische und inhaltliche Nachfolgerschaft wurde vor allem mit diesen Aktionen durchbrochen.

Die ganze Zeit (83-85) ist es dem Bullenapparat nicht gelungen, Leute zu verhaften, Prozesse zu führen oder Leute zu verurteilen. Sie dachten mit weitgehender Automatisierung, Observationen, das Gründen von speziellen Teams mit langfristigen Aufträgen, und dem Studium von Bullentaktiken-hauptsächlich aus der BRD-einen Durchbruch zu erzielen. Das resultierte seit 87 in der Gründung einer Superpolizei gegen den sogenannten politischen gewalttätigen Aktivismus, unter dem Namen Landelijk Coördinatie Team (LCT). Zu Anfang als ein Experiment für die Dauer von zwei Jahren gedacht, stehen sie unter enormem Druck, Resultate zu liefern, um so ihre Position politisch zu rechtfertigen und einen kontinuierlichen Charakter zu bekommen. In der Zwischenzeit kamen ab und zu ein paar Informationen über ihre Arbeitsweise an die Öffentlichkeit. Vor allem über deren Ideen über einen sogenannten 'harten Kern', der mit den meisten militanten Aktionen zu tun haben soll. Darin erkennen wir eine Bullentaktik, die in ganz West-Europa ausgetauscht und angewandt wird.

Am 11-4 fand in Amsterdam eine Grossrazie statt. Drei Frauen und fünf Männer wurden verhaftet, einer konnte entkommen. Lange Hausdurchsuchungen, bei denen vor allem persönliches Material, Verzeichnisse, Computer und Kassetten mitgenommen wurden.

Die Bullen und die bürgerlichen Medien jubelten, dass nun der harte Kern der RARA-aufgerollt sei. Das LCT hatte nach der Klärung der Einführung des Grossindustrialen G.J. Heijn am 6-4, innerhalb einer 'zweiten Erfolg' gebucht. Die Arrestanten wurden sofort über acht verschiedene Bullenwachstums verteilt und intensiv verhört; täglich 8-10 Stunden von zwei Recherchieren des LCT. Aus den Verhören wurde jedoch, angesichts der Tatsache, dass sie nur über persönliche Dinge geführt wurden, schnell deutlich, dass sie keine konkreten Beweise hatten. Sie hofften, mit den schweren Verhören und den Hausdurchsuchungen einen Durchbruch in der

langen Liste militanter Aktionen zu erzielen. Alle acht Arrestanten liessen sich jedoch nicht beeindrucken und blieben schweigend. Nach vier Tagen wurden fünf Leute wieder frei gelassen. Nach zehn Tagen noch zwei. Jetzt, am 22-4, ist der letzte Arrestant zu einem langen Vorarrest verurteilt, wegen der Untersuchung, wahrscheinlich bis zu seinem Prozess.

Seit der Razzia gilt absoluter Informationsstopp; wird immer deutlicher, dass es keine Beweise gibt. Die Bullen reden in Termen von dätlichen technischen Spuren und Hinweisenspiegeln. Der Apparat versuchte uns von den Gefangenen zu trennen, wir stellten dem was gegenüber; es wurden jeden Abend, mit vielen Leuten, Solidaritäts und Krachdemos bei Shell Tankstellen durchgeführt. Innerhalb von zehn Tagen wurde eine Brochure herausgebracht, um den Infostop von unserer Seite aus zu durchbrechen und am 21-4 gab's eine Demo mit 2600 Leuten durch Amsterdam. Gemeinsam Inhaft der Demo war für uns, den militanten Kampf gegen Apartheid und Rassismus in West-Europa fort zu setzen und die Forderung, die Gefangenen frei zu lassen. Die Demo wurde nicht angemeldet und verlief kämpferisch und lautenhaft, wobei sich die Bullen im Hintergrund hielten.

Langsam aber sicher konnten wir die Initiative wieder zurückgewinnen, und erleidet das LIT keine politische Niederlage. Trotzdem gibt es keinen Grund, übermäßig zu sein, angesichts der Schwierigkeiten und Zersplitterungen innerhalb der Bewegung. In den letzten 6-7 Jahren dieser Artikel ist als kurze und aktuelle Information gedacht; wir sind gerne bereit, beschreibend die herausgearbeitete Brochure zu übersetzen und helfen, sie auch in zwei Wochen, schicken zu können.

AVANT-GARDE

Der März 88 ist ein Monat mit vielen (unterschiedlichen) Aktionen gegen Süd Afrika, die Mächte gerichtet waren, die Interessen an Wasser, stehen das Regime in S-A haben.

In der Nacht vom Sonntag, den 8. auf Montag, den 7. März wurden 37 grosse und kleine Shell Tankstellen verteilt über ganz Holland, total, oder zum Teil zerstört. Benzintanksche wurden durchgeschliffen, Benzinautomaten sabotiert, Zählungen von Leber gemacht, unterirdische Benzinspeicher verschüttet und verschlossene Parolen gesprüht. Der Schaden betrug mehrere hunderttausend Gulden.

Die Aktion kam für den Bullenapparat vollkommen Überraschendes ist schon Monate her, dass sich so breit organisierte Aktionen gegen Shell gemacht wurde. Nach den letzten Raza Anschlägen auf zwei Shelllokale tappte das damals entstandene nationale Koordinationsteam der Bullen, noch immer im Dunkeln. Gerade dachten sie, dass es wieder ruhig verläuft da hatten sie sich wohl getäuscht. Tausende Leute, die in ein und derselben Nacht denselben Multinational angriffen ... und sie wussten nicht, wie es abgehen sollte und wer dahinter steckt. Darum war es auch ein dummer Zufall, dass vier Leute geschneppst wurden. Als sie nämlich gerade damit anfangen hatten, das nötige Material aus dem Auto zu holen. Kommen die Bullen, die alarmiert waren, weil kurz bevor eingebrochen wurde. Red Luck.

Da sie den Bullen sofort ihre Namen gesagt hatten (etwas, was in NI noch nicht gesetzlich vorgeschrieben ist), konnte niemand alarmiert werden, ... und die Bullen haben bei drei Arrestanten die Wohnungen durchsucht. Dabei wurden unterschiedliche belastende Stücke gefunden, unter anderem über Shell und auch das Konzept der Presseklärung. Gründe für diese Fehler waren: die Arrestanten dachten, da sie bei den Bullen sowieso schon bekannt waren, dass sie ihren Namen herauszugeben können. Es darf natürlich nicht passieren, dass solche Papiere zuhause rumliegen. Auf jeden Fall war das die Namen und die Informationen, die sie in den Wohnungen gefunden hatten für die Justiz Grund genug, um die Arrestanten nach vier Tagen wieder laufen zu lassen. Ihr Prozess und das Urteil werden noch auf sie zukommen.

Die Aktivisten/innen haben eine gemeinsame Presseklärung rausgebracht, worin sie ihre Beweggründe für die Aktion umschreiben. Wir haben uns jedoch dafür entschieden, diese Erklärung nicht zu übersetzen und zugeschliffen, da sie für uns nichts an den Diskussionen beiträgt, die momentan geführt werden. Im Rahmen unserer Solidarität mit Süd Afrika, und wie wir diese in die Praxis umsetzen können. Die Erklärung richtet sich ausschliesslich darauf, die Aktion vor der bürgerlichen Moral und Medien zu rechtfertigen und schenkt aus Angst vor Pressehetze und Kriminalisierung geschrieben zu sein. Das geht so weit, dass frühere ähnliche (und härtere) Aktionen gelobt oder zumindest nicht genannt werden.

Die Erklärung bleibt beim Beantworten von Fragen stecken, die von der Presse gestellt werden könnten, geht jedoch nicht auf die Perspektive ein, woraus diese Aktion unternommen wurde.

Aus vielen Aktionen, die später gemacht wurden, wurde deutlich, dass diese Aktion für viele Leute ein guter Ansatz war, um (wieder) an Widerstand gegen z.B. Shell Teil zu nehmen. Gleich in der nächsten Nacht wurde eine Shell Tankstelle in Almere auf ähnliche Weise bearbeitet. Der Täter rief die Bullen an (!) und sagte, dass er das Solidität mit den anderen Aktionen setzen hatte.

In Hemstedde wurde versucht, eine Shell-Lokale in Brand zu stecken. Wegen der Feuerversicherung klappte das jedoch nicht; trotzdem ein Schaden von 5000 Gulden. Später in dieser Woche wurden Aktionen gegen den (verschobenen) Nord an den sogenannten Sherpeville six unternommen. So gab es z.B. eine Nachtweiche bei der Südafrikanischen Botschaft in Den Haag, wo ungefähr 250 Leute mitnahmen. In Rotterdam war die Aktion bei der folgenden Erklärung abgesagt wurde:

In der Nacht vom Donnerstag, 17. auf Freitag, 18. März 88 haben wir die Törschlösser der Aker Kohn Gesellschaft, Vastland 4 und Shell Industrial Management an der Westersingel 96 in Rotterdam zugeleitet und Farn und 'Strubben' gegen die Aussenmauer geworfen.

Diese Unternehmen sind für das faszistische System in Süd Afrika mitverantwortlich, da sie es finanziell unterstützen.

ANZ ist ein internationaler Konzern mit 3,4 Billionen Dollar Macht und das was Shell so alles an Profit bringt ist langsam jeden Gewinn sein. Solange Bush so mit der Unterdrückung dieser Länder herum kann, wird die Bewegung eines gerechten Staates noch auf sich warten lassen. Unsere Aktion ist noch kein "Protest" auf den halbes Jahr, das heißt wir wollen von Bush so ein bisschen "Stille zu halten".

BOVKULTUR: (AL UND AFRIKA DER FASCHISTISCHEN, POLITISCHEN KLASSE)
 SOFORTIGE FREILASSUNG DER SHERPOVILLE SIX
 VIELLE GRÜSSE UFFE STRUBEL

Internationaler Frauentag

Amsterdam. Solidarität mit weiblichen politischen Gefangenen. Frauenbefreiung sprengt jede Nation

In Amsterdam wurde ein Brandanschlag auf eine Zentrale der größten Bank Hollands (ABN Bank) ausgeführt. ANZ gibt viele Exportkredite an Unternehmen, die nach Südafrika exportieren. Zusätzlich ist sie Bank von einer ganzen Menge Multinationale, so wie z.B. Shell, Unilever. Obwohl das Südafrika große Schande den gelitten hatte, schlug die Natur schnellbar zurück. In diesem Anschlag wurde in den Medien gemeldet die Bombe dafür sind nicht schwer zu erraten. Mieder einmal scheint der Staat Angst vor der Kraft einer revolutionären Bewegung zu haben, die die Bedingungen schafft für eine Situation, in der es dritten Teilen der Bevölkerung möglich ist, ihre Solidarität mit den Kämpfern während in der dritten und den Revolutionären hier zu zeigen.

Kommunikas 18. März 88

Da die Mächtigen in Südafrika jetzt realisieren, dass der Widerstand, trotz der immer härteren werdenden Repressionen, wächst, machen sie Schein-Konkessionen. Die Sherpoville Six werden noch nicht getötet.

Es lebe das kämpfende Volk in Atania.

Auch in Palästina geht der Kampf um Selbstbestimmung und ein Leben ohne Unterdrückung, trotz des immer härteren Auftretens der Militären und Sicherheitsdienste.

Wollen wir hier in Südafrika unsere Solidarität mit dem Kampf unterdrückter Völker beweisen, müssen wir uns bei dem offensiven Kampf, der momentan geführt wird, anschließen und ihn konkret unterstützen. Auch wir werden den Kampf offensiv führen müssen, um tatsächliche Veränderungen zu erzwingen.

Darum haben wir die Zentrale der ABN Bank angegriffen, um unsere Solidarität zu zeigen und den Machthabern in ihren Elfenbeintürmen die weltweite Ausbeutung und Unterdrückung regeln, tatsächlichen Schaden zuzufügen.

Es lebe die Sherpoville Six
 Freiheit für Palästina
 Befreiung Atania

Am 8. März haben wir das deutsche Konsulat in Amsterdam blockiert. Diese Veranstaltung war die Tatsache, dass seit dem Dezember 87 zwei Frauen in der P.R.C. wegen dem Vorwurf der Mitgliedschaft der roten Zora, eingekerkert sind. Diese Frauen sind Gegnerinnen der Gen- und Geburtstechnologie. Ende Dezember verliefen im kader einer Bulletinuntersuchung gegen die rote Zora 33 Hausdurchsuchungen. Ulla und Ingrid wurden aufgrund des 129a verhaftet. Als Frauen können wir nicht daran vorbei gegen geburten- und gentechnologie zu kämpfen. Die wesentlichen Bausteine eines weltweiten unterdrückungssystems sind, das widerstand in sein ertrocken und kriminalisieren will. Selbstbestimmung wird als strafbar betrachtet. Aus der Erklärung des Generalschafts, das den gross angelegten Hausdurchsuchungen haben sie die konsequente frauenpolitik im Auge, die auf vielen unterschiedlichen art und weisen eine deutliche und radikale ablehnung gegen die gentechnologie zum Ausdruck bringt. Die neue erziehung des 129a hat bessere voraussetzungen fuer eine veracheffte kind-raisierung geschaffen, der protest gegen die neuen technologieen das mit illegalen mitteln die laufende forschung und bestehende praxis erschwert. Im augenblick sind einfluss genommen um fundamental die pol. organisationen von frauenwiderstand gegen gen- und geburtenforschung zu kriminalisieren. Auf der ganzen welt sind frauen eingekerkert wegen ihren pol. uederzeugung und widerstand. Ulla und Ingrid sind nur 2 von vielen. Im frauengefangnis in lexinton sind sog. "control units" mit dem ziel weibliche pol. gefangene zu isolieren und ihre identitaet zu brechen. Im moment sitzen 5 frauen da, konstant blossgestellt an videoüberwachung, allein direkt familienmitglieder und anwalte durrer auf besuch. Pol. literatur ist verboten. die einigige art um aus den "control units" rauszukommen, ist das abschwören der pol. identitaet und ideen, wird ihnen gesagt. Das haben sie geweigert. Die frauen der action direct in frankreich die in iso sitzen, kurdische frauen, von denen eine 78 jahre gekerkert hat nur weil sie sich offentlig dazu bekannte kurdisch zu sein, ausser den bekannten strategien der folter, so als iso in der usa oder den trecken in der brd oder die iso der frauen der a.z. stehen frauen auch unter sexueller gewalt, auch die tagliche praxis wie folter praxis und dem, raiting fuer untersuchungsfähig erklert zu werden, denn frauen sind doch "Nobrig". Der nachdruck liegt auf frauen die wegen ihren pol. hampf eingekerkert werden, weil wir ne bahn mit beschaeftigt sind. was mit weibl. pol. gefangenen geschieht hat auch mit unserem hampf zu tun. wir wollen mit frauen hampfen gegen imperialismus und patriachet, weil der hampf der frauen in der welt fueran nicht loszukommen ist von hampf hier draussen und drinnen hampfen frauen gegen das selbe system das uns da herrschen will. uns solidaritaet mit frauen die eingekerkert sind wegen ihrer pol. uederzeugung und/oder widerstand den sie auf dieser basis fueren, fordern. wir die freilassung von all diesen frauen, weil wir wissen, das das was mit weibl. pol. gefangenen in anderen laendern geschieht ueberhaut nicht so weit von uns weg liegt, das kann uns genauso gut passieren!

Ulla Gesslein und Ingrid Strubel
 c/o Ermittlungsrichter am OGH
 Herrenstr. 45 a
 7500 Wartenberg

KOMMUNIQUE: ANSCHLAG AUF DRUCKEREI DES NEUEN PASSES

In der Nacht vom 24.-25. Januar haben wir versucht ein Attentat auf die ELBA-Druckerei, Fokkerstrasse in Schiedam zu verüben. Die ELBA ist verantwortlich für die Produktion des neuen niederländischen Passes. Bei dem Anschlag wurden u.a. sechs J.-Benzin und sechs Sprengladungen verwendet, um diese zu entzünden.

In der Berichterstattung über das Chaos beim Zustandekommen des neuen Passes, scheint die Betonung beim Nachhaken zwischen dem Innen- und Außenministerium zu liegen, namentlich zu der Frage, wer die Ausgabe organisieren soll. Zweiter Aspekt scheint die Aufregung zu sein angesichts der Privatisierung. Unser Pass ist, wie es sich erweist, verdrängt an einer privaten Holding, bestehend aus Philips und ELBA. Dieser Schieber von -scheinbaren- Interessengruppen vermittelt die Sicht auf die wirklichen Ursachen und Hintergründe, die sie für die Entwicklung eines neuen einheitlichen europäischen Pass benötigen.

Das Europa der Bürger
Im Dezember 74 wurde in Paris auf dem europäischen Gipfel eine Arbeitsgruppe installiert, die die Möglichkeiten einer sogenannten Passunion untersuchen musste. Die Maßnahmen, die die Passunion zu einer Tatsache machen müssten, bestanden aus:

- die Einführung eines einheitlichen Passes
- die schrittweise Gleichschaltung der Ausländergesetzgebung
- Abschaffung der Passkontrolle innerhalb der EG
- gemeinschaftliche Kontrolle an den Außengrenzen

Dies führte im Juni 81 zu einem Vorschlag des Aufstellens von Richtlinien für einen Pass mit einheitlichem Modell.

Im Februar 88 wurden Änderungen angebracht im EG-Vertrag und festgelegt in der sog. europäischen Akte. Darin steht, dass die Mitgliedstaaten eine völlige Abschaffung der Kontrolle an den Innengrenzen bis 92 anstreben wollen. Dies, um zu einem Innenmarkt zu gelangen, damit ein freier Verkehr von Gütern, Diensten und Kapital gewährleistet ist. Das Bilden des Innenmarktes wird in Phasen verwirklicht werden. Einer dieser Phasen ist die Ausföhrung des Schengener-Vertrages, ein Vertrag der 85 zwischen der BRD, Frankreich und der Benelux abgeschlossen wurde. Ziel ist die Abschaffung der Kontrolle an den Innengrenzen bis 90.

Es beinhaltet eine schrittweise Einführung von Massnahmen, um so die Effekte zu testen und mittels intensiver internationaler Zusammenarbeit der Polizei, diese zu beurteilen und anzupassen.

Sie fürchten, dass die Einstellung der Kontrolle an den Innengrenzen Folgen haben wird für die Kontrollierbarkeit der illegalen Einreisen von Ausländern, der illegalen Einföhr von Gütern und für die Bedrohung der Staatssicherheit. Die in diesem Zusammenhang zu nehmenden Massnahmen werden auf amtlichen Niveau in Arbeitsgruppen ausgearbeitet, namentlich die Arbeitsgruppe:

- Polizei und Sicherheit
- Personenverkehr

In der Arbeitsgruppe Polizei und Sicherheit arbeitet man in engem Zusammenhang mit dem Innenministerium, Justizministerium, der TREVI-Gruppe und den Mitgliedern des Europäischen Rats - an konkreten Harmonisierungsmaßnahmen in Beziehung zu Föhrung und Datenaustausch auf dem Gebiet der Kriminalität, Drogen, Waffen, Terrorismus und der illegalen Immigration, zusammen.

In der Arbeitsgruppe Personenverkehr geht es namentlich über Vorschläge in Beziehung zu der Gleichschaltung von Asylgesetzen, der Kriterien der Zulassung, Verbleibsbegründe, Visa und Asylrecht.

Neben dem haben die Schengen-Fünf verabredet, ihre Ausaspolitik gemeinsam abzustimmen auf die Verwirklichung der Zielsetzung der EG, die TREVI-Beratungen und dem Europarat. Die Massnahmen, die von diesen amtlichen Arbeitsgruppen ausgearbeitet werden, sind:

- eine strikte Kontrolle an den Außengrenzen
- Koordinierung der Visumpolitik
- Informationsaustausch zwischen Ausländerstellen/behördern
- Zusammenarbeit bei der Auslieferung von illegalen

Die politischen Verbände der Zusammenarbeit auf EG-Niveau sind:

- Die Europäische Politische Zusammenarbeit. Ursprünglich erl.-tzt, um die Aussenpolitik der Mitgliedstaaten zu koordinieren und abzustimmen auf europäischem Niveau.

- Die TREVI, 76 Vertreter der EG-Minister, betätigt an der Terrorbekämpfung, eine Resolution, die als Titel hat, die Bekämpfung des internationalen Terrorismus zu intensivieren. Später wurde diese Zielsetzung ausgeweitet mit der Bekämpfung der internationalen schweren Kriminalität, Drogen, Ausländer und politischer Radikalismus.

(c o d)

Die Abwärtsbewegung bis Herdennation, Handelsstransitzentrum und als einer der grössten agrarischen Exporteure der Welt alles Interesse an "offene Grenzen". Deshalb ergreift sie in allen politische Organen der EG die Initiative. Es gibt aber immer noch viele Gegensätze zwischen den nationalen Mitgliedstaaten. Das Schengen-Aktord muss als Brechstein dienen, um die festgelegten Positionen innerhalb der anderen europäischen Zusammenarbeitverbände, wie die E.P.S (politik) und die W.E.U. (Militär)

aufzubrechen. Dies nach der Taktik des "Europas der zwei Geschwindigkeiten". Der harte Kern (Frankreich, BRD und Benelux) zwingen damit den anderen Staaten sich anzuschliessen. Dies alles unter der Bedingung, dass die Länder ihre inländische Opposition mittels Gesetze, Repression, Veränderungen der Arbeitsverhältnisse überrennen.

Die Folgen
Die Einführung des neuen Passes und der Weg, den es freimacht für die Einführung einer allgemeinen Identifikationspflicht ist wichtiger Teil des obengenannten Prozesses gesellschaftlicher Veränderungen.

Um die für den Staat und für die Betriebe so notwendige Kontrolle der gesellschaftlichen Verhältnisse zu vergrössern, wird in einem raschen Tempo ein Netzwerk von Registrierungs- und Kontrollpunkten installiert (c o d)

Die Harmonisierung der Gesetzgebung nach europäischem Modell und der verschärfte Einsatz der Polizei und Justiz als repressives Organ gegen inländische Opposition, von Korchala-Altes betrachtet als die zwei wichtigsten Prioritäten die notwendig sind für die europäische Vereinheitlichung, bringen grosse Folgen mit sich.

- Die Umkehrung der Beweislage, wie sie eingeföhrt ist bei verschiedenen anderen Registrierungs- und Kontrollmassnahmen, finden wir auch bei der Justiz wieder. Ein Beispiel ist der Plan um Vollstreckungsmassnahmen an Gütern oder Geld zu vollziehen. Der Besitzer soll dann darlegen, wie sie/er an der Sache oder das Geld gelangt ist.

- Die zunehmende Strafverfolgung des Softdrogengeschlechtes ist deutlich europäischer Signatur. Dasselbe gilt für die Ausländergesetzgebung, die heidepflicht, Ausweisung usw.

- Der Versuch Menschen zu verurteilen mit Hilfe des Art. 140 geht in der Richtung eine politischen Strafgesetzes (Art. 140 ist die niederländische 128a).

- Die Zahl der Zellen ist erweitert, es gibt sogar Vorschläge für das Festhalten von mehreren Personen in einer Zelle.

- Es gibt Pläne der Polizei das Recht zu verleißen, jeder/jeden zu durchsuchen.
- Zum Schluss gibt es noch "neue Ideen, die Schlussvorschrift der Polizei zu erweitern. Die Umstrukturierung der Polizei und Justiz im repressiven Sinne verifiziert mit grosser Geschwindigkeit.

wichtig für die Beherrschung der inländischen Opposition, sicherlich gehobelt an einer orientierten Änderung des Produktionsprozesses, ist natürlich die Frage, ob sie inwieweit ist, ihre Maßnahmen den Arbeitern und Arbeiterinnen (wohl oder nicht erhaltend) aufzu-erzwingen. Mittels des Zwangs (Mittel der Massenarbeitlosigkeit) ist schon große Verschie- bungen innerhalb der Arbeitsverhältnisse aufgetreten. In der Richtung einer (durch die ökonomische Elite erwünschte) Flexibilisierung der Arbeit. Ein wachsender Prozentsatz der Arbeit wird besorgt mittels Überstunden, Schichtdienst, Auftragskontrakte und Heim- arbeit. Diese Arbeit wird vor allem durch der anderswo, aus dem Produktionsprozess verwehrten, Frauen verrichtet. In vollstreckter Rechtslosigkeit und für ein unvorstell- baren niedrigen Akordlohn.

Der durchschnittliche Stundenlohn fällt, die individuelle Arbeitsleistung wird erhöht. Zum Nutzen der flexiblen Arbeitsleistung wird das Entlassungsrecht für Arbeitgeber vereinfacht. Die von den Arbeitnehmern und Betriebsvereinigungen beschränkte Definition von passender Arbeit macht es leicht Arbeitelose zu zwingen Teilzeitarbeit oder provi- sorischen Kontrakte zu akzeptieren.

Es gibt es weiter, nach dem Mindestlohn auch jetzt den Mindestlohn für Erwachsene zu erniedrigen, und den freien Sonntag abzuschaffen usw. Es ist ein System von Massnahmen auf verschiedenen Niveaus endgültig zu einem schliessenden Netzwerk werden kann. Kann man sehen am Beispiel der "Ausländerpolitik". Innerhalb einer schon Jahren mehr auf europäischem Niveau eingeführten Politik, werden alle Existenzmöglichkeiten systematisch abgerissen. Die Einführung des sog. "einjährigen Beteilig" um Europa heisst, dass keiner aus der 3. Welt mehr reinkommt und dass diejenigen die hier schon wohnen, ausgewiesen werden. Die Niederlande vertreibt in dieser Politik seine Initiativrollen. Die Niederlande nimmt schon Jahren viel weniger Flüchtlinge auf als Vergleich zu anderen Ländern und das letzte Halbjahr geht sie auch voran, was den Prozentatz an Ausweisungen betrifft.

Perspektive
Es gibt ein gemeinschaftliches Interesse beim Widerstand gegen die politischen, militärischen und militärischen Reorganisationen, neben dem notwendigen Kampf jeder Bewährungsgruppe gegen den Angriff auf ihrer spezifischen Existenzbedingungen. Nicht nur weil die verschiedenen Massnahmen uns alle treffen, vielmehr noch, weil jede Mal wenn die herrschende Klasse den Widerstand einer bestimmten Gruppe zu schwächen versteht, ihr Markt auf der Ganze wächst.

So wird der Staat für eine erfolgreiche Einführung der Identifikationspflicht an einer für den grössten Teil der Niederlande verschmähten Gruppe wie die Fussballfans Argumente entlehnen für eine Ausweitung dieser Identifikationspflicht. Und seit es gelungen ist, die Familien als erste Gruppe in einer Bed-Bed-Regulierung zu zwingen, ist es in einem raschen Tempo "normal" geworden diese Legemethoden auf immer grösseren Gruppen von Ausländern anzuwenden.

Wie theoretisch dies im Moment klingen mag: für Frauen, Arbeiter und Arbeiterinnen, Sozialhilfeempfänger, Ausländer, ist es ein gemeinsames Interesse offensiv Widerstand zu leisten gegen die Einführung von solchen Massnahmen. Die Defensive, sich beschränken auf dem Kampf der Gruppeninteressen, ergibt schliesslich weniger mehr als schrittweises Rückgang - was ihnen bei der einen Gruppe nicht gelingt, holen sie an einer anderen Front rein.

Die Folgen -Autologkeit, individuelle Ohnmacht, Verfremdung- sind die letzten zwanzig Jahren noch nie so gross gewesen. Sowohl bei den grossen Gruppen mit keiner oder wenig Perspektive, als bei denjenigen die in den vergangenen Jahren Widerstand geleistet haben. Das Durchbrechen davon ist: eine Bedingung zum Überleben. Das Beginn des Endes der Isola- tion.

Immer grössere Gruppen Menschen werden glatteweg illegal erklärt. Ein Erziehungssystem mit unmöglichen Forderungen ist eingeführt worden. Die Kontrolle wird gestärkt über eine Meldepflicht, die es übrigens schon länger gibt. Als Sanktion folgt eine unvermeidliche Deportation über die gedölte Ausweisungsmaschine. Das Staatsparat institutionalisiert den Rassismus durch diejenigen, die durch den Rassismus minimale Aussichten haben auf Wohnraum oder Arbeit, gleich abzuweisen. Keine Arbeit-Kein Haus-Keine Aufenthaltserlaubnis-Ausweisung.

Wenn die letzten Vorschläge der Staatssekretärin Kortie- van Hemel verabschiedet werden, werden die verschiedenen (neuen) Datenbestände für diese reaktionäre Ziele verwendet. Innerhalb dieser Vorschläge wird schon für eine Meldepflicht plädiert für die Beamten beim Wohnungsent, Sozialamt, Unterricht, Gesundheitspflege. Sie sollen "illegale" an ihren Schalter melden bei der Ausländerpolizei. Das Netzwerk der Registrierungen bei den verschiedenen Anstalten kann so verwendet werden um Menschen völlig aus der Gesellschaft zu wehren, abgeschnitten von allen Existenzbedingungen.

Das ist unsere Perspektive hier, im "hochentwickelten" Westen. Und das im Bewusstsein, dass der Kampf für unsere Befreiung unlösbar verbunden ist an den Befreiungskampf in der 3. Welt. Die Entwicklung eines vereinheitlichten Europas bedeutet auch eine Verschärfung der Perspektive der Bevölkerung in der 3. Welt. Mit ihnen und den kämpfenden in Europa sind wir verbunden.

Mit diesem Kommuniqué wollen wir einen Beitrag machen an der Entwicklung einer Perspektive. Ein Beitrag über das wie und warum von Entwicklungen und ihren Zusammenhang. Um so, trotz gegenseitige Differenzen, zu erkennen welche Folgen gemeinschaftlich sind, und um so durchs die Notwendigkeit uns gemeinsamen Widerstands zu ergreifen, und den Kampf zu entwickeln.

DER ERMITTLUNGSRICHTER DES BUNDEGERICHTSHOFES
Herrstraße 45 a
7500 Karlsruhe, den 26. Mai 1988

EXCLUSIVE

Haftbefehl

Der niederländische Staatsangehörige zzz, geboren am
zz, z/Niederlande, wohnhaft in Groningen,
ist zur
Untersuchungshaft

zu bringen.

Der Beschuldigte ist dringend verdächtig,
am 25. Mai 1988 in Helmstedt und anderen Orten
eine Versammlung, deren Zwecke und deren Tätigkeit
darauf gerichtet sind, Mord, Totschlag (Par. 211, 212
StGB), Straftaten gegen die persönliche Freiheit in den
Fällen des Par. 239a oder des Par. 239b StGB oder gemein-
gefährliche Straftaten gemäß Par. 129a Abs. 1 Nr. 3 StPO
zu begehen, unterstützt zu haben.

- Vergehen gemäß Par. 129a Abs. 1 u. 3 StGB.

Der Beschuldigte wurde am 25. Mai 1988 gegen 17.45 Uhr
an der Grenzschutzstelle Helmstedt auf dem Gebiet der
Bundesrepublik Deutschland im Rahmen einer Kontrolle
überprüft und vorläufig festgenommen.

Er war in einem Reisebus der niederländischen Firma
"Bovo-Tours" von Amsterdam nach West-Berlin unterwegs.
Bei sich führte er in zwei Koffern 90 Exemplare eines
Buches mit dem Titel "Widerstand heißt Angriff".
Der Inhalt der Druckschrift lautet: "Erklärung, Redebeiträge,
Flugblätter und Briefe 1977 bis 1988".
Alle Impresse sind angehängt

Herausgeber:
Jean Paul Marat
Verlag:
Bibliothèque voor Ontspanning en Ontwikkeling
Satzherstellung: L. Jung
Druck: Druck + Werbe Service Amsterdam
Printed in Amsterdam 1988

Bei der Druckschrift handelt es sich um eine revolutionäre
Kampfschrift, die ursprünglich in Fortführung des früheren
"RAF2" - Buches "text: der RAF" erstellt und von Mitglie-
dern dieser terroristischen Vereinigung an einem unbekann-
ten Ort zusammengestellt und redigiert worden ist. Der
Druck ist in Amsterdam erfolgt.
Bei dem etwa 400 Seiten umfassenden Buch handelt es
sich um die Wiedergabe von Grundsatzerläuterungen, Bekenners-
schreiben und anderer Schriften, die sich mit der Ideologie,
den strategischen Zielen sowie den Anschlagsaktivitäten
der sogenannten Kommandoebene der "RAF"-Umfeld in
der Zeit von 1977 bis 1987 befassen. Von besonderer Be-

deutung ist das auf den Seiten 87 bis 95 abgedruckte
Grundsatzerläuterung "Guerrilla, Widerstand und antiliberale-
istische Front" (begegnung Malpapier 82).

Hierbei handelt es sich um eine zentrale schriftliche Aus-
arbeitung der sogenannten Kommandoebene der "RAF",
die im Frühjahr 1982 in großer Stückzahl an Mitglieder
und Unterstützer der "RAF" sowie an Personen aus anderen
terroristischen Kreisen zur Verteilung gelangte.
In der Ausarbeitung werden die Ideologie und die lang-
fristige strategische Planung der "RAF" ausführlich darge-
stellt.

Darüber hinaus werden in dem Grundsatzerläuterung
zur Struktur der "RAF" gemacht und auch auf die
Bildung einer sogenannten gemeinsamen antiliberalistischen
Front mit anderen terroristischen Kreisen hingewirkt.

Obwohl in dem Buch auch einzelne Schriften abgedruckt
sind, die von ihrer inhaltlichen Hartnützigkeit her anderen
terroristischen Gruppierungen zugeordnet werden müssen,
besteht an der beherrschenden Gestaltung des Buches
durch die "RAF" keine Zweifel. Bereits in dem im "Wir"-
Stil und typischer "RAF"-Diktio verfaßten Vorwort wird
deutlich, daß die Textsammlung eine Darstellung der Ent-
wicklung des Terrorismus in den Jahren 1977 bis 1987
aus der Sicht der "RAF" ist. Offenkundig ist es das Ziel,
eine Aktivierung des gesamten linksradikalen gewalt-
bereiten Spektrums im Sinne des von der "RAF" proklamierten
gemeinsamen bewaffneten Kampfes zu erreichen.
Das Buch ist geeignet, bei seinem vorgesehenen Adressat
einen Gefühl der Gemeinsamkeit der Kampferstellung
gegenüber einem gemeinsamen Gegner und ein Bewußtsein
der Übereinstimmung in der Befürwortung der Anwendung
von Gewalt zu erzeugen und damit einen Vorrat für die
"RAF" zu bewirken (vgl. BGH MDR 1987, 1039).

Wie bereits das frühere Buch "text: der RAF" (vgl. Urteil
des OLG Stuttgart vom 31. Januar 1980 in Sachen Müller
und Nowietz - 2 - 1 StE 5-6/78) ist auch die Herstellung
der nunmehr als Fortsetzung erachteten Publikation den
zentralen mitgliederschaflichen Bereich der "RAF" zuzuordnen
und zugleich Ausdruck einer mitgliederschaflichen Beauf-
tragung in der "RAF".
Demgegenüber sind die Produktion und die Verbreitung
des Buches durchgängig in konservative Herstellung-
und Vertriebsstrukturen eingebettet, wie dies unter anderem
auch durch die fingierten Angaben im Impressum belegt
wird.

Der Beschuldigte ist an der zentralen Nachstelle zwischen
Herstellung und Vertrieb tätig geworden.
Durch das Verbringen von 90 Exemplaren dieses Publikation
unter konspirativen Umständen - neutrale Abgabe der
Gepäckstücke im Bus ohne die Möglichkeit der persönlichen
Zuordnung - aus den Niederlanden quer durch das Gebiet
der Bundesrepublik Deutschland bis zur Grenze der DDR
hat der Beschuldigte die entscheidende Voraussetzung
dafür geschaffen, daß das Druckwerk - bei normalen Gang
der Dinge - an den vorgesehenen Adressatenkreis gelangen
konnte.

Der Tatbeitrag des Beschuldigten stellt sich nicht nur
als ein irgendwie gearteter Vorrat "für die "RAF", sondern
sogar als "unabsehbarer Nutzen" für diese terroristische Ver-
einigung dar (vgl. dazu auch BayObLG StV 84, 77).

Damit war bei Festnahme des Beschuldigten eine im Sinne
des Par. 129a StGB Abs. 3, 1. Alt. StGB tatbestandmäßige
Unterstützungshandlung verwirklicht, wenn nicht sogar
eine mitgliederschafliche Beistandshandlung in der "RAF"
vorliegt.

Es besteht der Haftgrund der Fluchtgefahr gemäß Par.
112 Abs 2 Nr. 2 StPO; der Beschuldigte hat im Inland
weder einen festen Wohnsitz noch sonstige Bindungen.
Darüber hinaus besteht der Haftgrund der Verurteilungs-
gefahr gemäß Par. 112 Abs 2 Nr. 3 StPO. Es besteht zu
befürchten, daß der Beschuldigte, in Freiheit belassen,
auf andere in das Vertriebsystem eingebundene Personen
unlänger einwirken und daher mit an Sicherheit grenzender
Wahrscheinlichkeit die weitere Sachverhaltsaufklärung
beeinträchtigen würde.

Gegen diesen Haftbefehl ist das Rechtsmittel der Beschwer-
de zulässig. Statt der Beschwerde kann Antrag auf Haft-
prüfung gestellt werden. Bei der Haftprüfung und im Be-
schwerdeverfahren wird auf Antrag des Beschuldigten
nach mündlicher Verhandlung entschieden (Par. 117, 118
StPO).

(Dr. von Gerlech)
Richter am Bundesgerichtshof

Wenn gesagt wird, daß der bewaffnete
Kampf die revolutionäre Hauptkampfform
ist, heißt das, daß er der wichtigste
und effektivste Weg ist, um die zentrale
Aufgabe der Ergreifung der politischen
Macht zu lösen. Das heißt nicht, legale
Formen des Kampfes einzuschränken.
Diese können so weit wie möglich gehen.
Sie sind hilfreich für das Voranschreiten
der bewaffneten revolutionären Bewe-
gung. Aber, um die Ergreifung der politi-
schen Macht zu erreichen, können legale
Kampfmethoden nicht ausreichen.

sabat
hamburger info
m.19
4.88⁴

890105 019

BOYKOTTIERT "ISRAEL"
RENKIBBUZIM + STRANDE
PALÄSTINA-DAS VOLK
WIRD DICH BEFREIEN

REVOLUTION BIS ZUM SIEG

ثورة حتى النصر
07 01

Am 01.07.2001 wurde für den Verkauf
Purx-Brücken-ETC
SABAT

offizielle adressen der Infoläden

Infoladen Bremen
Friedrichstr. 14
28195 Bremen
041 31 11 11

Infoladen IF Dampfle
Friedrichstr. 43
28195 Bremen

Infoladen "Wissenschaften"
Wissenschaftszentrum
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 33
28195 Bremen

Infoladen
Friedrichstr. 20
28195 Bremen

Infoladen Hestelberg
Friedrichstr. 5
28195 Hestelberg

Infoladen
Ernststr. 3
28195 Dulsbeck

Internationale
Frontline
Königsplatz 1
4000 Antwerpen
Belgien

Infoladen
Schlegelstr. 1
4000 Antwerpen
Belgien

Internationale
Frontline
Königsplatz 1
4000 Antwerpen
Belgien
WI - GÖWINGEN!

**Wenn ich nicht brenne,
wenn Du nicht brennst,
wenn wir nicht brennen,
wie soll die Finsternis
dann holt werden?**

Infoladen "Licht"
Wendlandstr. 12
28195 Bremen
041 31 11 11

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen "Licht"
Wendlandstr. 12
28195 Bremen
041 31 11 11

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen "Licht"
Wendlandstr. 12
28195 Bremen
041 31 11 11

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

Infoladen
Wendlandstr. 12
28195 Bremen

ohne A i k und Drosen

SABOT

hamburger info

NR. 20 788

Kurz, du Gangster
 bald bist du weg
 vom Fenster!
 Kein Kommerz!

HOLLAND

zu den Verhaftungen vom 11. 4.

Am 11.4. wurden in Amsterdam 10 Häuser durchsucht und 8 Leute verhaftet. Diese Operation wurde durch das Landelijk Coordinatie Team (national koordinierte Anti-T Einheit der Bullen), das Anfang 87 gegen den wachsenden politischen Widerstand und vor allem als Reaktion auf die Angriffe von RARA (Revolutionäre Anti-Rassistische Aktion) gegen den Makro-Konzern gebildet wurde, durchgeführt. RARA hat zwischen 85 und 87 in verschiedenen Städten Hollands die Niederlassungen des Makro-Großhandels, der eine zentrale Funktion im Handel mit Südafrika hatte, so wirksam angegriffen, daß sich der Konzern nach einem Schaden von mehreren hundert Millionen Gulden vorerst aus dem Südafrika-Geschäft zurückgezogen hat. Gleichzeitig haben RARA und viele andere Gruppen immer wieder Shell angegriffen, einen der ökonomischen Pfeiler des Apartheid-Regimes und des Völkermords im Süden Afrikas.

Die Operation war mit einem großen Aufwand vorbereitet:

Einsatz von 150 Bullen (das LCT und andere Einheiten), ausgewählte Presse und TV waren vorher informiert und die Aktion wird sofort über die Medien als großer Erfolg und "Schlag gegen den militanten Widerstand" lanciert. Schlagzeilen in der Presse: "RARA aus der Anonymität gerissen", "Der harte Kern von RARA verhaftet", "Anti-Terror-Team rollt den RARA-Kern auf" und "Die Leute kommen 25 - 30 Jahre hinter Gitter".

Noch während die Razzien im Gange sind, läuft die Bullenpressekonferenz. Um ihren Erfolg und ihre Effizienz gut zu verkaufen, schieben sie den 8 Verhafteten fast alles, was in den letzten 5 Jahren gelaufen ist, in die Schuhe: der Einbruch beim marokanischen Konsulat, die Aktion gegen das Van Heutz Denkmal 1984, den Angriff auf das Haus des Ölhändlers Deutz 1985, alle RARA-Aktionen, den Angriff auf die PTT-Radarantenne (Post) und das NOC (Olympiade) 1986 bis zum Angriff auf die Elba-Druckerei, die die neuen Personalausweise herstellt, 1988.

Doch der Jubel, dem Widerstand einen entscheidenden Schlag versetzt zu haben, brach ziemlich schnell wieder zusammen. Tatsächlich hatten sie nix gegen die Leute und haben ihre Anklagen genau so zusammenkonstruiert, wie es in der BRD bereits Praxis der Justiz im Klassenkrieg gegen den revolutionären Widerstand ist. Nach 3 bzw 4 Tagen mußten sie 5 Leute und nach 10 Tagen 2 weitere entlassen werden. Im Augenblick sitzt nur noch einer, René Roemersma.

Das Kalkül der Operation ist nicht aufgegangen:

Alle Gefangenen wurden täglich verhört, solange sie im Knast waren; René 5 Wochen lang - bis eine Intervention der Anwälte vor Gericht die Verhöre vorläufig stoppte.

Von Anfang an haben die Verhafteten klar gemacht, daß sie keine Aussagen machen werden. Das Ziel war deutlich: Die Verhöre liefen fast gar nicht zu den Anklagepunkten, sondern die Gefangenen wurden mit angeblichen und tatsächlichen Informationen aus ihrem persönlichen Leben unter Druck gesetzt. Psychologisch ausgeklügelt und durch umfangreiches Observations- und Abhörmaterial vorbereitet versuchten sie immer wieder persönliche Probleme und Beziehungen gegen die Gefangenen zu drehen, jeden Tag 8 - 10 Std.

Die Psychofolter und der Verhörstress sollten jeden einzelnen zur Aufgabe zwingen, um die Konstruktionen abzusichern und im Prozeß gebrochenen Gefangene und damit auch die Sinnlosigkeit des militanten Widerstands vorführen zu können. Dabei stießen sie aber genau da an ihre Grenzen, wo sich die Menschen ihre Identität im Widerstand erkämpft haben und auf dem Boden einer revolutionären Perspektive nicht mehr erreichbar waren. Keiner der Gefangenen hat Aussagen gemacht.

Auch ein anderes Kalkül hat nicht gezogen: trotz verschiedener Widersprüche zu RARA und unterschiedlicher politischer Ansätze und Vorstellungen im Widerstand entstand eine breite Solidarität mit den Gefangenen. Am Tag der Haftprüfung nach 10 Tagen gab es in Amsterdam eine starke Demo mit 600 Leuten für die Freilassung.

In der konkreten Konfrontation mit dem Staat hat sich die Bewegung nicht spalten lassen.

aus einem Flugblatt:

(...)

Für uns ist es nicht wichtig ob die Leute jetzt "schuldig" oder "unschuldig" sind. Wir haben diesem Staat keinerlei Verantwortung abzugeben. Wir sehen die gesamte Operation als einen direkten Angriff auf die Entwicklung des politischen Widerstands in den letzten Jahren, wovon die genannten Aktionen ein Teil sind, und in diesem Sinne als einen Angriff gegen uns alle, die hier einen Teil davon ausmachen.

EINHEIT IM KAMPF

In den letzten Jahren war der Befreiungskampf in der 'dritten Welt' ein wichtiger Orientierungspunkt und Stimulanz für unseren Kampf hier (und ist es noch immer). Aus einer Art moralischer Beteiligung bei materieller Unterstützung der "verdammten dieser Erde" hat sich die Solidarität mit dem Kampf der kolonialisierten Völker zur politischen Solidarität entwickelt: unsere Solidarität bekommt erst eine echte Bedeutung, wenn wir auch hier eine Bedrohung für den Imperialismus sind. (Aus "Krieg im Hinterhof - Unrat im Vorhof, 1984). Die Demonstrationen und Aktionswellen gegen Unternehmer die u.a. in Süd-Afrika Interessen haben, enthüllten auf der eine Seite die Verbindungen der Multinationales und des holländischen Staates mit dem dortigen Regime (z.B. zersplittert Apartheid), übten Druck auf Unternehmer aus, um sich aus Süd-Afrika zurück zu ziehen (Shell-Aktionen) und gaben einen weiteren Einblick auf eine gemeinsame Perspektive für den anti-imperialistischen Kampf: "Veränderungen werden nicht herbei diskutiert. Veränderungen müssen erkämpft werden. Bekämpfen, hier im imperialistischen Westen - alle ökonomischen, politischen und militärischen Institutionen anzugreifen, die Unterdrückung hier und woanders möglich machen. Darin liegt die Gemeinsamkeit unseres Kampfes, unsere einzige Perspektive und unsere bedingungslose Solidarität mit dem schwarzen revolutionären Kampf in Süd-Afrika, der so blutig bekämpft werden muß. Unterstützt die Revolution in Süd-Afrika, und baut die Front in West-Europa auf. (Erklärung RARA, 17-9-85).

PROTEST- WIDERSTAND- PERSPEKTIVE

In den letzten Jahren (und nicht nur innerhalb der 'Bewegung' sondern auch in großen Teilen der Bevölkerung) ist das Bewußtsein von Machtlosigkeit des Protests innerhalb der, vom Staat vorgegebenen Grenzen (Volksbegehren, Demonstrationen) gewachsen, um konkrete Projekte zu verhindern. Die Millionen Menschen gegen Atomraketen und eine Mehrheit der Bevölkerung gegen Atomenergie haben die Entwicklung nicht stoppen können. Das Resultat war, daß viele, desillusioniert zu Hause blieben; andere sahen wie sie betrogen und verkauft wurden und gingen über zu militanten Aktionen.

"Was Mensch aussteigen läßt ist wenn machtlose Politik als effektive Politik dargestellt wird, wenn die Illusion, daß du stark bist von der Wirklichkeit verdrängt wird. (Aus einem Diskussionsstück, das während der Blockade in Borselle (KKW) verteilt wurde).

Die Tatsache, daß Leute bei allerlei unterschiedlichen Teilbereichen (ob es jetzt Kernenergie, Süd-Afrika oder Häuserbesetzen war) in ihrem Widerstand immer wieder auf die gleichen Grenzen stießen, ließ das Bewußtsein über den Zusammenhang zwischen den unterschiedlichen Entwicklungen und Äußerungsformen des Systems (z.B. zwischen Krieg und Krisenpoli-

revolutionäre GrüÙe
an René

Adres: René Roemersma, Penitentiare Inrichting Demersluis, Paviljoen 3,
Wenckebachweg 48, 1096 AM Amsterdam.

René moet vrij!

tik, zwischen Imperialismus, Rassismus und Sexismus, usw.) und auch die Notwendigkeit um unsrem Widerstand mehr Inhalt, Zusammenhang und Perspektive zu geben, wachsen. Aus diesen Bedürfnissen heraus ist die Idee für den kongress 'Solidarität und Widerstand' entstanden: 'Was wir mit diesem Kongress wollen, ist das Suchen nach mehr Gemeinsamkeiten sowohl was die analyse über wie die unterschiedlichen Teilkämpfe miteinander zusammenhängen, als auch wie international der Kampf von Befreiungsbewegungen mit unsren Kampf hier zusammenhängt' (Aus dem kongressreader).

Trotz aller Schwierigkeiten vor und während des kongresses war das Bedürfnis an diskussion und inhaltlicher Verbundenheit sehr deutlich, und hat der kongress sicher etwas in Bewegung gesetzt: der Zusammenhang zwischen Imperialismus und Patriarchat ist wieder Gegenstand von Diskussionen geworden, die Bedeutung der imperialistischen Neustrukturierung sowohl für den Kampf in der 'dritten Welt' als auch für unsre Realität hier in West-Europa, unsre Verbundenheit mit den Kampf der unterdrückten Völker für ihr recht auf Selbstbestimmung und die Wichtigkeit der Entwicklung einer starken politischen Gegenmacht hier.

Die funktion von Repression im licht des EG Zusammenschlusses.

Gegen diese Entwicklung, wovon die genannten Aktionen einen teil ausmachen, richtet sich jetzt der Angriff des Staates; um sofort das zu zerstören- im welcher startperiode auch immer- was erkämpft wurde und wird. Das Bewußtsein, daß Widerstand möglich und notwendig ist, daß das System zu treffen ist, und daß unsre Bedürfnisse und Interessen genau gegenüber denen des Staates stehen. Wie groß des Interesse des Staates ist, dieses Bewußtsein im keim zu ersticken, wird durch die tatsache deutlich, daß ein spezielles team eineinhalb jahre damit beschäftigt war, leute zu observieren, informationen zu versammeln und die persönliche Geschichte und Kontakte einiger zeute zu erforschen (so kommt es während der verhöre an die oberfläche). Sie haben nicht so sehr vor materiellen schaden angst, der durch Aktionen entsteht (die 150 millionen Gulden, die sie immer wieder erwähnen, schaden an die MAKRO), sondern viel mehr vor dem politischen schaden, Zitat: 'ich finde es schockierend das wir hier jetzt auch echten Terrorismus haben. Ich mache mir Sorgen über die Ausgelassenheit und Zufriedenheit die die RARA Mitglieder empfinden werden. Wir müssen einkalkulieren, daß sie sich gegen andere Unternehmen richten werden, und daß ihr Erfolg eine stimulant für andere ist (der Herr Visser, Terrorismus Experte des Clingendael Institut Anfang '87).

Das Interesse, aufkommenden Widerstand jetzt hart zu unterdrücken, hat auch mit der gegenwärtigen Krise des Kapitalismus zu machen. Diese zwingt sie auch zu einer massieven Neustrukturierung von Arbeit und Kapital, die momentan weltweit durchgeführt wird. Hier äußert sich das u.a. in der Entwicklung hochwertiger Technologien (Gentechnologie, Mikroelektronik usw.) einerseits und den Abbruch sozialer Einrichtungen andererseits, flexibilisierung der Arbeit und Entfremdung.

Vorraussetzung für die durchsetzung dieser Neustrukturierung im West-Europa ist, daß die West-Europäischen staaten sich zusammen schließen und ihre politik aufeinander abstimmen, um zu einem gemeinschaftlichen Markt zu kommen- das Europa von 1992. Auf der einen seite haben sie mit dem Problem zu kämpfen, daß diese Neustrukturierung immer mehr Widersprüche und Widerstand verursacht, und daß die möglichkeiten, das alles zu integrieren und 'ab zu kaufen' immer geringer werden. auf der anderen seite ist 'die ruhe beim heimspiel' eine absolute Notwendigkeit um ihre Pläne zu realisieren und können sie keine eizige opposition dulden. Darum ist eine der Terreine, wo diese zusammenarbeit am weitesten entwickelt ist, die repression und die Terrorismusbekämpfung. Dies äußert sich in konferenzen wie TREVİ (gegen Terrorismus und Radikalismus), die reorganisation von INTERPOL zu einen europäischen polizeiapparat mit politischen fahndungserlaubnis, der Europ. vertrag zur bekämpfung des Terrorismus, der Austausch von fahndungs- und registrierungsmethoden, usw. Ganz konkret haben wir mit den folgen dieser vereinheitlichung zu tun:

- Asylpolitik (europ. außen-grenzen sollen für Asylsucher geschlossen werden sgn. sanitär gürtel)
- Einführung des europäischen Passes.
- Gleichschaltung des strafrechts (Anwendung von Artikel 140 ist mit § 129a in der BRD zu vergleichen, gleichschaltung der gesetzgebung betr. Auslieferung von Gefangenen, wodurch der Auslieferungsprozess beschleunigt werden kann.
- Zusammenarbeit auf dem Niveau von Bullen und geheimdiensten (z.B. Frank Hoffmann wurde in A'dam von deutschen Bullen verhört).
- Angleichen der Behandlung von politischen gefangenen (verhör, Isolation, unmöglich machen der verteidigung).

Wir haben jetzt mit diesen Entwicklungen direkt zu tun; sie sind teil der Realität mit der wir als Widerstand in ganz Europa konfrontiert werden sowohl innerhalb als auch außerhalb von Knastmauern.

Erfahrungen gibt's genug

In der Entwicklung unseres Widerstands sollte dennoch die Bedeutung der repression nicht als eine losstehende Tatsache gesehen werden, sondern als ein integrierter teil des Systems, gegen das wir kämpfen. Wir sollten unsere Augen nicht davor schließen sondern gerade dafür sorgen, daß wir es in den Griff bekommen und daß es sich gegen den Staat selber wendet. Was das betrifft ist der kongreß: 'Ausfall nach Einfall' wegen der verhaftungen in Nijmegen und der Bullenbegehung bei der 'Knipselkrant' (am 30 mei '87) zu sehr in leugnen stecken geblieben

- leugnen des Einflusses der repression auf Widerstand (wir machen es gut, wenn die Bullen uns kriegen wollen)
- leugnen unserer eigenen Möglichkeiten um offensiv darauf reagieren zu können (wir machen einfach weiter).

Auch die Verhaftungen in Nijmegen haben keinen durchbruch zu wege gebracht im defensiven karakter einer diskussion über repression, Verrat und unseren eigenen Organisationsstrukturen. Schweigen im Knast muß Ausgangspunkt sein. Wenn das nicht passiert muß sich auch jeder, der sich betroffen fñilt, verantwortlich fühlen, um die ursachen von mit dem Feind reden/durchdrehen/verrat klar zu kriegen. Leute zu Sündenböcke zu erklären hat nur eine destruktive wirkung (Untersuchsgruppe), jedoch auch das zuruckspielen des Balls (Anti-untersuchsgruppe). Mit anderen worten: das nützt niemandem und nichts.

Die ursachen liegen nicht nur bei Individuen, sondern vor allem bei unseren eigenen Organisationsstrukturen.

• gibt genügend fragen, die wir uns selber stellen können: was motiviert leute, um an Aktionen teil zu nehmen? Wie wichtig ist es uns selbst, um erfahrungen an neue leute weiter zu geben? In wie weit sprechen wir uns auf fehler an, stellen sie der diskussion und ziehen zusammen schlüsse heraus (anstatt individuell). Der Wille und einsatz, diese fragen zu beantworten und das bewußtsein daß wir auch dafür kämpfen müssen, könnte die Basis für den Aufbau Kollektive strukturen sein. Strukturen, worin Verrat oder durchdrehen eine möglichst kleine chance haben. Weil wir den, unsere eigene kraft und perspektive gegenüber stellen.

Es ist noch nicht bekannt wie lange die Verhafteten vom 11-4 noch festgehalten werden.

Sie werden wohl, angesichts der Berichte über die Verhörmethoden (siehe erklärung der Verteidiger) die bisher nach draußen gekommen sind, unsere Solidarität und unterstützung hart nötig haben. Das ziel der verhöre ist es, die gefangenen zu brechen: einerseits, um ekstra informationen zu bekommen, andererseits, um den gefangenen und uns glauben zu lassen, daß mensch sich ihrer macht nicht entziehen kann. Das Schweigen der Verhafteten hat bisher die Bullenuntersuchung konkret sabotiert. Wir sehen das als zeichen von kraft und als einen Sieg. Auch sitzen sie im knast, sie bleiben doch ein teil unserer strukturen. Der Ort, an dem für sie jetzt die konfrontation stattfindet ist einer, indem die widerspruche am deutlichsten sichtbar und fñhlbar sind.

Unsre bedingungslose solidarität mit ihnen müssen wir ihnen, wie auch dem Staat, deutlich machen.

Der Angriff auf die verhafteten ist ein Angriff auf uns; der versuch, ihnen und unseren politische Widerstand zu brechen und mundtot zu machen.

Wir werden die diskussion führen müssen (nicht nur analysieren, was nun passiert ist) welche bedeutung die Durchsuchungen, festnahmen und Hetzen in den Medien haben, aber vor allem wie wir revolutionären Widerstand offensiv weiter bringen können.

AMANDA!

Solidär mit den gefangenen von 11-4

Solidär mit den kampf der unterdrückten Völker für ihr Recht auf Selbstbestimmung

Einheit im kampf

Für internationale Solidarität und revolutionäre Widerstand

Liebe und Kraft für die gefangenen

NO PASARAN - PASAREMOS

DVP agenderen

Logboek

Directie B

Ontvangen van/Doorgegeven aan	Log.nr.: F	ACD 8904 28 083
Dienst: ID-Hilversum	324-'89	datum 27 APR. 1989
Naam :	Datum: 17-4-'89	COO
Door : BFB/E	Tijd : 09.00 F	bb. — d. —

Heeft betrekking op	Gezien door				
CO-nummer :	BV				
Log.nr. :					
Notitie nr.:					
Rapport					
Betreft: Brand bij Thermo Shell Center.	Bron:				

Bericht:

In de nacht van zondag 16/4 op maandag 17/4 is om ± 03.06u brand gesticht in een computerruimte van het Thermo Shell Center aan de Vreelandseweg te Hilversum.

In een brief aan het ANP in Den Haag claimt een groep, die zich Revolutionaire Anti Rascistische Aktie (RARA) noemt, de verantwoordelijkheid. In de brief zegt RARA tegen de Shell-blokkade te zijn, die voor komende woensdag is gepland door het comité SuZa.

Volgens RARA conformeert SuZa zich met de actie aan wat zij "sociaal-democratische politiek" noemt.

Actie:

Doorgegeven aan					
Dienst:					
Naam :					
Datum :					
Tijd :					

Traces gevraagd aan:

Dit rapport bestaat uit 3 blz.

Betreft: RaRa-aanslag op Thermo Shell Centrum te Hilversum

Inleiding

In de nacht van 16 op 17 april werd een door RaRa geclaimde aanslag gepleegd op het Thermo Shell-Centrum in Hilversum, hetgeen een schade van anderhalf miljoen gulden veroorzaakte. In de afgelopen jaren was genoemde vestiging van SHELL vele malen doelwit van actie. Op het eerste gezicht lijkt de onderhavige aanslag er dan ook een in de serie acties, die de huidige anti-SHELL-campagne o.i.v. het actiecomite Shell uit Zuid-Afrika (SuZA) begeleidt. Claimbrief, gebruikte techniek e.d. wijzen echter in de richting van de echte RaRa-dadergroep en op betrokkenheid van RaRa-kernleden en . RaRa is het terroristische uithangbord van de zogenaamde anti-imperialistische stroming, die zich in het kamp der gewelddadig politiek activisten al enige jaren aftekent. Er worden 30 à 40 personen toe gerekend.

., die de belangrijkste verdachte was in het RaRa-proces, en zijn vriendin behoren tot de belangrijkste figuren in deze stroming.

De laatste keer, dat RaRa - onder de naam No Pasaran - toesloeg, was begin 1988 toen een mislukte aanslag werd gepleegd op (paspoorten-) drukkerij KEP te Schiedam. Wel werd de naam RaRa sindsdien meermalen door anderen gebruikt.

De Claimbrief

De claimbrief vertoont inhoudelijk kenmerkende overeenkomsten met tal van eerdere RaRa-geschriften. Bovendien wordt ingehaakt op een al enige jaren groeiende controverse tussen anti-imperialisten (waaronder RaRa) en de stroming van politiek activisten (vnl. ex-BLUF!-prominenten), die de SuZA-anti-Shell-campagne organiseert. (Zie noot pag. 3)

In dit verband valt om twee redenen de aandacht op RaRa-kernlid en in afgeleide zin op haar vriend :

- In de claimbrief valt een duidelijke inbreng van te bespeuren, wanneer de brief vergeleken wordt met aan haar toe te rekenen geschriften.
- Het was vooral , die niet alleen op politiek/ideologische gronden aanzienlijk van mening verschilt met SuZA doch ook op persoonlijke gronden: SuZA weigerde vorig jaar de leus " moet vrij" (als strijder tegen de apartheid bij uitstek) aan de anti-Shell-campagne te verbinden.

De techniek

Hetgeen bij de aanslag is gebruikt, t.w. jerrycans met benzine - slang - gaten boren - vuurbrug - wekkers - batterij - visstoeltje, vormt een combinatie van de techniek die is toegepast bij de aan RaRa toegeschreven aanslagen op de MAKRO in Duivendrecht, op Oldelft in Roden en op de PTT-schotelantenne. Kenmerkend is dat is gewerkt met eenvoudige middelen en niet met complexe electronica.

Juist de electronica vormde de sleutel tot het succes van het technisch sporenonderzoek in de RaRa-zaak. Genoemde 3 aanslagen konden bij gebrek aan bewijs niet toegevoegd worden aan de serie aanslagen die aan de RaRa-dadergroep ten laste werd gelegd. Bij de aanslag in Hilversum is derhalve voor een methodiek gekozen, waarvan men wist dat die voor politie/justitie de grootste problemen zou geven.

Reactie op de aanslag vanuit SuZA

Bij de opposenten van de anti-imp'i's binnen het Politiek Gewelddadig Activisme, die aan SuZA leiding geven, blijkt geen twijfel te bestaan dat de aanslag op SHELL in Hilversum op rekening geschreven moet worden van c.s. Zij zien de aanslag als een persoonlijke wraakoefening in het licht van de eerdergenoemde controverse.

Betrokkenheid lokale activisten

Hilversum kent een groep activisten met als ontmoetingsplaats jongerencentrum "TAGRIJN" en een eigen blad "Zwart Gebak". Enkel van deze lieden onderhouden nauwe contacten met anti-imperialisten in Amsterdam (Frontline Info, Slagerzicht) hetgeen tot uitdrukking komt in anti-imperialistisch getinte artikelen in genoemd blad. Juist deze personen, die gezien het vorenstaande het meest in aanmerking komen voor support-verlening bij de aanslag, hebben zich actief betoond in het kader van de SUZA-campagne. Het is dan ook minder aannemelijk dat er sprake is van betrokkenheid van lokale activisten.

Inschatting

Concluderend kan worden gesteld dat tenminste het intellectueel daderschap van en zeer aannemelijk is. Betrokkenheid van lokale activisten is onwaarschijnlijk. Wel dient de mogelijkheid van betrokkenheid van activisten uit de directe relatie-kring niet uitgesloten te worden.

Noot: Reeds in januari 1987 kwam RaRa voor het eerst met een fel afwijzende reactie op de aantijging vanuit m.n. de AABN dat de actie-groep door het aangewend geweld (MAKRO-branden) slechts repressie in de hand werkte en de anti-apartheidsstrijd geen goed deed. Deze reactie geschiedde in de vorm van een verklaring getiteld "Zuur aan de wortels van de democratie". Op het eind oktober van datzelfde jaar te Arnhem gehouden anti-imperialistisch congres Solidariteit en Verzet werden opnieuw de tegenstellingen duidelijk. Op dit congres werd de eerste aanzet gegeven voor de huidige anti-Shell-campagne, zeer tegen de zin in van "prominente" anti-impis als .

Op de eerste grote voorbereidende vergadering in dit kader in december 1988 in Paradiso distantieerden de radicalen onder de anti-impis zich van de geplande campagne, vooral doordat er geen sprake was van een duidelijke, eventueel gewelddadige, confrontatie met de echt verantwoordelijken voor de apartheid in Zuid-Afrika, t.w. de machthebbers in het Westen, in het bijzonder ook de Nederlandse staat. Eerder was in dit verband bij SuZA sprake van een conformistische houding, aldus de anti-impies. Met name gaf in eigen kring te kennen op de SuZA-campagne te zijn afgeknapt. Vooral het niet voldoen aan de anti-impie-eis dat de leus " moet vrij" (als strijder tegen de apartheid bij uitstek) meegenomen moest worden in de campagne was het strijdpunt. Wellicht speelt in de frustraties ook het succes van SuZA een rol, in aanmerking genomen het relatief geringe succes van de anti-impis met de campagne voor solidariteit met de RAF-hongerstakingers.

Maandag 17 april 1989

Op het moment dat SWAPO-guerilleros afgeslacht worden door Zuid-Afrika's terreurbataljon Koevoet, op afstand gesteund door de VN en daarmee door de Nederlandse staat (slechts 30 marechaussees maar van grote politieke betekenis);

Op het moment dat van den Broek openlijk zegt (wat in de praktijk van de Nederlandse en Europese buitenlandse politiek allang een feit is) dat de Nederlandse staat in navolging van Thatcher een dialoog wil met de blanke racisten in Pretoria en de sancties moeten worden teruggedraaid;

Op dat moment verzamelt een groot deel van de radikale beweging van Nederland haar krachten voor een imago-blokkade tegen één van de economiese pijlers van het apartheids-systeem: de Koninklijke Shell.

KOMMUNIKEE

Vannacht hebben wij bij het Thermo Shell Centrum aan de Vreelandseweg te Hilversum een brandaanslag uitgevoerd, met gebruikmaking van 2 jerrycans benzine + ontstekingen.

De radikale solidariteitskampagne met de strijd in Zuid-Afrika is zeker niet tot stilstand gekomen.

In Nederland is die kampagne ononderbroken voortgezet en ook in andere West-Europese landen (BRD, Denemarken) nemen de akties eerder toe dan af.

Ondanks dat kunnen we wat betreft Nederland stellen dat die kampagne hapert en in een crisis lijkt te geraken.

Op dit moment is vrijwel alle aandacht van de radikale beweging gericht op de Shell-blokkade georganiseerd door het komitee Shell uit Zuid-Afrika (SUZA):

Een soort doelgerichtheid, die niet uit het niets komt maar het gevaar loopt zich tegen zichzelf te keren.

De oproep een aktie tegen Shell te voeren, wordt door ons in zijn algemeenheid ondersteund.

Wij vinden echter dat deze blokkadeaktie zich in verregaande mate heeft gekonformeerd aan de sociaal-demokratiese politiek van de komitees en in die zin inhoudelijk in een sterk defensieve positie is beland.

Wij willen met deze aanslag en dit kommunikee een bijdrage leveren aan de diskussie over strategie en perspektief van radikale, revolutionaire anti-apartheidsstrijd, als een onderdeel van de strijd op alle terreinen van het leven.

Allereerst willen we duidelijk stellen, dat het ons er niet omgaat dat een blokkade niet goed zou zijn. Of dat aktievoeren niet óók spektakel zou mogen zijn. Binnen zekere krachtsverhoudingen kan een blokkade een effectief laagdrempelig aktiemiddel zijn. Onze kritiek richt zich dan ook niet op de middelenkeuze; een blokkade is niet beter of slechter dan een brandbom. Dat tegenover elkaar zetten is een schijntegenstelling. Waar het ons om gaat is dat akties/kampagnes, in dit geval gericht op de strijd tegen apartheid, tot inzet zouden moeten hebben dat onze sterkte, ook op langere termijn, wordt vergroot en uitgebouwd.

"Het politieke klimaat een klein beetje veranderen" zoals het SUZA haar doelstelling uitdrukt, houdt volgens ons méér in dan een takties konsept te ontwikkelen, dat niet veel langer dan drie dagen duurt. Effektiviteit draait niet slechts om image-beschadiging. Wat apartheid is moge bekend worden verondersteld. Bekend is ook dat de Nederlandse staat er een strategies belang bij heeft dit in stand te houden, dan wel ietwat aan te passen. En dat diezelfde staat de politieke en economiese voorwaarden schept voor multinationals als Shell om te kunnen opereren.

Shell's kollaboratie met het apartheidsregime is allang bekend, qua image valt er weinig meer te beschadigen. Een grootse aktie tegen Shell nu, zou een uitdrukking moeten zijn van de verzamelde ervaringen van jarenlange militante anti-apartheidsstrijd.

Het zou moeten voortborduren op een geschiedenis waarbij de ontwikkeling van de politieke inhoud centraal staat en het doel is steeds meer zicht te krijgen op het perspektief.

Natuurlijk is het uitgekozen doel van de blokkade niet zonder geschiedenis.

Shell is de afgelopen jaren speerpunt geweest van vele militante akties en kampagnes.

Met als doel het bedrijf, als één van de handlangers van het apartheidsregime, steeds weer als zodanig te 'brand' merken en zoveel mogelijk schade toe te brengen.

Daarnaast zijn er aan de hand van deze akties diskussies gevoerd over het perspektief van verzet en is geprobeerd meer samenhang en kontinuïteit te ontwikkelen.

Op deze noodzakelijke ontwikkeling bouwt het SUZA niet voort.

Illustratief daarvoor was het moment tijdens de eerste aktiekonferentie in Paradiso, waarop het SUZA nadrukkelijk weigerde om de eis 'René Vrij' in deze aktie op te nemen.

De diskussie hierover werd geneutraliseerd met de opmerking dat de eis 'Mandela Vrij' ook niet werd gesteld.

Daarmee werd totaal voorbij gegaan aan het feit dat René veroordeeld werd op beschuldiging van deelname aan/of organisatie van akties, die door grote delen van de radikale beweging worden gesteund. Beschuldigd van 'lidmaatschap' van groepen die zich in hun publikaties/kommunikees steeds nadrukkelijk als onderdeel van die beweging hebben geprofileerd.

Anderzijds werd op dezelfde konferentie door het SUZA geen enkele kritiek geleverd op de aan de blokkade deelnemende sociaal-demokratiese groeperingen en organisaties. Deze konden, zonder enige vorm van politieke discussie, hun variant van geweldloosheid dwingend opleggen aan alle aanwezigen, op straffe van hun uittreding uit de blokkade. Een keuze voor geweldloosheid op deze gronden is er niet één die recht doet aan de noodzaak van anti-parlementaire politiek op alle nivo's. Ze wordt onbediscussieerd op ons bord gegooid.

Te stellen dat een konfrontatie met de politie ten alle tijden uit de weg gegaan moet worden, omdat "rellen ons meer zouden schaden dan Shell" (SUZA); ontkent het politieke karakter van de inzet van de smeris.

Zoals de verhoudingen nu liggen, is de keuze van van Thijn de politie in te zetten, als de blokkade effectief wordt, niet slechts een openbare orde overweging.

Het is een poging het blokkade-initiatief binnen de sociaal-demokratiese marges te dwingen.

Radikale, revolutionaire politiek en de zogenaamde openbare orde zijn nu eenmaal twee onverenigbare grootheden.

Eén van de doelstellingen van het SUZA is bewustwording en discussie.

Er wordt een beeld geschilderd van Shell als dé totaalvijand, hét grote monster.

Ons is onduidelijk hoe dit moet leiden tot bewustwording.

Bewustwording waarover dan?!

Het belangrijkste gegeven voor een zinvolle discussie over anti-apartheidstrijd ontbreekt namelijk.

Want noch Shell (of welke multinational dan ook) is alléén verantwoordelijk voor de instandhouding van apartheid en onderdrukking.

Apartheid en onderdrukking bestaan nog steeds bij gratie van de steun van de Westerse staten, en meer nog dan dat:

"Apartheid is geen soort beschaving die verschilt van die van het Westen, maar het is de ruwe, ongeslepen kant ervan.

Apartheid is geen smet op de Westerse beschaving, maar het hart ervan. Apartheid is de lens waardoor je het geheel kunt zien, een mikro-kosmos, een openbaring van wat de Westerse beschaving in werkelijkheid eigenlijk is." (Cedric Mayson)

Anti-apartheidstrijd zou zich dan ook tegen de politiek van de Nederlandse staat moeten richten.

Het lijkt een bewuste keuze van het SUZA de rol die de West-Europese staten spelen niet te willen betrekken bij het inhoudelijke discussieproces rond de blokkade.

Een keuze om de lijn niet door te trekken naar een aanval op de politiek van de Nederlandse staat.

Omdat dan het brede samenwerkingsverband met sociaal-demokratiese organisaties en komitees wel eens in duigen zou kunnen vallen. Hetgeen ten koste zou gaan van de zo nagestreefde massaliteit.

Klemzitten, noem je dat !

De verbreding die het SUZA-komitee gezocht heeft, is geen verbreding van anti-parlementaire politiek.

Het is een bewuste verschuiving naar rechts, richting sociaal-demokratie, ten koste van de radikale delen van de beweging.

Ieder op hun manier presenteren de AARN en het SUZA de blokkade dan ook als een goed antwoord op respektievelijk slangen-snijders en/of 'brandstichters'.

Wij twijfelen zeer aan het politieke rendement van deze aktie, zoveel konseksies zonder enig zicht op wat wij eraan over houden.

De koalitie-politiek van het SUZA-komitee ontwikkelt zich niet op basis van eigen kracht maar vanuit de optiek dat wij de sociaal-demokraten harder nodig hebben dan zij ons.

Op deze manier wordt verbreding, vervlakkig.

Binnen de anti-Shell kampagne heeft de blokkade teveel het karakter van een eindpunt. Misschien niet de bedoeling van de organisatoren maar de konsekwentie van hun keuzes.

Wij hebben ons bij de keuze van dit objekt doelbewust niet buiten de lopende kampagne willen stellen.

Maar wij willen het hier niet bij laten.

Het kan nooit voldoende zijn om groepen op te roepen:

" de blokkade als aktie tegen racisme daar, ook op één of andere manier te verbinden met racisme hier". Dit zo door het SUZA geformuleerd als 'indirekt doel' ontkenet het wezen van anti-apartheidstrijd.

Anti-apartheidsstrijd is handelen vanuit het bewustzijn dat de krachten die apartheid in stand houden dezelfde krachten zijn die onze werkelijkheid bepalen.

Een werkelijkheid, die bestaat uit groeiende tegenstellingen; verpaupering, vereenzaming, deportaties van 'ongewenste vluchtelingen', het afschrijven van groepen mensen, seksisme en racisme.

In de ontwikkeling van het politieke proces hier, in onze strijd, moet de scherpte van deze verhoudingen terug te vinden zijn.

Mét spektakel, spektakulair soms, maar bovenal met een lange adem én de inzet om strukturen tot stand te brengen, die op basis van inhoudelijke verbondenheid, het sukses (of mislukken) van een aktie overleven.

Een politieke mobilisatie die dit terzijde, als 'indirekt doel', stelt, is een doodgeboren kindje.

Wij zijn ons ervan bewust dat de praktiese ontwikkeling van die kracht de komende jaren meer en meer van ons zal vragen.

Zowel op het gebied van het opbouwen van een stevige politieke infra-struktuur én organisatiestrukturen als bijvoorbeeld op het gebied van de bajesstrijd.

Ons niet te laten isoleren, vervreemden van elkaar, maar te vechten voor kollektiviteit en in dié strijd voor een ander leven steeds méér mens te worden, dat is wat binnen en buiten de muren met elkaar verbindt.

En dat is tegelijkertijd wat de staat koste wat kost kapot wil maken.

Naarmate revolutionaire politiek aan kracht wint, zal de staat de repressie uitbouwen, sporend met de noodzaak van Europese eenwording en harmonisatie.

Zo was ook de operatie van 11-4-1988 een slag in de lucht, met de bedoeling af te schrikken en te intimideren.

Het zullen belangrijke jaren worden;

Of we nemen onszelf serieus en we ontwikkelen ons -in de breedte van het gehele maatschappelijke spektrum- tot een faktor van betekenis. Tot een kracht die je met recht en reden als tegenmacht kan aanduiden, of we verworden tot een politiek- cultureel randverschijnsel.

We zullen een antwoord moeten formuleren ten opzichte van de voortschrijdende ontwikkeling van vervreemding, internationale uitbuiting en onderdrukking.

Dat antwoord moet stap voor stap bevochten worden.

Samen met al diegenen die het aangaat én die het willen, in discussie én praktijk met betrekking tot de anti-patriarchale, anti-racistiese en anti-imperialistiese strijd.

Binnen dat proces zullen we onze eigen identiteit, als revolutionaire beweging, verder moeten profileren.

Het versterken van de eigen kracht is absolute voorwaarde tot samenwerking én het sluiten van al dan niet tijdelijke bondgenootschappen uit taktiese of strategiese overwegingen.

Groepen als RARA wordt wel eens voor de voeten geworpen dat ze een politiek zonder perspectief zouden bedrijven omdat dergelijke militante kernen niet toegankelijk en derhalve geïsoleerd zouden zijn.

Zeker kent de organisatie in illegale cellen zijn beperkingen.

Op zich kan dat nooit perspectief zijn, omdat die vorm van strijd alleén nooit massaal kan worden.

Waar het echter om gaat, is de samenhang tussen de verschillende -strijdende- groepen, op alle nivo's.

Daarbinnen kan én moet een militante praktijk bijdragen aan de ontwikkeling van het revolutionaire, politieke proces hier. Door grenzen te stellen, de woede een stem te geven, te laten zien dat verzet mogelijk is.

Als dat de basis is, als de militante praktijk de gezamenlijke discussie voedt en andersom, dan zal er van isolatie ook geen sprake kunnen zijn.

Dan kunnen we verder.

Wij zullen ons daar volledig voor inzetten.

REVOLUTIONAIRE

ANTI

RACISTIESE

AKTIE

-STEUN DE REVOLUTIE IN ZUIDELIJK-
AFRIKA, VORM HET FRONT IN WEST-EUROPA
-SOLIDARITEIT MET DE STRIJD VAN DE
HONGERSTA(A)K(ST)ERS IN DE BRD
-VRIJHEID VOOR HALIL EN MUSTAFA
-SOLIDARITEIT MET ALLE STRIJDENDE
GEVANGENEN
-VLUCHTELINGENBELEID IS EUROPESE
APARTHEID, STOP DE DEPORTATIES

„rara“ eist verantwoordelijkheid brand overslagstation shell op
(zie ook binnenlandbericht „brand in kantoor van overslagstation
shell“ van maandag 17 april 1989)

den haag (anc) - de verantwoordelijkheid voor de brand die in de
nacht van zondag op maandag heeft gewoed in een kantoor van het
shell-overslagstation in hilversum is opgeëist door een zich
revolutionaire anti racistische aktie (rara) noemende organisatie.
in een brief aan het anp stelt de organisatie de brand te hebben
veroorzaakt door een aanslag met twee jerrycans benzine plus
ontstekingen.

de politie in hilversum heeft desgevraagd bevestigd dat de brand
in het shell-kantoor is ontstaan door wat zij noemt een
„brandversnoddende vloeistof, vermoedelijk benzine“. over de
precieze toedracht van de mogelijke aanslag kon een woordvoerder
van de gemeentepolitie maandagmiddag nog geen mededelingen doen.
de brand, waardoor zich geen persoonlijke ongelukken hebben
voorgegaan, heeft een schade van circa 1,5 miljoen gulden
veroorzaakt. onder meer computers en telefoonapparatuur zijn in
vlammen opgegaan, ook in een deel van de administratie van het
shell-kantoor vernietigd.

„rara“ keert zich in haar brief tegen de shell-blokkade, zoals
voorgenomen door het comité shell uit zuid-afrika (suza). volgens
„rara“ heeft suza zich met de blokkade-acties geconformeerd aan
wat zij de sociaal-democratische politiek noemt.

„een blokkade is niet beter of slechter dan een brandbom“, zo
schrijft rara. volgens de organisatie dient de strijd tegen de
scharheid in zuidafrika zich echter ook te richten „tegen de
politiek van de nederlandse staat“.

rara heeft van jo „staat van dienst“

(zie ook binnenlandbericht „rara eist verantwoordelijkheid brand
overslagstation shell op“)

den haag (anc) - dat de actiegroep rara met de voorgedeling van
rene r. deze maand niet een vroege dood is gestorven, werd in de
nacht van zondag op maandag duidelijk toen een
shell-overslagstation in hilversum doelwit werd van een aanslag.
deze jongste actie van rara kan worden toegevoegd aan een lange
„staat van dienst“ waarmee de groep vanaf 1984 van zich doet
kennen.

de revolutionaire anti racistische aktie (rara) dook in het jaar
voor eerst op dinsdag te makro-vestiging in hulvendrecht in vlammen
opding. rara pleegde de aanslag uit protest tegen de handen die het
moederpartij van de makro - gmv - toen nog het zuidafrika
ondersteunt. in juli '86 werd het hoofdkantoor van van leer bv in
amstelveen met een heuse van rara-leden verbrand: de schade bedroeg
bijna een miljoen gulden. in datzelfde jaar kregen competities van
shell aanslagen te verserken. bij deze aanslagen was rara niet

direct, maar wel betrokken.

eind 1986 was de makro op twee plaatsen tegelijk doelwit: in de
vestiging in hulvendrecht werd weer brand gesticht, en in hulven
richtte een brandbom flinke schade aan. de vestiging in nuth ging
in januari 1987 geheel in vlammen op, een schadepost van enkele
tientallen miljoen gulden. de gmv besloot zich uiteindelijk uit
zuidafrika terug te trekken.

in 1987 volgden nog acties bij een shell-compstation in
nieuwegsein en een oliehandel in alphen aan den rijn. dit jaar
richtten rara-leden of -sympathisanten geregeld vernielingen aan
bij shell-compstations waarbij stangen het moesten ontgelden en
water met zee aan de benzine werd toegevoegd.

de acties waarvoor rara de verantwoordelijkheid heeft opgeëist
hebben vanaf 1984 voor zo'n 150 miljoen gulden schade aangericht.

AANSLAGEN RARA % 24.9.'89

- * DATEEVENT: 1985-09-17
TYPEEVENT: Brandstichting
TIMEEVENT:
TARGET: MAKRO-vestiging
NATTARGET: Nederlands
LOCATION: Duivendrecht (A'dam)
ACTORS: RARA
DAMAGE: Bedrijf volledig afgebrand
DAMAGE_FL: 48000000
REASONATTA: Banden MAKRO met Zuid-Afrika
VICTIMS: Geen
NATVICTIMS:
WOUNDED: 0
DEAD: 0
ARRESTS: Geen
CONVICTNS:
- * DATEEVENT: 1986-07-09
TYPEEVENT: Brandstichting
TIMEEVENT: vm
TARGET: Van Leer bv.
NATTARGET: Nederlands
LOCATION: Amstelveen
ACTORS: RARA
DAMAGE: Zware brandschade aan gebouw
DAMAGE_FL: 1000000
REASONATTA: Banden met Zuid-Afrika
VICTIMS: Geen
NATVICTIMS:
WOUNDED: 0
DEAD: 0
ARRESTS: 7 personen, 6 vrijgelaten, 1 wordt berecht
CONVICTNS: Geen
- * DATEEVENT: 1986-12-18
TYPEEVENT: Brandstichting
TIMEEVENT: vm
TARGET: MAKRO-vestiging
NATTARGET: Nederlands
LOCATION: Duiven (bij Arnhem)
ACTORS: RARA
DAMAGE: Bedrijf totaal vernietigd
DAMAGE_FL: 49000000
REASONATTA: Banden met Zuid-Afrika
VICTIMS: Geen
NATVICTIMS:
WOUNDED: 0
DEAD: 0
ARRESTS:
CONVICTNS:
- * DATEEVENT: 1986-12-18
TYPEEVENT: Brandstichting
TIMEEVENT: vm
TARGET: MAKRO-vestiging
NATTARGET: Nederlands
LOCATION: Duivendrecht (A'dam)
ACTORS: RARA
DAMAGE: Brandschade
DAMAGE_FL: 150000
REASONATTA: Banden met Zuid-Afrika
VICTIMS: Geen
NATVICTIMS:

WOUNDED: 0
DEAD: 0
ARRESTS: R. Roemersma
CONVIC TNS:

* DATEEVENT: 1987-01-10
TYPEEVENT: Brandstichting
TIMEEVENT: 03:40
TARGET: MAKRO-vestiging
NATTARGET: Nederlands
LOCATION: Nuth (L)
ACTORS: RARA
DAMAGE: Bedrijf totaal in as gelegd
DAMAGE_FL: 39000000
REASONATTA: Banden met Zuid-Afrika
VICTIMS: geen
NATVICTIMS:
WOUNDED: 0
DEAD: 0
ARRESTS: Geen
CONVIC TNS: Geen

* DATEEVENT: 1987-06-19
TYPEEVENT: Brandstichting
TIMEEVENT: vm
TARGET: Shellstation Verhoefweg
NATTARGET: Nederlands
LOCATION: Nieuwegein
ACTORS: RARA
DAMAGE: Forse schade aan ketelhuis
DAMAGE_FL: 35000
REASONATTA: Banden Shell met Zuid-Afrika
VICTIMS: Geen
NATVICTIMS:
WOUNDED: 0
DEAD: 0
ARRESTS:
CONVIC TNS:

* DATEEVENT: 1987-06-26
TYPEEVENT: Brandstichting
TIMEEVENT: vm
TARGET: Boot Olie /v. Staveren Marion Gas
NATTARGET: Nederlands
LOCATION: Alphen a.d. Rijn
ACTORS: RARA
DAMAGE: Zeer aanzienlijk

DAMAGE_FL: 800000
REASONATTA: Banden met Zuid-Afrika
VICTIMS: Geen
NATVICTIMS:
WOUNDED: 0
DEAD: 0
ARRESTS: Geen
CONVICTNS:

* DATEEVENT: 1989-04-17
TYPEEVENT: Brandstichting
TIMEEVENT: vm
TARGET: Shell-overslagbedrijf-kantoorpand
NATTARGET: Nederlands
LOCATION: Hilversum
ACTORS: RARA
DAMAGE: Interieur volledig verwoest
DAMAGE_FL: 1500000
REASONATTA: Banden Shell met Zuid-Afrika
VICTIMS: Geen
NATVICTIMS:
WOUNDED: 0
DEAD: 0
ARRESTS: Geen
CONVICINS:

* DATEEVENT: 1988-01-25
TYPEEVENT: Brandbomaanslag
TIMEEVENT: vm
TARGET: Drukkerij Elba(paspoorten)
NATTARGET: Nederlands
LOCATION: Schiedam
ACTORS: Revol.Commando No Pasaran
DAMAGE: Geen
DAMAGE_FL: 0
REASONATTA: Onbekend
VICTIMS: Geen
NATVICTIMS:
WOUNDED: 0
DEAD: 0
ARRESTS: - 0 -
CONVICTNS:

kwartaal

4

jaar

1989

**Kwartaaloverzicht
binnenlandse veiligheidsdienst**

ministerie van binnenlandse zaken

Nr. 2115986

KWARTAALOVERZICHT
BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST
4^e KWARTAAL 1989

INDEX KWARTAALOVERZICHT 4^e KWARTAAL 1989

POLITIEK (GEWELDDADIG) ACTIVISME

- De anti-imperialistische stroming binnen de
Nederlandse politiek activistische Beweging

POLITIEK (GEWELDDADIG) ACTIVISME

DE ANTI-IMPERIALISTISCHE STROMING BINNEN DE NEDERLANDSE POLITIEK ACTIVISTISCHE BEWEGING

Sedert 1987 valt er een duidelijk opwaartse lijn waar te nemen in de populariteit van de "anti-imperialistische stroming" binnen de zogenaamde Beweging. Deze stroming is gefundeerd op de totale afwijzing van het westerse democratische "kapitalistische" systeem. De anti-imperialistische activisten laten zich in hun handelen niet beperken door de grenzen van de Nederlandse rechtsstaat.

In dit artikel zal ingegaan worden op de ideologie van deze stroming, op haar ontwikkeling en haar spreiding en op de aard van haar activiteiten.

De theorie

De ideologie

Er bestaat geen expliciet geformuleerde beschrijving van het anti-imperialistische gedachtengoed. Uit de grote reeks publicaties die er uit deze hoek verschenen zijn valt echter wel een theoretische lijn te distilleren: De anti-imperialisten richten zich tegen de kapitalistische ordening, welke zij fundamenteel onrechtvaardig achten. Deze onrechtvaardigheid manifesteert zich volgens hen in:

1. de tegenstelling tussen arbeid en kapitaal,
2. de uitbuiting van vrouwen door mannen in dit "patriarchale" arbeidssysteem,
3. de "racistische" tegenstelling tussen het kapitalistische westen en de derde wereld,
4. in sommige geschriften is ook nog sprake van de tegenstelling mens-natuur.

Volgens de aanhangers van deze stroming ligt in onze maatschappij de feitelijke macht volledig bij de grote multinationale ondernemingen. Deze multinationals houden met steun van de nationale regeringen, politie, leger en justitie de bovengenoemde fundamentele maatschappelijke onrechtvaardigheden in stand.

De anti-imperialisten menen dan ook dat zowel de multinationals als de overheden met hun "repressie-apparaat" bestreden moeten worden. Iedere individuele actie, of die nou specifiek gericht is tegen een multinational als SHELL, of tegen het overheidsbeleid ten aanzien van politieke vluchtelingen, moet gezien kunnen worden als een bijdrage aan, en in het perspectief van, de zogenaamde totaalstrijd.

De toepassing

Deze "totaalstrijd" wordt in de praktijk gebracht door middel van een speerpuntenbeleid tegen de volgende actiedoelen:

- nieuwe technologische ontwikkelingen zoals EUREKA, S.D.I. of biotechnologie.
- de bevolkingspolitiek, waarmee ondermeer door de toepassing van genentechnologie gezorgd kan worden voor voldoende kwalitatieve bevolkingsaanwas.
- de flexibilisering van de arbeid waarmee de werkgevers hun vraag naar arbeidskrachten beter kunnen afstemmen op hun behoeften.

- verscherpte repressie van politie en justitie. "Zonder het dwangmiddel gevangenis of (psychiatrische) inrichting zou het hele staatsapparaat machteloos zijn".
- de "city-vorming" in de grote steden en het daarmee samenhangende wegsaneren van de oorspronkelijke bewoners, kleine bedrijfjes en kraakpanden.
- het vluchtelingenbeleid van de overheid. Naar de mening van de anti-imperialisten worden door de plannen voor een Verenigd Europa maatregelen getroffen om van Europa een "fort" te maken. Politieke vluchtelingen, maar ook gastarbeiders, kunnen door de hermetisch afgesloten Europese buitengrenzen geweerd worden.

De positie ten opzichte van de rest van de Beweging

Het anti-imperialistisch activisme is inmiddels net zo'n zelfstandig fenomeen als bijvoorbeeld het anti-militarisme, de kraakbeweging of de anti-kernenergiebeweging.

Anti-imperialisten zien een en ander vanuit het perspectief van de "totaalstrijd" echter anders. Volgens hen vormt de anti-imperialistische theorie de GRONDSLAG voor alle acties van de gehele Beweging. Een kraakactie bijvoorbeeld moet uitgevoerd worden vanuit de strijd tegen de city-vorming en SHELL moet niet louter aangepakt worden om haar rol bij "de instandhouding van de apartheid", maar om haar rol van "imperialistische multinational".

Deze elitaire grondhouding plaatst de anti-imperialistische Beweging bij voortduring op gespannen voet met de rest van de Beweging. De anti-imperialisten hinken immers op twee gedachten.

Enerzijds voelen zij zich duidelijk de voorhoede van de Beweging, anderzijds streven zij naar een verbreding van de eigen aanhang.

De houding vanuit de rest van de Beweging tegenover de anti-imperialisten is ambivalent. Hoewel aan de ene kant grote scepsis bestaat over de "theorie van de totaalstrijd" heeft men in het algemeen respect en bewondering voor de door de anti-imperialisten uitgevoerde acties.

De ontwikkeling en spreiding van het anti-imperialisme in Nederland

De anti-imperialisten zijn feitelijk in het begin van de jaren tachtig ontstaan uit een bundeling van radicale elementen uit zowel de voormalige anti-militaristische actiegroep Onkruid als de kraakbeweging. Vanaf 1984 zijn er verschillende gewelddadige acties uitgevoerd door deze

groep. Voorbeelden zijn de springstofaanslag op het Van Heutz monument door de groep "Koetoh Reh", brandstichting bij de oliehandelaar John DEUS door de groep "Pyromanen tegen Apartheid" en de Makrobranden door RaRa. In de claimbrieven van deze acties komt de anti-imperialistische theorie voor het eerst in de Nederlandse situatie duidelijk naar voren.

De afgelopen twee jaar is de anti-imperialistische ideologie in Nederland theoretisch verdiept en praktisch verbreid. De voornaamste elementen lijken elkaar in Amsterdam gevonden te hebben. De uit Groningen afkomstige anti-imperialistische boekhandel SLAGERZICHT, het alternatieve internationale persagentschap FRONTLINE INFO en de groep rond RaRa vormen nu gezamenlijk het fundament van de anti-imperialistische stroming.

Twee andere prominente Amsterdamse activistische groeperingen, te weten ULTIMATUM (actie- en informatiecentrum ten behoeve van Midden-Amerika) en het VROUWEN-INFORMATIECENTRUM AMSTERDAM kunnen meer en meer tot dit kamp gerekend worden.

Buiten Amsterdam heeft deze stroming inmiddels eveneens vaste grond onder de voeten gekregen. Medestanders treft men momenteel aan in ondermeer Utrecht, Groningen, Den Haag, Nijmegen en Den Bosch. Ook de kleine autonomenkern in Venlo bedient zich van aspecten van de anti-imperialistische ideologie.

Het in Den Haag vervaardigde activistenblad DE ZWARTE is de belangrijkste spreekbuis van de anti-imperialisten. Enkele lokale activistenbladen zijn inmiddels ook anti-imperialistisch georiënteerd.

Op een besloten congres in Arnhem in 1987, genaamd "Solidariteit en Verzet" is door een aantal anti-imperialisten van het eerste uur geprobeerd een bredere steun te krijgen voor de stroming. Dit is toen niet gelukt. De "brede" theorie van de totaalstrijd sprak de aanwezigen niet aan en de opstelling van de organisatoren werd als elitair bestempeld.

In 1988 keerde het tij echter. Met name de sympathie die Bewegers van nature hebben voor "onderdrukte kameraden" lijkt door de anti-imperialisten goed benut te zijn bij de solidariteitsacties voor Rene (de veroordeelde RaRa-verdachte) en de RAF-hongerstakers. Deze solidariteitsacties lijken bijgedragen te hebben aan de verspreiding van de anti-imperialistische theorie en de verbreding van de aanhang.

Momenteel, ultimo 1989, blijkt echter dat de theorie voor het overgrote deel van de Beweging nog altijd te ruim, te irreëel of te vaag is. In de actiebladen verschijnen regelmatig kritische artikelen.

Het aantal aanhangers van deze stroming laat zich niet gemakkelijk raden. Als indicatie valt te denken aan zeker 100 overtuigde "full-timers" en een oproepbaar potentieel van een paar honderd activisten. Deze laatste groep zal het theoretische gedachtengoed wellicht incidenteel zelfstandig gebruiken.

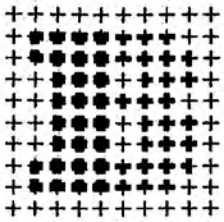
De activiteiten van de anti-imperialisten

De activiteiten zijn zowel demonstratief, publicitair als propagandistisch van aard, waarbij de grenzen van het strafrecht geen belemmeringen behoeven te vormen. Hierbij moet uitdrukkelijk opgemerkt worden dat er wel rekening gehouden wordt met hun eigen grenzen: van geweld tegen personen bijvoorbeeld is nog geen sprake.

De aard van de ondernomen acties moge blijken uit de navolgende belangrijkste feiten uit 1989.

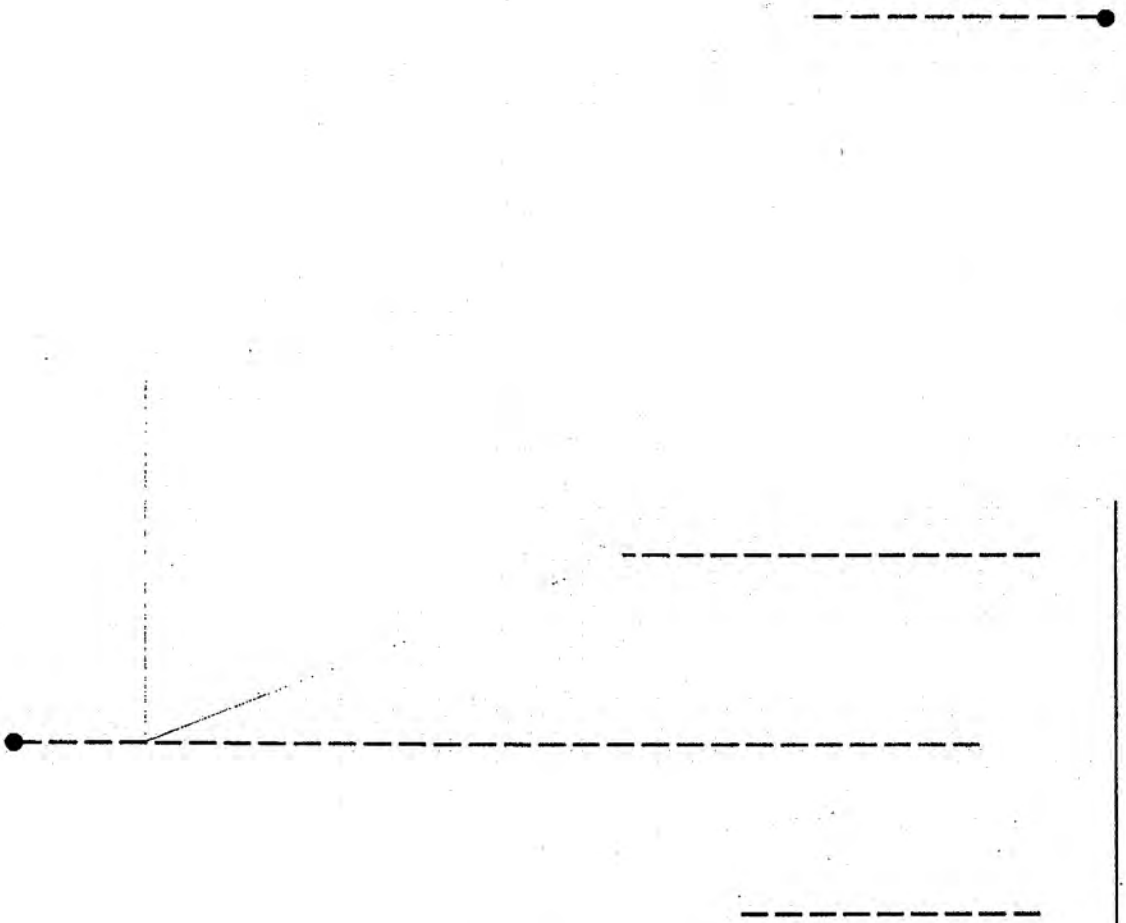
RaRa

In de nacht van 16 op 17 april heeft RaRa brand gesticht bij Thermo Shell in Hilversum. Deze aanslag vond plaats aan de vooravond van de brede anti-Shell blokkade in Amsterdam. Door middel van deze actie wilde RaRa de Shell-blokkade van de anti-apartheids activisten verbreden tot een anti-imperialistische actie.

Ministerie van Binnenlandse Zaken
Binnenlandse Veiligheidsdienst

MAANDBERICHT MAART 1990

POLITIEK (GEWELDDADIG) ACTIVISME

- Anti-imperialisme; RaRa-aanslagen tegen Koninklijke Marechaussee

ANTI-IMPERIALISME; RARA-AANSLAGEN

In de nacht van 18 op 19 maart 1990 werd bij twee Marechaussee-kantoren in Arnhem en Oldenzaal brand gesticht. De aanslagen werden op 19 maart door middel van een persverklaring door de actiegroep RARA opgeëist. In deze persverklaring stellen de actievoerders dat de aanslagen gepleegd zijn uit protest tegen de rol die de Koninklijke Marechaussee speelt bij het opsporen van illegale vluchtelingen. De laatste keer dat RARA toesloeg was in april 1989 toen bij het Thermo Shell-Centrum door middel van brandstichting een schade van anderhalf miljoen gulden werd aangericht.

HET VREEMDELINGENBELEID

Het is de eerste maal dat door middel van aanslagen aandacht gevraagd wordt voor de vluchtelingenproblematiek. Tijdstip en target waren weliswaar verrassend, het actiethema behoeft geen verwondering te wekken. Het is vooral de anti-imperialistische stroming binnen "De Beweging" die al geruime tijd belangstelling heeft voor het vluchtelingenvraagstuk. Volgens de anti-imperialistische ideologie zijn de nationale regeringen niet veel meer dan marionetten van de grote multinationale ondernemingen. Politie, leger en justitie zorgen ervoor dat de door de multinationals gewenste maatschappelijke orde in stand gehouden wordt.

Het afgelopen jaar is er binnen "De Beweging" ruimschoots aandacht besteed aan de plannen voor Europese eenwording. Volgens de "anti-imperialisten" zijn deze plannen er enkel op gericht de winstkansen van de multinationals te vergroten. Door middel van een gericht toelatingsbeleid van gastarbeiders en (politieke) vluchtelingen kunnen mogelijke arbeidstekorten of overschotten aangepast worden aan de behoefte van het bedrijfsleven. In de claimbrief wordt overigens benadrukt dat de aanslagen tegen de Koninklijke Marechaussee geen breuk betekenen met het politieke verleden van RaRa. Dit betekent dat RaRa-acties tegen bedrijven die banden onderhouden met Zuid-Afrika nog immer mogelijk zijn.

Interessant is de stellingname van RaRa dat ze met haar aanslagen een impuls wil geven aan een discussie binnen de gelederen van radicaal links om zodoende "de strijd tegen het staatsterrorisme" te integreren in de politieke praktijk van links. Het feit dat RaRa de aansluiting met radicaal links wil behouden vormt een indicatie dat RaRa niet, zoals ten tijde van de MAKRO-branden, vanuit een geïsoleerde positie wil opereren.

RARA-AANSLAG BIJ HET MINISTERIE VAN JUSTITIE

Bij het ter perse gaan van dit maandbericht werd bekend dat de aanslag bij het Ministerie van Justitie op 26 maart jl. enige dagen later geclaimd is door "Revolutionaire Anti Racistiese Aktie Crespo Galende". Evenals bij de aanslagen in Oldenzaal en Arnhem vormt het vreemdelingenbeleid ook ditmaal de aanleiding tot de gewelddadige actie.

RaRa zegt dat de actie tegen het Nederlandse vluchtelingenbeleid niet mag worden gezien "als een breuk in onze politieke praktijk van de afgelopen jaren". De strijd tegen de apartheid en het racisme houdt niet op bij de grenzen van Zuid-Afrika. Met deze actie verleggen we hooguit de aksenten. "Op het moment dat het vreemdelingen- en vluchtelingenbeleid zich steeds meer tot een keiharde arrestatie- en deportatiepraktijk, wordt het tijd dat er bij ons - gepland - een aantal stoppen doorslaan, omdat de terreur tegen vluchtelingen moet stoppen. Omdat het vluchtelingenbeleid vreemdelingenhaat voortbrengt en het racisme kanaliseert, aldus de inhoud van de brief van Rara.

--()--

KOMMUNIKEE

Vannacht hebben wij twee brandaanslagen gepleegd bij de Districts-kommandant Gelderland, Vijverlaan 107, Arnhem en bij het District Overijssel, Prins Bernhardlaan 2 te Oldenzael. Alletwee behorend tot de Koninklijke Marechaussee.

De binnenlandse vijand

"De fuikfunctie van onze grenzen vervalst: ongewenste vreemdelingen maar ook bijv. buitenlandse criminelen zijn straks veel minder zichtbaar. Aan de grens wordt je met ze gekonfronteerd, in het binnenland moet je ze opzoeken".

Kommandant KMAR-brigade Zevenaar.

In september 1988 krijgt de Tweede Kamer twee brieven over de Koninklijke Marechaussee. De minister van Defensie en de staatssecretaris van Justitie kwamen, elk vanuit hun eigen verantwoordelijkheid, met de mededeling dat 200 van de 325 marechaussees, die overtollig worden door het wegvallen van de personenkontrole aan de oostgrens, worden ingezet voor het binnenlandse toezicht op vreemdelingen.

In het kader van de -nu vertrasgde invoering van de Schengenakkoorden, zullen de binnengrenzen tussen de Benelux, Frankrijk en de Bondsrepubliek geleidelijk aan opgeheven worden. Dat scheidt o.a. beheersproblemen m.b.t. het weren van 'ongewenste vluchtelingen'. De kontrole aan de buitengrenzen moet naar binnen worden verlegd.

Volgens de toenmalige staatssecretaris van Justitie Korte van Hemel "heeft Nederland een grote aantrekkingskracht op illegalen". Deze moeten dan ook, volgens haar, in de nieuwe situatie zonder binnengrenzen 'opgezocht' worden in de grote steden.

Hier ligt nu een nieuwe taak voor de KMAR. De KMAR is een keurkorps, ressorterend onder het Ministerie van Defensie.

Al in de jaren zeventig werd er op aanvraag van de minister van Justitie een detachement KMAR-opsporingsambtenaren, in het kader van de rechtechthijstand, toegevoegd aan de vreemdelingenpolitie van Amsterdam. Belast met het opsporen en uitzetten van illegale vluchtelingen.

Deze ontwikkeling zet zich door. De marechaussee zal als een soort vliegende brigade in de grote steden worden ingezet, speciaal belast met het opsporen van mogelijke illegalen.

In het kader van de vreemdelingenwet is het mogelijk iemand aan te houden en te controleren, als er een 'redelijk vermoeden bestaat dat iemand vreemdeling is'. Dat het 'redelijk vermoeden' meestal gebaseerd is op huidskleur laat zich raden. De uitspraak "door onze ervaring kunnen we illegalen herkennen aan hun uiterlijk" gedaan door één van de leden van dit vermaarde korps, spreekt boekdelen.

In de strijd tussen gemeente- en rijkspolitie, of beter nog tussen het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Justitie, heeft Justitie een grote mate van beleidsvrijheid afgedwongen. Bij de komst van regionale korpsen zal de burgemeester geen verantwoordelijkheid meer afleggen aan de gemeenteraden, dat zou alleen maar teveel tijd in beslag nemen. De nog aanwezige minimale mogelijkheden tot controle van het gevoerde beleid, zullen dan geheel vervallen. Binnen deze ontwikkeling zullen de opsporingsteams van de marechaussee fungeren als voorposten van Justitie. Niet gehinderd door welke vorm van controle dan ook, zullen ze als een zelfstandig apparaat binnen het politieapparaat functioneren. Met de, rechtstreeks van Justitie gekregen, namen in de hand van op te sporen vluchtelingen zal de jacht nog doeltreffender gerealiseerd kunnen worden.

Het is om dit alles dat wij hebben gekozen voor een eerste aktie tegen de keurtroepen van dit vervolgingsbeleid, tegen de laarzen in de straat.

Hoewel het de eerste keer is dat wij akties uitvoeren tegen het Nederlandse vluchtelingenbeleid, willen we benadrukken dat dit op geen enkele manier uitgelegd mag worden als een breuk in onze politieke praktijk van de afgelopen jaren.

Daar zijn ook geen redenen voor. Noch de situatie in Zuid-Afrika, noch de opstelling van de Nederlandse regering en bedrijfsleven, geven daarvoor aanleiding. Alles wat er veranderd is, is dat het blanke apartheidregime meer politieke ruimte heeft moeten toestaan aan het zwarte verzet. Maar de eisen van sancties en internationale isolering van het blanke regime blijven onverkort gehandhaafd. Als voor vele anderen blijft ook voor ons een prioriteit te zoeken naar wegen om het verzet in Zuid-Afrika effectief te ondersteunen. Wij hebben dat in het verleden gedaan en zullen dat weer doen!

De strijd tegen apartheid en racisme houdt echter niet op bij de grenzen van Zuid-Afrika. Het anti-racisme heeft steeds het hart gevormd van onze akties en verklaringen en met deze aktie verleggen we hooguit wat akcenten. Het aanvallen van het vluchtelingenbeleid is niet meer of minder dan het trekken van konsekwenties uit eerder door ons ingenomen standpunten. Standpunten die inhouden dat onze solidariteit met de strijdende in de drie kontinenten onlosmakelijk verbonden zijn met de strijd tegen de politieke, economische en militaire instituties in het Westen. De instituties dae de onderdrukking organiseren, voeden en ervan profiteren. In Zuid-Afrika is het racisme geïnstitutionaliseerd in de apartheid. Hier is het wettelijk gelegitimeerd racisme de basis van het vluchtelingenbeleid.

Op het moment dat het vreemdelingen- en vluchtelingenbeleid zich steeds meer tot een keiharde arrestatie- en deportatiepraktijk, wordt het tijd dat er bij ons -gepland- een aantal stoppen doorslaan. Omdat de terreur tegen vluchtelingen moet stoppen. Omdat het vluchtelingenbeleid vreemdelingenhaat voortbrengt en het racisme kanaliseert.

Een werkelijkheid die tot ondubbelzinnig partij kiezen dwingt. Het tot beleid verheven racisme is geen ongrijpbaar fenomeen. Er zijn direkt verantwoordelijke personen, instituties en organisaties aan te wijzen die het beleid maken en uitvoeren. Zij zijn producenten van beelden van vluchtelingen als 'parasiet' en 'krimineel'.

Zij zijn de ontwerpers, konstruktors en bedieners van de 'ambtelijke molens' die menselijke waardigheid vergruizen en iedereen die toeschouwer blijft korrumpert.

UNIVERSELE VERKLARING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS:

Art. 14.1: Een ieder heeft het recht om in andere landen asiel te zoeken en te genieten tegen vervolging.

Art. 13.1: Een ieder heeft het recht zich vrijelijk te verplaatsen en te vertoeven binnen de grenzen van elke staat.

Het klinkt natuurlijk prachtig. Je knikt bij wijze van spreken al instemmend voordat de zinnen volledig zijn uitgesproken. Niet ten onrecht. Wereldwijd echter blijken de met de mond en pen beleden uitgangspunten en resoluties alleen maar geschikt als o.a. propagandamiddel in de koude oorlog. Vluchtelingen uit het Oostblok zijn jarenlang met open armen ontvangen. Zij vormden het levende bewijs tegen het kommunisme. Vluchtelingen uit het Zuiden daarentegen worden doorgaans bestempeld als profiteurs en criminelen. Daarmee wordt verdoezeld dat het ontstaan van vluchtelingen voor het overgrote deel een direkt gevolg is van de machtspolitiek van het Westen. Dat vluchtelingen vaak bewust gekreëc worden, als gevolg van puur kapitalistisch handelen van klups als het I.M.F., Wereldbank e.a.. Vergeten wordt dat hongersnoden, armoede, staatsgrepen, politieke repressie en sexueel geweld geen gevolg zijn van natuurrampen, maar een direkte konsekwentie van de politieke, economische en sociale verhoudingen. De Koude Oorlog mag dan zogenaamd afgelopen zijn, de oorlog tussen Noord en Zuid wordt alleen maar geïntensiveerd. De vluchtelingen uit het Zuiden vormen pas echt een probleem

voor het Westen op het moment dat een groeiend deel van die miljoenen vluchtelingen hun problemen komen deponeren in ons vers aangeharkte voortuintje. Dan pas ontstaan er politieke-, financiële- en humanitaire problemen en zijn de regeringen van de Westerse staten gedwongen een antwoord te formuleren op de aanspraak van vluchtelingen om hier asiel aan te vragen. De belangrijkste reactie van de Westerse staten is het net te sluiten, Europa potdicht te maken. En pas dan worden de tegenspraken zichtbaar tussen die antwoorden en de met de mond beleden uitgangspunten: enkele procenten worden voorzien van het stempel 'gewenst' als legitimatie en excuus om de overgrote meerderheid 'ongewenst' te kunnen verklaren.

Het vluchtelingenprobleem is geen op zichzelf staand maatschappelijk verschijnsel maar een direkte afspiegelingen van de eigendoms- en machtsverhoudingen. Binnen die verhoudingen wordt elke individuele vluchteling uiteindelijk gereduceerd tot een koopwaar: allen zij waarvan kan worden verwacht dat ze op korte termijn rendement opleveren zijn gewenst 'Gewenst' zijn bijvoorbeeld:

- Vluchtelingen die gebruikt kunnen worden als levende politieke propaganda, zoals tot voor kort vluchtelingen uit de Sovjet-Unie en uit Oosteuropese landen. Of zoals een gelimiteerd aantal Vietnamese bootvluchtelingen per jaar, terwijl men toekijkt hoe de rest, desnoods met grof geweld, wordt afgevoerd, zoals de Britten dat deden in Hong Kong.
- Vluchtelingen die worden ingezet om bevolkingspolitiek mee te bedrijven, zoals Israel de Joodse Sovjet vluchtelingen gebruikt als pionnen in de demografische oorlog tegen de Palestijnen. Zoals de Bulgaarse Turken die worden gebruikt om de Koerdische aanspraken op hun nationale grondgebied te breken, etc..
- Vluchtelingen die bruikbaar zijn om bepaalde problemen binnen de kapitalistische economie op te lossen. Illustratief hiervoor is bijv. de gretigheid waarmee de regering van de Bondsrepubliek haar grenzen open stelde voor vluchtelingen uit de D.D.R.. Het levert een miljardeninjectie op voor de economie van de Bondsrepubliek. Tegelijkertijd ziet de Zuid-Afrikaanse regering haar kans schoon en begint een wervingscampagne onder voormalig D.D.R. burgers om zodoende belangrijke functies in de economie exclusief blank te houden.

'Ongewenst', en dat is meer dan negentig procent, zijn de miljoenen mensen uit Afrika, Azië en Latijns-Amerika. Voor het grootste gedeelte vrouwen en kinderen, uitgehongerd en door oorlog verpauperd, die meestal niet verder komen dan de vluchtelingenkampen in het land van eerste opvang (vaak een eveneens zeer arm buurland).

Ongewenst zijn bijna alle vrouwen die vluchten vanwege sexe-specifieke vervolging. Verkrachting, mishandeling, elke specifieke terreur tegen vrouwen wordt niet erkend als vluchtgrond. Niet eens wanneer die terreur plaatsvindt in de politiebureaus, tijdens razzia's of in martelcentra. Ongewenst zijn bijna alle vrouwen en kinderen omdat ze volgens de kapitalistische maatstaven niet produktief gemaakt kunnen worden in het Westen, maar ze daarentegen wel gewenst zijn in de landen van de drie continenten om daar als arbeidsreserveleger te fungeren voor de multinationals.

Ongewenst zijn de uitgeweken verzetsstrijders en strijdsters uit landen met een gewelddadig en fascistisch, maar daarom niet minder bevriend regime.

Oorzaak en gevolg van het ontstaan van vluchtelingenstromen worden door de beleidsmakers konsekwent en uiterst zorgvuldig versluierd. De motieven van mensen blijven buiten beschouwing. Evenals de belangen die leiden tot het stelsel van afwijzings- en toelatingskriteria.

Er wordt gebruikt gemaakt van verborgen criteria bij het uitdelen de stempels 'ongewenst', waarbij er zelden een integere beoordeling gemaakt wordt van het vluchtverhaal. Wat beoordeeld wordt is in hoeverre (groepen van) vluchtelingen bruikbaar zijn en de mate van gevaar die ze kunnen opleveren voor de politieke en sociale stabiliteit. Daarnaast zijn er nog de praktijken van de inlichtingendiensten (waaronder de B.V. die met verblijfsvergunningen staan te zwaaien wanneer een vluchteling informatie verstrekt over een bepaalde politieke organisatie of daarin wil infiltreren.

Schengen: niet getekend, toch gebruikt

Schengen, proefballon voor een verenigd Europa en prototype van de maatschappij die gestroomlijnd is volgens de behoeftes van het Europese kapitaal. Ondanks de geheimzinnigheid, de oncontroleerbare en zelfs voor parlementariërs ondemokratische wijze waarop de Schengen-partners met elkaar zaken doen, spant men zich in om de loyaliteit van de bevolking te verkrijgen. Eén van de belangrijkste middelen om dat te bereiken is een brede ideologische hersenspoeling door de propaganda van een hernieuwd Europees nationalisme. We moeten 'internationaal en Europees' gaan denken, de geweldige voordelen die een Europa zonder grenzen biedt moeten worden binnengehaald. Maar daar moet wel wat tegenover staan: we moeten ervoor zorgen dat ook het Nederlandse grondgebied er slechts is voor sommige Europeanen, en dat al die geweldige voordelen niet ingepikt worden door miljoenen 'vreemde elementen' die door alle gaten van het Ver-

enigd Europa dreigen binnen te komen als we even niet kijken. De buiten grenzen van Europa moeten gebouwd worden van een steviger beton dan het voormalige ijzeren gordijn. De ambassades in de landen van waaruit veel vluchtelingen verwacht worden, worden een vooruitgeschoven grenspost en voeren een actief 'ontmoedigingsbeleid'. Vliegtuigmaatschappijen moeten degenen die geen visum hebben op eigen kosten terug vliegen. Schengen (en nu de Europese Eenwording) biedt voor dit alles het instrumentarium. Het stroomlijnt een blank-Nederland-let-op-zwart-Nederland-mentaliteit. Schengen biedt, door de harmonisatie van het asielbeleid, een aantal internationale afspraken waardoor men met het recht in de ha meer en meer menschen kan voorzien van het stempel 'uitgewezen'. Het levert de argumenten op om een verscherpt opsporings- en vervolgingsbeleid binnen de grenzen uit te voeren om zo (volgens ons alleer Lubbers) "het kaf van het koren te scheiden".

En dit is ook de reden voor de schijnbaar onvermijdelijke marsroute die wordt afgelegd in de richting van de legitimatieplicht. De verlegging van de identiteitskontrole aan de grenzen naar identiteitskontrole in het gehele land door mobiele brigades van de KMAR. Een sluitend netwerk met de, al geopperde, strafbaarstelling van hulp aan illegalen. Ze moeten een bepaalde mentaliteit kweken. Iedere niet-witte moet het onweerlegbare bewijs leveren geen illegaal, crimineel of terrorist te zijn. Immers, wie wordt opgelegd zich te identificeren en wat wordt de aanleiding om iemand te dwingen zich te identificeren? Op wie mag er door de KMAR gejaagd worden? De reeds eerder genoemde ervaring waar de KMAR zich op meent te kunnen beroepen om illegalen aan hun uiterlijk te kunnen herkennen berust op niets anders dan het feit dat ze zwart en wit kunnen onderscheiden. Steun voor deze positionele vaardigheid komt o.a. ook van 's lands prominente anti-racist, anti-apartheidstrijder bij uitstek, korpsbeheerder van een van de meest racistische korpsen van dit land. "De KMAR is een keurkorps, inzetbaar als speerpunt bij prioriteiten van de eerste orde en zal compenserend ingezet worden bij het vreemdelingentoezicht. De komst van de KMAR zal niet leiden tot razzia's op (illegale) vluchtelingen", Van Thijn in een toespraak ter gelegenheid v het 175-jarig bestaan van de KMAR, want hij ziet in de mentaliteit van KMAR en het driehoeksoverleg (burgemeester, justitie en politie) een garantie tegen een dergelijke racistische politiek en repressie.....

In het bovenstaande hebben we een aantal kaders aangegeven van onze solidariteit met velen van de vluchtelingen. Het is belangrijk om deze solidariteit tastbaar te maken.

Daarin gebeurt al veel: langs juridische weg, door acties, demonstraties, publikaties, het opzetten van samenwerkingsverbanden, etc..

Er wordt energie gestoken in het creëren van opvang/woonruimte, het verzamelen van geld, het vinden van illegale baantjes en het opzetten van een alternatieve gezondheidszorg.

Dat is allemaal een feit, maar we kunnen er niet omheen te konstateren dat de racistische politiek van de staat in de breedte terrein heeft gewonnen, dat de hersenspoeling op z'n minst ten dele werkt. Die winst bestaat er vooral uit dat ze erin geslaagd is een soort algemeen 'volks-empfinden' te creëren, dat zegt dat de bevolking op grote schaal bedregen wordt door vreemde elementen, die slechts zeggen vluchteling te zijn maar in feite dieven van onze welvaart.

Er ontstaat een klimaat waarin het gerechtvaardigd wordt om asielzoekers als criminele groep te beschouwen en te behandelen. Dit zou ook in het belang van de bonafide vluchteling zijn (wie is dat???), zo wordt ons voorgehouden.

In ronduit schokkende mate is het hen tevens gelukt om het optreden tegen(illegale)asielzoekers onder een deken van verhullend taalgebruik weg te schoffelen, en iedereen te laten geloven dat de staat nog zeer beheerst en zachtzinnig optreedt. Gevangenis en heten opvangcentra, interneringskampen heten vluchthoeven of -oorden, racisme heet ontmoedigingsbeleid, razzia's heten huisbezoek en economies en sociaal afknijpen heet een bed-bad-brood-regeling.....Tegen de tijd dat de werkelijke inhoud van de woorden en de procedures duidelijk begint te worden is het beleid al weer drie stappen verder aangescherpt.

"We zitten en wachten en kijken naar elkaars gezichten, het is hier net een gevangenis. Waar kun je naar toe met f20,- zakgeld in de week?"

Koerdische vluchteling in interneringskamp

Voor de rest wordt het stiller. Mensen worden weggestopt in kampen in de polder. Uitgangspunten van beleid worden geformuleerd op geheime ontmoetingen ergens in Europa, de beleidsmaatregelen op kamertjes in Den Haag. Ondertussen blijven de vliegtuigen opstijgen. Gedeporteerden kunnen niet meer protesteren. Velen worden opgesloten of erger in Turkije, Marokko..... degenen die morgen aan de beurt zijn zitten vandaag te wachten in Nederlandse politiecellen en gevangenis.

De strijd tegen dit staatsracisme moet wat ons betreft, meer dan nu het geval is, geïntegreerd worden in de politieke praktijk van links. De strijd om de rechten van vluchtelingen moet van een juridisch naar een politiek nivo getild worden.

Niet alleen omdat racisme moreel en politiek bestreden moet worden, ra-

cisme en sexismen geen uitwassen zijn van dit systeem, maar behoren tot het politieke instrumentarium van de heersende klasse. De maatschappelijke rijkdom van het Westen zou genivelleerd moeten worden. En met name met hen die gedwongen zijn te vluchten en zich vervolgens bevinden in een vijandelijke omgeving die het Westen voor vluchtelingen en migranten is.

De vluchteling in het algemeen is geen 'objekt' van onze solidariteit. Een dergelijke patronale houding laten we over aan politici, en andere betaalde krachten die hun brood verdienen met de ellende van anderen. Integendeel, iedere vluchteling heeft een verhaal, en ieder verhaal bevat de belangrijkste elementen van de jongste geschiedenis van het grootste deel van de wereldbevolking.

We weten dat het onmogelijk is om binnen de bestaande machtsverhoudingen tot werkelijke oplossingen te komen. Wij willen ons niet laten leiden door wensdenken. Dit is dan ook niet meer dan een bescheiden bijdrage. Maar uitgaande van onze geschiedenis, positie en praktijk onderzoeken we de mogelijkheden om een militante praktijk te ontwikkelen op bovenstaande thema's.

Dat het uiteindelijk om een wereld gaat zonder onderdrukking, uitbuiting en vergiftiging, zonder racisme en sexismen is geen pathetische geloofsbelijdenis, maar de kern van het socialisme zoals wij ons dat voorstellen. De vraag is echter hoe de stap en op die weg eruit zie. Tegenstellingen blijven toenemen, minder mensen krijgen meer mogelijkheden. Je zou denken dat dat leidt tot spanning, zelfs verzet, maar we moeten konstateren dat de controle over de geest een nieuwe gevangenis is geworden.

Terwijl de verschillen tussen meer of minder arm, meer of minder vervolgd niet vervagen maar in rap tempo aangescherpt worden, heeft verze- meld links er in de geschiedenis nog nooit zo belazerd voorgestaan als nu. Sociale structuren zijn verbrokkeld, organisaties versplinterd, idealen lijken besmet, het doel is diffuus. Zonder hoog van de toren te willen blazen zullen we als links radikale en revolutionaire beweging moeten pogen weer iets met elkaar op te bouwen. Militant verzet kan daarin een belangrijke rol spelen, het kan de vinger op de zere plek leggen. De eerste stap zit dan in de herkenning, de opluchting dat er iets gebeurt. De volgende stappen zijn veel moeilijker. We zijn allemaal producten van deze maatschappij. Individualisten, ieder voor zich en haar, wel met idealen en woede, maar het omzetten in een gezamenlijk perspectief zakt toch vaak dagelijks weg om het gevecht om een persoonlijk perspectief, iets wat jammergenoeg vaak niet hetzelfde is.

Toch willen we het aangaan, niet tegen beter weten in, wij weten heel goed dat militante aanslagen alleen niets opleveren. Een, twee, drie keer een spectaculaire aktie verandert op zich ook niets. Wij zien het als een

bijdrage aan meer daden, ideeën en discussie.

De uitwijzingsmachine draait niet vanzelf, maar wordt draaiende gehouden door mensenjagers en schrijftafelmoordenaars. En zo willen we ze ook in het openbaar behandelen. Het apparaat zelf blijft niet langer buiten schot.

Zoals al eerder gezegd: de strijd van de vluchtelingen moet van een juridisch naar een politiek nivo getrokken worden. Dat betekent dat het vluchtelingenbeleid uit handen van politie, marechaussee en justitie getrokken moet worden. Dat de gedwongen vestiging in kampen beëindigd moet worden, de vreemdelingenbewaring en de speciale gevangnissen opgeheven en gesloten moeten worden.

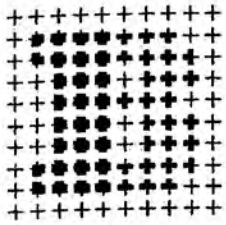
Asielzoekers/sters moeten vrije toegang tot onze maatschappij hebben. Dat betekent dat ze kunnen beschikken over alle noodzakelijke financiële, juridische, sociale, edukatieve en medische voorzieningen. Dat zijn de minimumvoorwaarden. Verder gaat het er om de definitie van het begrip vluchteling te veranderen. Te politiseren. Sexe-specifieke vluchtgronden als verkrachting, gedwongen verhuizingen, oorlog en vernietiging van de zelfvoorzienende economieën moeten worden erkend. Het begrip economische vluchteling moet worden geschrapt en de mensen krijgen bij binnenkomst bijstand van deskundige juristen om van de SHELL, AKZO, BRUYNZEEL, PHILIP enz. een schadevergoedingsprocedure te kunnen starten namens henzelf en de rest van de achterblijvende vluchtelingen. (geintje!)

Armoede moet een erkende vluchtgrond zijn. De oplossing daarvan ligt niet in het terugsturen, maar in een fundamentele wijziging van de internationale economische orde.

Tot die tijd zullen wij het deportatiebeleid saboteren en aanvallen!

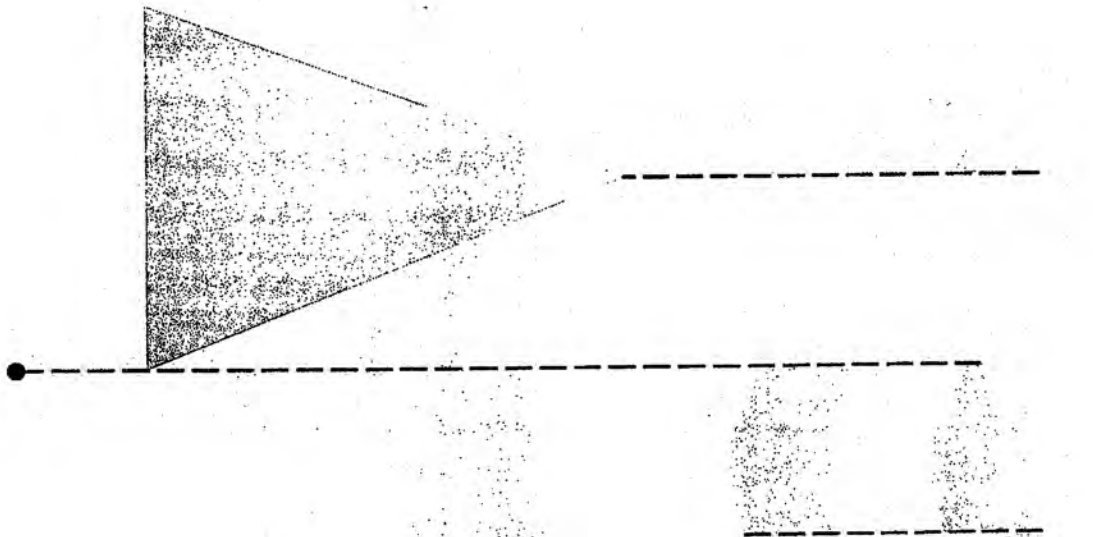
Met vriendelijke groeten,

RARA

Ministerie van Binnenlandse Zaken
Binnenlandse Veiligheidsdienst

MAANDBERICHT APRIL 1990

INHOUD

pag.

POLITIEK (GEWELDDADIG) ACTIVISME

- Anti-Imperialisme: aanslagen in maart 1990;

POLITIEK (GEWELDDADIG) ACTIVISME

ANTI-IMPERIALISME: AANSLAGEN IN MAART 1990

Op 19 maart werd bij twee kantoren van de Marechaussee in Arnhem en Oldenzaal brand gesticht. De verantwoordelijkheid voor deze aanslagen werd opgeëist door de groepering Revolutionaire Anti Racistische Aktie (RARA). In het maandbericht van maart werd op deze acties commentaar gegeven.

Op 26 maart werd een brandaanslag gepleegd op het ministerie van Justitie te Den Haag.

12

In diverse persberichten werd gesuggereerd dat de acties alle door RARA waren uitgevoerd. Onderstaand een kort commentaar op de aanslag in Den Haag

MINISTERIE

De aanslag tegen het ministerie van Justitie werd geclaimd door de groepering "Revolutionaire Anti Racistische Aktie - Crespo Galende". * Hoewel het duidelijk is dat deze aanslag in het verlengde ligt van de acties in Arnhem en Oldenzaal, mag er niet zonder meer van worden uitgegaan dat er sprake is van dezelfde dadergroep. De stijl van de claimbrief verschilt wezenlijk van die van de verklaring naar aanleiding van de aanslagen op 19 maart. In de claimbrief wordt de aandacht onder meer gevestigd op de "bajesstrijd" en de hongerstaking van enkele Spaanse terroristen, een aspect dat in de eerste brief niet aan de orde kwam. Ook de aanvulling "Crespo Galende" achter de naam RARA wijst in de richting van een andere groep. Wel is duidelijk dat de daders van de aanslag tegen het ministerie van Justitie, net als de daders van de acties tegen de Marechaussee, aanhangers zijn van de anti-imperialistische ideologie. Het actiethema en de ideologische rechtvaardiging van de actie sluiten volledig aan bij het gedachtengoed van deze stroming. Gezien de diepgang van de claimbrief kan worden gesteld dat de schrijvers ongetwijfeld gerekend kunnen worden tot de kleine kring van prominente anti-imperialisten binnen "De Beweging". Overigens is het opmerkelijk dat de opstellers van deze brief toen nog niet gepubliceerde passages citeerden uit de verklaring die werd uitgegeven naar aanleiding van de aanslagen op 19 maart. Kennelijk waren zij zeer snel in het bezit van die verklaring.

"ALS JE WREDE WIL, ZORG DAN VOOR RECHTVAARDIGHEID"

Vandaag hebben wij een bescheiden korrektie aangebracht in het officiële vervolgingsbeleid en het ministerie van justitie een kookje van eigen deeg gepresenteerd. We hebben daarbij gebruik gemaakt van twee explosieve ladingen en een tijdsvertrager, die we geplaatst hebben bij de 'huisdrukkerij' van het gebouw. Onze aktie van vandaag ligt in het verlengde van de aktie van KARA tegen de KMAR, een week geleden.

De vernieuwing aan de buitenkant van dit gebouw houdt niet op bij de toegangspoort. Binnen wordt hard gewerkt aan een hernieuwde vormgeving op het gebied van controle en repressie. Aanwijsbaar bevinden zich er de verantwoordelijken, planners en strategen van een misdadig asielbeleid, vluchtelingenkampen, ultra - moderne bajessen en geautomatiseerde controleinstrumenten. In samenwerking met andere landen wordt hier een gekoördineerd justitieel beleid bepaald ter bescherming van de politieke en economische eenwording van Europa.

Justitie en binnenlandse veiligheid vormen samen één van de terreinen waarop de Europese eenwording concreet plaatsvindt.

De voorlopig sluitstuk van de justitiële eenwording had de ondertekening van de uitvoeringsovereenkomst op het Schengen-akkoord moeten zijn.

'Schengen' is destijds op verkenning gegaan met vijf aan elkaar gewaagde lidstaten van de EG. Zij gingen op pad met de vraag, hoeveel moeite het kost die eenwording daadwerkelijk te realiseren. Een test-case dus, een politiek projekt, waarvan de betekenis veel verder reikt dan de grenzen die het aangeeft.

Het uitstel van de ondertekening, uiteindelijk te wijten aan het ontbreken van tegenmaatregelen ten aanzien van de "potentiële immigratieroom van miljoenen Duitse burgers" (s.g. etnische Duitsers, niet alleen uit de DDR, maar ook uit b.v. Roemenië) zorgde in Nederland voor enorme opluchting. Nu hoorden de diverse protesten, die zich op het laatste moment opstapelden, zoals het gebrek aan openbaarheid en participatie, de vergaande persoonsregistratie die Schengen inhoudt enz., niet meer via de parlementaire bla bla gekanaliseerd te worden: ze losten zich vanzelf op. Het hele parlement, inclusief groen-links, toonde zich blij en tevreden. Terwijl het toch echt niet hun protest was waaraan het uitstel te danken was. Kohl haalde de bewuste kastanje uit Nederlands politieke vuur.

De opzienbarende ontwikkelingen in Oost- en midden-Europa vormen niet de enige reden waarom het dak niet op het Schengenhuis gezet werd. De bouw stagneerde meerdere malen en de vraag is of die eigenlijk nog wel arkomt. Een deel van het materiaal is namelijk inmiddels al door de twaalf lidstaten van de EG overgenomen. De respectievelijke hoofdstukken uit de Schengenovereenkomst worden bijgewerkt en gespecificeerd tot ze als afzonderlijke verdragen door de twaalf ondertekend kunnen worden. Nu al kent de EG het verdrag over het asielrecht, met precies dezelfde punten als het Schengen-akkoord. Hoe dan ook, of het huis nu gaatgebouwd of onbewoond blijft, het fundament staat.

Wat die hernieuwde vormgeving van controle en repressie, waaraan hier gewerkt wordt, betekent, is wel het duidelijkst zichtbaar op het gebied van de asielpolitiek.

De uitwijzingsmachine, waarmee asielzoekers gekonfronteerd worden, is de laatste jaren steeds meer geperfectioneerd; onder druk van

het ministerie van justitie worden grenskontroles al door ambassadees in het land van herkomst zelf, of door de luchtvaartmaatschappijen uitgevoerd. De asielprocedure is steeds verder verkort, wat inhoudt dat ambtenaren van justitie via een computer-uitdraai bepalen of iemand kan blijven of niet. Er vindt een aktief opsporingsbeleid plaats: razzia's in pensions- en ateliers, inzet van nieuwe marechaussee-teams, etcetera.

De hardheid van de asielpolitiek heeft in enkele w-europese landen een sociale beweging doen ontstaan, die protest en direkte praktische solidariteit met elkaar verbindt en zo de deportatiepraktijken tenminste enigszins bemoeilijkt. Diverse militante akties hebben de uitvoerders hiervan rechtstreeks getroffen.

Onze aktie van vandaag ligt in het verlengde van de aktie, die vorige week door RARA tegen de KMAR gedaan is, en wij onderschrijven de daarin gestelde eisen:

- vluchtelingenbeleid uit handen van politie, marechaussee en justitie
- geen gedwongen vestiging in kampen, geen vreemdelingenbewaring; sluiting van de speciale gevangenissen
- vrije toegang voor vluchtelingen tot alle noodzakelijke financiële, juridische, sociale, edukatieve en medische voorzieningen
- erkenning sexe-specifieke vluchtgronden; schrappen van het begrip "ekonomies vluchteling"

De onmenselijk de behandeling van vluchtelingen is, willen we hier nu nog eens herhalen. Iedereen, wiens ogen, oren en hart nog enigszins openstaan, kan het weten. Met racisme en de hypocriete druisen er gewoon vanaf. Enerzijds wordt er gesproken over "bordes vluchtelingen aan onze grenzen", die "profiteren van onze voorzieningen", terwijl anderzijds in EG-verband de bezorgdheid uitgesproken wordt over het feit "dat het europa aan voldoende bevolkingsaanwas ontbreekt", dat "het voortbestaan van de europese bevolking veiliggesteld moet worden". Westeuropese vrouwen worden d.m.v. premies en reageerbuisbevruchting gestimuleerd om kinderen te krijgen, terwijl toch beweerd wordt dat Nederland "vol" is.

De macht en de willekeur van politie en marechaussee binnen de asielpolitiek zijn nu al aanzienlijk. De europese verdragen worden ervoor dat de macht nog meer in handen van deze uitvoerders te liggen komt, en daarmee bij hun subjektieve beoordeling. "Wat het ook wordt, het betekent buitenlandertje jagen", aldus een marechaussee over het Schengena-akkoord.

Maar hierbij gaat het niet alleen om vluchtelingen; ze worden inzet tegen groepen mensen, die volgens politieke kriterie al te voren als "gevaarlijk" zijn gedefinieerd. SIS-komputer, legitimatieplicht en controles op straat zijn daarbij de nieuwe middelen. De grenzen worden gewoon van buiten naar binnen verlegd. Het resultaat daarvan kan niet anders zijn dan meer uitwijzingen en meer gevangenen. Op deze ontwikkeling wordt al geruime tijd gesantificeerd; het aantal cellen is de afgelopen paar jaar meer dan verdubbeld. Ook de structuur van de bajes en de "behandeling" van gevangenen daarbinnen zijn aangepast; nieuwe high-tech bajesen zijn en worden gebouwd met speciale beveiligde afdelingen. Permanente en langdurige isolatie zijn een vast onderdeel van de behandeling geworden. Het is tot een gekoördineerd west-europees beleid geworden, dat tegen gevangenen wordt ingezet. Om te voorkomen

dat gevangenen zich organiseren en en ieder verzet te breken. Zo wordt de strijd van politieke gevangenen om bij elkaar in groepen geplaatst te worden in heel west-europa met harde hand onderdrukt. De hongerstaking, die momenteel door de gevangenen uit de GRAPo en POE(r) in Spanje gevoerd wordt, is hiervan een duidelijk voorbeeld; folter in de vorm van dwangvoeding en de in de BRD ontwikkelde 'kommatode', alsmede het konakwent doodswijgen van de strijd, zijn de antwoorden van de staat. 'Pas je aan of sterf', onder dat motto wordt het verzet van gevangenen tegen isolatiepraktijken in verschillende landen en op verschillende manieren geprobeerd het zwijgen op te leggen. Ook hier in Nederland.

De Europese eenwording heeft de laatste tijd een geheel nieuwe dynamiek gekregen. De positie van de heersende klasse in west-europa is door de internationale ontwikkelingen in alle opzichten versterkt, zonder dat ze daar zelf veel voor heeft hoeven doen. De EG ontwikkelt zich nu onder west-duitse leiding tot een economisch en politiek machtsblok, dat haar drang tot expansie en onderwerping nauwelijks meer verhult.

Als vliegen op de stromt storten west-europese bedrijven en banken zich op de oost-europese landen, om hen zo economisch en politiek aan zich te binden. West-europese regeringen verkeren in jubelstemming over de zogenaamde "overwinning van het kapitalisme"; er wordt opeens over "vrede in de wereld" gesproken, alsof die alleen uit Europa zou bestaan. Ondanks twee wereldoorlogen is blijkbaar nog steeds niet voor iedereen duidelijk dat kapitalisme en oorlog onverbreekbaar verbonden zijn. De oorlog in de drie continenten, in stand gehouden door wapens en economische chantage door het westen, gaat intussen onverminderd door en wordt eenvoudig doodgezwegen.

Het lijken verschillende problemen in verschillende delen van de wereld: de sociale en politieke gevolgen van de herstructurering in het westen, de onvermijdelijke veranderingen op politiek en economisch gebied in de landen van het "rebel bestaande socialisme" en de ongekende massale ellende in de landen van de drie continenten, maar aan de basis daarvan ligt nog altijd de ongebroken macht van het kapitalistische systeem.

Echter, de 'diktatuur van het kapitaal' is geen oplossing voor de problemen en behoeftes van de mensheid, noch in het westen, noch in het oosten, noch in het zuiden. Het kapitalisme kan immers alleen bestaan ten koste van uitbuiting en vernietiging.

Het socialisme is niet dood; het ideaal van een klassenloze maatschappij, waarin gelijkheid en vrijheid geen prijs hebben, blijft voor ons rechtvereind staan;

Wij hebben in het geheel geen zin om te wachten tot het kapitalisme aan zijn eigen logica ten onder gaat. De uitbuiting en vernietiging van mens en natuur zijn zodanig, dat de noodzaak voor verzet levensgroot is. In schril contrast hiermee is echter de toestand van links: de realiteit is immers dat geen enkele linkse kracht momenteel in staat is om een serieus antwoord te formuleren op de ontwikkelingen om ons heen. Het tempo van de herstructurering, Europa 92 voor de deur, de ontwikkelingen in Oost-Europa; het defensief lijkt totaal; en intussen krijgt de ideologische hegemonie van de heersenden de kans om zich weer te versterken. "Sociale markteconomie" en "democratie" zijn de leuzen, die nu nog meer als universele waarden worden voorgesteld. Zij moeten dienen om de verantwoordelijkheid voor wereldwijde uitbuiting en voor fascisme te verschuiven.

Wij zullen de handen opnieuw ineens moeten slaan en, uitgaande van de reële situatie, een duidelijke strategie moeten ontwikkelen om door deze hegemonie heen te breken. Om door alle versnippering, individualisering en apathie heen weer een perspectief op verandering te bevechten. Naast al het noodzakelijke -en vaak ondankbare- politieke werk, denken wij dat militante actie een noodzakelijk onderdeel is van die strijd. Zij zijn een uitbreiding van de politieke mogelijkheden. In de huidige situatie, waarin onze kracht nog relatief zwak is, zullen wij ze gebruiken om grenzen te stellen, te breken met de pacifikatie en machteloosheid, en om ruimte te scheppen voor verandering. We zullen de dingen weer in hun ware kontekst moeten plaatsen!
Hier hebben wij met onze actie een bijdrage aan willen leveren.

REVOLUTIONAIRE ANTI RACISTIESE AKTIE 'Orespo Galende'

Orespo Galende werd op 19 juni 1981 na meer dan 100 dagen hongerstaking door de Spaanse Staat vermoord.

Met deze hongerstaking door gevangenen van de GRAPO en PCE(r) was destijds bevochten dat de gevangenen bij elkaar geplaatst werden. In de jaren daarna zijn zij, mede onder druk van het West-Europese beleid, langzaam maar zeker weer van elkaar geïsoleerd.

Op dit moment voeren de gevangenen in Spanje al 4 maanden een hongerstaking om deze isolatie weer ongedaan te maken. De Spaanse Staat geeft echter geen duimbreed toe: de gevangenen krijgen dwangvoeding toegediend en een aantal van hen worden kunstmatig in leven gehouden door de 'komamethode'. Terwijl de West-Europese regeringen hun mond vol hebben over schendingen van mensenrechten elders in de wereld, worden in West-Europa zelf politieke gevangenen, die strijden voor rechtvaardige eisen, in alle stilte vermoord.

**BREEK DE STILTE
SAMENPLAATSING VAN DE GEVANGENEN VAN DE GRAPO EN PCE(r)**

ex. nr. :

21.21.742. d.d. 9 april 1990

Aanslag door RARAInleiding

In de vroege ochtend van maandag 26 maart 1990 vond bij het Ministerie van Justitie door plaatsing van een geïmproviseerd explosief brandstichting plaats, die een behoorlijke schade aanrichtte. Blijkens een persverklaring van de actiegroep Revolutionaire Anti Racistiese Aktie "Crespo Galende" is de aanslag gepleegd uit protest tegen het Nederlandse vluchtelingen- en vreemdelingenbeleid.

De aanslag tegen het Ministerie van Justitie

Het heeft er alle schijn van dat vanuit de anti-imperialistische stroming binnen "De Beweging" een campagne gestart is tegen het vluchtelingen- en vreemdelingenbeleid van de Nederlandse regering. De aanslag tegen het Ministerie van Justitie ligt in het verlengde van de aanslagen tegen de Koninklijke Marechaussee. Toch mag er niet zonder meer van worden uitgegaan dat het hier om dezelfde dadergroep gaat. De afstandelijke toonzetting en het gebruik van de aanvulling "Crespo Galende" bij de naam RARA kan betekenen dat het om een andere groep gaat. Bovendien wordt in deze claimbrief ook de aandacht gevestigd op elementen die in de eerste claimbrief niet aan de orde kwamen.

Wel is duidelijk dat de actie bij het Ministerie van Justitie afkomstig is uit de anti-imperialistische stroming binnen "De Beweging". Het actiethema en de ideologische diepgang sluiten zodanig aan bij het actuele gedachtengoed, dat verondersteld mag worden dat de opstellers van de claimbrief tot de de kring van prominente anti-imperialisten behoren. Hiervoor pleit ook dat zij kennelijk de claimbrief van de acties tegen de Koninklijke Marechaussee al voorhanden hadden terwijl die nog niet publiekelijk bekend was gemaakt.

GEMEENTEPOLITIE 's-GRAVENHAGE

INLICHTINGDIENST

nummer: 121-256

datum: 26 maart 1990

F	ACD	9004 19 02 1
S	datum	18. APR. 1990
	CO	
F	b.	d. —

Aan: Het Hoofd van de
Binnenlandse Veiligheidsdienst,

's-Gravenhage.

Evaluatie:	Datum bericht: 26 maart 1990	Bijlage(n):
------------	------------------------------	-------------

Retreft: BOMAANSLAG MINISTERIE VAN JUSTITIE

Op maandag 26 maart 1990 te 04.20 uur vond een explosie plaats aan de achterzijde van het Ministerie van Justitie. Deze zijde, gelegen aan de Schedeldoekshaven, ligt niet direct in het zicht van de portiers. Gebleken is dat men in een aan deze zijde gelegen verlaging ten opzichte van het trottoir, kennelijk explosieven had geplaatst.

Direct na de ontploffing ontstond er een kleine brand in de aangrenzende kamer.

Schade: 10 ruiten, wat brandschade en een duur fotocopieerapparaat, totaal ong. Fl. 300.000,-.

Bij het ANP, het Parool en de Volkskrant kwam een claimbrief binnen. In deze brief staat vermeld dat een afsplitsing van RARA zich noemende de Revolutionaire Anti Racistische Actiegroep "Crespo Galende" de bomaanslag opeist.

De actiegroep maakt via de brief bekend de aanslag te hebben gepleegd tegen "het misdadige asielbeleid" van Justitie.

Zij deelde verder mede 2 explosieve ladingen te hebben gebruikt, in samenhang met een tijdvertrager.

In 1e instantie werd duidelijk dat er inderdaad sporen zijn van 2 explosieven.

Grespo Galende eist in de brief een vluchtelingenbeleid dat niet in handen is van de politie en geen gedwongen vestiging in opvangcentra. Verder eist zij vrije toegang van vluchtelingen tot alle voorzieningen en schrappen van het begrip economische vluchteling.

Op maandag, 26 maart 1990, ongeveer een half uur voordat de explosie plaats vond, kwam er telefonisch een melding binnen bij de meldkamer van de Haagse politie. Dit bericht was zeer zwak. Een stem sprak 3x "bommelding"; "ontploffing" en "ontruimen". Er werd niet op vragen van politiepersoneel gereageerd, de indruk bestaat dat er een bandje werd afgedraaid. Geen plaatsaanduiding, geen reden, geen tijdstip werd vermeld.

1) Tenzij andere rubricering vereist.

Afsplitsing actiegroep Rara claimt bomaanslag

Van een onzer verslaggevers
DEN HAAG - Een afsplitsing van de actiegroep Rara, de Revolutionaire Anti-Racistische Actiegroep 'Crespo Galende', heeft de bomaanslag opgeëist, die gisterochtend vroeg op het ministerie van justitie in Den Haag werd gepleegd. Onder meer in een brief aan het ANP zegt de actiegroep dat de aanslag is gepleegd tegen het 'misdadige asielbeleid' van justitie. De groep meldt dat ge-

bruik is gemaakt van twee explosieve ladingen met een tijdvertrager. De Haagse politie bevestigde gisteravond dat de sporen van twee explosieven zijn aangetroffen. Een tijdvertrager is niet gevonden. De ontploffing voorid, zoals in de brief werd vermeld, plaats bij de reproductie-afdeling van het ministerie. Deze ligt aan de achterzijde van het gebouw aan de Schedeldoekshaven. Er sneuvelden tiental ruiten en er onstond een brandje dat snel werd geblust. Niemand raakte gewond. Onder meer doordat een dure kopieermachine werd vernield, beloopt de schade rond driehonderdduizend gulden. In het gebouw wordt volgens de actiegroep gewerkt aan een hernieuwde vormgeving op het gebied van controle en agressie tegen asielzoekers. Crespo Galende eist in de brief een vluchtelingenbeleid dat niet in handen van de politie is en geen gedwongen vestiging in opvangcentra. Verder vrije toegang van vluchtelingen tot alle voorzieningen en schrappen van het begrip economische vluchteling. De explosie bij justitie was rond vier uur in de morgen aangekondigd in telefoontjes aan het ANP en de politie. De waarschuwing was echter slecht hoorbaar en de plaats waar de bom een half uur later zou ontploffen was er niet uit op te maken.

TRouw
? 7/3

RARA ACHTER AANSLAG OP JUSTITIE

Van een verslaggever
DEN HAAG - Een afsplitsing van de actiegroep RARA, de Revolutionaire Anti-Racistische Actiegroep 'Crespo Galende', heeft de bomaanslag op het ministerie van justitie in Den Haag gepleegd.

Mogelijk verdedigingsadvocaat in Spaanse toeren

vervel van pagina 1

De revolutionaire anti-racistische actiegroep 'Crespo Galende' heeft gisteren in een expresbrief de verantwoordelijkheid voor de bomaanslag op het ministerie van Justitie opgeëist.

De groep, die zichzelf van Rara heeft afgesplitst, laat weten de aanslag uit ongenoegen met het Nederlandse asielbeleid te hebben gepleegd.

De Haagse politie neemt de aanslag zeer serieus en heeft vijftien rechercheurs op de zaak gezet. De explosie vond gistermorgen in alle vroegte plaats. Een half-uurtje daarvoor, om 03.52 uur, was er bij het ANP en de Haagse politie een telefoontje binnen gekomen. Een brandje met veel rook werd vervolgens afgedrukt. "Bommelding, ontbranding, ontploffing," waren drie duidelijke woorden. "De rest en de plek waar de ontploffing zou plaatsvinden konden we niet verstaan," al-

Surveillerende agenten hoorden de knal en zagen rookwolken. Zij vroegen direct assistentie en alarmeerden de brandweer. Door de explosie braken tientallen ramen van het gebouw aan de Schedeldoekshaven. Er ontstond een brandje omdat een stapel palets vuur vatte. Dit kon vrijwel direct worden geblust. Een kopieerapparaat op de repro-afdeling moest het echter ontgelden.

In totaal werd voor drie ton schade aangericht. De Haagse politie is nog bezig met sporenonderzoek. Galende was een Spaanse activist die in 1981 door een hongerstaking om het leven kwam.

Colombianen
 Dat zou verwijzen naar recente aanslagen op Spaanse toeren, maar ook verbanden met aanslagen van Rara's vorige week op twee marchaussee kantoren op met Colombianen die in Haarlem vastzitten op verdenking van cocaïne-smokkel naar Nederland uit.
 Een zeer ernstig feit. Gelukkig zijn er geen slachtoffers gevallen. Zo reageerde minister Hirsch-Ballin (Justitie) op de bomaanslag.
 De technische recherche was gisteren de gehele dag bezig de vele sporen te onderzoeken. De verwachting is dat dit ook vandaag nog enige tijd in beslag zal nemen. De zaak wordt onderzocht door een team van vijftien mensen.

Van onze Haagse redactie

DEN HAAG, dinsdag

De revolutionaire anti-racistische actiegroep 'Crespo Galende' heeft gisteren in een expresbrief de verantwoordelijkheid voor de bomaanslag op het ministerie van Justitie opgeëist.

De groep, die zichzelf van Rara heeft afgesplitst, laat weten de aanslag uit ongenoegen met het Nederlandse asielbeleid te hebben gepleegd.

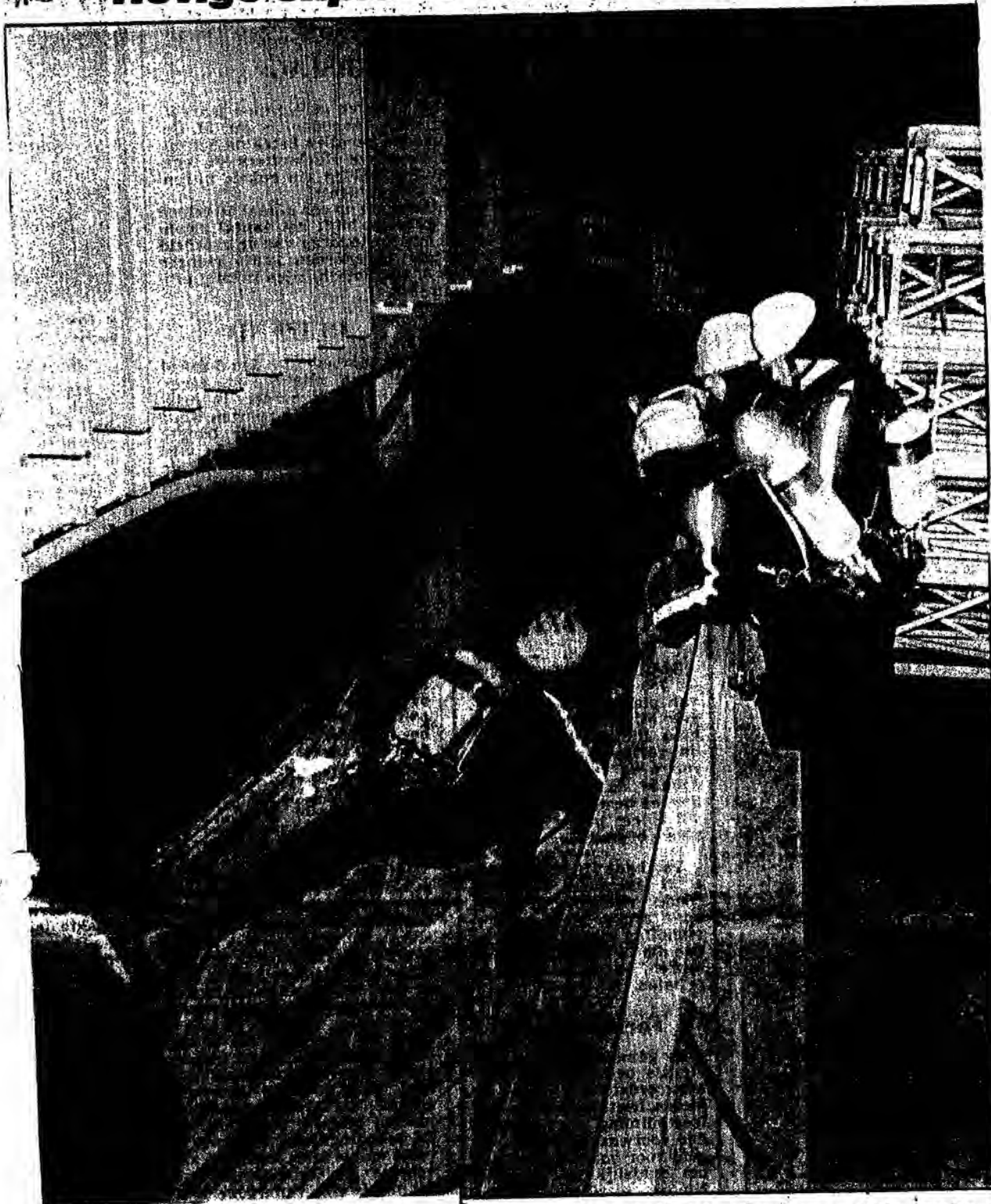
dus een politiewoordvoerder.

De Haagse politie neemt de aanslag zeer serieus en heeft vijftien rechercheurs op de zaak gezet. De explosie vond gistermorgen in alle vroegte plaats. Een half-uurtje daarvoor, om 03.52 uur, was er bij het ANP en de Haagse politie een telefoontje binnen gekomen. Een brandje met veel rook werd vervolgens afgedrukt. "Bommelding, ontbranding, ontploffing," waren drie duidelijke woorden. "De rest en de plek waar de ontploffing zou plaatsvinden konden we niet verstaan," al-

Surveillerende agenten hoorden de knal en zagen rookwolken. Zij vroegen direct assistentie en alarmeerden de brandweer. Door de explosie braken tientallen ramen van het gebouw aan de Schedeldoekshaven. Er ontstond een brandje omdat een stapel palets vuur vatte. Dit kon vrijwel direct worden geblust. Een kopieerapparaat op de repro-afdeling moest het echter ontgelden.

In totaal werd voor drie ton schade aangericht. De Haagse politie is nog bezig met sporenonderzoek. Galende was een Spaanse activist die in 1981 door een hongerstaking om het leven kwam.

Hevige explosie veroorzaakt brand

• De na de explosie ontstane brand binnen het ministerie van justitie ging gepaard met veel rook die de

brandweer danig parten speelde. (Foto Jos van Leeuwen)

Een deel van de bomschik aan de zijkant van het ministerie. Links de pallets die in brand vlogen. FOTO: ANP

Ministerie van justitie doelwit van bomaanslag

Binnenhof
26/2

DEN HAAG. — Tegen de gevel van het ministerie van justitie in Den Haag is vanmorgen vroeg om tien minuten voor half vijf een bom ontploft. Door de explosie die tot in de verre omtrek te horen was, sneuvelden tientallen ruiten. Niemand raakte gewond. De bom was neergelegd aan de

achterkant van het ministerie aan de Schedeldijkshaven in een gangetje langs het sousterrein. Na de ontploffing vlogen enkele houten pallets in brand, maar de brandweer die snel ter plaatse was, wist het vuur in enkele minuten onder controle te krijgen. In het gebouw ging een kostbare ko-

piermachine verloren. De totale schade is geraamd op drie ton. De enige aanwijzing die de Haagse politie heeft over de daders is een telefonische waarschuwing die rond vier uur binnenkwam op de meldkamer. Ook het ANP in Den Haag ontving een zelfde telefoontje. Er werd voor de hoorn een cassettebandje afgedraaid, waarop een grotendeels onverstaaenbare boodschap was ingesproken. Wel was duidelijk het woord „bommelding” enkele keren te horen, evenals de woorden „ontruimen” en „ontploffen”. Door het geruis van de opname was de rest onverstaaenbaar, zodat de politie geen enkel idee had, waar de bom zou afgaan en dus ook geen actie kon ondernemen. Over het motief achter de aanslag tast de politie volledig in het duister. Het ministerie van justitie draagt naast de normale strafrechtelijke taken onder meer de verantwoording voor het vreemdelingenbeleid van de regering.

Agenten op zoek naar aanwijzingen voor de bomaanslag. FOTO: RINUS SLIERENDRECHT

Pagina 9: Ooggetuige zag enorme lichtflits

RARA eist bomaanslag bij ministerie van Justitie op

Vrijwillig verslaggever
DEN HAAG Een bomaanslag maandag op het ministerie van Justitie in Den Haag is in een bij de Volkskrant bezorgd pamflet opgeëist door de antiracistische groepering RARA. De bom veroorzaakte een schade van drie ton.

De bom ontplofte maandagochtend om tien voor half vijf. Er ontstond volgens de politie een kleine brand. De politie heeft nog geen spoor van de daders.

Een half uur voor de ontploffing kreeg de Haagse politie een telefoontje waarin werd gewaarschuwd voor een bom. Die melding was volgens de politie nauwelijks te verstaan. Alleen de woorden „bommelding, ontruiming en ontploffen” waren duidelijk te onderscheiden, aldus de politie.

De groepering die zichzelf *Revolutionaire Anti Racistische Aktie, Crespo Galende* noemt, heeft in haar pamflet meegedeeld dat de bom een protest is tegen het vreemdelingen- en vluchtelingenbeleid van Justitie.

Volgens de groepering worden vluchtelingen in de lidstaten van de Europese Gemeenschap onmenselijk behandeld en wordt het justitieel beleid in de EG

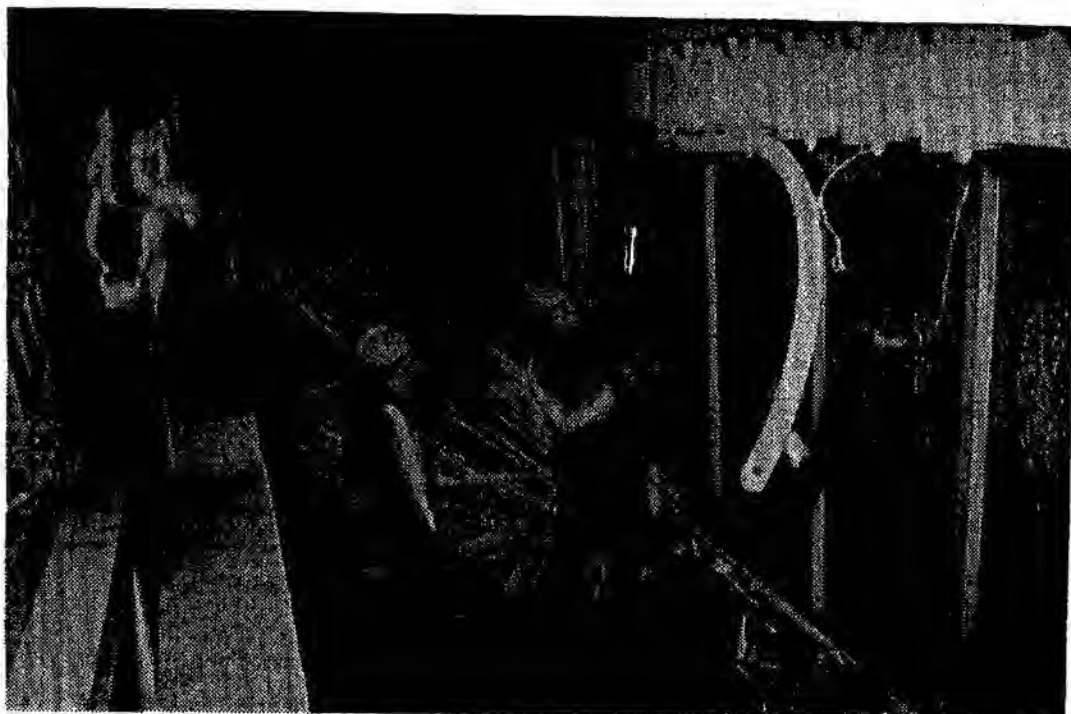
gekennmerkt door „facisme en hypocrisie”. Als gevolg van de Europese eenwording ontstaat een klimaat van „buitenlandertje jagen”, zo stelt de groepering in haar pamflet.

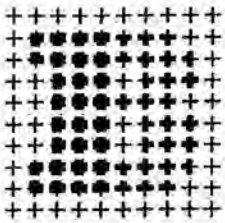
De naam van de groepering refereert aan de in 1981 overleden Juan Jose Crespo. Hij was lid van de extreem linkse Spaanse verzetsgroep Grapo. Crespo stierf na een hongerstaking van tachtig dagen. Hij wilde tijdens zijn gevangenschap afdwingen dat hij bij andere gedetineerde leden van Grapo zou worden geplaatst.

Afgelopen vrijdag werd het gebouw van Rijkswaterstaat in Den Haag ontruimd na een anonieme bommelding. Daar trof de politie na een urenlange speuractie niets aan.

Eind 1989 vonden in Den Haag enkele aanslagen plaats op Spaanse diplomatieke vestigingen. De politie vermoedt dat de Baskische afscheidsbeweging ETA achter die aanslagen zit. Ze sluit daarbij niet uit dat de ETA is geassisteerd door in Nederland wonende sympathisanten. De daders van die aanslagen zijn nooit achterhaald.

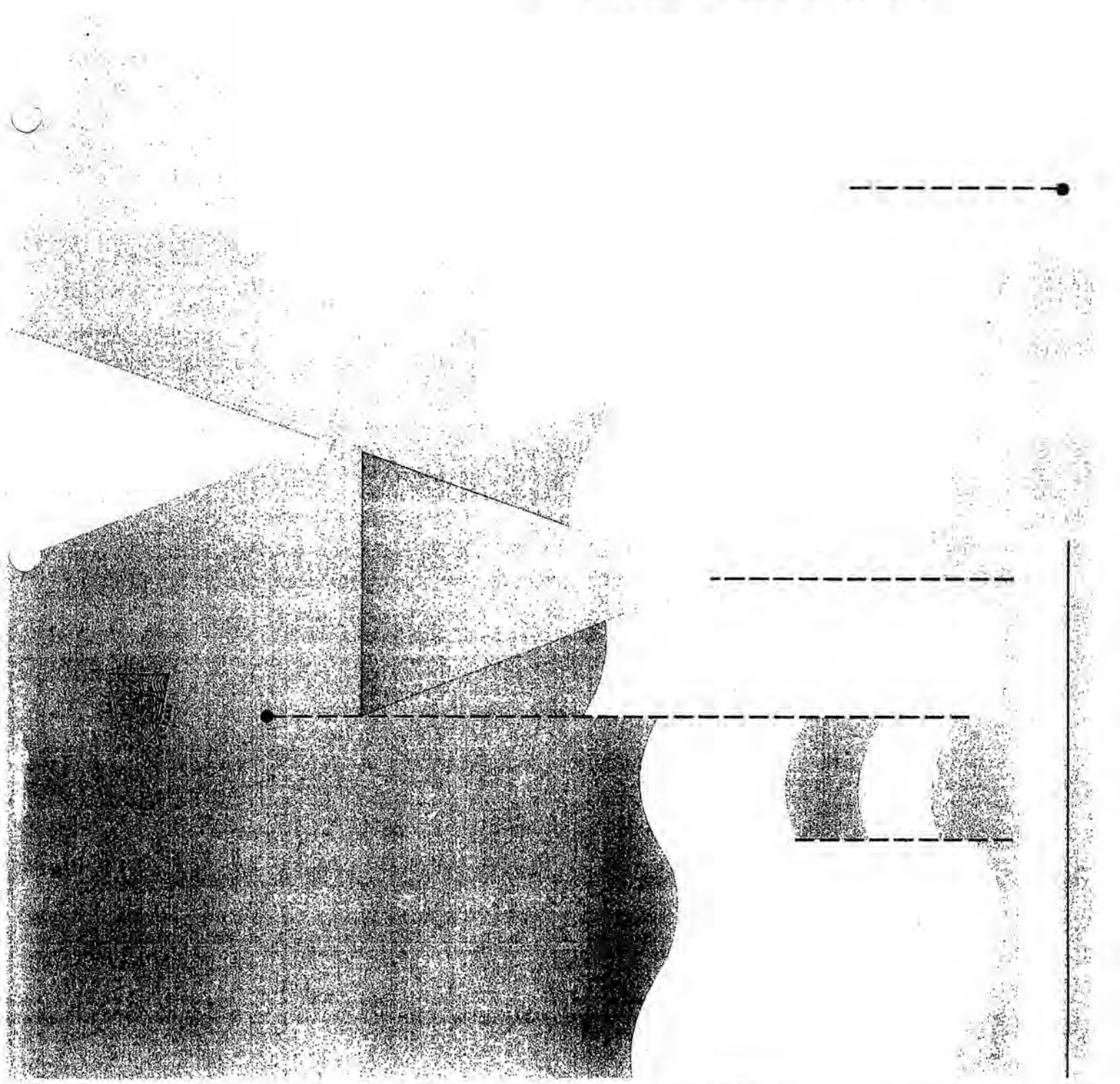
De actiegroep RARA stelde zich enkele jaren geleden verantwoordelijk voor een aantal brandstichtingen bij de groothandel Makro. Dit gebeurde uit protest tegen de aanwezigheid van SHV, het moederbedrijf van Makro, in Zuid-Afrika. Nadat enkele vestigingen van Makro waren afgebrand, trok SHV zich uit Zuid-Afrika terug.

Ministerie van Binnenlandse Zaken
Binnenlandse Veiligheidsdienst

MAANDBERICHT NOVEMBER 1991

INHOUD

- RaRa-aanslagen

pag:

5

RARA-AANSLAGEN

In de vroege ochtend van 13 november ontploften explosieven bij de woning van de staatssecretaris van Justitie, Mr. A. Kosto, en in het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

De aanslagen werden in een tien pagina's tellend "Kommunikee" opgeëist door de "Revolutionaire Anti Racistische Actie" (RARA).

De claim opent met een lang overzicht van ontwikkelingen en gebeurtenissen in Nederland en elders in Europa waaruit, volgens RARA, blijkt dat in EG-verband systematisch wordt gewerkt aan maatregelen en regelingen om asielzoekers en vluchtelingen te weren. De vraag hoe "de xenofobie van de politiek tot wasdom is gekomen" wordt als volgt beantwoord: RARA geeft een schets van de internationale politieke en economische situatie die zich kenmerkt door toenemende welvaart op het noordelijk halfrond en negatieve economische groei op het zuidelijk. De Verenigde Staten en de Europese Gemeenschap hebben er, bij gevolg, alle belang bij een zo restrictief mogelijk toelatingsbeleid te voeren; internationale politiek, aldus RARA, bepaalt de spelregels en marges voor nationaal beleid, beleidmakers zaaien vreemdelingenhaat en oogsten passieve instemming. De claim mondt uit in de volgende eisen:

"Kern is dat naast oorlog, milieurampen en sexe-specifieke vluchtgronden, armoede een erkende vluchtgrond moet zijn. De oplossing ligt niet in het terugsturen van vluchtelingen, maar in een fundamentele wijziging van de internationale economische orde. Op weg daarheen moet:

- het vluchtelingenbeleid uit handen van politie, marechaussee en justitie
- geen gedwongen opsluiting in kampen, geen vreemdelingenbewaring, opheffing van artikel 18a dat het mogelijk maakt vluchtelingen vast te zetten
- vrije toegang voor vluchtelingen tot de noodzakelijke financiële, juridische, sociale, educatieve en medische voorzieningen."

In een soort post-scriptum worden gelijkgezinden opgeroepen om toch vooral de moed niet te laten zakken, ondanks de crisis waarin revolutionair en radicaal links verkeert. De verklaring eindigt, na de verzuchting "ook wij hebben 'het' antwoord niet" met de uitnodiging aan geestverwanten om op uiteenlopende manieren de strijd voor een andere toekomst gezamenlijk te voeren.

Voorgeschiedenis

RARA manifesteerde zich voor de eerste maal in september 1985 met een verklaring na de brandstichting in de MAKRO-vestiging te Duivendrecht. Daarin brachten zij de aanslag niet alleen in verband met het verzet tegen het apartheids-regime in Zuid Afrika maar ook werd een ruimere context geschetst van strijd tegen "het wereldwijde imperialisme".

Er zouden meer aanslagen op MAKRO- en SHELL-vestigingen volgen, eveneens opgeëist door RARA, althans door activisten die zich van het acroniem bedienden. In april 1988 resulteerde het langdurige opsporingsonderzoek in de aanhouding van acht verdachten - van wie er tenslotte één werd veroordeeld - waarmee een voorlopig einde kwam aan een reeks aanslagen vanuit het zeer kleine segment van de politiek-activistische beweging dat zich richt tegen de "kapitalistisch-imperialistische" maatschappij ordening als zodanig.

(Brand)bomaanslagen op kantoren van de Koninklijke Marechaussee te Oldenzaal en Arnhem en op het Ministerie van Justitie in april 1990 - protest tegen het Nederlandse vluchtelingen- en asielbeleid en opgeëist door RARA - maakten duidelijk dat een groep Nederlandse activisten nog steeds bereid was om, grondig voorbereid en in koele berekening, extreem agressieve middelen te hanteren.

In de visie van RARA was de keuze van het nieuwe actie-terrein consistent met de MAKRO- en SHELL-campagne. In de claim die werd gepubliceerd na de aanslagen in Oldenzaal en Arnhem staat vermeld dat met deze acties hooguit accenten worden verlegd maar dat zij logische consequenties zijn van hun eerder ingenomen standpunten. Het is de vraag of in de loop van zes jaren steeds dezelfde personen hebben deelgenomen aan de voorbereiding en uitvoering van RARA-acties. De claims vertonen - in ieder geval, qua opbouw, spelling en taalgebruik - opvallende verschillen.

6

Het is denkbaar dat de leden van een groep bij toerbeurt de verklaringen hebben geschreven. Niet uitgesloten is dat er sprake is van (een) groep(en) daders - die zich van de aanduiding RARA hebben bediend - van een wisselende samenstelling.

Het radicaal-linkse blad "Konfrontatie" van juni jl. publiceerde een vraaggesprek met een anoniem, die namens RARA zei te spreken, waarbij deze verklaarde dat zijn groep de politieke praktijk had verlegd van de apartheid naar het vluchtelingen- en asielbeleid en dat RARA "militant verzet" zou blijven beschouwen als een legitiem middel om vraagstukken te politiseren.

Nu ook in Nederland de relatie autochtonen-allochtonen gezien de achtergrond van het geweld tegen vreemdelingen in Duitsland een prominente plaats inneemt op de agenda van het politiek en maatschappelijk debat, zouden de recente aanslagen in de visie van RARA, een bijdrage kunnen leveren aan het mobiliseren van de publieke opinie.

Het effect lijkt echter tegengesteld. Organisaties van en ten behoeve van migranten en de media hebben praktisch unaniem afwijzend gereageerd; de berichtgeving beperkte zich grotendeels tot het "mysterie" RARA en de aanslagen zelf. Een uitzondering vormt het Amsterdams Solidariteits Komitee Vluchtelingen (ASKV), dat bestaat uit militante activisten die hun sporen in de plaatselijke kraakbeweging hebben verdiend. In een persverklaring houden zij staatssecretaris Kosto voor dat hij de actie over zichzelf heeft afgeroepen.

Verwachting

Vergelijking van de recente met de eerder verspreide claims na de aanslagen in het voorjaar van 1990, leidt tot de vaststelling dat de eisen, qua formulering, praktisch identiek zijn. Punt van overeenkomst is ook dat de verklaringen uitsluitend betrekking hebben op politieke beleidsmakers en ambtelijke organen. Er is voorshands dan ook geen aanleiding te veronderstellen dat in de huidige RARA-campagne andere sectoren van de samenleving, zoals het bedrijfsleven, doelwit van nog te plegen aanslagen zullen zijn.

Het is de eerste maal dat RARA een persoonsgerichte actie voert. RARA kan weliswaar stellen dat tijdig is gewaarschuwd en dat de staatssecretaris de belichaming is van het Nederlandse vreemdelingenbeleid, terwijl de investeringen van de multi-nationals SHV/MAKRO en SHELL niet in verband konden worden gebracht met een specifiek individu. Feit blijft dat een grens is overschreden. In het eerder

aangehaalde gedeelte van de claim, waar de crisis van revolutionair en radicaal links aan de orde komt, stellen de scribenten vervolgens dat het "waarom" van deze crisis moet worden gezocht in "het geloof in de wetmatigheid van het (militante) linkse gelijk".

Het is aannemelijk dat zij ook slachtoffer zijn van deze illusie. De daaruit voortvloeiende frustraties en de constatering dat de aanslagen het beoogde doel niet hebben gerealiseerd, doet veronderstellen dat nieuwe gewelddadige acties contra personen en instellingen die een prominente rol vervullen bij de bepaling en uitvoering van het vreemdelingenbeleid, niet zijn uit te sluiten. Een reactie daarop van extreem-rechtse zijde evenmin.

1

ANP018 4 BIN 79 046 FC
BOM N; GROOTSCHERMER-BOM-KOSTO

Bom ontploft bij woning staatssecretaris Kosto (1)

GROOTSCHERMER (ANP) - Tegen een raam van de woning van staatssecretaris A. Kosto van Justitie in Grootshermer is woensdagochtend rond 04.00 uur een bom ontploft. Volgens de Alkmaarse rijkspolitie zijn er geen gewonden. Wel zou er „behoorlijke schade” zijn aan de woning van Kosto en zijn echtgenote, directeur van de dienst Welzijn in Alkmaar.

De explosieven waren ruim een uur tevoren in een tas ontdekt. De politie was juist doende alle woningen in een straal van honderd meter in de omgeving te ontruimen, toen het verdachte pakket ontplofte. De EOD zal de restanten van de explosieven onderzoeken. Volgens de eerste inschatting van de politie gaat het om „meer dan een vuurwerkbommetje”. Aan de tas was een brief bevestigd.

(w.v.).

130432 nov 91

ANP019 1 BIN 79 046 FC ""
BOM O; GROOTSCHERMER-KOSTO-BOM

Bom ontploft bij woning staatssecretaris Kosto (1)

GROOTSCHERMER (ANP) - Tegen een raam van de woning van staatssecretaris A. Kosto van Justitie in Grootshermer is woensdagochtend rond 04.00 uur een bom ontploft. Volgens de Alkmaarse rijkspolitie zijn er geen gewonden. Wel zou er „behoorlijke schade” zijn aan de woning van Kosto en zijn echtgenote, directeur van de dienst Welzijn in Alkmaar.

De explosieven waren ruim een uur tevoren in een tas ontdekt. De politie was juist doende alle woningen in een straal van honderd meter in de omgeving te ontruimen, toen het verdachte pakket ontplofte. De EOD zal de restanten van de explosieven onderzoeken. Volgens de eerste inschatting van de politie gaat het om „meer dan een vuurwerkbommetje”. Aan de tas was een brief bevestigd.

(w.v.).

130433 nov 91

ANP020 1 BIN 30 885 FC ""
BOM; DENHAAG-BOM-JUSTITIE

Ook bom ontploft in het ministerie van justitie in Den Haag (1)

DEN HAAG (ANP) - Ook in het gebouw van het ministerie van justitie in Den Haag is woensdagochtend tussen 04.00 uur en 05.00 uur een bom ontploft. Er is sprake van „enige schade”, aldus een eerste verklaring van de Haagse politie.

(w.v.)

130506 nov 91

2

ANP023 4 BIN 99 046 FC
BOM P; GROOTSCHERMER-BOM-KOSTO

Bom ontploft bij woning staatssecretaris Kosto (2)

GROOTSCHERMER (ANP) - De politie heeft de toegangswegen tot het dorp Grootschermer afgesloten en de wijde omgeving van Kosto's woning ontruimd. Tientallen politiemensen houden ook journalisten op ruim 200 meter afstand.

Volgens getuigen is de staatssecretaris en zijn gezin door de politie elders ondergebracht. De politie wil uit veiligheidsoverwegingen niet zeggen waar de familie Kosto verblijft. Technisch rechercheurs en experts van de EOD onderzoeken de naast omgeving van de woning. Daarbij wordt grote omzichtigheid betracht, omdat rekening wordt gehouden met nog niet ontplofte explosieven. Ook de huizen van de burens van de familie Kosto zijn bij de bomaanslag beschadigd.

Het onderzoek ter plaatse staat onder leiding van de Alkmaarse hoofdofficier van justitie A. Josephus Jitta.

Een woordvoester van het ministerie van justitie deelde mee dat Kosto geschokt was over het feit dat zo'n bomaanslag in Nederland kan gebeuren.

130553 nov 91

ANP024 4 BIN 141 885 FC
BOM A; DENHAAG-BOM-BINNENLANDSEZAKEN

Ook bom ontploft in het ministerie van binnenlandse zaken

(Nieuw bericht met nieuwe gegevens, vervangt binnenlandbericht van woensdag 13 november onder de kop „Ook bom ontploft in het ministerie van justitie in Den Haag”)

DEN HAAG (ANP) - Ook in het gebouw van het ministerie van binnenlandse zaken in Den Haag is woensdagochtend tussen 04.00 uur en 05.00 uur een bom ontploft. Er is sprake van „enige schade”, aldus een verklaring van de Haagse politie. Aanvankelijk was door de politie gemeld dat de bom was ontploft in het ministerie van justitie, dat direct aan Binnenlandse Zaken grenst.

De bom is ontploft op de tweede etage van het gebouw, in de ruimte van de afdeling Voorlichting van Binnenlandse Zaken. De schade is tot die kantooruimte beperkt gebleven, aldus de politie. Door de explosie zijn ook de ramen van de kantooruimte gesprongen.

De brandweer van Den Haag kreeg rond 04.00 uur een telefoontje, waarbij een man kort en krachtig meldde dat er een bom zou ontploffen in het ministerie van justitie (herhaal: justitie). „Bom, bom, bom, ministerie van justitie”, luidde de mededeling.

Er zijn nog geen aanwijzingen om wat voor type bom het gaat. Ook over de dader(s) of de motieven om de bom te plaatsen, is niets bekend, aldus de Haagse politie. Mogelijk is er samenhang met de bomexplosie in Grootschermer bij de woning van staatssecretaris Kosto van Justitie eerder woensdagochtend.

130611 nov 91

ANP025 4 BIN 90 046 FC
BOM Q; GROOTSCHERMER-BOM-KOSTO

Bom ontploft bij woning staatssecretaris Kosto (3)

(ANP) - De woning van de familie Kosto is volgens de politiewoordvoerder T. de Vries „zwaar beschadigd”. Vrijwel alle ramen zijn door de explosie vernield en ook het dak is zwaar beschadigd. Pas bij daglicht zal de schade volledig duidelijk worden, aldus de woordvoerder. Ook de woningen aan weerszijden en aan de overkant van Kosto's huis missen volgens de politie ramen en dakpannen. In het belang van het onderzoek worden geen journalisten in de buurt van de panden toegelaten.

De bomaanslag is aangekondigd door een Nederlands sprekende man, die de meldkamer van de rijkspolitie in Alkmaar belde. Daarop is de familie Kosto door de politie gewaarschuwd en naar elders vervoerd. Volgens woordvoerder De Vries neemt de politie de aanslag „buitengewoon ernstig” en zijn daarom niet nader toegelichte veiligheidsmaatregelen getroffen.

(w.v.).

130618 nov 91

ANP028 4 BIN 47 445 FC
BOM R; TILBURG-MINISTER-WONING

Bom ontploft bij woning staatssecretaris Kosto (4)

(ANP) - In verband met de bomexplosie bij het huis van staatssecretaris Kosto is ook bij de woning van minister Hirsch Ballin van Justitie in Tilburg door de politie een grondige zoekactie gehouden, zo heeft de piketofficier van de gemeentepolitie Tilburg woensdagochtend verklaard. Daar was geen enkel explosief of verdacht voorwerp te vinden, zo verklaarde hij. De minister was woensdagochtend wel gewoon thuis.

(w.v.)

130648 nov 91

ANP031 1 BIN 25 854-BX
SAMENVATTING; DENHAAG-BOMAANSLAGEN-SAMENVATTING

BOMAANSLAGEN

M e d e d e l i n g redacties - niet voor publikatie

DEN HAAG (ANP) - Het ANP geeft hedenochtend, woensdag 13 november, om uiterlijk 09.30 uur een samenvatting van de berichtgeving over de bomaanslagen in Groot Schermer en Den Haag.

130758 nov 91

ANP032 1 BIN 57 854-BX
BOMAANSLAG 13; DENHAAG-BOMAANSLAGEN-BIZA

4

BOMAANSLAGEN

Onderzoek naar samenhang bomaanslagen

DEN HAAG (ANP) - De politie van Den Haag is woensdagochtend begonnen met het technisch onderzoek van de bomaanslag in het ministerie van binnenlandse zaken in Den Haag. Ook wordt onderzocht of er enige samenhang is tussen de aanslag in Den Haag en die op het huis van staatssecretaris Kosto (Justitie) in Groot-Schermer. Politie-woordvoerder Van Woensel heeft dat desgevraagd meegedeeld.

Volgens Van Woensel is de schade op het ministerie 'aanzienlijk'. De verantwoordelijkheid voor de aanslagen is nog niet opgeëist.

130759 nov 91

ANP033 1 BIN 84 840-BX
BOMAANSLAG 13 A; =DENHAAG-BOMAANSLAG-JUSTITIE

BOMAANSLAGEN

Justitie had geen aanwijzingen voor aanslag

DEN HAAG (ANP) - Het ministerie van justitie had tot woensdagmorgen geen aanwijzingen dat een aanslag zou kunnen worden gepleegd op staatssecretaris Kosto. Er was dan ook geen speciale bewaking van de in Groot-Schermer wonende bewindsman. Dat heeft een woordvoerder van het ministerie woensdag desgevraagd bekend gemaakt.

Normaal gesproken worden bewindslieden in Nederland niet permanent bewaakt, aldus de woordvoerder. Slechts in speciale gevallen, wanneer er aanwijzingen zijn dat er moeilijkheden zouden kunnen ontstaan, wordt de politie ingeschakeld. „Er zijn wel eens, ik geloof in de jaren zeventig voor het laatst, dreigingen geuit tegenover een van de leden van het kabinet. Dan wordt er met de plaatselijke politie afgesproken dat er wat meer zal worden gesurveilleerd.”

130807 nov 91

ANP036 4 BIN 147 046 BJ
BOMAANSLAG 13 B; SCHERMER-BOMAANSLAG

BOMAANSLAGEN

Bom ontploft bij woning staatssecretaris Kosto (5)

(ANP) - De telefonische melding kwam om 03.01 uur binnen bij de meldkamer in het districtsbureau van de Alkmaarse Rijkspolitie. Hij luidde „Kosto, Groot-Schermer, dertig minuten”. Daarop is een patrouillewagen naar het Noordeinde in Groot-Schermer gereden en heeft Kosto en de omwonenden gewekt.

Kort daarop heeft de patrouille de bom tegen een raam aan de achterzijde van de woning van Kosto gevonden. De explosieven waren verpakt in een tas, waar elektra-draden uitstaken en waar een briefje of een enveloppe aan hing.

De politie-patrouille heeft het uiterlijk van de bom omstreeks kwart voor vier van veilige afstand via de mobilfoon nauwkeurig beschreven aan de meldkamer. Technici van de EOD hadden om een beschrijving gevraagd en konden de rapportage via de telefoon volgen. De explosie volgde om 04.03 uur.

Woordvoerder De Vries wil deze gang van zaken en andere informatie ,,in het belang van het onderzoek niet bevestigen, maar ook niet ontkennen''. Ook wil hij niet zeggen of er iets van het briefje of de enveloppe is overgebleven na de zware explosie.

De stem van de telefonische melder is op geluidsband vastgelegd. Alle telefoongesprekken van en naar de meldkamer worden vastgelegd om eventuele onduidelijke meldingen nogmaals te kunnen beluisteren. Woordvoerder De Vries bevestigde deze opname. Ook liet hij weten dat Kosto onbereikbaar is en ,,enigszins wordt afgeschermd''. (w.v.)

130837 nov 91

ANP037 4 BIN 92 840-BX
BOMAANSLAG 13 C; DENHAAG-BOMAANSLAG-LUBBERS

BOMAANSLAGEN

Kosto tweede lid kabinet slachtoffer aanslag

DEN HAAG (ANP) - Staatssecretaris Kosto is het tweede lid van het kabinet dat geconfronteerd wordt met een bomaanslag. Minister-president Lubbers overkwam dat op 7 mei 1987. Een onbekende gooide toen 's avonds een brandbom in het huis van Lubbers die op dat moment met zijn vrouw aanwezig was. Beiden bleven ongedeerd.

De bom veroorzaakte slechts een klein brandje en werd door de minister-president zelf geblust. De woning van Lubbers werd op het moment van de aanslag niet bewaakt maar was opgenomen in de ,,normale surveillance.''

Lubbers verklaarde een paar dagen later bij zijn wekelijkse persconferentie het nog steeds onnodig te vinden dat politieke kopstukken zwaar bewaakt dienden te worden. ,,Het zou alleen maar verhardend werken op de samenleving,''' aldus de minister-president toen.

Ondanks oproepen op de televisie is de bomgooier nooit gearresteerd.

130849 nov 91

ANP039 4 BIN 79 840-BX
BOMAANSLAG 13 D; DENHAAG-AANSLAG-KOSTO

BOMAANSLAGEN

Kosto geschokt en dankbaar

GROOT-SCHERMER (ANP) - Staatssecretaris Kosto is zwaar geschokt door de aanslag die in de vroege woensdagmorgen op zijn huis is gepleegd. De bewindsman toonde zich ook uiterst dankbaar ten opzichte van de politie in Groot-Schermer voor de wijze waarop zij hem en de burens hebben gewaarschuwd.

Kosto, die bij vrienden verblijft en niet van plan is naar Den Haag af te reizen, overweegt niet meer bewaking te vragen naar aanleiding van de aanslag. „Ik denk dat dat een slechte zaak zou zijn,” verklaarde hij woensdagmorgen. Kosto had geen duidelijk idee in welke hoek de plegers van de aanslag dienen te worden gezorgd. „Ik heb natuurlijk wel een portefeuille met een aantal zeer gevoelige zaken. Het is logisch het in die richting te gaan zoeken.”

130858 nov 91

ANP042 1 BIN 67 840-BX """"
BOMAANSLAG 13 E; DENHAAG-AANSLAG-RARA

BOMAANSLAGEN

RaRa eist aanslagen op

DEN HAAG (ANP) - De bomaanslagen op het huis van staatssecretaris Kosto en het ministerie van binnenlandse zaken zijn woensdagochtend opgeëist door mensen die zeggen lid te zijn van RaRa, de Revolutionaire Anti Racistische Actie.

In een negen pagina's lang communiqué aan het Algemeen Nederlands Persbureau ANP, dat 's ochtends bij het ANP-kantoor in Utrecht werd bezorgd, stelt RaRa dat zij ,,met deze acties een grens wil stellen aan het asielbeleid (van de staatssecretaris) dat mensen afschrijft, uitsluit en onmenselijkt. Een beleid met signatuur maar zonder smoel, gemaakt door loyale ambtenaren en politiek verantwoordelijken.'"

130908 nov 91

ANP045 1 BIN 69 840-BX
BOMAANSLAG 13 E A; DENHAAG-AANSLAGEN-RARA

BOMAANSLAGEN

RaRa eerder actief tegen Makro

DEN HAAG (ANP) - RaRa, de Revolutionair Anti Racistische Actie, kwam voor het eerst in het nieuws in het 1986. De groep claimde toen verantwoordelijk te zijn voor vier gevallen van brandstichting, door middel van bommen, op vestigingen van het groothandelsbedrijf Makro.

In toen eveneens aan het Algemeen Nederlands Persbureau ANP verstuurde verklaringen werd als reden van de aanslagen op het onderdeel van de Steenkolen Handelsvereniging (SHV) gegeven de aanwezigheid van het concern in het door apartheid gekenmerkte Zuid-Afrika. Uiteindelijk besloot SHV, naar het stelde mede onder druk van de aanslagen, zich terug te trekken uit Zuid-Afrika.

130919 nov 91

8

ANP050 1 BIN 223 840-BX SAMENVATTING
BOMAANSLAG 13 F; DENHAAG-BOMAANSLAGEN

BOMAANSLAGEN

(s a m e n v a t t i n g met nieuwe gegevens)

Bomaanslagen op huis Kosto en ministerie binnenlandse zaken (1)

DEN HAAG (ANP) - De Revolutionair Anti Racistische Actie (RaRa) heeft woensdagochtend de bomaanslagen op het huis van staatssecretaris Kosto van Justitie in Groot Schermer en op de afdeling communicatie van het ministerie van binnenlandse zaken in Den Haag opgeëist. Bij de aanslagen was er slechts materiele schade. Kosto en zijn vrouw werden op tijd door de politie in Groot-Schermer gewaarschuwd.

In de tien pagina's lange verklaring aan het Algemeen Nederlands Persbureau ANP stelde de actiegroep met de aanslagen „een grens te willen stellen aan het asielbeleid dat mensen afschrijft, uitsluit en onmenselijk. Een beleid met signatuur maar zonder smoel, gemaakt door loyale ambtebaren en politiek verantwoordelijken.”

RaRa stelt met de aanslagen slechts materiele schade te hebben willen toebrengen. „Dat blijkt ook uit de wijze van plaatsing en de keuze van het tijdstip,” aldus de verklaring.

De eerste melding van een mogelijke aanslag kwam om 03.01 uur binnen bij de meldkamer in het districtsbureau van de Rijkspolitie in Alkmaar. De telefonische mededeling luidde volgens een woordvoerder: „Kosto, Groot-Schermer, dertig minuten”. Een patrouillewagen van de politie reed daarop naar het huis van Kosto aan het Noordeinde in de Noordhollandse gemeente om de staatssecretaris en omwonenden te waarschuwen.

Kort daarop vond de politie inderdaad bij een raam aan de achterzijde van het huis van Kosto een tas. Daaruit staken elektra-draden en een briefje danwel een enveloppe.

Omdat onduidelijk was wanneer de bom zou afgaan, besloot de politie om omstreeks 03.45 uur van veilige afstand via de mobilfoon de meldkamer op de hoogte te stellen van de situatie. Technici van de Explosieven Opruimings Dienst (EOD) hadden om een beschrijving van de tas gevraagd. Voordat er iets kon worden ondernomen volgde om 04.03 uur de explosie.

De schade aan de woning van Kosto was volgens een woordvoerder van de politie „aanzienlijk”. „Het gaat duidelijk om meer dan een vuurwerkbommetje,” verklaarde hij. Ook de huizen van de omwonenden ondervonden (glas)schade van de explosie. (wordt vervolgd)

130946 nov 91

ANP054 4 BIN 182 896-BX
BOMAANSLAG A; AMSTERDAM-AANSLAGEN-RARA

BOMAANSLAGEN

Ministerie van justitie was eerder doelwit van RaRa-aanslag (1)

AMSTERDAM (ANP) - Het ministerie van justitie was op 26 maart van het vorig jaar reeds eerder doelwit van een bomaanslag, waarvoor de RaRa-afsplitsing „Crespo Galende” de verantwoordelijkheid opeiste. Twee explosieve ladingen kwamen toen bij de huisdrukkerij van het ministerie tot ontploffing. Ook voor die aanslag werd het „misdadig asielbeleid” als motief opgevoerd.

Een week eerder stichtte RaRa met behulp van bommen twee branden bij marechaussee-kantoren in Arnhem en Oldenzaal. De marechaussee moest het ontgelden omdat zij door de actiegroep werd beschouwd als de „vliegende brigade” bij de opsporing van illegalen.

In Amsterdam werden diezelfde maand twee directieketen op het terrein van het destijds in aanbouw zijnde Byzantium-complex in brand gestoken. Die acties waren gericht tegen de „cityvorming” in de hoofdstad en werden opgeëist door de „revolutionaire cellen” van RaRa.

Vanaf 1984 pleegde RaRa herhaaldelijk aanslagen tegen bedrijven die economische banden hadden met Zuid-Afrika, zoals het Makro-moederbedrijf SHV. In 1984 ging de Makro-vestiging in Duivendrecht in vlammen op. In juli 1986 was het hoofdkantoor van Van Leer bv in Amstelveen doelwit van een aanslag.

Eind 1986 werd de Makro op twee plaatsen tegelijk de dupe van acties: in de vestiging van Duivendrecht werd opnieuw brand gesticht en ook in Duiven ontplofte een brandbom. In januari 1987 was het de beurt aan de vestiging in Nuth, waarbij de schade tientallen miljoenen guldens bedroeg. De SHV besloot zich uiteindelijk uit Zuid-Afrika terug te trekken.

In de jaren daarna werden pompstations van Shell herhaaldelijk doelwit van acties. De totale schade die RaRa in de loop der jaren heeft aangericht bedraagt circa 150 miljoen gulden. (w.v.)

BOMAANSLAGEN

Bomaanslagen op huis Kosto en ministerie binnenlands zaken (2 en slot)

(s a m e n v a t t i n g met nieuwe gegevens)

(ANP) - Staatssecretaris Kosto verklaarde later geschokt te zijn door de aanslag. „Hoewel de echte schrik misschien nog wel moet komen,” stelde hij voor de Vara-radio. „Ik ben blij dat de politie deze waarschuwing serieus heeft genomen, want het is ongetwijfeld een levensreddende geweest. Ik ben de politie in Alkmaar dan ook zeer dankbaar.”

Kosto verklaarde niet echt een idee te hebben in welke richting de daders dienen te worden gezocht. „Nee, maar het zal wel te maken hebben met mijn werksfeer. Ik heb natuurlijk een nogal gevoelige portefeuille. De onderwerpen die onder mijn verantwoordelijkheid vallen zijn wat je noemt toch wel gevoelig. De keuze mogelijkheden zijn dus legio.”

De staatssecretaris vindt niet dat nu er een aanslag op zijn huis is gepleegd de beveiliging van de bewindslieden zwaarder moet worden. Hij is net als minister-president Lubbers, die in 1987 het slachtoffer was van een aanslag met een brandbom, van mening dat dat in Nederland niet hoort. „Ik zou het bijzonder treurig vinden als de bewindslieden in Nederland niet meer in vrijheid zich in het openbare leven zouden kunnen begeven. We zouden ongelooflijk ver weg zijn als dat het geval zou zijn. Bij mij zal de vraag om meer bescherming niet vandaan komen.”

De aanslag op de 2e etage van het ministerie van binnenlandse zaken, op de afdeling communicatie, werd om rond 04.00 uur door een nog onbekende telefonisch gemeld bij de brandweer in Den Haag. De mededeling luidde: „Bom, bom, bom, justitie, justitie, justitie, vijf uur, vijf uur, vijf uur”.

De bom ontplofte echter op de gemelde tijd, kort voor 05.00 uur, op de 2e etage van het vlak naast Justitie gelegen ministerie van binnenlandse zaken. De schade was volgens een woordvoerder van de Haagse politie „aanzienlijk”. „Gelukkig is de kracht van de ontploffing voornamelijk naar buiten gericht geweest. Er zijn veel ramen gesprongen en ook de schade aan de plafonds is groot.”

Hoe het mogelijk was dat explosieven het ministerie zijn binnengebracht, kon de woordvoerder niet zeggen. „Normaal gesproken is de bewaking goed. Iedereen moet langs twee mensen van de bewaking.”

ANPO57 4 BIN 186 842-BX
BOMAANSLAG B; AMSTERDAM-AANSLAGEN-RARA

BOMAANSLAGEN

Ministerie van justitie was eerder doelwit van Rara-aanslag (2 en slot)

(ANP) - Dok Rara-verdachte Ren'e R., die in 1989 terecht stond op verdenking van betrokkenheid bij aanslagen van Rara, keerde zich tijdens zijn proces tegen het vreemdelingenbeleid van de Nederlandse overheid. „Het beleid van de staat ten aanzien van migranten uit de drie continenten is een snijpunt van racisme, sexisme, kolonialisme en neo-koloniale politiek en deze tegenstellingen verscherpen zich onder de paraplu van Europese eenwording”, aldus R.

De activist werd in april '89 door het Amsterdamse gerechtshof veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden, waarvan zes voorwaardelijk. Eerder had de rechtbank hem veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf.

Ren'e R. werd door het gerechtshof veroordeeld wegens zijn betrokkenheid bij een poging om brand te stichten bij de Schiedamse drukkerij Elba. De procureur-generaal had zes jaar geeist, maar R. werd van zes van de zeven tenlastegelegde feiten vrijgesproken. Zo werd hij ook verdacht van betrokkenheid bij aanslagen op Shell-pompstations en Makro-vestigingen. Het vergaarde bewijs voor die betrokkenheid, enkele verfsplinters, was volgens het hof onrechtmatig verkregen. Een huiszoeking had namelijk niet plaatsgevonden onder leiding van de rechter-commissaris.

R. hoefde na zijn veroordeling door het hof in april '89 niet meer de cel in, omdat hij al negen maanden in voorarrest had gezeten. De strafkamer van de Hoge Raad verwierp in september vorig jaar het beroep dat R. tegen het vonnis had ingesteld.

Een woordvoerder van de Amsterdamse politie deelde woensdagochtend mee dat de politie geen contact meer heeft met Ren'e R. „Er zal wel contact opgenomen worden met de betrokken korpsen, die wel om informatie zullen vragen. Dan verlenen we uiteraard onze medewerking”, aldus de woordvoerder.

DAGSELECTIE 13-11-1991

"RARA eist aanslag op"

Teletekst, 13-11-1991

@ Bij de woning van staatssecretaris Kosto van Justitie in Groot-Schermer is vanmorgen om 4.00 uur een bom ontploft. De aanslag is opgeëist door de radicale groepering RaRa.

Er zijn geen gewonden gevallen. De bom zat in een tas, die tegen een raam van Kosto's huis was gezet. Het huis heeft aanzienlijke schade opgelopen. Ook zes andere huizen zijn beschadigd.

De bom werd om 3.00 uur ontdekt. Toen deze afging, was de evacuatie van de woning juist voltooid. Kosto en zijn vrouw zijn naar vrienden gegaan.

Ook in het ministerie van binnenlandse zaken in Den Haag heeft vannacht een bom enige schade aangericht.

Ik ga niet vragen om meer beveiliging. Ik zou het uitermate treurig vinden als bewindslieden in Nederland zich niet meer in het openbare leven zouden kunnen bewegen. Zo reageerde Aad Kosto staatssecretaris van Justitie, nadat in de nacht van dinsdag op woensdag een bomaanslag zijn huis zwaar beschadigde.

Voor de VARA-radio zei Kosto niet aan het werk te gaan, omdat bijvoorbeeld vervangende woonruimte gezocht moet worden: anders hebben mijn vrouw en ik vanavond geen kussen om ons hoofd op te leggen. De aanslag is door RaRa opgeëist

Ook ontplofte in het ministerie van Binnenlandse Zaken een bom, die waarschijnlijk voor Justitie bedoeld was.

DAGSELECTIE 13-11-1991

"AANSLAG WAS TWEDE OP BEWINDSMAN"

"RARA VOOR POLITIE NOG VRAAGTEKEN"

Teletekst, 13-11-1991

Aanslag was tweede op bewindsman

@ Staatssecretaris Kosto is het tweede lid van het kabinet op wie een aanslag is gepleegd.

Minister-president Lubbers overkwam dat op 7 mei 1987. Een onbekende gooide toen 's avonds een brandbom in het huis van de premier, die met zijn vrouw thuis was. Beiden bleven ongedeerd.

De bom veroorzaakte slechts een klein brandje en werd geblust door Lubbers zelf. De woning van de premier werd op het moment van de aanslag niet bewaakt.

Enkele dagen na de aanslag zei Lubbers het nog steeds onnodig te vinden dat politici zwaar worden bewaakt.

Teletekst, 13-11-1991

RaRa voor politie nog vraagteken

@ De bomaanslagen op het ministerie van binnenlandse zaken en het huis van staatssecretaris Kosto zijn opgeëist door de Revolutionaire Anti Racistische Actie, RaRa.

Deze radicale organisatie is al enkele jaren actief in ons land, maar voor de politie is het nog steeds onduidelijk wie er achter RaRa schuil gaan.

RaRa pleegt sinds 1984 herhaaldelijk aanslagen op bedrijven die economische banden onderhouden met Zuid-Afrika, zoals het Makro-moederbedrijf SHV.

In totaal werd vijf keer brand gesticht in een vestiging van de Makro.

-Vervolg-

Na de laatste aanslag in 1987 besloot de SHV zich, mede onder druk van de terreurdaden van RaRa, uit Zuid-Afrika terug te trekken.

In de jaren daarna richtte RaRa zich met zijn acties op de pompstations van Shell. Een geliefd actiemiddel was het doorsnijden van benzinepompslangen.

Het ministerie van justitie was eind maart 1990 doelwit van een bomaanslag. Als reden daarvoor werd het "misdadig asielbeleid" als motief opgevoerd.

Een week eerder stichtte RaRa brand in twee kantoren van de marechaussee, omdat die illegale vreemdeling opspoort.

In het 10 pagina's tellende communiqué keert RaRa zich vandaag opnieuw tegen het asielzoekersbeleid van het kabinet. De groepering schrijft in de verklaring dat "vluchtelingen worden gedegradeerd tot een niet-bestaan".

RaRa gaat voorts in op "wat er fout is gegaan met revolutionair en radicaal links". De groepering vindt dat "de krachten van het midden" moeten worden teruggedrongen, en noemt de aanslagen van de afgelopen nacht "noodzakelijk tegengeweld".

De totale schade die RaRa in de loop der jaren met zijn terreurdaden heeft aangericht, bedraagt zo'n f.150 miljoen.

DAGSELECTIE 13-11-1991

"Kosto wil geen extra veiligheidsmaatregelen"

"Reacties politici"

"Migrantenorganisaties distantiëren zich van aanslagen"

Teletekst, 13-11-1991

Kosto heeft in een eerste reactie ook gezegd geen extra politiebewaking te zullen aanvragen.

De politie werd de afgelopen nacht om 3.00 uur gewaarschuwd met de mededeling "Kosto, Groot-Schermer, dertig minuten".

Daarop is een patrouillewagen naar het huis van de staatssecretaris gereden en heeft Kosto en de onwonende gewekt.

De politie in Den Haag vermoedt dat de aankondiging van de aanslag op het ministerie van binnenlandse zaken op een gemonteerd bandje stond. Gemeld werd dat op het ministerie van justitie om 5.00 uur een bom zou afgaan.

@ Staatssecretaris Kosto, wiens woning de afgelopen nacht het doelwit was van een bomaanslag, overweegt niet bewaking aan te vragen en denkt niet aan het verscherpen van veiligheidsmaatregelen voor bewindslieden.

De staatssecretaris van Justitie verklaarde "flink geschrokken" te zijn. Hij was tevens verheugd dat de politie de telefonische bommelding vannacht serieus heeft genomen.

Ook in de Tweede Kamer wordt nog niet aan scherpere veiligheidsmaatregelen gedacht. CDA-fractievoorzitter Brinkman zei de aanslag "zeer ernstig" te vinden en dat al het mogelijke gedaan moet worden om de daders te achterhalen.

De Tweede Kamer moet een discussie aangaan over een betere beveiliging van bewindslieden en ministeries. Dat zei VVD-kamerlid Dijkstal woensdag voor de VARA-radio, na de bomaanslagen die zijn gepleegd op het huis van staatssecretaris Kosto en het ministerie van Binnenlandse Zaken.

Dijkstal zei ervoor te willen waken dat de Kamer de politie voor de voeten loopt, maar er zou wel meer aandacht moeten komen voor veiligheidsaspecten.

Volgens het kamerlid moet er ook worden worden onderzocht of de actiegroep RaRa weer "de kop op steekt". RaRa heeft eerder branden gesticht bij bedrijven met contacten in Zuid-Afrika.

Vluchtelingenwerk Nederland, VWN, en het Nederlands Centrum Buitenlanders (NCB) hebben bij monde van hun voorzitter en directeur grote afstand genomen van de bomaanslagen. De terroristische organisatie RaRa zegt in een verklaring de aanslagen te hebben gepleegd wegens het asielbeleid dat mensen "afschrijft, uitsluit en ontmenselijkt".

Weerzinwekkend, walgelijk, geen goed woord voor over, zijn de kwalificaties die VWN-voorzitter Scholten voor de VARA-radio aan de aanslagen toekende.

Samen met directeur Rabbae van het NCB meent hij dat in Nederland "met dit soort middelen nooit een goed doel gediend kan zijn".

@ De kans bestaat dat de Nederlandse bevolking de bomaanslagen van vanmorgen gaat koppelen aan etnische groepen, omdat de actiegroep RaRa, die zich voor de aanslagen verantwoordelijk heeft gesteld, zich in een verklaring tegen het Nederlandse asielbeleid keert.

Daarom kunnen de aanslagen op de woning van staatssecretaris Kosto en het ministerie van binnenlandse zaken een averechts effect hebben. Dit is de mening van het Nederlands Centrum Buitenlanders (NCB) en het Landelijk Bureau Racismebestrijding (LBR).

De migrantenorganisaties distantieren zich nadrukkelijk van de aanslagen en noemen deze een trieste gebeurtenis.

SELECTIE VAN ARTIKELEN UIT REGIONALE PERS
NA DE RARA-AANSLAGEN.

Friesch Dagblad, 15-11-1991

Kamer wil toch overleg over meer veiligheid

DEN HAAG - De Tweede Kamer wil toch met het kabinet nader overleggen over verbetering van de veiligheid van politici. De kamercommissie voor inlichtingen en veiligheidsdiensten heeft daar gisteren om gevraagd naar aanleiding van de bomaanslagen in het ministerie van binnenlandse zaken en het huis van staatssecretaris Kosto.

Volgens commissievoorzitter Brinkman zijn er gisteren geen conclusies getrokken tijdens het overleg met minister Hirsch Ballin (Justitie), minister Dales (Binnenlandse Zaken) en directeur mr. A. H. W. Docters van Leeuwen van de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD).

De speciale kamercommissie, bestaande uit de voorzitters van de vier grote fracties, wil kijken of de beveiliging van politici verbeterd kan worden. Brinkman: "De commissie heeft naar aanleiding van het zeer betreurenswaardige voor-

val op het ministerie van binnenlandse zaken en in Groot-Schermer inlichtingen gevraagd over de voortgang van de opsporingsactiviteiten. We hebben afgesproken dat er een nadere gedachtenwisseling zal plaatsvinden over de beveiliging van het politieke bedrijf". Brinkman wilde niet zeggen of de commissie van mening is dat de beveiliging onvoldoende is of op bepaalde onderdelen heeft gefaald.

Minister Hirsch Ballin liet na afloop van het beraad weten te willen praten over een betere bewaking van bewindslieden, maar de bewindsman wil een paniekreactie voorkomen: "We moeten niet meteen de dag na de aanslag al conclusies willen trekken.

De commissie werd door de BVD geïnformeerd over de stand van zaken in het politieonderzoek naar de aanslagen van woensdagochtend. In het belang van dat onderzoek werden daarover naderhand geen publiekelijke mededelingen gedaan.

Limburgs Dagblad, 15-11-1991

Vrees voor nieuwe aanslagen RaRa

Woningen politici strenger bewaakt

DEN HAAG - Na de bomaanslagen in de nacht van dinsdag op woensdag op de woning van staatssecretaris Kosto en het ministerie van Binnenlandse Zaken is gisteren besloten enkele bewindslieden scherper te bewaken. Niet alleen de bewindslieden op Justitie, Hirsch Ballin en Kosto, krijgen met strengere beveiliging te maken, maar ook premier Lubbers. Vóór zijn huis in de Rotterdamse wijk Kralingen staat sinds gisteren een zogenoemde observatiepost van de politie. Verder zou de woning van minister D'Ancona (WVC) in Amsterdam nauwlettend in de gaten worden gehouden.

Over de beveiliging van Nederlandse politici en hoogwaardigheidsbekleders in ons land wil de Tweede Kamer overigens nader overleg met het kabinet. Dat is de uitkomst van een spoedzitting van de kamercommissie voor de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten.

De kamercommissie wil door het kabinet tevens nauwgezet op de hoogte worden gehouden van de voortgang van het onderzoek naar de bomaanslagen.

De commissie wilde gisteren van de verantwoordelijke ministers Dales (Binnenlandse Zaken) en Hirsch Ballin weten hoe de aanslagen konden plaatsvinden. De rol van de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD) stond daarbij centraal. Een belangrijke vraag was waarom de BVD, die de groep RaRa al enige jaren in de gaten houdt, de aanslagen niet heeft kunnen verijdelen.

Een heel nieuw licht op de aanslagen wierp terrorisme-deskundige drs C. Visser van het instituut Clingendael. Hij onderzocht op verzoek van het ANP het tien vellen tellende communiqué van RaRa, dat

woensdagochtend enkele uren na de aanslagen bij het Utrechtse kantoor van het persbureau op de mat lag. Volgens Visser is de bomaanslag op het huis van Kosto wellicht uitgevoerd uit teleurstelling over het beleid van de PvdA.

De terreur-deskundige waarschuwt ook voor nieuwe aanslagen tegen andere politici. Hij denkt daarbij met name aan Bolkestein en vicepremier Kok, die beiden worden genoemd in het communiqué.

Utrechts Nieuwsblad, 15-11-1991

4 KAMERLEDEN KENNEN DE BVD

(Door Wilfred Scholten)

DEN HAAG — Het is nog steeds het grootste geheim van het Binnenhof. Via de wandelingen van Eerste en Tweede Kamer komt over alles altijd wel iets naar buiten, maar wat zich afspeelt in de Vaste Commissie voor de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten (VCIV) van de Tweede Kamer is een groot raadsel.

Zelfs de vergaderdata en de plaats van bijeenkomst worden, zoals gisteren weer bleek, niet openbaar gemaakt. Het onderwerp leent zich er dan ook voor. De in een open democratie als de onze 'laatste' geheime zaken worden er besproken: de activiteiten van de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD), de Inlichtingen Dienst Buitenland (IDB) en de Militaire Inlichtingendienst (MID).

De kleinste Kamercommissie telt slechts vier leden: de fractievoorzitters Brinkman (CDA), Wöltgens (PvdA), Bolkestein (VVD) en Van Mierlo (D66). Alle vergaderingen vinden plaats achter gesloten deuren. Slechts eens per jaar komt een summier verslag uit over wat de afgelopen jaar is behandeld. Zogenaamde 'operationele informatie' (namen, concrete gebeurtenissen e.d.) worden nooit vrijgegeven.

Het jongste verslag bijvoorbeeld meldt een agendapunt als 'de relatie tussen een Rotterdamse firma en een persoon die persona non grata was verklaard'. Andere onderwerpen die even worden aangestipt zijn: de bestrijding van de drugshandel in Suriname,

de publieke uitlatingen van een informant van de BVD en de reorganisatie van de veiligheidsdienst. Bovendien blijkt de commissie in juni 1990 op werkbezoek geweest bij de BVD.

De commissie kan uit eigen beweging bewindslieden op het matje roepen, net als iedere andere commissie in de Kamer. Meestal is dat de minister van binnenlandse zaken (verantwoordelijk voor de BVD), maar ook de ministers Van den Broek (buitenlandse zaken) en Hirsch Ballin (justitie) moeten wel eens enige uitleg verschaffen. Medewerkers van de diensten zijn daar ook geregeld bij aanwezig. Maar wat besproken wordt mag zelfs niet vertrouwelijk aan collega-Kamerleden worden gemeld.

Erg vaak vergadert de geheime Kamercommissie niet. In de periode juli 1989 tot juli 1990 slechts vijf maal. En dat is nog veel ook. Daarmee zijn we meteen beland bij een van de belangrijkste punten van kritiek. Bij het laatste debat over het commissieverslag over 1989 en 1990 kwam dat bij vrijwel alle collega-Kamerleden (en dus 'ondergeschikten') naar voren: de leden van de commissie hebben het als fractievoorzitter veel te druk om zich bezig te houden met het uiterst belangrijke inlichtingen- en veiligheidswerk. De PvdA'er Stoffelen zei het toen zo: „Met frisse tegenzin spoeden zij zich naar hun vergaderingen”. Ze missen volgens Stoffelen — en anderen steunden hem — tijd, interesse en deskundigheid.

En de parlementaire controle op diensten

die verder volledig buiten de openbaarheid opereren vereist behoorlijk veel belangstelling en kennis van de controleurs. Ondanks Brinkmans verweer destijds — „We hebben er juist lust in” — groeit in de Kamer het besef dat er iets scheef zit.

Een voorstel van de PvdA en Groen Links de veiligheidsdiensten voortaan te laten controleren door een commissie van buitenstaanders werd door Daes van de hand gewezen. Er komt meer openheid en de Kamer krijgt meer te horen over wat zich in het schemergebeid van de 'diensten' afspeelt, beloofde ze. Ze denkt hooguit aan een 'klankbordgroep' van buitenstaanders dat af en toe mag meedenken.

Groen Links ziet in het ontbreken van openheid nog steeds reden niet toe te treden tot de geheime commissie. De combinatiepartij is wel gevraagd, omdat ze sinds de vorige verkiezingen ook behoort tot de grote partijen.

Over het verbeteren van de parlementaire controle heeft Brinkman overleg met het kabinet beloofd. Hij denkt bijvoorbeeld ook aan een klein groepje deskundigen als adviseurs. Maar nu lopen er vier drukke, overbezette parlementariërs rond die meer weten over RaRa en de bommen dan ieder ander, behalve RaRa natuurlijk. Waarom de BVD, ondanks de beschikbare kennis over de twintig RaRa-personen, lijkt te hebben gefaald wordt nu nooit bekend. Behalve misschien bij de echtgenotes van vier leden van de Tweede Kamer.

Utrechts Nieuwsblad, 15-11-1991

Zwijgplicht ambtenaren over RaRa-zaak

(Van onze Haagse redactie)

DEN HAAG — Minister Dales van Binnenlandse Zaken heeft al haar ambtenaren verboden met de pers te praten over de RaRa-zaak. Het verbod geldt voor alle informatie die ook maar enigszins in verband kan worden gebracht met de bomaanslagen bij staatssecretaris Kosto en het ministerie van Binnenlandse Zaken.

Na de bomaanslagen in de nacht van dinsdag op woensdag is gisteren besloten enkele bewindslieden scherper te bewaken. Het gaat om premier Lubbers en de bewindslieden op Justitie, Hirsch Ballin en Kosto. Voor Lubbers' huis in de Rotterdamse wijk Kralingen staat sinds gisteren een observatie-

post van de politie. Verder zou de woning van minister d'Ancona (WVC) in Amsterdam nauwlettend in de gaten worden gehouden.

De Tweede Kamer wil overleg met het kabinet over betere beveiliging van politici en andere hoogwaardigheidsbekleders. Dat bleek gisteren na een spoed-

zitting van de Kamercommissie voor de inlichtingen- en veiligheidsdiensten. Volgens commissievoorzitter Brinkman (CDA) zijn echter na de 'betreurenswaardige voorvallen' nog geen conclusies getrokken over een verscherping van de beveiliging.

De commissie, waarin behalve Brinkman de fractieleiders van PvdA (Wöltgens), VVD (Bolkestein) en D66 (Van Mierlo) zitten, wil door het kabinet tevens nauwgezet op de hoogte worden gehouden van de voortgang van het onderzoek naar de bomaanslagen.

De vier leden wilden gisteren van de verantwoordelijke ministers Dales (binnenlandse zaken) en Hirsch Ballin weten hoe de aanslagen konden plaatsvinden. De rol van de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD) stond daarbij centraal. Het hoofd van de BVD, Docters van Leeuwen, was met een medewerker aanwezig bij het beraad.

Een belangrijke vraag was waarom de BVD, die de groep RaRa al enige jaren in de gaten houdt, de aanslagen niet heeft kunnen verijdelen. De commissie wilde met name inzicht in de informatie die de BVD voor en na de aanslagen had en heeft, en hoe de dienst nu verder wil opereren.

In Rotterdam, Tilburg, Den Haag en Leeuwarden zijn gisteren valse bommeldingen binnengekomen. Het Rotterdamse stadhuis is drie kwartier ont-ruimd geweest.

Utrechts Nieuwsblad, 15-11-1991

VEROORDELING RARA-LEDEN LASTIGE ZAAK

Welke nieuwe plannen hebben deze 'links-radikalen'? Hoe groot is de groep, die de bomaanslagen van woensdagochtend heeft geclaimd? Als de BVD inderdaad weet wie deze terreurdaden op z'n geweten heeft, waarom worden die criminelen dan niet aangehouden?

Vraagtekens in oervloed en frustraties alom bij politie- en justitie-functionarissen sinds Nederland woensdag werd opgeschrikt door het anonieme geweld van een groep misdadigers die zich achter de naam RaRa verschuilt. Tientallen rechercheurs zullen de komende dagen gaan proberen de ongrijpbare terroristen te grijpen maar de kans dat ze daarin op korte termijn slagen, lijkt niet groot. Ze weten misschien wel waar te zoeken, maar bewijs de misdaden maar eens. De afgelopen jaren is er al zoveel merendeels vergeefse politie-energie gestoken in het voor de rechter brengen van de mensen achter RaRa, dat een nieuwe poging niet bepaald onder een gelukkig gesternte begint.

Strategie

Over de strategie van het politieteam, dat de komende dagen zal worden geformeerd, valt in dit stadium uit officiële bron bitter weinig te vernemen. Iedereen zwijgt krampachtig sinds BVD-chef Docters van Leeuwen woensdagmiddag op een persconferentie te kennen gaf dat hij zoekt binnen de twintig à dertig leden van de harde kern van de terreurgroep RaRa. Voor iedereen, ook al heeft hij of zij slechts zijdelings met de zaak te maken, geldt inmiddels een zwijgplicht. „Een beslissing van de minister”, zoals een woordvoerder van minister Dales van binnenlandse zaken meldt. Dat overkwam bijvoorbeeld de docenten van de vakgroepen tactiek en techniek van de Rechercheschool Zutphen. Op de vraag van journalisten of die een kort college in algemene recherche-technieken mochten ondergaan, volgde een vanuit Den Haag gedictieerd spreekverbod.

Niet alleen overheidinstellingen doen er het zwijgen toe. Ook in kringen die volgens de BVD mogelijk iets meer weten van de RaRa is de operatie 'mond houden' in volle gang. „Als u meer wil weten over de RaRa, moet u het blad Konfrontatie maar eens lezen”, zei Docters van Leeuwen. De ochtend na de aanslag was de redactie van het onafhankelijk links-radicaal maandblad Konfrontatie (oplage 7000 exemplaren) nog bereikbaar. „Half Nederland zit achter de jongens van RaRa aan”, grapte hij toen nog, na de (vergeefse) vraag onzerzijds wie de auteurs waren van het tamelijk unieke interview met RaRa-mensen in het juninummer van Konfrontatie. Toen in de namiddag de publiciteit losbarstte, koos hij bliksemsnel voor de automatische telefoonbeantwoorder.

Aangezien de rijen ferm gesloten zijn, is het des te opmerkelijker dat uitgerend BVD-directeur Docters van Leeuwen een persconferentie gaf om zijn licht te laten schijnen over de RaRa-zaak. Normaliter wijst de man vrijwel elke aanvraag voor een interview af. „Het is natuurlijk een prachtige performance van de BVD om voor de televisie te zeggen: wij weten wie het zijn. En ik acht het waarschijnlijk dat ze het ook echt weten. De vraag is echter, wat ze kunnen met die informatie. Ik vermoed dat ze er op illegale en slinkse wijze aan gekomen zijn”, zegt Jacco Boek, docent strafrecht aan de Leidse universiteit.

„Toch weet je niet wat je aan de mededelingen van de BVD hebt. Het is natuurlijk een prachtige rookwolk. Want je zou toch zeggen dat als ze de hele groep kennen, het ook mogelijk moet zijn die in de gaten te houden. Docters van Leeuwen kan dan misschien niet bij RaRa-leden binnen kijken, maar zo nu en dan op straat volgen, kan best. En dan moet het zeker te observeren zijn als er een bom bij Kosto of bij Binnenlandse Zaken wordt neergelegd. Maar of de BVD nu gelijk heeft of niet met de mededeling dat men de daders kent; die lui schrikken zich natuurlijk rot. En dan is het wachten op hun reactie”.

Boek heeft in 1988 de rechtszaak tegen de RaRa-verdachte Rene R. nauw gevolgd. Na twee jaar recherche-onderzoek en vele RaRa-aanslagen hield Justitie in eerste instantie tien mensen aan. Op één na werden ze al snel bij gebrek aan bewijs vrijgelaten. Alleen Rene R. is veroordeeld tot twaalf maanden cel voor het leggen van een brandbom bij paspoortdrukkerij Elba in Schiedam. Het zure voor Justitie was, dat ze veel meer bewijzen had tegen de verdachte, maar de manier waarop die verzameld waren tijdens een huiszoeking in diens Amsterdamse woning kon volgens de rechtbank niet door de beugel. „Een blunder van de eerste orde”, noemt Boek dat.

Bewijsvoering

Hij pakt de stukken uit die tijd er nog eens even bij. Destijds heeft hij met extra veel interesse gelet op de bewijsvoering van Justitie. Samen met de Wetboeken zegt dat het nodige over de tactieken die opsporingsinstanties waarschijnlijk ook nu weer gebruiken in de strijd tegen de radicalen. In weerwil van wat vaak wordt gesteld, blijkt dat Justitie vrijwel onbepakt is in zijn mogelijkheden criminelen van deze aard aan te pakken. En van die

mogelijkheden wordt driftig gebruik gemaakt, spreekt uit de processtukken.

Daarbij kan de politie alle methoden zonder problemen toepassen op mensen op wie (nog) geen enkele specifieke verdenking rust. „Welke? Ga zelf maar na wat voor tactieken er zijn: telefoons afluisteren, schaduwen, richtmicrofoons om in gebouwen gesprekken te kunnen volgen, praten met informanten en tipgevers of infiltreren in bewegingen. Er wordt allemaal gebruik van gemaakt en later is daar niets meer van terug te vinden in de procesverbaal. Justitie hoeft zich namelijk helemaal niet te verantwoorden voor die manier van werken. De wet maakt dat mogelijk. In het geval van Rene R. wist de politie een link te leggen tussen de brandbom bij Elba en zijn persoon. Hoe? dat blijft tot op de dag van vandaag onduidelijk”, aldus Boek.

De docent strafrecht legt uit dat in normale politie-onderzoeken (waarbij de dader van een misdrijf onbekend is) de rechter-commissaris een gerechtelijk onderzoek start tegen een onbekende dader. Komen er aanwijzingen over de dader, dan volgt een onderzoek op naam. De gegevens uit het eerste onderzoek, waaruit blijkt hoe de politie op de naam van 'n verdachte komt, blijven dan bij de processtukken. Daarop is één uitzondering en die wordt in de RaRa-zaak gebruikt.

Boek: „Een onderzoek op naam start pas als er aanwijzingen tegen die persoon zijn. Als die aanwijzingen verkregen zijn via de Criminele Inlichtingen Dienst (CID), dan hoeft de rechter-commissaris niet te weten wat de informatie is of hoe de politie er aan komt. Er wordt dan gewoon een onderzoek gestart”.

Boek heeft sterke aanwijzingen dat die methode in het geval van Rene R. is gebruikt. „Bij Elba is de brandbom tijdig ontdekt, omdat er een alarm afging. Razendsnel wist de politie vervolgens de brandbom te vinden en nog sneller was de Explosieve Opruimings Dienst (EOD) er om het projectiel onschadelijk te maken. Dat is geen toeval. Ik vermoed dat de politie op basis van eerder verkregen informatie wist, dat de verdachte die bom zou leggen. Ze zaten gewoonweg op een heterdaadje te wachten”.

(vervolg)

„Want hoe verklaar ik anders dat de politie er in is geslaagd Rene R. te koppelen aan de brandbom”, zegt Boek. „Ze vonden weliswaar een vingerafdruk, maar als je niet bij de politie geregistreerd staat, is een afdruk waardeloos. En ze hebben aan de pompbediende van het Texaco-station in Amsterdam, die de Jerrycans aan de verdachte verkocht, een foto van de persoon laten zien. Hoe kwamen ze erbij juist die foto te tonen? Dat blijkt nergens uit”.

De conclusie van Boek luidt dan ook: Justitie volgt ook nu weer de RaRa-verdachten op alle mogelijke manieren en probeert ze, bijvoorbeeld via de persconferentie, te provoceren. Vanzelf komt er dan een nieuwe actie waarbij nauwgezet wordt toegekeken. Op basis van die informatie wordt vervolgens een gerechtelijk vooronderzoek gestart tegen de verdachten. Hoe de politie aan al die wijsheid is gekomen om juist tegen dat handjevol mensen een onderzoek te starten, blijft voor altijd een raadsel.

Want zelfs op de meest openhartige momenten blijft de politie vaag doen over de precieze tactiek die in de RaRa-zaken tot nu toe is gevolgd.

Zo'n openhartig moment deed zich in 1988 voor, toen het weekblad Vrij Nederland sprak met hoofdinspecteur Herman van Hoogen, destijds leider van het Landelijk Coördinatieteam (LCT) inzake RaRa.

Van Hoogen verklaart dat de bom-aanslag bij Elba bestaande verdenkingen tegen verdachten bevestigde. Dat bracht het onderzoek in een stroomversnelling. „Natuurlijk zou ik graag een heterdaad gehad hebben, maar het is er niet van gekomen en we hebben er ook niet op gewacht. We hielden de doelgroep al maanden in het oog, dan worden je analyses door de vondst van een vingerafdruk bevestigd, dus waarom zou je dan nog langer wachten?”

Tot zover geen raadsels. Maar als Vrij Nederland wil weten waarom er na de vondst van de vingerafdruk bij Elba 2,5 maanden is gewacht met de arrestatie van Rene R., geeft Van Hoogen niet thuis. Werd er toch gewacht op een volgende actie, zodat heterdaad mogelijk was?

Het is wel de meest waarschijnlijke tactiek die de opsporingsdiensten nu zullen gaan volgen. RaRa nauw volgen, desnoods maanden en maanden en wachten totdat ze weer in actie komen. Het is voor de politie de enige manier om aan bewijzen te komen.

De BVD heeft geduld, dat heeft ze al eerder bewezen. Het eerste RaRa-onderzoek duurde twee jaar. Misschien dat de opsporingsdiensten de uitspraak van hun Duitse collega's in gedachten houden. Het toenmalig hoofd van de Bundeskriminalamt, Herold, adviseerde begin jaren tachtig de terroristen van de RAF zich maar aan te geven. „Want, dat mag men wel zeggen, we krijgen ze toch allemaal te pakken...”

Utrechts Nieuwsblad, 14-11-1991

AANSLAG PAST NIET BIJ BEELD "ANTI-IMPI'S"

DEN HAAG — BVD-chef Docters van Leeuwen heeft de beoogde dadergroep van de bom-aanslagen gisteren beschreven als de zogenoemde anti-imp'i's. Het gaat om anti-imperialisten die zich erop beroepen tegen de eenwording van Europa te zijn en zich erop laten voorstaan contacten te onderhouden met de in Duitsland actief zijnde terreurorganisatie Rote Armee Fraktion (RAF) en de Baskische afscheidingsbeweging ETA.

De beweging is volgens de BVD in de loop der jaren in ledental afgenomen van ongeveer 2000 naar ongeveer 400. „Een groep van intelligente mensen die inmiddels niet meer jongelui genoemd kunnen worden, maar dertigers zijn. Ze steken niet onder stoelen of banken ideologische actiedoelen te hebben die ze onderstrepen met geweld. Steeds hebben ze gezegd dat de acties niet op mensen zijn gericht. De risicovolle acties van gisterochtend hebben mij dan ook echt verbaasd”, herhaalde het hoofd van de BVD. Zijn dienst gaat ervan uit dat slechts een klein deel van de anti-imp'i's bereid is geweld tegen personen te gebruiken.

Docters van Leeuwen wees erop dat de brief, waarin de RaRa de verantwoordelijkheid voor de aanslagen heeft opgeëist, grote gelijkens vertoont met brieven die vorig jaar na aanslagen op de Koninklijke

Marechaussee in Arnhem en Oldenzaal werden verzonden.

Volgens mr J.W. Opstelten, directeur-generaal Openbare Orde en Veiligheid van het ministerie van binnenlandse zaken, is de

beveiliging van het ministeriegebouw 'goed' te noemen. Iedere ambtenaar moet een pasje tonen bij binnenkomst en bezoekers dienen hun naam in te vullen. Opstelten geeft toe dat geen identificatie plaatsvindt, zomin bij Justitie als bij Binnenlandse Zaken, en zegt over het binnensmokkelen van het bompakket: „Er is kennelijk iets tussendoor geglipt”.

De melding van de bom op Justitie — dat bleek later het met Justitie in verbinding staande ministerie van binnenlandse zaken te zijn — werd gisterochtend gedaan om vier uur op het centrale nummer van de brandweer.

Daar werd een gemonteerd bandje afgedraaid met de mededeling 'waarschuwing-waarschuwing-waarschuwing; bom-bom-bom; justitie-justitie-justitie; vijf uur'. De politie kon alleen afwachten en toezien hoe inderdaad om vijf uur de bom ontplofte.

Directeur-generaal Openbare Orde en Veiligheid van het ministerie van binnenlandse zaken, mr. I.W. Opstelten, zei dat de aanslagen „volstrekt uit de lucht zijn komen vallen”. Van concrete bedreiging van Kosto was geen sprake.

Utrechts Nieuwsblad,
14-11-1991

Zaal bomvol bij BVD's eerste persconferentie

DEN HAAG (ANP) — Een persconferentie van de BVD. Dat had de Nederlandse journalistiek nog niet eerder meegeemaakt. En zelfs over een concrete gebeurtenis. De zaal zat bomvol.

Het past in het sinds vorig jaar geldende beleid van 'glasnost'. Toen verbaasde de BVD vriend en vijand door televisiecamera's van de KRO toe te laten in het heilige der heilige, het kantoor aan de Haagse Kennedylaan.

Sindsdien heeft BVD-chef Docters van Leeuwen enkele spraakmakende kranteninterviews op zijn naam. Onlangs trad hij op in het televisieprogramma Het Capitool om zijn visie te geven op de infiltratie van Surinaamse drugshandelaren in het Nederlandse overheidsapparaat.

Ook de openbare informatie aan de Tweede Kamer is sterk toegenomen. Pas nog openbaarde de dienst na kritische vragen een rapport over de zaak-Quimpo. Ook dat was een unicum.

Utrechts Nieuwsblad, 14-11-1991

Alle leden bekend bij BVD

Daders gezocht in harde kern RaRa

(Door Jos van den Camp)

DEN HAAG/GROOTSCHERMER — De Binnenlandse Veiligheidsdienst zoekt de daders van de bomaanslagen op Binnenlandse Zaken en de woning van staatssecretaris Kosto in Grootshermer in een groep van twintig à dertig leden van de harde kern van de terreurgroep RaRa. Ze zijn allen bekend bij de BVD.

Dat heeft het hoofd van de dienst mr. Docters van Leeuwen gisteren gezegd op een door Binnenlandse Zaken en Justitie belegde persconferentie. Wie verantwoordelijk zijn voor de acties is voornamelijk nog volstrekt onduidelijk.

„Zo lang je zelf niet bij de voorbereidingen van dergelijke aanslagen aanwezig bent is het niet mogelijk te weten te komen wie de daadwerkelijke daders zijn. De BVD kan veel, maar ze kan zich niet onzichtbaar maken in kamertjes waar dergelijke plannen worden gesmeed”, aldus Docters van Leeuwen.

Hij zei dat de dienst in algemene zin op de hoogte was van het nieuwe 'vijandsbeeld' van RaRa. De terreurgroep deelde in juni dit jaar in een anoniem interview in het links-radicalistische tijdschrift Konfrontatie mee dat de strijd moest worden aangeboden met het toekomstige Verenigd Europa en het vluchtlin-

genbeleid. Ondanks die wetenschap heeft de BVD geen moment gedacht aan aanslagen op Kosto's huis en het ministerie van binnenlandse zaken. Justitie was eigenlijk het doelwit. „Het past in het geheel niet in de strategie die RaRa de afgelopen jaren heeft laten zien”.

De groep, die gistermorgen een acht velletjes tellende verantwoording heeft bezorgd bij het Algemeen Nederlands Persbureau in Utrecht, heeft zich volgens de BVD'er nooit zo direct gericht tegen één persoon. In het verleden gingen de acties van RaRa uit naar instanties (SHV, Shell). Volgens Docters heeft de groep zich nu op zeer glad ijs begeven: „RaRa is een enorm risico aangegaan. Wie kon namelijk de garantie geven dat er geen slachtoffers zouden vallen? Wat even veel onrust baart is dat de acties zich verhardden: de bommen in zowel Den Haag als Schermer hadden een vernietigende werking”. Dat werd gisteravond nog eens duidelijk in Kosto's woning, waar een vijftien man sterk team van tactisch rechercheurs en experts van de Explosieven Opruimingsdienst sporenonderzoek deed. Vanwege instortingsgevaar moest het team zich snel uit de voeten maken.

de Gelderlander, 14-11-1991

BVD zoekt daders aanslagen in groep 'anti-imperialisten'

Door onze redactie binnenland

DEN HAAG - De bomaanslag op staatssecretaris Kosto van Justitie door de Rara is voor de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD) volstrekt uit de lucht komen vallen. „We hadden dit niet voorzien. Dit is de eerste keer dat een aanslag is gericht tegen een persoon”, aldus A. Docters van Leeuwen, hoofd van de BVD. Hij vindt desondanks dat de BVD niet heeft gefaald. De daders van de aanslag zoekt hij onder 'anti-imperialisten'

De BVD heeft sinds de eerste aanslag van de Revolutionaire Anti Racistische Actie (Rara) in 1985 op een Makrofiliaal nauwelijks een vinger kunnen krijgen achter de terroristische organisatie. Er zijn wel BVD-mensen in de organisatie geïnfiltrerd. Docters van Leeuwen: „Maar als een aanslag in een klein kringetje wordt voorbereid en er niemand van ons bij is, kunnen we natuurlijk niet weten wanneer wat gebeurt.”

De BVD zoekt de daders van de bomaanslagen op het huis van Kosto en het ministerie van Binnenlandse Zaken in een groep van twintig tot dertig personen met een anti-imperialistische ideologie.

De beweging van anti-imperialisten is volgens Docters van Leeuwen aanzienlijk groter, al zou de beweging de afgelopen jaren in omvang zijn afgenomen van circa 2000 tot zo'n 400 personen. Slechts een klein deel van deze beweging is volgens de BVD bereid geweldadige middelen te gebruiken.

Docters van Leeuwen wees erop dat de brief, waarin de RaRa de verantwoordelijkheid voor de aanslagen heeft opgeëist, grote ge-

lijkenis vertoont met brieven die vorig jaar na aanslagen op de Koninklijke Marechaussee in Arnhem en Oldenzaal werden verzonden.

„We hebben eerder al geconstateerd dat deze groepering zijn doelen heeft verlegd. De acties zouden gericht worden tegen het Fort Europa en het vreemdelingenbeleid”, aldus Docters van Leeuwen.

Volgens het hoofd van de BVD is RaRa materieel goed uitgerust. „Of er extern gefinancierd wordt, kan ik niet zeggen. Ze gaan er wel prat op relaties te hebben met onder meer de Duitse RAF.”

Volgens hem is het profiel van RaRa 'een organisatie met zekere ideologische denkbeelden, die zij met geweld onderstrepen'.

Gelet op het patroon van vorige aanslagen door RaRa vindt Van Leeuwen dat er sprake is van een nieuwe stap in de geweldsspiraal.

„Dit is de eerste keer dat er een aanslag wordt gepleegd op een privépersoon. Voorheen werden er bij gebouwen en instituten brandbommen en lichte explosieven gebruikt. Deze bommen zijn zwaarder. Deze ontwikkeling hadden we niet voorzien.”

de Gelderlander, 14-11-1991

AFSCHUW OVER AANSLAGEN

BVD heeft geen greep op harde kern RaRa

DEN HAAG - De dubbele bomaanslag gisterochtend op het huis van staatssecretaris Kosto van Justitie en het ministerie van Binnenlandse Zaken heeft tot een golf van afschuw en verontwaardiging geleid in de Nederlandse samenleving.

De actie is opgeëist door de Revolutionaire Anti-Rassistiese Axie (RaRa) in een brief aan het ANP-kantoor in Utrecht. De nachtelijke aanslagen veroorzaakten grote materiële schade aan woning en ministerie maar maakten geen persoonlijke slachtoffers.

Zelfs de twaalf EG-ministers van Justitie, gisteren en vandaag in Brussel bijeen onder voorzitterschap van minister Hirsch Ballin, besteedden aandacht aan de bommen die gistermorgen om 04.00 uur en 05.00 uur ontploften. Ze waren gericht tegen het door RaRa in tien dichtbetypte velletjes als 'onmenselijk' omschreven asielbeleid van de Nederlandse regering. De EG-ministers toonden zich 'diep geschokt'. Parlementariërs, ministers en belangengroepen van minderheden en asielzoekers reageerden in vergelijkbare bewoordingen.

De aanslagen leidden gisteren onmiddellijk tot nieuwe discussies over de beveiliging van politici in Nederland en de taken van de Binnenlandse Veiligheidsdienst, de BVD. Voor- en tegenstanders van het Nederlandse asielzoekersbeleid wijzen erop dat de bomaanslagen averechts werken en de belangen van asielzoekers schaden.

De VVD wil zo snel mogelijk een discussie over de beveiliging van politici. De partij heeft voor fractievoorzitter Bolkestein speciale politiebescherming aangevraagd omdat hij in een pamflet van de RaRa met name wordt genoemd. Bolkestein zwengelde begin september de discussie aan over het Nederlandse asielbeleid.

De rest van de Kamer reageert terughoudend en wil eerst het politie-onderzoek afwachten. D66 wijst erop dat het niet verstandig is om op basis van één incident 'prijs te geven wat we in Nederland zo op prijs stellen'.

Zorgen

CDA-fractie leider Brinkman wil dat de commissie voor de inlichtingen- en veiligheidsdiensten zo snel mogelijk bij elkaar komt. De commissie bestaat uit de fractievoorzitters van de vier grote partijen (CDA, PvdA, VVD en D66) en is de enige Kamercommissie die informatie krijgt over de werkwijze van de BVD.

Ook Brinkman maakt zich ernstig zorgen over de veiligheid van politici. Daarnaast maken de bomaanslagen duidelijk dat de BVD te weinig weet van de actiegroep RaRa. BVD-chef Docters van Leeuwen gaf dat gisteren op een persconferentie ook toe. Op de harde kern van de beweging, hooguit twintig tot dertig personen, heeft de BVD geen vat. In maart liet de actiegroep openlijk weten haar aandacht niet meer op het anti-apartheidsbeleid te willen vestigen maar op de behandeling van asielzoekers en minderheden.

Minister-president Lubbers was gisteren een van de weinigen die niet wilde reageren op de aanslagen. In 1967 was Lubbers zelf slachtoffer van een aanslag. Een onbekende gooide een brandbom in zijn huis. Lubbers en zijn vrouw bleven ongedeerd.

Limburgs Dagblad, 14-11-1991

AFSCHUW NA AANSLAGEN RARA

Kamercommissie onderzoekt veiligheid van Nederlandse politici

DEN HAAG - De bomaanslagen op de woning van staatssecretaris Kosto van Justitie in Grootchermer en het ministerie van Binnenlandse Zaken in Den Haag zijn door politici, vluchtelingen- en migrantenorganisaties scherp veroordeeld. De actie is opgeëist door de Revolutionaire Anti Racistische Actie (RaRa) in een brief aan het ANP-kantoor in Utrecht. De nachtelijke aanslagen veroorzaakten grote materiële schade aan woning en ministerie, maar maakten geen persoonlijke slachtoffers.

De aanslagen waren gericht tegen het door RaRa in tien velletjes als onmenselijk omschreven asielbeleid van de Nederlandse regering. Politiek Den Haag was unaniem in de veroordeling van de RaRa-actie. Alle fracties noemden de aanslag een zeer ernstige zaak. Later op de dag kondigde CDA-fractievoorzitter Brinkman aan de vaste Kamercommissie voor Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten bijeen te willen roepen om de veiligheid en bewaking van Nederlandse politici te bespreken.

Ook vluchtelingen- en migrantenorganisaties waren zeer gedecideerd in hun veroordeling van de RaRa-aanslagen. „Dit zijn volkomen verkeerde middelen”, reageerde een woordvoerder van Vluchtelingen-Werk gisterochtend kort na de aanslag.

Gelijkenis

Op een gezamenlijke persconferentie van de ministeries van Binnenlandse Zaken en Justitie werd gistermiddag de vorming van een speciaal onderzoeksteam van de Haagse politie, de rijkspolitie van het district Alkmaar en de Centrale Recherche Informatiedienst (CRI) aangekondigd. Ook de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD) is bij het onderzoek betrokken. Het hoofd van de BVD, mr A. Docters van Leeuwen, zei op de persconferentie de daders te zoeken in een groep van zo'n twintig tot dertig personen 'met een anti-imperialistische ideologie.' Hij wees erop dat de brief waarin RaRa de verant-

woordelijkheid voor de aanslagen opeist, grote gelijkenis vertoont met eerdere brieven die het vorig jaar na aanslagen op marechaussee-kazernes in Arnhem en Oldenzaal werden verzonden.

De beide bommen ontploften gisterochtend na telefoontjes naar respectievelijk de rijkspolitie in Alkmaar en de brandweer in Den Haag. In Alkmaar luidde de melding (om

03.01 uur) kortweg: „Kosto. Grootchermer. Dertig minuten.” Kosto, zijn vrouw en een aantal omwonenden werden door de politie in Grootchermer gewaarschuwd. Even later vond de politie inderdaad een tas waar wat draadjes uitstaken. Terwijl de politie de Explosieven Opruimingsdienst (EOD) alarmeerde, ontplofte de bom. Ongeveer terzelfder tijd kreeg de Haagse brandweer een telefoontje:

„Bom, bom, bom. Justitie, justitie, justitie. Vijf uur, vijf uur, vijf uur.” RaRa bleek zich echter te hebben vergist in de vlak naast elkaar gelegen ministeries van Justitie en Binnenlandse Zaken.

De politie in enkele steden in het land moest gisteren in actie komen als gevolg van hommelingen. In Den Haag ging het om het ministerie van Financiën, waar een 'verlucht pakketje' was gevonden, en in Leeuwarden om de woonwijk De Heenthe waar staatssecretaris Heerna (Volkshuisvesting) op bezoek was. In beide gevallen ging het om los alarm.

Lat gold ook voor Tilburg, waar voor twee lokaties werd gemeld dat er een bom was geplaatst.

Dagblad de Stem, 14-11-1991

Afschuw over aanslagen

Discussie over beveiliging politici en BVD laat op

Den Haag/Groot-Schermer - De dubbele bomaanslag gisterochtend op het huis van staatssecretaris Kosto (Justitie) en het ministerie van Binnenlandse Zaken heeft tot een golf van afschuw en verontwaardiging geleid in de Nederlandse samenleving.

De aanslagen van de actiegroep RaRa uit protest tegen het Nederlandse asielbeleid, leiden tot nieuwe discussies over de beveiliging van politici in Nederland en de taken van de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD).

Voor- en tegenstanders van het Nederlandse asielzoekersbeleid wijzen er op dat de bomaanslagen averechts werken en de belangen van asielzoekers schaden.

De enige positieve reactie op de aanslagen komt van het Amsterdams Solidariteits Komitee Vluchtelingen (ASKV), dat zich 'heel goed kan voorstellen' dat mensen middelen als bomaanslagen gebruiken om zich te verzetten tegen het Nederlandse asielbeleid.

Bescherming

De VVD wil zo snel mogelijk een discussie over de beveiliging van politici. De partij heeft voor fractievoorzitter Bolkestein speciale politiebescherming aangevraagd omdat hij in een pamflet van de RaRa met name wordt genoemd. Bolkestein zwengelde begin september de discussie over het Nederlandse asielbeleid aan. Bolkestein zelf zegt de dreigementen aan zijn laars te lapen.

De rest van de Kamer reageert terughoudend en wil eerst het politie-onderzoek afwachten. D66 wijst er op dat het niet verstandig is om op basis van één incident 'prijs te geven wat we in Ne-

derland zo op prijs stellen'.

VVD'er Dijkstal zegt toch een discussie te willen 'omdat we dit soort zaken in het lieve, kleine Nederland niet gewend zijn'; ook hij waarschuwt echter voor een overreactie, waardoor bij wijze van spreken 'drie agenten en een pantserwagen bij elk lid van het kabinet moeten staan'.

CDA-fractie leider Brinkman wil dat de commissie voor de inlichtingen- en veiligheidszaken zo snel mogelijk in de aanpak komt. Volgens Brinkman maken de aanslagen duidelijk dat de BVD te weinig weet van de actiegroep RaRa.

BVD-chef Docters van Leeuwen gaf dat gisteren op een persconferentie ook toe. 'We hadden dit niet voorzien. Dit is de eerste keer dat een aanslag is gericht tegen een persoon', aldus Docters van Leeuwen.

Er zijn wel BVD-mensen in de organisatie gefiltreerd. Docters van Leeuwen: 'Maar als een aanslag in een klein kringetje wordt voorbereid en er niemand van ons bij is, kunnen we natuurlijk niet weten wanneer wat gebeurt'.

Gooi en Eemlander, 14-11-1991

HARDE KERN „ANTI-IMPI'S" WEER IN BEELD

"BVD ZOEKT DE DADERS TUSSEN OUDE BEKENDEN"

(door Jos van den Camp)

De daders van de bomaanslagen op het ministerie van binnenlandse zaken en op de woning van staatssecretaris Kosto in Groot-schermer, moeten gezocht worden in een groep van twintig à dertig leden van de harde kern van de terreurgroep RaRa. Deze leden zijn allen met naam en toenaam bij de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD) bekend.

Dat heeft het hoofd van de dienst mr Docters van Leeuwen gisteren op een door Binnenlandse Zaken en Justitie belegde persconferentie gezegd. Wie er echter hoofdelijk verantwoordelijk zijn voor de acties, is vooralsnog volstrekt onduidelijk. „Zolang je zelf niet bij de voorbereidingen van dergelijke aanslagen aanwezig bent, is het niet mogelijk aan de weet te komen wie de daadwerkelijke daders zijn. De BVD kan veel, maar ze kan zich niet onzichtbaar maken in kamertjes waar dergelijke plannen worden gesmeed", aldus Docters van Leeuwen.

Vijandsbeeld

Hij zei dat de dienst in algemene zin op de hoogte was van het nieuwe vijandsbeeld van RaRa. Zo deelde de terreurgroep in juni van dit jaar in een anoniem interview in het links-radical actieblad Konfrontatie mee, dat de strijd aangeboden moest worden met het toekomstige Verenigd Europa en het vluchtelingenbeleid.

De BVD mag dan geconstateerd hebben in welke richting RaRa iets van plan was, aan de aanslagen op Kosto's huis en op het ministerie van binnenlandse zaken (Justitie was eigenlijk doelwit) heeft de BVD geen enkel moment gedacht, zo liet Docters van Leeuwen weten: „Het past in het geheel niet in de strategie die RaRa de afgelopen jaren heeft laten zien".

De groep, die gistermorgen een acht velletjes tellende verantwoor-

ding heeft bezorgd bij het Algemeen Nederlands Persbureau in Utrecht, heeft zich volgens de BVD'er nooit zo direct gericht tegen één persoon (Kosto). In het verleden gingen de acties van RaRa uit naar louter instanties (SHV, Shell e.d.). Volgens Docters heeft de groep zich nu op zeer glad ijs begeven: „RaRa is een enorm risico aangegaan door deze bomaanslagen te plegen. Wie kon namelijk de garantie geven dat er geen slachtoffers zouden vallen? Wat evenveel onrust baart is dat de acties zich verhardden: de bommen in zowel Den Haag als Schermer hadden een vernietigende werking". Dat werd ook gisteravond nog eens duidelijk in de woning van Kosto waar een vijftien man sterk team van tactische rechercheurs en experts van de Explosieven Opruimingsdienst van de Koninklijke Landmacht sporenonderzoek deed. Vanwege instortingsgevaar moest het team zich snel uit de voeten maken. Zo lang de totaal verwoeste woning niet gestut is kan het onderzoek niet worden voortgezet.

Anti-imp'i's

Docters van Leeuwen omschreef de beoogde dadergroep gisteren als de zogenoemde anti-imp'i's: anti-imperialisten die zich er op beroepen tegen de eenwording van Europa te zijn en zich er op laten voorstaan contacten te onderhouden met de in Duitsland actief zijnde terreurorganisatie Rots Armee Fraktion (RAF) en de Baskische afscheidingbeweging ETA.

„Een groep van intelligente mensen die inmiddels niet meer jongelui genoemd kunnen worden, maar dertigers zijn. Ze steken niet onder stoelen of banken ideologische actiedoelen te hebben die ze onderstrepen met geweld. Steeds hebben ze gezegd dat de acties niet op mensen zijn gericht. De risicovolle acties van gisterochtend hebben mij dan ook echt verbaasd", herhaalt het hoofd van de BVD die onthulde dat de dienst eerder dit jaar 'in Den Haag een aantal aanslagen' heeft verijdeld. „Meer zeg ik daar niet over".

Volgens mr J.W. Opstelten, directeur-generaal Openbare Orde en Veiligheid van het ministerie van binnenlandse zaken is de beveiliging van het ministeriegebouw 'goed' te noemen. Iedere ambtenaar moet een pasje tonen bij binnenkomst en bezoekers dienen hun naam in te vullen. Opstelten geeft toe dat er geen identificatie plaats vindt bij zowel Justitie als Binnenlandse Zaken en zegt over het binnensmokkelen van het bompakket: „Er is kennelijk iets tussendoor geglipt". De bomaanslagen hebben volgens de directeur-generaal geleid tot enkele maatregelen op het gebied van persoonsbeveiliging. Welke maatregelen dat zijn wil hij niet zeggen: „Maar we doen niet meer dan noodzakelijk wordt geacht."

Ravage

De melding dat er een bom zou afgaan op het ministerie van Justitie (dat bleek later het met Justitie in verbinding staande ministerie van binnenlandse zaken te zijn), werd gisterochtend gedaan om vier uur op het centrale nummer van de brandweer. Daar werd een gemonteerd bandje afgedraaid met de mededeling 'waarschuwing-waarschuwing-waarschuwing; bom-bom-bom; justitie-

-VERVOLG-

justitie-justitie; vijf uur'. De politie kon niet meer doen dan afwachten en toezien hoe inderdaad om vijf uur - op de Directie Communicatie van het ministerie van binnenlandse zaken - de bom ontplofte.

De bom in de woning van de staatssecretaris in het Noordhollandse Groot-Schermer heeft zodanige schade aangericht dat het huis rijp lijkt voor de sloop. Enkele omwonenden hebben inmiddels bij de politie verklaard dat ze een uur voor het ontploffen van de bom een langzaamrijdende auto in de buurt van het huis hebben gezien.

De getroffen tweede verdieping van het ministerie van binnenlandse zaken is voorlopig onbruikbaar. Het gaat daarbij om de werkruimte van de directie communicatie, de coördinator minderhedenbeleid en het secretariaat van de interdepartementale werkgroep sociale vernieuwing. Zo'n vijftig ambtenaren kregen vrijaf, anderen kregen een vervangende werkplek. Ook Jan Schaefer, voorzitter van de werkgroep sociale vernieuwing, kon gisteren zijn kantoor niet gebruiken.

Meldingen

De politie in enkele steden in het land moest gisteren in actie komen als gevolg van bommeldingen. In Den Haag ging het om het ministerie van financiën, waar een 'verdacht pakketje' was gevonden, en in Leeuwarden om de woonwijk De Meenthe waar staatssecretaris Heerma (volkshuisvesting) op bezoek was. In beide gevallen ging het om loos alarm.

Dat gold ook voor Tilburg, waar voor twee lokaties werd gemeld dat er een bom was geplaatst. Het appartementencomplex aan het Kasteel Twikkelerf waar burgemeester Brokx woont, werd gisteravond direct na de melding ontruimd. Er werd niets gevonden. Op het stadhuis kwam een abrupt einde aan een commissievergadering, toen daar eveneens een bommelding binnenkwam. In Tilburg wordt overigens, na de bomaanslagen van gisterochtend, de woning van justitieminister Hirsch Ballin scherp in de gaten gehouden.

Provinciale Zeeuwse Courant, 14-11-1991

Aanslagen met verwoestende kracht op huis Kosto en ministerie

"BVD: RARA LEGDE BOMMEN"

DEN HAAG/GROOT-SCHERMER (GPD) - De daders van de bomaanslagen op het ministerie van binnenlandse zaken en op de woning van staatssecretaris Kosto in Groot-Schermer, moeten gezocht worden in een groep van twintig à dertig leden van de harde kern van de terreurgroep RaRa die allen bij de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD) bekend zijn. Dat heeft het hoofd van de dienst mr Docters van Leeuwen gisteren op een door Binnenlandse Zaken en Justitie belegde persconferentie gezegd. Wie er echter hoofdelijk verantwoordelijk zijn voor de acties, is vooralsnog volstrekt onduidelijk. „Zo lang je zelf niet bij de voorbereidingen van dergelijke aan-

slagen aanwezig bent, is het niet mogelijk aan de weet te komen wie de daadwerkelijke daders zijn. De BVD kan veel, maar ze kan zich niet onzichtbaar maken in kamertjes waar dergelijke plannen worden gesmeed", aldus Docters van Leeuwen. Hij zei dat de dienst in algemene zin op de hoogte was van het nieuwe 'vijandsbeeld' van RaRa. Zo deelde de terreurgroep in juni van dit jaar in een anoniem interview in het links-radical actieblad Konfrontatie mee dat de strijd aangebonden moest worden met het toekomstige

Verenigd Europa en het vluchtelingenbeleid. De BVD mag dan wel geconstateerd hebben in welke richting RaRa iets van plan was, aan de aanslagen op Kosto's huis en op het ministerie van binnenlandse zaken (Justitie was eigenlijk doelwit) heeft de BVD geen enkel moment gedacht, zo liet Docters van Leeuwen weten: „Het past in het geheel niet in de strategie die RaRa de afgelopen jaren heeft laten zien". De groep, die gistermorgen een acht velletjes tellende verantwoording heeft bezorgd bij het

-VERVOLG-

Algemeen Nederlands Persbureau in Utrecht, heeft zich volgens de BVD'er nooit zo direct gericht tegen één persoon (Kosto). In het verleden gingen de acties van Rara uit naar louter instanties (SHV, Shell e.d.). Volgens Docters heeft de groep zich nu op zeer glad ijs begeven: „Rara is een enorm risico aangegaan door deze bomaanslagen te plegen. Wie kon namelijk de garantie geven dat er geen slachtoffers zouden vallen? Wat evenveel onrust baart is dat de acties zich verhardden: de bommen in zowel Den Haag als Schermer hadden een vernietigende werking”. Dat werd ook gisteravond nog eens duidelijk in de woning van Kosto waar een vijftien man sterk team van tactische rechercheurs en experts van de Explosieven Opruimingsdienst van de Koninklijke Landmacht sporenonderzoek deed. Vanwege instortingsgevaar moest het team zich snel uit de voeten maken. Zo lang de totaal verwoeste woning niet gestut is kan het onderzoek niet worden voortgezet. Docters van Leeuwen omschreef de beoogde dadergroep gisteren als de zogenoemde anti-impis: anti-imperialisten die zich er op beroepen tegen de eenwording van Europa te zijn en zich er op laten voorstaan contacten te onderhouden met de in Duitsland actief zijnde terreurorganisatie Rote Armee Fraktion (RAF) en de Baskische afscheidingbeweging ETA. „Een groep van intelligente mensen die inmiddels niet meer jongelui genoemd kunnen worden, maar dertigers zijn. Ze steken niet onder stoelen of banken ideologische actiedoelen te hebben die ze onderstrepen met geweld. Steeds hebben ze gezegd dat de acties niet op mensen zijn gericht. De risicovolle acties van gisterochtend hebben mij dan ook echt verbaasd”, herhaalt het hoofd van de BVD die onthulde dat de dienst eerder dit jaar 'in Den

Haag een aantal aanslagen' heeft verijdeld. „Meer zeg ik daar niet over”.

Volgens mr J.W. Opstelten, directeur-generaal Openbare Orde en Veiligheid van het ministerie van binnenlandse zaken is de beveiliging van het ministeriegebouw 'goed' te noemen. Iedere ambtenaar moet een pasje tonen bij binnenkomst en bezoekers dienen hun naam in te vullen. Opstelten geeft toe dat er geen identificatie plaats vindt bij zowel Justitie als Binnenlandse Zaken en zegt over het binnensmokkelen van het bouwpakket: „Er is kennelijk iets tussendoor geglipt”. De bomaanslagen hebben volgens de directeur-generaal geleid tot enkele maatregelen op het gebied van persoonsbeveiliging.

De meiding dat er een bom zou afgaan op het ministerie van Justitie (dat bleek later het met Justitie in verbinding staande ministerie van binnenlandse zaken te zijn), werd gisterochtend gedaan om vier uur op het centrale nummer van de brandweer.

Daar werd een gemonteerd bandje afgedraaid met de mededeling 'waarschuwing-waarschuwing-waarschuwing-waarschuwing: bom-bom-bom; justitie-justitie-justitie: vijf uur'. De politie kon niet meer doen dan afwachten en toezien hoe inderdaad om vijf uur - op de Directie Communicatie van het ministerie van binnenlandse zaken - de bom ontplofte. De ravage was enorm.

Twentsche Courant, 14-11-1991

**'Ondanks alle voorkennis valt ons
niets te verwijten'**

BVD: doel RaRa bekend

Van onze parlementaire redactie

DEN HAAG - De Binnenlandse Veiligheidsdienst is al heel lang op de hoogte van het nieuwe doel van de actiegroep RaRa: het met geweld opkomen voor vluchtelingen, illegale vreemdelingen en anderen die zich het slachtoffer voelen van het Europees beleid van onder meer de Nederlandse regering. De BVD valt echter niet te verwijten dat RaRa zomaar een bom bij Binnenlandse Zaken en staatssecretaris Kosto thuis kon plaatsen. Kosto is de eerstverantwoordelijke in ons land wat betreft asielzoekers. Dat vertelde gisteren mr. Arthur Docters van Leeuwen, het hoofd van de BVD.

De BVD weet volgens Docters van Leeuwen nog meer van RaRa: de Revolutionaire Anti Racistische Actie heeft een harde kern heeft van 20 à 30 man. „Ze zijn nu allemaal in de dertig. Het zijn goed opgeleide, met goed materiaal uitgeruste en intelligente mensen die prat gaan op hun contacten met terreurgroepen als de RAF-Umwelt en de ETA”, aldus Docters van Leeuwen op een persconferentie. Ook verwees hij naar het nieuwe links-radicalistische tijdschrift Konfrontatie. In een interview ventileerde RaRa een nieuw ideaal en vertelden leden wat dat was. Ook verklaarden zij dat nieu-

we militante acties niet uit te sluiten waren. Tijdens de Golfoorlog zouden zij al acties hebben willen voeren. Deze waren zelfs voorbereid „tot in een vergevorderd stadium”, maar gingen uiteindelijk niet door wegens „tijdgebrek en de huidige als-mijn-haar-maar goedzittentaliteit van Links”. Toch vindt Docters van Leeuwen niet dat de BVD iets te verwijten valt. „Voor dit soort aanslagen is maar een heel klein groepje mensen nodig. Als BVD heb je dus een informant nodig die althans bij de voorbereiding betrokken is. Als dat niet het geval is weet je niets en kun je dus ook niets doen”, aldus Docters van Leeuwen.

De BVD-chef wilde niet zeggen of de door hem aangeduide harde kern van 20 à 30 RaRa'ers, hij noemde ze 'anti-impis' (vanwege hun verzet tegen het 'imperialisme' van de Europese Gemeenschap), permanent door zijn dienst in de gaten wordt gehouden. „Daar geef ik geen antwoord op”. Uit zijn houding (het maken van wegwerpende gebaren) leek echter af te leiden dat Docters van Leeuwen het constant schaduw van dit soort mensen niet bepaald een zinnige aangelegenheid acht. Vooropgesteld dat hij weet wie moet worden geschaduw.

Heeft de Binnenlandse Veiligheidsdienst zich wellicht in slaap laten sussen door enkele milde opmerkingen in het vraaggesprek van het blad Konfrontatie met de Rara-leden. „Met een aanslag bereik je niets als die alleen maar

materiële schade oplevert en politiek geen effect heeft”, zei één van de geïnterviewden. Daardoor werd de indruk gewekt dat de Rara op dat moment weinig heil zag in terreur-aanslagen. Die indruk werd nog versterkt door het antwoord op de vraag of er ook nu nog met militante actie een maatschappelijke beweging gemobiliseerd zou kunnen worden. Een van de geïnterviewde Rara-leden beantwoordde die vraag „met een voorzichtig neen”.

Maar desondanks had de BVD uiteraard wel een onderzoek kunnen instellen. Niets wijst er echter op dat de dienst dit inderdaad gedaan heeft. De telefoon van de redactie van Konfrontatie, die gevestigd is in Den Bosch, werd gisteren opgenomen door ene 'Bas'. Deze woordvoerder ontkende stellig dat de BVD na publicatie van het interview ooit met hem of een van de andere redacteuren van Konfrontatie contact had gezocht. Evenmin was hem iets bekend, zei hij, van enige andere activiteit van de geheime dienst of van politie-

-VERVOLG-

amtenaren tegen zijn blad of de geïnterviewde RaRa'ers. Maar BVD-hoofd Docters van Leeuwen hield op zijn beurt vol dat zijn dienst volkomen verrast was, al was het maar door het karakter van de nieuwe aanslagen. „Ze hebben veel zwaardere bommen gebruikt dan ooit, terwijl ze toch geen enkele garantie hadden dat er geen mensen meer in het huis van de staatssecretaris of op de betreffende afdeling van Binnenlandse Zaken aanwezig zouden zijn. RaRa beweert altijd dat ze geen geweld tegen personen wil gebruiken. Inderdaad is er ook nu tevoren gewaarschuwd maar de groep heeft wel een ontzettend groot risico genomen.”

Reformatorisch Dagblad, 14-11-1991

Dienst slaagt er niet in greep op actiegroep te krijgen BVD volledig verrast door RaRa-aanslagen

Van onze binnenlandredactie

DEN HAAG – De Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD) is volledig verrast door de RaRa-aanslagen gisteren op het huis van staatssecretaris Kosto en het ministerie van binnenlandse zaken. Het hoofd van de BVD, mr. A. H. W. Docters van Leeuwen, betreurt het dat zijn dienst er niet in is geslaagd meer greep op de RaRa-activiteiten te krijgen.

Docters hoorde, zo verklaarde hij gisteren, het nieuws van de aanslagen „knarsetandend” aan. Zijn dienst had al eerder geconstateerd dat RaRa zijn doelen had verlegd. „De acties zouden gericht worden tegen het Fort Europa en het vreemdelingenbeleid”.

De BVD is er niet in geslaagd vat te krijgen op RaRa, omdat de leden daarvan elkaar heel goed kennen. „Ze kennen elkaar al van de hbs en laten geen nieuwelingen toe”. Omdat de infiltratie in RaRa door de BVD niet is gelukt, was men ook niet op de hoogte van de aanslagen. „Dit soort aanslagen wordt in zeer kleine kring voorbereid. Als je daar niet bijzit, weet je het niet”, aldus Docters.

Intelligent

Docters hoopt dat zijn dienst er in slaagt dichterbij de kern van RaRa te komen, zoals haar dat wel is gelukt bij andere actiegroepen. Daardoor heeft zij in het verleden aanslagen kunnen voorkomen. Om welke aan-

slagen en op wie het ging, wilde de BVD-chef niet zeggen.

RaRa zou twintig tot dertig leden hebben, die in de dertig zijn. Het gaat volgens Docters van Leeuwen om „goed opgeleide, intelligente mensen, die veel begrip hebben van wapen- en informatietechnologie”. Materieel is de actiegroep goed uitgerust. Of RaRa extern wordt gefinancierd is bij de BVD niet bekend. RaRa gaat er bovendien prat op relaties te hebben met de ETA en de RAF.

Docters vindt dat zijn dienst wettelijke mogelijkheden genoeg heeft om haar werk te doen. De aanslagen zal hij niet aangrijpen om te pleiten voor extra personeel. „Het heeft geen zin om hier met honderd man tegenaan te gaan. Het is een zaak van volhouden. Veiligheidswerk is een kwestie van intelligentie en niet van de grote aantallen”.

Oud-staatssecretaris Zeevalking van justitie drong er in NOS-laaf bij de politici op aan het optreden van de BVD in de RaRa-zaak aan de

kaak te stellen. „Als de BVD zo veel weet als ze zegt, dan hadden politie en Justitie ingeschakeld moeten worden om tegen RaRa op te treden. Maar blijkbaar hebben politie en Justitie onvoldoende greep op de BVD, daar moeten de verantwoordelijken dan maar eens door de politici worden aangesproken”.

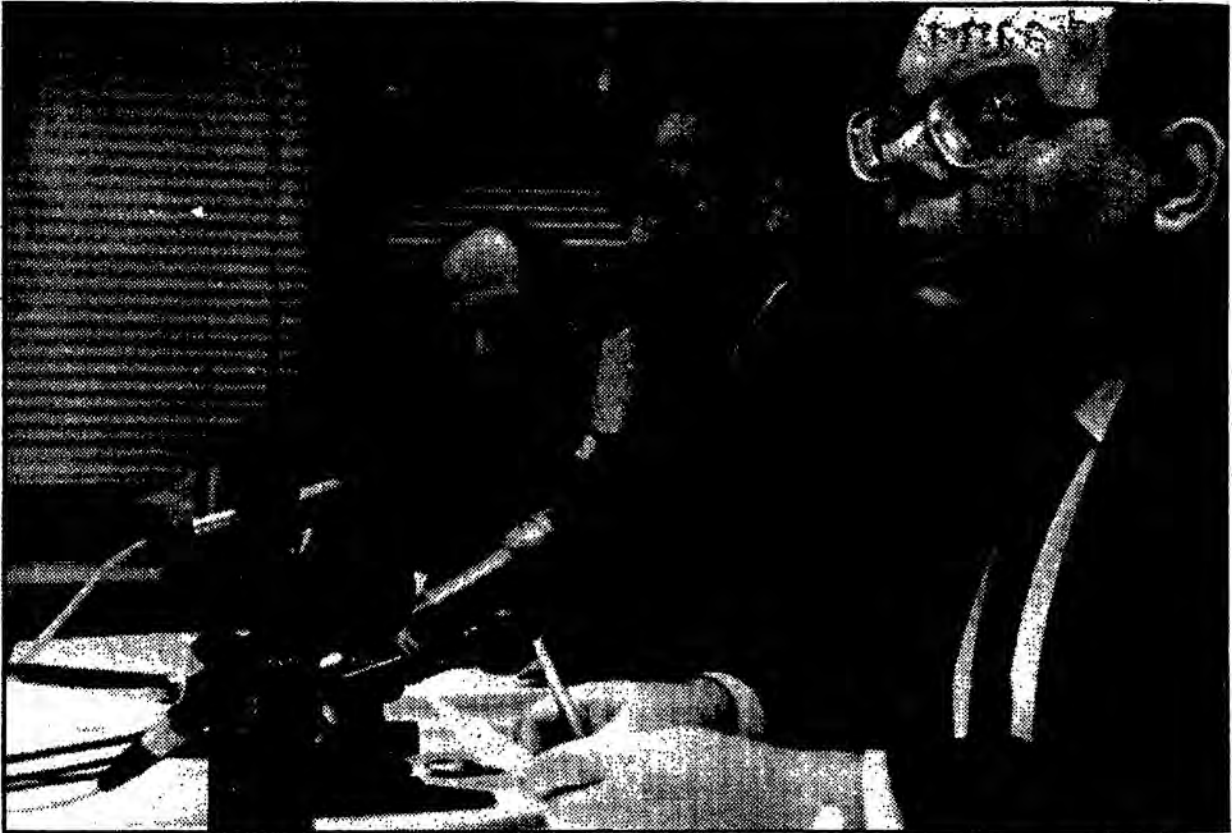
Goed voorstellen

Hoewel de aanslagen alom werden afgekeurd, kon het Amsterdams Solidariteits Komitee Vluchtelingen (ASKV) „zich heel goed voorstellen dat mensen bomaanslagen gebruiken als middel om te protesteren tegen het asielbeleid. In een verklaring zegt het ASKV dat het de bomaanslagen niet afkeurt, maar wel de commotie over de aanslag op Kosto. „Het is belachelijk dat de discussie nu alweer gaat over de vraag of politici beter tegen dit soort zaken moeten worden beschermd en niet over de positie van asielzoekers in ons land”.

Migrantenorganisaties vrezen dat de aanslagen juist negatief werken voor vreemdelingen in Nederland. Volgens directeur Rabbae van het Nederlands Centrum Buitenlanders (NCB) bestaat de kans dat bepaalde Nederlanders de bomaanslagen gaan koppelen aan etnische groepen juist omdat RaRa in de brief waarin zij de verantwoordelijkheid voor de aanslag opeist, zich vooral tegen het Nederlandse asielbeleid keert.

-VERVOLG-

● DEN HAAG — De chef van de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD), mr. A. H. W. Docters van Leeuwen (r.), gisteren tijdens zijn persconferentie. Naast hem mr. I. W. Opstelten, directeur-generaal openbare orde en veiligheid van het ministerie van binnenlandse zaken, en links dr. J. J. H. G. Suyver, directeur-generaal politie en vreemdelingenzaken van het ministerie van justitie.

Foto ANP

**Knipselkrant
onderzoeksteam
aanslagen:**

- **Ministerie Binnenlandse Zaken**
- **Woning Kosto**

RaRa noemt het vluchtelingenbeleid van staatssecretaris Kosto misdadig en blaast zijn huis op. Nederland reageert geschokt. De vraag is hoe Kosto de asielzoekers behandelt. Humaan, maar het zou best wat ruimhartiger kunnen, zegt men bij Vluchtelingenwerk. Kosto voert een racistisch beleid, hij moet niet klagen over die bomaanslag, vindt het Amsterdams Solidariteits Komitee Vluchtelingen. En de sociaal-democraat Kosto zelf zegt: „Waar ik kan zal

ik de stroom vluchtelingen beperken, illegalen weren en misbruik van regelingen tegengaan". Feit is, dat de Vreemdelingenpolitie dit jaar al enkele duizenden méér asielzoekers en illegalen het land heeft uitgezet dan vorig jaar. Hun aantal kan sterk oplopen als volgende maand het „Terugkeer Bureau" aan de slag gaat. Op basis van 'oprotpremies' en vrijwilligheid. „We verwachten het eerste jaar 1500 mensen op het vliegtuig te kunnen zetten".

te brengen, daarentegen alles tegen hun boemerang-methode.

Humaan

Bij Vluchtelingenwerk in Amsterdam zegt woordvoerder Frank Heyster. „Ook wij hebben kritiek op Kosto, maar geweld is natuurlijk in geen enkel geval geoorloofd. Zijn toelatingsbeleid is wel human, maar het zou best wat ruimhartiger kunnen. Het aantal asielzoekers neemt fors toe, vorig jaar ruim 21.000, maar het percentage erkende vluchtelingen, dus met een A-status, loopt sterk terug. Dat geldt ook voor het aantal mensen met een verblijfsvergunning".

Nederland telt ook nog naar

schatting tussen de 9000 en 13.000 gedoopten. Dat zijn afgewezen asielzoekers die voorlopig in Nederland geduld worden, tenminste als de (oorlogs)situatie in hun land niet verbetert. Blijft die toestand slecht dan mogen ze na drie jaar definitief blijven. Onderwijl krijgen ze een beroepsopleiding en (in het derde jaar) hulp bij het vinden van een baan.

Daarover zegt Heyster: „Op zich een goed beleid, maar Kosto is wel bezig het te veranderen zonder de Kamer in te lichten, zoals was afgesproken".

Is er onder asielzoekers eigenlijk belangstelling voor die betaalde terugkeer?

„Vergeet het maar," zegt Anne

Kwakernaak van het Bureau voor Rechtspraak in het asielzoekerscentrum Klompjan te Markelo. „Er zitten hier 325 mensen uit twintig landen, onder wie twintig procent uitgeprocedeerden, maar niemand wil terug, neemt u dat van mij aan. Nee, ook niet met een premie. Wie uitgeprocederd is en aanwijzingen heeft dat zijn uitzetting door de Vreemdelingendienst nabij is verdwijnt vaak in de illegaliteit.

Men heeft meestal nog wat tijd alvorens de papieren gereed zijn. In die tussentijd verdwijnen de mensen. Onlangs was dat bij dertig Nigerianen hier ook het geval. Vijftien zijn inmiddels spoorloos, de andere heeft zit hier nog, maar vraag me niet hoe lang".

Binnenhof ontruimd na loze bommelding

DEN HAAG — De gebouwen van de Eerste en Tweede Kamer en de Raad van State in Den Haag zijn gisteravond ontruimd nadat een bommelding binnenkwam. Terwijl het personeel buiten moest wachten, heeft de politie de gebouwen doorzocht. Er is echter niets aangetroffen. Volgens een politiewoordvoerder werd de politie gistermiddag gebeld door een man die riep: „Binnenhof, zeven uur". Afgelopen dagen zijn overal in het land telefoontjes binnengekomen, nadat de RaRa woensdag aanklagen opende bij het huis van staatssecretaris Kosto van justitie in Grootchermer en het gebouw van het ministerie van binnenlandse zaken in Den Haag.

HET BINNENHOF

AANTAL UITZETTINGEN LOOPT STERK OP

Kosto sluit het net om illegale vreemdelingen

door HOMME KROL

DEN HAAG — Sonny Pocorni (48) zit te popelen. Als hoofd van het gloednieuwe Terugkeer Bureau moet hij asielzoekers en illegale buitenlanders met een soort 'oprotpremie' naar hun eigen of een 'derde' land helpen. „We zijn er klaar voor, maar we zitten al enkele maanden te wachten op groen licht," zegt de oorspronkelijk uit Suriname afkomstige Pocorni.

„Er moeten door Justitie nog wat papieren getekend worden. Ons bureau is onderdeel van de IOM, de International Organisation for Migration, maar we worden door Justitie gesubsidieerd. Ik verwacht dat we begin volgende maand operationeel zullen zijn. Dan kan ik de formulieren versturen naar de instellingen in het land die zich met vluchtelingen bezig houden. Asielzoekers en ook illegalen die vrijwillig willen vertrekken kunnen dan een aanvraag indienen. Als ze aan de voorwaarden voldoen krijgen ze een gratis vliegticket en een ondersteuningsbijdrage".

Hoe hoog is die bijdrage? „Dat hangt er vanaf. We hebben twee soorten. Een vreemdeling die afziet van herziening van zijn asielverzoek krijgt 1250 gulden. Heeft-ie een gezin dan betalen we 1750 gulden plus 200 gulden per kind. Voor de categorie asielzoekers die al is uitgeprocederd en tot de zogenaamde gedoopten hoort of in het grijze circuit is verdwenen, is de bijdrage lager: 900 gulden per persoon, 700 gulden voor een gezin plus 100 gulden per kind. Ja, dat onderscheid zit nu eenmaal in de regeling. Die heb ik zelf ook niet bedacht". „Met die bijdrage kunnen de mensen zich de eerste weken in het land van terugkeer redde. Althans in een ontwikkelingsland. We gaan er vanuit dat ongeveer de helft naar het

eigen land teruggaat en de andere helft naar een zogenaamd derde land. Daarbij moet u denken aan Amerika, Canada, Australië en Nieuw-Zeeland. In die eerste twee landen moeten ze dan wel een sponsor hebben die garant voor ze staat. Bijvoorbeeld een kerkelijke organisatie of een familie".

Optimistisch

Sonny Pocorni is optimistisch. Hij wijst op het succes van het Duitse Terugkeer Bureau van de in Geneve zetelende IOM. Zijn Duitse collega's hebben de afgelopen twaalf jaar een kleine honderd duizend dolende buitenlanders tot vertrek weten te bewegen. Met het lokas van een betaald vliegticket, maar zonder ondersteuningspremie. „De helft ongeveer ging naar derde landen. De laatste tijd gaat het in de richting van tweederde". Pocorni: „Ik denk dat onze regeling in Nederland zal aanslaan. Naar wat wij aan geluiden opvangen, in asielzoekerscentra en bij hulpverleningsinstaties, is er grote belangstelling voor onze terugkeerregeling. We werken met een jaar-subsidie van drie miljoen gulden van justitie en met dat geld kunnen we het eerste jaar zo'n 1500 mensen helpen. Ik denk dat we dat aantal ook wel zullen halen".

„Ik ga er vanuit dat ook illegalen zich melden. En waarom? Omdat wij de anonimiteit van die mensen waarborgen zo lang ze nog niet beslist hebben. Nee, hun naam en adres geven we uiteraard niet door aan de Vreemdelingendienst. Als ze uiteindelijk niet met ons in zee gaan verdwijnen ze gewoon weer in het grijze circuit. Komen we wel tot een akkoord dan gaan hun gegevens naar de Vreemdelingendienst in hun woonplaats. Ter identificatie aan de hand van vingerafdrukken die bij binnenkomst in ons land van elke asielzoeker gemaakt worden".

Grijze circuit

Het grijze circuit. Bij het ministerie van justitie schat woordvoerder Gert Ribhagen het aantal illegale buitenlanders in ons land op ergens tus-

sen de vijftig- en honderdduizend. Onder hen zijn veel afgewezen asielzoekers die in armoede zijn ondergedoken. Velen werken ondergronds bij een baas.

Onder staatssecretaris Kosto voert de Vreemdelingendienst een aanmerkelijk scherper opsporingsbeleid dan een paar jaar geleden onder Korte-Van Hemel. „Het aantal verwijderingen uit ons land neemt flink toe," erkent Ribhagen. Vorig jaar werden welgeteld 10682 mensen het land uitgezet, onder wie 2662 uitgeprocedeerde asielzoekers (die dus definitief nul op het request hebben gekregen). Dit jaar zullen het er enkele duizenden meer zijn. De stand tot en met september was 10.357 verwijderingen, van wie 2915 uitgeprocedeerde asielzoekers. Bij dit aantal zitten niet de honderden mensen die de vreemdelingenpolitie op grond van hun 'ongeloofwaardige verhaal' reeds op Schiphol bij kop en kont pakt en terug op het vliegtuig zet.

Kosto trekt (met de zegen van de Tweede Kamer) het net rond de ongewenste vreemdelingen aan. In een interview met het weekblad Elsevier zei de staatssecretaris vorige maand: „Waar ik kan zal ik de stroom migranten beperken, illegalen weren en misbruik van regelingen tegengaan".

Snel

Met zijn in september door de Tweede Kamer aanvaarde nieuwe toelatings- en opvangmodel krijgt Kosto binnenkort een stevige stok om nieuwe (ongewenste) asielzoekers snel het land uit te bonjuren. Het gaat dan vooral om mensen die om economische redenen asiel vragen, althans niet aannemelijk kunnen maken dat ze vluchten voor vervolging of oorlogsgeweld. Die groep schijnt met het jaar te groeien. Als ook de Eerste Kamer akkoord gaat worden alle asielzoekers (vanaf begin volgend jaar) opgevangen in negen onderzoekcentra. Binnen een maand valt dan de beslissing. Is die negatief dan kan zo iemand nog een kort geding aanspannen, maar pakt dat ook verkeerd uit dan is het

wegwezen geblazen. Zij het dat een kanalisatie nog een 'pakket' van activiteiten aangeboden krijgt ter voorbereiding op de terugkeer naar het land van herkomst. Al met al is dit 'snelle' model minder onmenselijk dan het bestaande gebruik om een asielzoeker na twee tot drie jaar wachten als-nog op het vliegtuig te zetten.

Kritiek

Kosto's terughoudende asielbeleid stuit bij sommige hulporganisaties op zware kritiek. Met name zijn maatregel om illegalen zondig tien dagen in een politiecel te zetten om te voorkomen dat ze er tussenuit knijpen. Wordvoerder Van den Berg van het Amsterdams Solidariteits Komitee Vluchtelingen: „Kosto moet niet klagen over die bomaanslag. Hij voert een racistisch beleid. Het is niet onbegrijpelijk dat mensen woedend worden en tot dit soort acties besluiten". De terreurgroep RaRa zelf, in een getypte verklaring aan het ANP na de bomaanslag: „Vluchtelingen worden gede-graedeerd tot een niet-bestaan.

Na de droeve ervaring huis, haard en familie te moeten achterlaten, volgt de systematische ervaring van de vernederende. Het is dit beleid, wat mensen afschrikt, uitsluit en onmenselijkt, dat wij willen aanwijzen en brandmerken".

En verderop in de brief: „Natuurlijk kan Nederland niet alle vluchtelingen van de wereld opnemen. Kern is dat naast oorlog, milieurampen en seks-specifieke vluchtgronden, armoede een erkende vluchtgrond moet zijn. De oplossing ligt niet in het terugsturen van vluchtelingen, maar in een fundamentele wijziging van de economische orde".

Tegen die laatste woorden van RaRa is weinig gewetensvol in

De BVD en het gezonde verstand

door
RIK IN 'T HOUT

De weldoervoede heer Arthur Docters van Leeuwen maakte het de journalisten deze week niet gemakkelijk. Alleen al de aanwezigheid van een hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst op een persconferentie was immers een heuglijk feit. Nog nooit eerder had een BVD-chef zich onmiddellijk na een misdrijf beschikbaar gesteld voor ondervraging door journalisten.

Welnu, hoe kun je iemand die zich zo kwetsbaar opstelt en die bovendien blijkt te beschikken over een flinke dosis humor, verwijten maken? Dat kan ook bijna niet en daardoor kreeg het verloop van de persconferentie naar aanleiding van de bomaanslagen op het huis van staatssecretaris Kosto en de afdeling voorlichting van het ministerie van binnenlandse zaken een wonderlijk, bijna onwezenlijk verloop. Eerst werd er ademloos geluisterd hoe Docters van Leeuwen een profiel uit zijn mouw schuilde van de RaRa-terroristen. Hij omschreef ze als „intelligente jongelui - eigenlijk zijn het al dertigers - met een groot gevoel voor techniek en communicatie“. Maar vervolgens ging er bij menig journalist een lampje branden. Hoe kon Docters van Leeuwen dit soort dingen eigenlijk weten? Heel eenvoudig, legde de chef sinds de RaRa in 1985 haar eerste aanslag pleegde, heeft zijn dienst deze groepering goed leren kennen. Docters van Leeuwen wilde er nog wel aan toevoegen dat de RaRa-beweging in totaal uit circa vierhonderd personen bestaat doch dat de harde kern slechts 20 à 30 man telt. Ook vertelde het BVD-hoofd dat zijn dienst perfect op de hoogte is van de nieuwe doelstellingen van de RaRa. Sinds een jaar of anderhalf strijden de enige echte Nederlandse terroristen niet meer tegen de apartheid in Zuid-Afrika, maar maken zij zich druk om de positie van zeg maar de gekleurde asielzoekers. De manier waarop de Nederlandse regering met deze mensen om springt, vindt RaRa menonterend. Het plegen van twee gelijktijdige bomaanslagen had de groepering een goed idee geleken om dit de eerstverantwoordelijke politicus (Kosto) eens flink in te peperen, aldus Docters van Leeuwen.

Schaduw

Die mededelingen veroorzaakten nog meer hoofdbreken bij de journalisten. Als de BVD zo precies weet wie de harde RaRa's zijn en wat zij nastreven, waarom heeft zij de bomaanslagen dan niet kunnen vrijdelen? Ook daar had Docters van Leeuwen een verwo-

dige verklaring voor: voor een bomaanslag zijn maar twee of drie mensen nodig en dus zou het voor de dienst onmogelijk geweest zijn om deze bommenleggers te infiltreren en vervolgens uit te schakelen. Maar had de BVD de harde kern dan niet kunnen 'schaduw'?' Dat zou toch niet zo gek geweest zijn nu het ging om mensen van wie de BVD en de politie wisten dat ze zeer gevaarlijk waren, temeer omdat ze in contact stonden met groeperingen als de Duitse Rote Armee Fraktion en de Baskische ETA. „Daar geef ik geen antwoord op!“ brieste mr. Arthur Docters van Leeuwen. Een nog duidelijker briefje van onvermogen zal een organisatie zichzelf niet vaak hebben gegeven. Er daalde dan ook een wat pijnlijke stilte neer op het gezelschap ter persconferentie. „Vindt u niet dat u toch een klein beetje he...“ informeerde een verslaggever bedeesd. „Nee, absoluut niet. Er valt ons niets te verwijten“, sprak het BVD-hoofd op stellige toon. Hij kreeg volop steun van een andere topambtenaar, mr. Ivo Opstelten, directeur-generaal openbare orde en veiligheid van het ministerie van bin-

nenlandse zaken. Politici, zo ook de leden van het kabinet worden in Nederland alleen maar bewaakt als daar een algemeen of specifieke aanleiding voor is, aldus Opstelten. Met andere woorden: een politicus is in ons land meestal aan de heidenden overgeleverd.

'Bon ton'

Op het Binnenhof is het lange tijd 'bon ton' geweest om dit feit positief te beoordelen. Het was zo prachtig, zeiden kamerleden en ministers en zeggen velen van hen nu nog, dat er in ons land geen scherm behoeft te worden opgetrokken tussen de politiek en de samenleving. Niemand leek zich ooit te realiseren dat dit een wat wonderlijke houding was voor mensen die het zelf wel nodig vonden dat de koningin en de andere leden van het koninklijk huis permanent één of meer rechercheurs achter zich aan hebben. Is het leven van Ruud Lubbers of van Aad Kosto minder waard dan dat van de prinses Constantijn of Maurits?

Natuurlijk niet. Maar er was eigenlijk slechts één Binnenhof-bewoner die zich dat wenste te realiseren: CDA-fractie-leider Brinkman. Nog op woensdag liet hij bekend maken dat hij had besloten de vaste kamercommissie voor inlichtingen- en veiligheidsdiensten bijeen te roepen. Deze commissie, die bestaat uit de voorzitters van de fracties van CDA, PvdA, VVD en D66, voert geregeld overleg met de regering over het werk van de diverse geheime diensten in ons land.

Donderdag ontvingen de fractievoorzitters de ministers Hirsch, Ballin van Justitie en Daes van binnenlandse zaken en het hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst, de ons inmiddels zeer bekende heer Docters van Leeuwen. Wat er tijdens dit overleg precies besproken werd, wilde Brinkman, die als voorzitter was opgetreden, na afloop niet zeggen.

„De kamercommissie zal met de regering nader van gedachten wisselen over het systeem van beveiliging van politici“, was zo ongeveer het enige wat hij kwijt wilde. Een goed verstaander heeft echter aan een half woord genoeg. Dat ene zinnetje betekende uiteraard niets anders dan dat de kamercommissie het huidige systeem van beveiliging niet (meer) deugdelijk acht, alle beweringen van Docters van Leeuwen en Opstelten ten spijt.

Voor de BVD-chef moet het trouwens sowieso een onaangenaam uurje geweest zijn. Volgens lagewijden had Brinkman op scherpe toon zijn verbazing uitgesproken over het feit dat de BVD zich, ondanks al haar kennis van RaRa, compleet had laten verrassen door de bomaanslagen.

Gezond verstand

Mr. drs. Elco Brinkman, gedeputeerde opvolger van premier Lubbers, zegt graag dat hij zich in de politiek laat leiden door zijn gezonde verstand. Bij de zogeheten progressieve partijen doet dit wel eens een wenkbrauw omhoog gaan. Het 'gezonde verstand' wordt in die kringen nog vaak wordt geassocieerd met het rechtse dagblad De Telegraaf of zelfs met het gesundes Volksempfinden van de bruinhemden in Duitsland. Maar nu was er toch geen enkele linkse politicus die Brinkman een verwijt maakte. Ook zij blijken wel degelijk ontzag

te hebben, voor de feiten als het om hun eigen hachje gaat. Dat laatste is niet overbreeven. De aanslag op Kosto staat namelijk niet alleen. Het is nog maar kort geleden dat de parlementair tv-journalist Hans Laroes vlakbij het Binnenhof een mes in de rug kreeg, omdat iemand aanstoot had gemaakt aan de manier waarop hij de politiek in het NOS-Journaal presenteerde.

Voor hetzelfde geld was dat mes tussen de schouderbladen beland van Lubbers of Kok of had Kosto de jongste RaRa-aanslag niet overleefd. Hoezeer die gedachte veld heeft gewonnen mag ook blijken uit de volgende mededeling van de Rotterdamse politie: „De woning van premier Lubbers in de wijk Kralingen wordt sinds donderdag, op verzoek van het ministerie van binnenlandse zaken, bewaakt door agenten in een zogenaamde observatie-container. De container is zo geplaatst dat zowel de voor- als de achterkant van het huis geobserveerd kan worden“.

(Rik in 't Hout is chef van de parlementaire redactie van deze krant.)

DE EXPLOSIEVE KRACHT VAN EEN BURGERLIJK MILIEU

Ra ra, wat beweegt RaRa?

door PAUL KOOPMAN

ROTTERDAM - Had Marx het toch bij het verkeerde eind? Volgens zijn theorie zou de 'Verleendung', de steeds maar doorgaande verarming van de arbeidende klasse, de voedingsbodem van de revolutie vormen. Maar het tegendeel lijkt het geval. Ruim honderd jaar nadat Marx zijn theorie ontvouwde is het communisme op zijn retour en beklimmen in het rijke Westen juist kinderen uit gegoede milieus de barricades. In mystieke clubjes als RaRa, Pyromanen tegen Apartheid, het Commando Crash and Carry en het Kommando 'Trek van den Broek onlaag' broeden zij op bomanslagen, brandstichtingen n ander hedendaags ongerief.

Mr. Arthur Docters van Leeuwen, 'Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst', kent zijn pappenheims. De linkse activisten van RaRa, deze week verantwoordelijk voor twee bomanslagen, typeert hij aldus: „De harde kern bestaat uit niet meer dan twintig, dertig mensen. Het zijn inmiddels dertigers. Doorgaans goed opgeleide mensen uit wat burgerlijke milieus. Ze hebben kennis van de technologische vraagstukken van deze tijd en streven op zich sympathieke actiedoelen na. Maar ze vinden geweld als actiemiddel gerechtvaardigd”.

Ook is een wat verontrustende notie. Ook toen de ontvoerder en moordenaar van de ondernemer Gerrit Jan Heijn werd ontmaskerd, voer een schok door Nederland. Niet omdat de dader Ferdie E. het prototype van een gewelddadige schurk was, maar juist omdat hij zo'n keurige rijtjeshuisvader bleek te zijn. Een bijzonder intelligente man bovendien; nooit een kwaad woord van vernomen. Maar hij bond Heijn bij de polsen vast en joeg hem in het struweel een kogel door 't hoofd. Weloverwogen en goed voorbereid. In menige nieuwbouwwijk werden angstige vragen gesteld: zou onze overbuurman óók tot zo iets in staat zijn?

IMF-KLUPS

Ra ra, wie of wat is de actiegroep RaRa? En bovendien: wat beweegt de 'dertigers' die zich tot de harde kern rekenen tot het plegen van gewelddadige aanslagen? Lezing van de pamfletten die de actiegroep na zijn aanslagen verspreidt licht een klein tijde van de aliter op. „Dit is de eerste actie tegen het Nederlandse vluchtelingenbeleid”, schrijft de groep na brandstichting bij twee kastoren van de marechaussee in maart 1990. „Vluchtelingenbewegingen worden bewust gecreëerd, als gevolg van puur kapitalistisch handelen van klups als het IMF en de Wereldbank”. Ook seksisme en schandelijk geweld blijkt de groep dwars te zitten, evenals de techniek van reageerbuisverruchting. „Vrouwen worden daardoor immers gestimuleerd kinderen te krijgen teneinde het voortbestaan van de Europese bevolking veilig te stellen. Terwijl toch wordt beweerd dat Nederland vol is”. „Kapitalistische cityvorming”, zoals op de Kop van Zuid in Rotterdam en aan het Amsterdamse IJ wordt door de groep eveneens afgewezen.

Bij het bestrijden van deze fenomenen lijkt de groep door een zeker opgeduld te worden gedreven. „Wij hebben helemaal geen zin te wachten tot het kapitalisme aan zijn eigen logica tenonder gaat”, meldt één van de actiepamfletten. Kennelijk is RaRa er op uit het verweerde einde van het kapitalisme te bespoedigen. Maar tegelijkertijd is er een gevoel van onmacht dat ook altijd duidelijk tussen de regels door te lezen is. „De

eerste stap zit in de herkenning, de opluchting dat er eindelijk iets gebeurt. De volgende stappen zijn veel moeilijker”. Criminoloog prof. dr. G.P. Hoefnagels, tevens Eerste-Kamerlid voor D66, heeft een probleem met RaRa. „Ik ben het met vrijwel alle doelen van die club eens”, zegt hij. „De bestrijding van de apartheid in Zuid-Afrika, het verzet tegen discriminatie en geweld, het klinkt allemaal erg sympathiek. Maar de kronkel zit hem erin dat RaRa zijn sympathieke doelen met zeer onsympathieke middelen nastreeft. Die middelen zijn zo onsympathiek dat ik me zelfs afvraag hoe serieus zij de doelen willen bereiken. Anders gezegd: hun middelen zijn contra-productief”. Hoefnagels heeft zich niet alleen in de bewegingen van RaRa verdiept, maar ook in het 'profiel' van de verwante Duitse organisatie 'RAF Umwelt'. Deze week nog, verklaarde de BVD de de RaRa contacten onderhouden met RAF-Umwelt, evenals met de Spaanse ETA. Om tot die ontdekking te komen

was overigens geen geraffineerd spionagewerk vereist. Zelf schreef de RaRa immers al in 1989 dat geprobeerd zou worden „als links-radikale en revolutionaire bewegingen in Europa weer iets met elkaar op te bouwen”. Je ziet belangrijke parallellen tussen RaRa en bijvoorbeeld de RAF, constateert Hoefnagels. „In beide bewegingen tref je veel mensen aan uit, laten we zeggen, brave burgerlijke milieus. RAF en RaRa opereren in de anonimiteit en als collectief. Er is zowel in Duitsland als hier een harde, gesloten organisatie met eigen codes en subcultuur, compleet met strenge normen en toelatingsrituelen. In die gesloten subcultuur kunnen zich gemakkelijk opvattingen ontwikkelen tegen de rest van de samenleving”.

VOEDINGSBODEM

Jarenlang gingen politici, politici en beleidsmakers er van uit dat de Nederlandse samenleving een slechte voedingsbodem voor terroristische organisaties bood. De Nederlandse staat reageerde niet zo repressief en gewelddadig op de eerste protestbewegingen als de Duitse. Allerlei actiegroeperingen, van de Boeren Partij tot de pacifistisch socialistische, zagen zich vertegenwoordigd in de Tweede Kamer. De verzuilde samenleving leek over voldoende cement te beschikken om crasige ontsporingen te kunnen voorkomen. Maar de eerste aanslag van RaRa in 1985 op een Makro-vestiging, verstoerde deze idylle ruw. In een interview met Elsevier hield de ing. P. Meijers, directeur van de verzekeringmaatschappij Mees en Zonen een klein jaar later de politieke blokvorming in Den Haag. „Als de politieke splinters zich niet meer democratisch kunnen uiten, zoeken zij naar andere mogelijkheden”, waarschuwde hij. In hetzelfde artikel constateerde mr. R. de Mulder, universitair hoofddocent recht te Rotterdam: „Nederland heeft niet zo'n vruchtbare voedingsbodem voor terrorisme, maar er wordt hard aan grondverbetering gewerkt”. Hij doelde onder meer op het buiten de verkiezingscampagne van 1986 houden van de voorgenomen legitimatieplicht. In een onderzoek schetste De Mulder drie ontwikkelingen die terroristische organisaties de wind in de zeilen zouden brengen: politieke repressie, een slechte toegang tot de media en het afsnijven naar de periferie van de samenleving. Eenmaal daar aangeland neigen de leden van een organisatie „een volledige antihouding ten opzichte van de staat aan te nemen”. De Mulder prees de doorgaans nuchtere reactie van de Nederlandse overheid op terroristische uitwassen, maar concludeerde dat zowel de slechte toegang tot de pers als het ontstaan van „vredengroep-culturen” zorgen baarde. r

KRAKERS

Om het ontstaan van RaRa te kunnen begrijpen moeten we volgens Hoefnagels dan ook terug naar de kraakbeweging en de eerste kraakrevellen van eind jaren zeventig, begin jaren tachtig. „De kraakbeweging werd aanvankelijk gedragen door mensen die er hele nuttige ideeën op haalden en terecht streden tegen de speculatie met woningruimte in tijden van grote schaarste. Maar er ontstonden ook subculturen. Krakkers bijvoorbeeld, die alleen hun eigenbelang voor ogen hadden. Door het vaak harde optreden van de politie bij diverse ontruimingen kon een zekere radicalisering optreden. De overheid nam een houding aan van nu moet het maar eens afgelopen zijn. E. aantal individuen heeft toen de Staat al eeuwig vijandschap gezworen”. De confrontatie met de 'harde aanpak' van de politie was één oorzaak voor het ontstaan van RaRa. Een andere ligt volgens Hoefnagels meer in het sociaal-psychologische vlak. „Daarover is minder bekend, maar uit gesprekken met vooruitmalige RAF-terroristen leer je toch dat zij zich heftig verzetten tegen het ouderlijk milieu. Dat zij een protesthouding aan hebben genomen die tijdens de pubertijd heel gezond is, maar waarvan zij niet meer los konden komen. Het is

vaak een heel complex van oorzaken, waarbij de afkeer van autoriteit vaak een dominante rol speelt. Ironisch genoeg zijn terroristische organisaties zelf doorgaans zeer autoritair georganiseerd”.

OLIEVLEK

Voor wie bevreemd is voor ten terroristische olievelwerking is het misschien een geruststelling dat in de opvatting van de criminoloog Hoefnagels het terrorisme in Nederland zich niet zo gemakkelijk zal uitbreiden. De groepen die nu het geweld prediken kunnen overigens ook volgens BVD-chef Docters van Leeuwen niet rekenen op een grote groep sympathisanten, waaruit moeiteloos nieuwe martelaren zijn te recruteren. Het feit dat de samenleving als geheel weinig begrip voor de acties kan opbrengen, belemmert RaRa en andere organisatie eveneens in hun groei. Het laatste werpt wel meteen de vraag op waarom de RaRa zich kennelijk zo weinig gelegen laat liggen aan zijn eigen public relations. Waarom een boom laten ontploffen bij staatssecretaris Koster, als vervolgens heel televisiektijkend Nederland de ondernavige politicus zo'n sympathieke vent gaat vinden en bovendien de RaRa-activisten vermoedelijk in de categorie 'geschikt en niet ongevaarlijk' onderbrengt? Hoefnagels heeft daarop een simpel antwoord: „Deze mensen zijn niet of nauwelijks geïnteresseerd in de publieke reactie. Zij plaatsen zich immers tegenover de maatschappij, daar zijn ze mee in conflict. Het bijzondere is nu juist dat ze onaardig durven te zijn; de verkeersregels van deze samenleving totaal aan de laars lappen. Wat voor hen telt is het signaal: met dit of dat - vult u zelf maar in - zijn we het niet eens. De onserbiedige gedachte komt wel eens bij me op dat het vooral frustratiegedrag is dat deze mensen drijft”. Hierbij wil Hoefnagels nog de kanttekening plaatsen dat terroristen in het algemeen een geheel andere wijze van denken hebben dan de meeste democratisch ingestelde burgers. „Ik ben zelf van mening dat het middel dat je gebruikt in overeenstemming moet zijn met het doel waarnaar je streeft. Als je geweldloosheid aan gooit, moet je niet met bommen gaan gooien. Die vindt het gerechtvaardigd om wel met bommen te gooien. Doel en middel kunnen haaks op elkaar staan. Er waren begin jaren zeventig op de universiteit zelfs studenten die vonden dat je een democratisch ideaal niet ondemocratische middelen kon nastreven. Ik wil maar zeggen: deze paradoxale opvatting komt ook in de beste milieus voor”.

ZUID-AFRIKA

In 1985 stond de RaRa nog een helder doel voor ogen: de apartheid in Zuid-Afrika moest bestreden. Een Makrovestiging, met belangen aan de Kaap, ging in de fik, bij benzinepompen van Shell werden slangen doorgesneden. Nu Nelson Mandela geboederlijk met De Klerk aan één tafel zit, heeft het brandstichting of doornijden van slangen weinig zin meer. Ook de onspanning tussen Oost en West lijkt aan de wortels van links-radicaal Nederland te knagen; het rebel bestaande socialisme als ideale samenlevingsvorm is immers wel ontmaskerd. Toch is volgens Hoefnagels de kans klein dat de actievoerders van RaRa ooit tevreden zullen zijn en de strijdlijf eigener beweging zullen begraven. „Nu Zuid-Afrika 'uit' is, heeft RaRa alweer nieuwe actiedoelen geformuleerd zoals het asielbeleid en de Europese eenwording. Kortom: er is altijd wel iets wat niet deugt in deze wereld. Zelfs een ideale samenleving biedt nog geen garanties tegen het ontstaan van groepen als RaRa”. Dat gezegd hebbende, laat Hoefnagels een harde lach door zijn werkamer klateren. „Dat ook in een paradijs de boel uit de hand kan lopen weten we al uit het Oude Testament. Daar bleek in de Hof van Eden toch een slang te huizen die zoveel overredingskracht bezat dat hij Eva zo ver kreeg Adam een verboden vrucht aan te smeren”.

Kamer wil overleg over verbetering van veiligheid

door MILDEBRAND BIJLEVELD

DEN HAAG — De Tweede Kamer wil toch met het kabinet nader overleggen over verbetering van de veiligheid van politici. De kamercommissie voor inlichtingen en veiligheidsdiensten heeft daar gisteren om gevraagd naar aanleiding van de bomanslagen in het ministerie van binnenlandse zaken en het huis van staatssecretaris Kosto van justitie.

Volgens commissievoorzitter Brinkman zijn er gisteren geen conclusies getrokken tijdens het overleg met minister Hirsch Ballin van justitie, minister Dales van binnenlandse zaken en directeur Docters van Leeuwen van de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD). De speciale kamercommissie, bestaande uit de frac-

tievoorzitters van de vier grote partijen, wil toch kijken of de beveiliging niet verbeterd kan worden. Brinkman wilde niet zeggen of de commissie van mening is dat de beveiliging onvoldoende is of op bepaalde onderdelen heeft gefaald gezien het feit dat de Binnenlandse Veiligheidsdienst zegt de RaRa-organisatie te kennen. Vermoedelijk zal de regering toch met een voorstel komen de veiligheid van politici beter te garanderen. Verachtiler-ke ministers en fractievoorzitters hebben eerder laten weten geen uitgebreide politiebeveiliging te willen. Volgens PvdA-fractievoorzitter Woltgens zou dat de afstand tussen de politiek en de samenleving alleen maar vergroten. Minister Hirsch Ballin van justitie liet na afluop van het beraad weten te willen praten over een betere bewaking van be-

Vanuit een observatiecontainer houdt een Rotterdamse agent het huis van premier Lubbers in de gaten.

FOTO: ANP

windlieden, maar de bewindman wil een paniekreactie voorkomen: „We moeten niet meteen de dag na de aanslag al conclusies willen trekken. Het zou slecht zijn als nu cordons rond politici worden opgetrokken”, aldus Hirsch

Ballin die nu zelf extra bewaking heeft gekregen. „Er zijn wat extra bewakingsmaatregelen getroffen”. Een van die nieuwe maatregelen betreft bewaking van het huis van premier Lubbers. Sinds donderdag wordt zijn huis in Rot-

terdam permanent „statisch geobserveerd” door agenten vanuit een observatiecontainer.

Kruideniersgeest remt groei in particuliere beveiliging

door KARN SWIERS

DIEMEN — Mooier kan het eigenlijk niet. Daags na de aanlag op staatssecretaris A. Kosto een congres over de toekomst van de beveiliging in Nederland houden. Ook al was het dan puur toeval, directeur H. Staal van het jubilerende Randon Beveiliging, nam meteen de gelegenheid te baat. Hij vindt het onzin om meer veiligheidsmaatregelen te treffen voor politici.

Dat klinkt vreemd uit de mond van een beveiliging pur sang, maar hij meent het. „Ik geloof niet dat het plagen van analagen een trend in Nederland wordt. En vier bodyguards bij iedere minister roept alleen maar onveiligheid op. Die kant moeten we niet op”. Welke kant de particuliere beveiliging wel op moet werd gisteren duidelijk op het congres, waar het rapport 'Beveiliging in het jaar 2000' werd gepresenteerd.

Onderzoeksbureau Van Dijk, Soomeren en Partners, voornamelijk het Bureau Criminaliteitspreventie Amsterdam, peilde de behoefte aan beveiliging bij 350 grote bedrijven en overheidsinstellingen. Het merendeel daarvan zit in de Randstad. Voor slechts één op de vijf deelnemers aan het onderzoek is criminaliteit een groot probleem. Inbraak, vandalis-

me, diefstal door eigen personeel en computercriminaliteit zijn de boosdoeners zo geven de getoqueterden aan.

De behoefte aan beveiliging is ruimschoots aanwezig. Maar er wordt nauwelijks geld aan uitgegeven, vaak minder dan één procent van de omzet of het budget. „De Hollandse kruideniersgeest vormt een fikse belemmering voor de groei in de beveiligingsbranche”, concludeerde P. van Soomeren. Maar de bedrijven hadden beterschap beloofd, voegde hij daaraan toe. Hij gaf bovendien aan dat het met het imago van de beveiligingsbranche nog steeds slecht is gesteld. „Onbekend maakt onbemind” is volgens hem de voornaamste reden. En hij gaf de pers een standje, die over ieder incident 'media-breed' berichtte. Het instellen van een goede klachtenregeling poest het imago wel op, tipte hij de aanwezigen.

Politie

De komende tien jaar blijft de beveiligingssector gestag groeien. De criminaliteit neemt toe en de politie kan de veiligheidszorg steeds minder goed aan, zo stelt het rapport. Een eigenlijk is dat niets nieuws. „In vergelijking met landen als Frankrijk, Duitsland, Engeland en Italië telt Nederland momenteel twee à drie keer zo weinig particuliere beveiligingsfunctionarissen. Indien ons land in de komende tien jaar op gelijke voet wil komen met die landen, zou dit een toename betekenen van ruim 20.000 functionarissen naar 30.000”, aldus de opstel-

lers van het rapport.

Overheveling van politietaken naar particuliere beveiligers zien de deelnemers aan het onderzoek niet echt zitten. Parkeerplicht, controle in het openbaar vervoer, begeleiding van evenementen, stadswacht, bewaking van kantoren, bedrijven en toezicht in winkelfuncties kunnen de particuliere beveiligers wel voor hun rekening nemen. Mits goed wordt samengewerkt met de politie. Commissaris der Koningin in Friesland H. Wiegels, tevens vice-voorzitter van de Stichting Maatschappij en Politie, sloot zich hier bij aan. „Eigenlijke politietaken mogen niet worden overgenomen. Maar er moet wel onderzoek worden gedaan naar de uitbreiding van de bevoegdheden van particuliere bewakers. Bewaarding is in ieder geval uitgesloten”, zei hij.

D. Steenhuis, directeur van de directie wetenschapbeleid en ontwikkeling van het ministerie van justitie, nam het onderzoek met een grove korrel zout. „Veel bedrijven zijn niet eens in staat vast te stellen waar de schade zit, laat staan dat ze weten waar de criminale lekkage naar toe gaat. Maar zeker is dat de politie niet in de vraag naar veiligheid kan voorzien. De suggestie dat de overheid de groeiende criminaliteit alleen aan kan, moet krachtig de kop worden ingedrukt. Dat leidt tot teleurstellingen over het optreden van de politie en tot een verlies aan geloofwaardigheid”. Hij pleitte vervolgens voor meer samenwerking tussen politie

Volgens sommigen leveren de stadswachten een belangrijke bijdrage aan de beveiliging op straat.

FOTO: STEPHEN EVIDHUIS

en beveiligingsbranche. Steenhuis preekt het optreden van de stadswachten, die de behoefte aan beveiliging op straat behoorlijk bevredigen. „Zij zijn het oog en het oor van de samenleving. Zij melden wat de burger heeft afgeleerd te melden”. Directeur Staal daarentegen vindt de functie van de stadswachten „maar in het midden hangen tussen VVV en politie” en „een doodlopende weg, omdat deze veiligheidszorg met subsidie tijdelijk goedkoop wordt gemaakt”. Het aanstellen van politiem-

veillantenziet hij als een betere oplossing. Het liefst willen de particuliere beveiligingsbedrijven personeel werven met behulp van de politie. Want de arbeidsmarkt is krap. Staal stelt een soort ruil voor. Beveiligingsambtenaren stromen door naar de politie als surveillant. En mensen die in de selectie te licht worden bevonden voor de politie worden doorgestuurd naar de beveiligingssector. Zo is de groei in de toekomst wel bij te houden, voerspelde hij.

Bommelding in stadhuis R'dam

ROTTERDAM — Het stadhuis van Rotterdam is gisteravond anderhalf uur lang ontruimd geweest na een bommelding.

De gemeenteraad stond op het punt om om 20.00 uur te gaan vergaderen toen er bij burgemeester Peper een telefoontje binnenkwam dat er om 20.30 uur een bom in de raadzaal zou afgaan.

Na overleg met de politie werd besloten het gebouw te ontruimen. Nadat de politie de raadzaal en omgeving had onderzocht, werd het gebouw om 21.30 uur weer vrijgegeven.

In de Rotterdamse Pauluskerk heeft niemand van RaRa gehoord

door TOOF BRADER

ROTTERDAM — Nee, een feestje is er woensdag niet gevierd in de Rotterdamse Pauluskerk. Aan de ongevorderd voertig illegale asielzoekers die daar op dit moment onder de hoede van dr. Hans Visser verblijven, ging het nieuws over de aanslag op de staatssecretaris grotendeels voorbij. Slechts een enkeling is het Nederlands zodanig machtig dat krant, radio of televisie goed kunnen worden gevolgd. Er wordt vooral gekeken naar de buitenlandse zenders en die brachten dat nieuws niet of uiterst bescheiden.

„Kostof Ja, ja, daar heb ik wel eens van gehoord”, zegt Richard (28) uit Sierra Leone. Maar dat diens woning woensdag door een bom van RaRa sloopprij is gemaakt, heeft hij niet meegeregend. Hij vertrok woensdagmorgen in alle vroegte uit een asielzoekerscentrum in Limburg op weg naar Rotterdam. Een paar weken geleden werd zijn asielverzoek afgewezen en kreeg hij te horen dat hij op korte termijn Nederland moest verlaten. Vrienden hielpen hem toten aan het adres van de Pauluskerk.

„Teruggaan naar Sierra Leone kan echt niet”, legt hij uit. Als „student in de literatuur” was hij eind vorig jaar betrokken bij demonstraties tegen president Joseph Saidu Momoh. Hij zat daarvoor enige maanden in het gevang. De situatie verslechterde bovendien het afgelopen jaar door de komst van een grote groep vluchtelingen uit het buurland Liberia. Aanhangers van de Liberische rebellenleider Charles Taylor hebben inmiddels grote delen van Sierra Leone bezet en voeren daar een waar schrikbewind. Richards vader kwam daarbij om het leven.

„Het verhaal van Richard is dat in zekere zin model voor het overgrote deel van de mensen die ik hier binnen krijg”, zegt dr. Hans Visser, sinds jaar en dag de man achter de Rotterdamse Pauluskerk waar niet alleen afgewezen asielzoekers en andere illegale vreemdelingen maar ook junkie en straatprostituees een beroep doen op onderdak en een warme kap. Jaarlijks helpen Visser en zijn

Kosto niet uit het lood geslagen

DEN HAAG — Monter, eigenlijk alsof hem niets bijzonders is overkomen, zit staatssecretaris van justitie Aad Kosto daags na de bomaanslag achter zijn bureau in Den Haag.

Binnenstromend daglicht en een bos gele helixbloemen bepalen de sfeer in de werkkamer. Mild gesternd en vriendelijk glimlachend voldoet hij aan de verzoeken van de ontboden fotografen, die het bewijs vastleggen dat de staatssecretaris niet uit het veld is geslagen.

Op de vraag of hij het niet even wat rustiger aan wil doen, klinkt de bewindman vastberaden: „Welnee, de bomaanslag heeft mij niet uit het lood geslagen. Integendeel, ik ben eerder gesterkt in mijn opvattingen. Het ergste vind ik het incident voor mijn vrouw. Die is om gezondheidsredenen tegenwoordig veel thuis en haar privéfeer is door de bomaanslag volkomen ontwricht. Ik heb ook te doen met mijn bureau. Die zijn net als mijn vrouw het onschuldige slachtoffer geworden van deze berekende actie”.

Kosto zegt vooralsnog geen behoefte te hebben aan professionele psychische hulp.

HET BINNENHOF

15 NOV. 1991

medewerkers enkele honderden afgewezen asielzoekers.

„Dat wordt wel steeds moeilijker”, is Visser's ervaring. Het belangrijkste problemen vormen de inkomsten. Eenmaal afgewezen is het met de verzorging via het asielzoekerscentrum of een ander opvanghuis gedaan en worden ook de paar tientjes zakgeld per week gestopt. „De kans dat zulke mensen vervolgens in het criminele circuit, vooral de drughandel, terecht komen is dan bijzonder groot”, aldus Visser.

Sommigen vinden dan werk in de „zwarte” sector en sinnen het op die manier uiteindelijk voor langere tijd uit. Voor anderen regelt Visser de reïskosten naar een ander land in West-Europa „waar ze wellicht een betere kans hebben” of naar Canada of Nieuw-Zeeland „waar vooral beter opgeleide asielzoekers doorgaans wel terecht kunnen”. Weer anderen zorgen dat ze aan een Nederlandse vrouw of man blijven hangen om via een huwelijk legaal in Nederland te kunnen blijven.

Al die mogelijkheden dreigen echter op korte termijn sterk te worden beperkt, weet Visser. „Ge maar na: het is bin-

nenkort niet meer mogelijk om als illegaal aan een nummer te komen terwijl sowieso de mogelijkheden om zwart te werken steeds minder worden, het Schengen-akkoord maakt het asielzoekers die in Nederland zijn afgewezen onmogelijk in een ander Schengen-land nogmaals hun geluk te beproeven en ook tegen die zogenaamde schijnhuwelijken wordt straks strenger opgetreden dan nu het geval is.

Het zijn ontwikkelingen die Visser, voorzitter van een veel ruimhartiger asielbeleid dan door het kabinet wordt gevoerd, soms woedend maken. „Het gaat hier om mensen die nauwelijks een andere kans hebben”, roept hij uit. „We zitten met een compleet verouderd Vluchtelingenverdrag, Natuurrampen, hongernoden, stammetwisten, het wordt allemaal niet erkend en in andere gevallen moet je echt zelf aantoonen dat je persoonlijk vervolgd wordt op basis van papieren die in veel Afrikaanse of Aziatische landen absoluut niet terug te vinden zijn”.

De frustraties lopen bij hem en zijn medewerkers in de Pauluskerk daarom regelmatig

hoog op. „Af en toe heb ik echt de neiging ergens een zware lei door de ruiten te gooien. Inderdaad, om met fysiek geweld te protesteren”, geeft Visser toe. Echt gedaan geeft hij dat evenwel nooit. Dat „die jongens van RaRa” die daad wel bij het woord hebben gevoeld, kan Visser echter wel navoelen. „Ik sta nogal ambivalent tegenover de actie. Als ik begrijp de frustratie, de emotie die er achter zit. Morele oordelen zal je mij er dan ook niet over horen uitspreken. Ik vind voor RaRa pleiten, dat er ook nu weer geen slachtoffers zijn gevallen. Ze hebben iedereen keurig van tevoren gewaarschurd.”

Maar straks toch gesproken is het natuurlijk niet slim”, voegt Visser er in een adem aan toe. Zijn Pauluskerk werkt bij de hulpverlening aan illegalen samen met onder andere het Solidariteits Komitee Amsterdam dat zich woensdag als enige min of meer tot de verdediging van de RaRa-actie groepen voelde. Het had Visser daarover niet vastvoren gevaandtegt.

„Als ik die jongens volgende week weer zie, zal ik ze in ieder geval een paar dingen zeggen”, kondigt hij daarom nu

afsvet aan. Bij voorbeeld over de keuze van staatssecretaris Kosto als doelwit. „Vraag je mij wat ik van hem vind, dan zeg ik dat hij het beter doet zijn voorgangers”.

„Ik zal ze ook vragen of ze goed over het draagvlak voor een dergelijke actie hebben nagedacht. Het is in Nederland nu eenmaal niet zo, dat er hier een zwijgende meerderheid voor het door ons voorgestane ruimhartige asielbeleid bestaat. Sterker nog, ik vrees dat de meeste landgenoten bepaald niet op nog meer vreemdelingen zitten te wachten. Ik wil niet zeggen dat het allemaal racisten zijn, maar het staat wel vast dat we nog een hoop werk moeten verrichten om er wat dat asielbeleid betreft bondgenoten bij te krijgen. Ik vind dat je daar met je acties rekening mee moet houden. Deze actie stoot volgens mij die potentiële bondgenoten juist af”.

„Geweld is een laatste middel”, besluit Visser zijn betoog over RaRa. „Je kan dat middel pas gebruiken als alle andere middelen hebben gefaald. Volgens mij is dat nog steeds niet het geval”.

„Bomaanslag wellicht gericht tegen PvdA”

DEN HAAG — De bomaanslag op het huis van staatssecretaris Kosto is wellicht uitgevoerd uit teleurstelling over het beleid van de PvdA. Dit zegt Jrs. C.J. Visser, deskundige op het gebied van terrorisme van het Nederlands Instituut voor Internationale Betrekkingen Clingendael.

„Het is opvallend dat de aanslag gericht was op Kosto en niet op Hirsch Ballin, ten slotte de verantwoordelijke voor het beleid”, Visser signaleert een

HET BINNENHOF

15 NOV. 1991

belangrijke verandering in het „beleid” van RaRa. „De aanslagen zijn een merkwaardige manier om zich politiek te manifesteren. Opvallend is dat het hier nu niet gaat om symbolische doelen maar om personen die het beleid van de regering belichamen”.

De terreur-deskundige waarschuwt voor mogelijk nieuwe aanslagen gericht tegen andere bewindslieden. Visser dankt overigens dat het weinig zin heeft om alle bewindslieden scherper te bewaken. „Het lijkt mij verstandiger om het onroerend goed van bepaalde bewindslieden te bewaken”.

'Wie zijn idealen met terroristische activiteiten najaagt, heeft minder bevolgen idealen dan hij zelf vermoedt'

René de Bok over RaRa,

Stilte van RaRa: Een kwestie van discussierondes

door GUSBERT SPIERENBURG

Op het terrein van politiek geweld heeft Nederland nauwelijks een traditie. De acties van de krakers in de jaren tachtig, die het geweld allerminst schuwden, bleven beperkt tot incidenten.

Ook de activisten, die zich hartstochtelijke aanhangers noemden van de 'Revolutionaire Anti Racistische Actie' (RaRa), leken na een reeks aanslagen in '85 en '86 tegen bedrijven die economische banden met Zuid-Afrika onderhielden de moed te hebben opgegeven. De nieuwe erupties van deze week kwamen na een lange stilte.

Konfrontatie

In een interview in het blad Konfrontatie, in juni van dit jaar, verklaart RaRa, de kleine extremistische groep die zich verantwoordelijk heeft gesteld voor de bomaanslagen op de woning van staatssecretaris Kosto en het departement van binnenlandse zaken, waarom het zo lang stil rond haar beweging is geweest. Uit het artikel blijken evenzeer haar standpunten ten opzichte van het vluchtelingenbeleid en de verantwoordelijke staatssecretaris.

En citaat: „Het is van onze kant lang stil geweest omdat wij een aantal discussierondes hebben gehad over de voortgang, de politieke perspectieven en de veranderende situatie in de wereld en in Nederland. We stonden voor de keuze om te communiceren zoals we altijd doen via communiqué's, of om een andere vorm te vinden om uitvoerder in te gaan op dit soort zaken. We hadden de tijd nodig om te bekijken in hoeverre we conclusies moesten verbinden aan de crisis van links, de richtingloosheid van de linkse politiek en het veranderde perspectief. De overwinning van het kapitalisme op het socialisme lijkt zo massief dat veel mensen in het noorden schijnen te vergeten dat het kapitalisme zelf ook in een crisis verkeert". In het artikel zegt RaRa ook iets

over haar koerswijziging. „Aanvankelijk had onze strijd tegen racisme en onderdrukking als speerpunt het aanvallen van het apartheidbeleid. Gaandeweg zijn we ons gaan toeleggen op vluchtelingenpolitiek in Nederland. Vanuit onze geschiedenis was dat een logische stap. Ten eerste omdat wij denken dat ruimte voor fundamentele veranderingen in het wettelijk zelf moeten worden bevochten. Ten tweede omdat vluchtelingenpolitiek direct gerelateerd is aan openlijk, latent en institutioneel racisme. Kosto wil helemaal niet dat er een regeling komt voor de rechtspositie van de vluchtelingen. Dat betekent namelijk toetsbaarheid aan onder meer Europese wetgeving en dat zou wel eens een juridische versterking van de positie van de vluchtelingen tot gevolg kunnen hebben. Kosto wil een repressief vluchtelingenbeleid".

Op de vraag op wie men zijn pijlen richt, is het antwoord: „We richten ons niet tegen de staat vanwege de macht. We richten ons er tegen omdat het het belangrijkste instrument in handen van de politiek-economische élite is. En zeker waar het gaat om vluchtelingenpolitiek is de staat de belangrijkste tegenstander. Ons militair verzet zien we als slaan van een bres in de ideologische hegemonie van de politieke en economische élite. Voorlopig is dat onze strategie".

Floppy

Het interview werd de redactie van Konfrontatie per floppy op WP 4.2 aangeleverd en vervolgens integraal afgedrukt. De namen van de afzenders en/of auteurs zijn onbekend. Konfrontatie is een onafhankelijk radicaal-links maandblad dat een platform wil zijn voor discussies tussen de verschillende stromingen en groeperingen die het (radicaal) linkse spectrum vormen. Volgens het colofon stelt het blad zich bovendien ten doel de meningsvorm te verdiepen door het leveren van gedegen achtergrondinformatie. De redactie en de redactieraad distanceren zich overigens van de verantwoordelijkheid van de gepubliceerde stukken: „Die vallen onder de verantwoordelijkheid van de betreffende schrijvers".

VOOR DE POES

RENÉ DE BOK

Het ongeschoren activisme heeft zich deze week opnieuw in de actualiteit gebombardeerd. Slods de achtergrond van staatssecretaris-kunstverzamelaar Aad Kosto aan flarden werd gebroken, gaat er geen dag zonder bomalarm voorbij in politiek Den Haag.

Onbedoeld vormen die bommeldingen een aardig lakmoesproefje om tiddereende angstzenuwen van plichtgetrouwde staatsmensen te onderscheiden. Minister-president Ruud Lubbers valt zonder twijfel in de laatste categorie. Hij ging niet op de vlucht toen een bomalarm het Binnenhof vrijdagavond in staat van parathedie en ontroddering bracht. Terwijl het gebels complex werd schoongeveegd en alles wat beentjes had zich van de plaats des onheils verwijderde, bleef de premier solitair achter in het torrenetje.

Ruud Lubbers steekt verrassend gunstig af bij de waarnemers van de Europese Gemeenschap in Dubrovnik, die hun post verlaten als er voor het eerst in vele dagen iets waar te nemen valt. Ook de politieke activisten — of het nu om RaRa of een andere splintergroepering gaat — tonen zich rofzand. Onder het masker van ideale problemen de politieke oproeakraaiers de democratische samenleving te intimideren. Wie echter zijn idealisme met terroristische activiteiten najaagt, heeft minder bevolgen idealen dan hij zelf vermoedt.

In het licht van de recente geschiedenis is het niet zonder belang te vermelden dat progressief Nederland jarenlang (in bedekte termen) begrip heeft opgebracht voor idealistisch geweld. Dat begrip van

toen is de vonk die het explosief mengsel van onmacht en daadkracht vandaan doet ontvlammen. De mebranders van de jaren zestig zijn niet te isoleren van de begripvolle atmosfeer waarin militante actiegroepen een kwart eeuw geleiden gediiden.

Kosto draagt geen schuld voor het welwillend klimaat uit vervlogen dagen. De staatssecretaris van Justitie is geen oudere jongere uit de jaren zestig, zeker geen man die je gemakshalve de slapjans van het vreemdelingenbeleid mag noemen. In de PrvdA heeft hij zich sterk gemaakt voor een iets rechtzeker rug, een vermaling in de procedure van asielzoekers, terwijl de eigen achterban nog wanhopig op zoek was naar een nieuwe mening in een nieuwe orde.

Binnen zijn beperkte mogelijkheden heeft Kosto getracht een asielbeleid te ontwikkelen dat oorspronkelijk uitging van humane principes, een de andere kant de erkenning inhield dat de tolerantie in onze volgebouwde democratie niet eindeloos rekbaar is.

Een onmenselijk asielbeleid kan de staatssecretaris van Justitie zeker niet worden verweten. Dat verwijt toekent vooral de moedige blik van het actievoerend gezelschap.

Wat je Kosto enigzins kwalijk kunt nemen, is de wijze waarop dit sociaal-democratisch bleekmoede zich met zijn postje August op de voorpagina's van de kranten nestelde. Even was de staatssecretaris wel voor de poes.

Maar zijn menselijke zwakheid uitgezonderd, is Aad Kosto een sociaal-democraat die stam verdoet op zijn moeizame weg door het mijnenveld van het vreemdelingenbeleid.

De revolutie eet altijd de verkeerde kinderen op.

Deugd alleen helpt niet tegen terreur

Een politicus wiens huis door een bom wordt vernield in een samenleving waar deugdzaamheid een vergeten begrip is. Zo kan men op basis van gebeurtenissen deze week Nederland kenschetsen.

Ik doel op de verwerpelijke bomaanslag van RaRa op huize Kosto in Groot Schermer en op Kosto's ministeriële baas, de CDA'er Hirsch Ballin. De laatste heeft op het Christelijk-sociaal congres te Doorn gepleit voor herleving van deugden als eerlijkheid, gehoorzaamheid en zuiverheid.

In een samenleving waar de burgers een deugdzaam leven leiden zou het voor de overheid gemakkelijker zijn zich tot haar kerntaken te beperken, zoals: zorg voor rechtspraak, politie, defensie; voor dijken, wegen en bruggen; voor onderwijs en voor vrijwaring van acute nood en gebrek onder de burgers. De katholieke minister van justitie haalde een uitspraak van

door PETER RIEMERSMA

de paus van Rome aan om te illustreren wat hij bedoelt met zijn pleidooi voor een terugkeer naar een deugdzaame samenleving. Dat is een samenleving waar mensen 'zoeken naar het ware, het schone en het goede'.

Kerntaken

Hirsch Ballin zette tegenover de deugdzaame burger een overheid met een 'nieuwe bestuursstijl'. Deze zou te herkennen zijn aan een betrouwbare ver-

vulling van een beperkt aantal kerntaken. In de visie van deze minister behoort bij die kerntaken in elk geval niet 'verzorging van de wieg tot het graf', zoals criticus van de verzorgingsstaat deze staat soms lastdunkend omschrijven. Zo'n soort staat heeft voornamelijk geleid tot burgers die zitten uit te rekenen hoe zij zelf het beste kunnen profiteren, de 'calculerende burger'.

De minister van justitie lijkt hier oorzak en gevolg te verwisselen. Het stelsel van sociale zekerheid in Nederland is nodig gebleken, omdat burgers tussen wal en schip dreigden te geraken. De onderlinge solidariteit in gezin, buurt, wijk, dorp en stad is te beperkt gebleken om individuele krepeer gevallen te voorkomen. Een sociaal vangnet van de overheid is bittere noodzaak.

De redenering van Hirsch Ballin is, dat als men mensen nu maar meer eigen verantwoorde-

lijkheid laat, die onderlinge - niet afgedwongen, maar vrijwillige - solidariteit weer opbloeit. Dan zou vanzelf ook de verdere atomisering (individualisering) van de samenleving een halt worden toegevoerd. De burger zou niet langer alleen naar zichzelf toerekenen. Deze redenering gaat voorbij aan de barre werkelijkheid en is in feite terug te voeren op 'n ministers katholieke opvoeding. Daarin zal geloof in het goede van de mens centraal hebben gestaan. Maar wie om zich heen kijkt, ziet meer kwaad dan goed.

Allerzwaksten

Trouwens, wat is goed en wat is kwaad? De bomaanslag op de behuizing van staatssecretaris Kosto van justitie is door velen ervaren als 'kwaad', een verwerpelijke methode in een democratische rechtstaat. De bekrammers en uitvoerders evenwel menen een 'goed' doel te die-

nen. Zij zeggen het op te nemen voor de allerzwaksten: asielzoekers, mensen die huile en haard hebben verlaten omdat zij in eigen land worden vervolgd.

De reactie van de meeste politici op de aanslag op Kosto en de zijnen past wel in het meningsbeeld van Hirsch Ballin. De meeste mensen menen het zo kwaad niet. Voor een enkele gek hoeft men niet een heel veiligheidsstelsel te ontwerpen. Het grote goed van politici die zich vrijelijk kunnen bewegen tussen de burgers (hun kiezers) moet worden gekoesterd. Nederland hoort een land te blijven waar de minister-president zonder een zwerf veiligheidsagenten om zich heen op straat kan lopen en de koningin in cognito kan winkelen. Nu Europa meer één wordt, komen blijkbaar terroristische methoden van elders ook ons land binnen. Met een deugdzaam leven alleen is terreur niet te bestrijden.

Aad Kosto koos meteen voor andere koers Impopulaire uitsmijter of heroïsche pionier?

door RENÉ VAN LEUSDEN

Al snel na de benoeming eind 1989 van mr. Aad Kosto tot staatssecretaris van justitie bleek dat er in het vreemdelingenbeleid het een en ander zou gaan veranderen.

Waar zijn voorgangers Haars en Korte-Van Hemel vaak wat onbeholpen, de verdediging zochten als er weer eens misstanden met vreemdelingen aan het daglicht kwamen, zou Kosto overgaan tot de aanval. Hij zou een andere koers verkieszen.

Dat moest ook wel want het asielprobleem groeide zienderogen. Door de stroom asielzoekers naar ons kleine landje zo dreigend mogelijk af te schudeven, zou men hem, zo schreef De Groene Amsterdammer begin dit jaar, niet zien als impopulaire uitsmijter maar als heroïsche pionier. Fraai in dit verband is de beeldpraak waarvan Kosto zich precies een jaar geleden bediende tegenover Alice Oppenheim in HP/De Tijd. Illegale vreemdelingen buiten de poort houden noemde hij 'het zo iets als de golven van de Noordzee tegenhouden met een theelepeltje'.

Nederland moest snel af van het imago dat iedereen hier zo maar kon binnenkomen. Kosto was nog maar nauwelijks staatssecretaris of asielzoekers die geen of een ongelooftwaardig vluchtverhaal hadden werden opgesloten om te voorkomen dat ze ondergronds gingen.

Stemde hij als PvdA-Kamerlid nog van harte tegen het opsluiten van asielzoekers op Schiphol-Oost, als staatssecretaris pleitte hij voor een forse uitbreiding van dat centrum. In de Haagse Courant van 17 februari 1990 reageerde Kosto daarop met: "Voorop staat dat een vreemdeling die asiel nodig heeft, dat ook krijgt. Maar in toenemende mate merk je dat asielzoekers geen echt vluchtverhaal hebben. Sterker nog, ze doen niet eens een poging een dergelijk verhaal te houden. Ze zeggen niet eens: het is een beetje vervelend bij ons".

In datzelfde vraaggesprek constateerde hij niet zonder trots dat Nederland een relatief succesvol uitzettingsbeleid voert; in aantallen - na Frankrijk - het tweede land van Europa. Van alle asielzoekers die zich

Op gewelddadige wijze vestigde de groep RaRa deze week aandacht op het vraagstuk van de asielzoekers. Staatssecretaris Kosto van justitie was het mikpunt. Hij zou een onmenselijk beleid voeren. Over dat beleid een beschouwing.

aanmelden als asielzoeker, werd destijds een derde door Justitie als zodanig aangemerkt. "Omwille van die groep moeten wij streng zijn tegen anderen", sprak de staatssecretaris in klare taal.

Kosto heeft er nooit doekjes om gewond, al lijkt hij tegenwoordig voorzichtiger met uitspraken als "asielzoekers zijn meestal echt niet de uiterst ziele vluchtelingen waarvoor zij zich uitgeven, maar gelukzoekers die hier wat willen verdienen" (HP/De Tijd, december 1990). Mensen die lange, dure vlieguren kunnen betalen rekende hij niet tot de zwaksten, want 'die blijven achter'. Het moet gezegd: voor een PvdA-bewindsman toch gewaagde uitspraken. Ze zouden ook door Janmaat uitgesproken kunnen zijn Kosto heeft zijn politieke prestige gekoppeld aan een zo stringent mogelijk vreemdelingenbeleid, schreef De Groene Amsterdammer in januari van dit jaar.

Rechtvaardig

Al bij zijn aantreden liet de enthousiaste Justitie-tandem Hirsch Ballin (als minister) en Kosto (als portefeuillehouder 'vreemdelingenzaken') weten het asielvraagstuk serieus, voortvarend maar vooral ook rechtvaardig te willen aanpakken. Er zou een commissie Mulder worden ingesteld die voorstellen moest doen tot verbetering van de veel te trage asielprocedure. Een en commissie onder leiding van oud-staatssecretaris Zeevalking zou het vreemdelingtoezicht onder de loep nemen met het doel het aantal illegalen, ruwweg geschat op 100.000, in te dammen. Terwijl de commissies aan het werk waren, steeg het aantal mensen dat hier asiel aanvraagde explosief. Lag het gemiddelde

steeds op ongeveer 8000 per jaar, in 1989 werden er 14.000 geregistreerd. Het volgende jaar bedroeg het aantal asielaanvragen al 21.000.

De bewindslieden wilden niets aan het toeval overlaten. Ze werkten ook zelf aan voorstellen om te voorkomen dat de asielbeleid volledig zou vastlopen. Hun resultaat week op een aantal punten af van dat van 'Mulder' en 'Zeevalking', in die zin dat zij een iets stringenter aanpak beoogden. Bij uitvoering van het Kabinetvoorstel zouden de problemen op het gebied van toelating en opvang beter in de hand te houden zijn dan bij Mulder, zei Kosto een halfjaar geleden.

Hirsch Ballin, Kosto en ook d'Ancona, die als minister van WVC verantwoordelijk is voor de opvang, verdedigden hun pakket maatregelen met verve, toen dat begin september de

Tweede Kamer werd voorgelegd. Slechts op enkele onderdelen verlangde het parlement aanpassingen, en wel zo dat enkele scherpe kantjes er van af moesten.

RaRa

Tegen de achtergrond van de door RaRa opgeleide bomaanslagen van afgelopen week op Kosto's huis in Groot-Schermer en het ministerie-complex aan de Scheideloekhaven in Den Haag, komt het 'eindplaatje' van regering en parlement opnieuw volop in de belangstelling. Het daaraan ten grondslag liggende asielbeleid zou de asielzoeker afschrijven, uitsluiten en ontmenselijken. Athans, dat verklaarde RaRa. De Tweede Kamer besloot onder meer tot oprichting van negen over het land verspreide onderzoek- en opvangcentra (OC's). Hier blijft de asielzoeker

pionier?

totdat in eerste aanleg is besloten over zijn asielverzoek. Justitie heeft zich ertoe verplicht die beslissing binnen een maand te nemen. De voorgestelde opsluiting van kansloze asielzoekers in kort verblijfscentra, waar ze het moment van uitzetting zouden moeten afwachten, werd door de Kamer van tafel geveegd. Gevreemd werd dat dergelijke centra zouden ont-aarden in 'poelen van ellende'. Uit de bus rolde een compromis dat erin voorzag 'kanalen' in het OC te laten blijven en hen daar voor te bereiden op terugkeer naar eigen land. Asielzoekers die wel kans maken op een verblijfsvergunning vertrekken na een maand uit het OC naar een van de asielzoekerscentra (AZC's), waar zij worden voorbereid op een langer verblijf in Nederland. Zodra ergens een ROA-woning (ROA = regeling opvang asielzoekers)

vrij komt kunnen ze daarheen. Ook voor de grote groep zogenoemde gedoogden, dat zijn afgewezen asielzoekers die om humanitaire redenen (nog) niet naar het land van herkomst kunnen worden teruggestuurd, werd een oplossing gevonden. In ruil voor intrekking van hun asielverzoek kunnen zij een gedoogdenverklaring ontvangen. Deze geeft hen in fasen recht op onderwijs, beroepscholing en werk. Als de situatie in het thuisland niet verbeterd komt een gedoogde automatisch in aanmerking voor een verblijfsvergunning en mag op zoek naar een 'normale' woning.

In de Haagse Courant van 5 juni trok Kosto die lijn door: "We moedigen mensen zelfs aan na vijf jaar Nederlander te worden, want we hebben de eis dat ze in zo'n geval de eigen nationaliteit moeten opgeven, laten varen".

Woning Kosto zou voor aanslag lang zijn geobserveerd

Van onze verslaggever
WEERT SCHENK

GROOTSCHERMER — De politie beschikt over aanwijzingen dat het huis van staatssecretaris Kosto in Groot-Schermer voor de bomaanslag uitgebreid is geobserveerd. Dit is een van de belangrijkste resultaten van het onderzoek dat de recherche na de aanslag begon. In het dorp zijn meermalen personen signaleerd die zich verdacht opble-

De woordvoerder van het landelijk recherchetoestel dat naar de daders speurt van de bomaanslagen op de woning van Kosto en op het ministerie van Binnenlandse Zaken, wilde geen commentaar geven. Hij onderschreef dat over verkregen informatie geen mededelingen worden gedaan. De woordvoerder liet zich evenmin uit over de resultaten van het vrijwel afgeronde sporenonderzoek.

Plaatsvervangend groepcommandant J. Baaten van de rijkspolitie in Ursem zegt nog niet te weten wat er precies is misgegaan met het waarrechuwen van de bureu. Hij weet dat de Explosieven Opruimingdienst (EOD) na de bomaanslag honderden om alles binnen een cirkel van honderd meter te onttruimen.

Baaten vermoedt dat de twee agenten

die het eerst ter plekke waren, wel hebben geprobeerd mensen uit hun bed te bellen, maar dat dit niet in alle gevallen lukte. "Door de gigantische spanning waaronder ze op dat moment werkten, waren ze mogelijk niet helder genoeg om de sirene van de surveillancowagen aan te zetten. Maar dat soort zaken wordt straks uitvoerig geanalyseerd".

De bureaus voor slachtofferhulp in Hoorn en Alkmaar hebben vanuit Groot-Schermer verzoeken ontvangen om raad en inmatieriele bijstand. Enkele dorpingen zijn nog steeds zeer emotioneel over de bomaanslag. Ze voelen zich ziek, huilrig, onrustig en hebben behoefte veel te praten. Ook is bij een aantal bewoners het gevoel van onveiligheid toegenomen.

Burgemeester H. van 't Kaar van de gemeente Schermer heeft de politie gevraagd maatregelen te nemen, om de dit weekende verwachte stroom "rampentoristen" in Groot-Schermer in goede banen te leiden. Dinsdag en vrijdag trok de zwaar beschadigde woning van staatssecretaris Kosto af veel nieuwsgierigen. Velen zetten de raven op de foto of op videofilm. Enkele nieuwsgierigen poseerden uitgebreid voor de puinhopen. De particuliere beveiligingsdienst die Kosto's huis bewaakt en de politie hadden al eerder de opdracht gekregen om de kostekant van verdachte auto's te noceren.

De burgemeester van Schermer organiseert aan het eind van de maand een bijeenkomst voor het ec... paar Kosto en hun bureu. Volgens Van 't Kaar bestaat er bij de bevolking en de vrijwillige brandweer behoefte om over de bomaanslag te praten.

Tijdens de vergadering zal worden geklaagd over het late moment waarop de meeste bureu werden gevaarschud. De meeste omwonenden werden pas na kwart voor vier in de ochtend gewekt, terwijl de bom volgens de aankondiging al om half vier zou ontploffen.

NRC HANDELSBLAD

15 NOV. 1991

Bommelding bij stadhuis Rotterdam

Door een onbekend redacteur ROTTERDAM, 15 NOV. Het stadhuis van Rotterdam is gisterenavond van acht tot half tien ontrend gevoerd met een bommelding die om 19.54 uur plaatsvond. De explosie deed een groot deel van de vergadering te heront-ten over de Kopp van Zuid. Een persoon met verbrande arm was medde per telefoon dat er een bom was afgevoerd om 20.30 uur in de ruime. Toen de melding bij burgemeester Poper bleek was heeft hij met de politie de politie bevelen het gebouw van de Coördinator te laten verlaten. Om 21.30 uur is het gebouw en onderzoek door de politie weer vrijgegeven. Poper liet weten dat hij vermoedt de bomaanslag is een voorstel in een ont stringente beveiliging. Daarvoor wordt hij principieel verzet. "Het stadhuis is een van de structu-rale en een stringente beveiliging en anderszels ook een moeilijke toegang tot het gebouw past daar niet bij".

Praten over bomaanslag

Groot-Schermer — Op initiatief van burgemeester H. van 't Kaar van Schermer vindt omstreeks 27 november een besloten bijeenkomst plaats voor omwonenden van staatssecretaris Kosto. Daarbij zal ook de familie Kosto aanwezig zijn. Volgens Van 't Kaar is binnen de bevolking en de brandweer behoefte om onderling over de aanslag te praten. Ook het bureau slachtofferhulp van de Alkmaarse Rijkspolitie heeft verzoeken om raad en inmatieriele bijstand ontvanger. Circa vijftig bewoners van het Noord-einde, waar ook de familie Kosto woont, en omwonenden worden uitgenodigd.

16 NOV. 1991

16 NOV. 1991

BVD-top moet weg vanwege falen in RARA-zaak

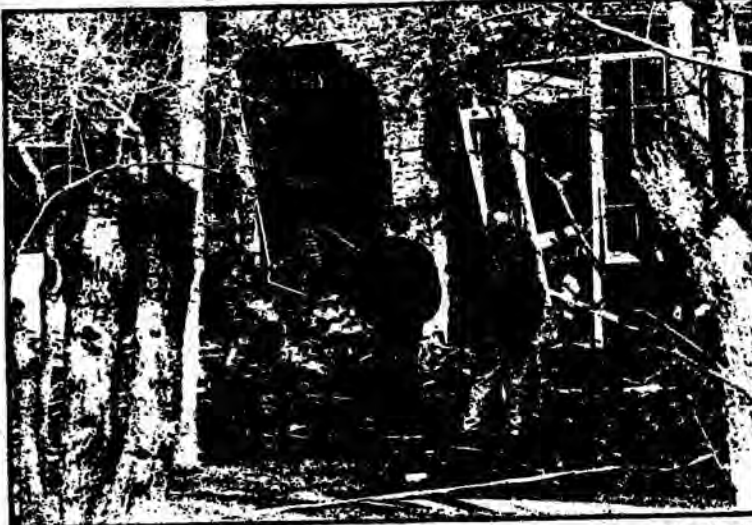
Een fraai staaltje van crisismanagement door de BVD-directeur Docters van Leeuwen kon men woensdag aanschouwen op de bus. Door het geven van informatie over RARA hoopte hij het falen van zijn dienst te verdoezelen. Helaas was deze informatievoorziening funest voor het imago van de BVD. Zo antwoordde hij op de vraag of de aanslag te voorkomen was geweest met een ferm nee; want als de aanslag op president Reagan, Jammer, een foutief antwoord. De US Secret Service is inderdaad niet in staat een onbekende gek te weerhouden van een aanslag. Maar hun bekende staatsveilige figuren staan in een omvangrijk databestand en worden minutieus in de gaten gehouden.

Onze overheid houdt er een omvangrijke anti-terrororganisatie op na. De BVD en de plaatselijke inlichtingendiensten. De CRI met de Bijzondere Zaken Centrale, die niet alleen informatie verzamelt, maar er ook een Observatie Team (1) op nahoudt. Het Recherche Informatie Centrum (RIC) van de marechaussee. En de steun van beleids- en coördinatiecentra op diverse ministeries, alsmede wellicht IDB en MID.

Al deze beschermers van onze rechtsstaat hebben gefaald. Het lijkt mij juist dat aan dit falen per se concrete consequenties worden verbonden.

En de Kamer dient een onderzoek in te stellen naar de doeltreffendheid van deze overheidsdiensten. Zoveel succes hebben ze immers ook niet gehad in kwesties als de IRA-moorden in Roermond of de ETA-aanslagen in Den Haag en Amsterdam.

AMSTERDAM Gary Leidehneijer

De recherche bij Kostjo's huis.

Foto Bert Verhooff

Terroristen

Achter RARA verschuilen zich leden met een Missie. Soort missionarissen. Zij bepalen wat een ander te doen of te laten heeft, „anders gaat je huis/je kind/omgeving eraan“. Hun wilkeus is wett. Anti-democratisch.

Zie handreken en praten precies als alle terroristen, uiterst rechts of uiterst links. Machtswilust — schrikbewind — machtsmisbruik en totalitaire rechtsoverheid.

HILVERSUM L. Poling

Volksleger

„Kommunisten. Woensdagochtend vond een zeer succesvolle aanslag plaats door het groepje Radicale Racisten onder hun ego-strelende pseudoniem RARA. Een krachtige ondersteuning van het vreesdelingsbeleid van deze rechtse regering.

Met de RARA-minderheid moekt ons gelijksoortige volkscommissie ZieZie (Ziedende Ziekens) contact. ZieZie ondersteunt het

regeringsbeleid op het gebied van de Ziektenwet door het plagen van aanslagen op publiciteitsprovootjes doelen (vakbondgebouwen, streeklokalen en dergelijke). Ons uiteindelijke doel is met een getoelend volksleger een radicalisering van onze samenleving te bewerkstelligen.

Vanwege de soortgelijke doelstelling, het cynisme en de kortzichtigheid van de leden moet RARA door ons in het volksleger opgenomen worden. De simpel

van het volksleger heeft zich al talloze malen succesvol bewezen in onder andere Libanon, Kroatië, Spanje en Noord-Ierland. Dat daar meer dan alleen materiële schade is ontstaan, hebben wij niet geweten."

In een pen zit soms meer kracht dan in een ontstekings.
LEIDSCHEMENDAM
Martien van Loon

Dienst

Wie zou er best hebben bij een aanslag op het huis van staatssecretaris Kosto? Bij de beantwoording van deze vraag gaat de gedachte in de eerste plaats uit naar de groep van „intelligente, goed opgeleide dertigers“ (RARA) die hiermee, behalve de „boosdoener“ te pijnigen, zichzelf in de publiciteit brengt — hierbij uit het oog verliedend dat deze publiciteit enkel een negatieve uitwerking kan hebben.

Of is deze groep juist hierom tot deze daad aangezet door de BVD? Deze dienst zou zich hierdoor het broodnodige werk verschaffen. Bovendien zou de BVD zich zo onttrekken aan de negatieve publiciteit van de laatste maanden.

AMSTERDAM Rick Ridge

Zelfmoord

In de pers en op de televisie is de bomanslag op het huis van meneer Kosto breed uitgemeten, hoe „vreemd“ het allemaal niet was. Krijgen we binnenkort ook breed uitgemeten te zien en te lezen hoe vreemd het is dat sommige aelshoekers uit wanhoop — omdat ze naar hun hand terugmoeten — zelfmoord plegen?

GRONINGEN J. Folkers

RaRa

ALS DE Engelsen en de Amerikanen aan de hand van een paar flitsers polyester de moord van Lockerbie kunnen oplossen, zou die Sherlock Holmes van de BVD er dan niet achter kunnen komen wie de bom bij Kosto heeft geplaatst?

Om een paar redenen heb ik er toch een hard hoofd in.

Ik las bijvoorbeeld dat ze weer beginnen met een „dadersprofiel“, met als indertijd bij de ontvoering van Heijn. De conclusie bleek toen meteen voor de hand te liggen. Tot de gezochte bende zouden in ieder geval een man met een Indisch accent, een vrouw met een typisch Indisch accent, een vrouw met een typisch Indisch accent en iemand met vermoedelijk een hoornen bril moeten behoren — waarna de recherche iedereen die wel eens een rijsttafel had gegeten, alle oud-leerlingen van Schoevers en de totale Nederlandse optiennerie heeft gescreend alvorens eenlijk toe te geven dat ze op een dood spoor zat.

Wat me ook ongerust maakt is de sterke nadruk op de inhoud van de RARA-brief waaruit een door het Algemeen Dagblad in allerlei geconsulteerde hoogwaardigheidsbekleders van Cingendaal (kunnen die journalisten dat tegenwoordig dan niks meer zelf?) al dadelijk de conclusie trok dat we hier met studenten, vermoedelijk historici

te maken moesten hebben.

Nou ken ik inderdaad veel studenten (onderwie historici) die lange verhandelingen kunnen schrijven waarin Hitler, het marxisme, hongers en onrecht in de Derde Wereld, MacLohan, de stadsguerrilla, Rudolf Steiner en de New Age in één adem geschoren worden — maar gesuiderde jongelui hebben daar toch allang niet meer het alleenrecht op? De passages die ik uit die brief las kwamen me ontzettend bekend voor — zulke dingen hebben ik de afgelopen jaren in honderden varianten bij de kapper gehoord, in de tram, op de radio, via communicatiewetenschappers, in vakbondskringen, bij BOM-moeders (de naam zegt verder natuurlijk niks), op ouderavonden, vraag maar gerust waar niet. Wat ik wel eens gezegd heb: heel Nederland lijkt langzamerhand getuich van de sociale academie te zijn gekomen, en ik begrijp ook niet dat de BVD daar al niet in 1965 met infiltratie is begonnen, maar ik heb geen Cingendaal nodig om de recherche te tippen dat alle inwoners van alle Nederlandse gemeentes — Nijmegen mischien een stukje sterker dan de rest — in eerste aanleg verdacht zijn. Als het onderzoek serieus wordt aangepakt verwacht ik in de komende dagen ook een golf van arrestaties.

Als de arrestaties uitblijven zal de theorie ophoeken die ik gisteren al maten bij de kapper (in de tram, op de radio, via een communicatiewetenschapper, bij een BOM-moeder) opving: Docters van Leeuwen het waarschijnlijk gedaan heeft, om zichzelf en zijn organisatie waar te maken. Was het niet merkwaardig dat nog maar kort geleden een berichtje in de krant verscheen over het aantal Sovjet-spijonnen dat sinds het einde van de Koude Oorlog, en meer specifiek sinds de Moskou-coup van augustus jongstleden, alleen maar zou zijn toegenomen? Niemand natuurlijk die dat geloofde, dus stond de BVD voor de laatste zaak een casus te moeten arrangeren, en kwamen ze na lang nadenken op het idee van Groot-schermer, waarna ze voor de zekerheid Cingendaal inzetten om de schuld meteen op een geschiedenisstudent te schuiven.

Ook met zulke theorieën is sinds het midden van de jaren zestig ons sociaal onderwijs overvoerd: we zijn werkelijk doorknald gemaakt op het punt van vultroostreken. Zelf ben ik trouwens bezig aan een theorie die zal verklaren waarom er, desondanks, tot dusver zo teleurstellend weinig bommen in ons land zijn geplaatst — en morgen ga ik met de kinderen naar de observatiecontainer voor het huis van Lubbers kijken.

JAN BLOKKER

Onderzoek RARA

De bedrijfsopvang van de rijkspolitie in Alkmaar heeft hulp verleid aan het politiepensionaat dat bij de bomexplosie aanwezig was. Volgens woordvoerder De Vries hadden agenten het van hoofdgids, sliepeloosheid, afwezigheid en gevoelens van onrust. „Voor hen is een dergelijke aanslag ook iets heel bijzonders. Het is hen niet in de koude kleren gaan zitten. Ze hebben er behoefte aan om onder deskundige begeleiding de zaken van zich af te praten.“

Adjutant Basten vindt de hulpverlening volstrekt normaal. „We leven niet meer in de tijd dat de mannen zich heel groot droegen, als ze bijvoorbeeld een heel ernstig ongeval hadden gezien. We willen ook niet dat ze nog jarenlang met dit soort dingen rondlopen en er 's nachts van wakker schrikken. Het macho-werk is verleden tijd. Weg. Als je het uniform van een agent uittrekt, houd je ook een mens over.“

Premier Lubbers noemde vrijdag de aanslagen afschuwelijk, en nog „afschuwelijk“ omdat één ervan een woonhuis trof. Lubbers gaat ervan uit dat de vercherpte bewaking van zijn woonhuis en dat van enkele collega-ministers tijdelijk is. Lubbers wil verder te begrijpen dat er kritisch wordt gereageerd op de de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD), die zich volledig heeft laten versansen door de bomanslagen. De premier liet weten de kritiek niet te delen.

Rechercheteam geeft geen informatie in RARA-zaak

Van onze verslaggever
AMSTERDAM — Het politiebureau dat zoekt naar de daders van de bommenlagen op het huis van staatssecretaris Kosto en het ministerie van Binnenlandse Zaken, zal geen mededelingen doen over het onderzoek. Het team wil het woord "informatiestop" echter niet gebruiken.
Het politiebureau wil het speurwerk in alle rust uitvoeren. Een in 1986 gedaan onderzoek naar de actiegroep RARA wees al uit dat de onderzoekers staan voor een moeras van langdurige vingers. Daarbij willen ze niet steeds op de vingers worden getrokken, aldus woordvoerder S. van Wonsel.
Hij wijst erop dat in het vorige RARA-onderzoek een verdachte werd vrijgesproken als gevolg van vormfouten. "Dat is een reden te meer om zorgvuldig te werken." Verder is terughoudendheid in het geven van informatie ook gewenst om beïnvloeding van getuigen te voorkomen, aldus het team.

RARA

In het hoofdredactionele commentaar van de Volkskrant van donderdag 14 november werd de RARA-groep voor "infiniet lijk" uitgesproken. Dat gebeurde op grond van een samenrekening van halve zinnen en uitdrukkingen uit het RARA-communiqué. Door die volstrekt eigen selectie kan ik de conclusie van de hoofdredactie niet volgen. Maar ik deel deze wel, zij het op andere gronden: de infinitieit bestaat eruit dat massale bijval voor het Nederlandse asiel- en vluchtelingenbeleid is opgevoerd en wel gekoppeld aan de sympathieke Aad Kosto. Hoe stom!

Ik laat mij daardoor evenwel het zwijgen niet opleggen. Het wordt hoog tijd dat de inhoudelijke discussie over het asielbeleid begint. Honderduizenden zigeuners drijven de voormalige Gosthoklanden uitgepost te worden en raken op drift. Veel Oosteuropaanen kunnen in eigen land hun stek niet vinden. Uit de Derde Wereld migreren steeds grotere aantallen mensen naar landen die suwvanlang het economische systeem hebben gedomineerd dat hen verhindert op eigen manier een menswaardig bestaan te leiden.

Intussen wordt het komende verenigde Europa een naar binnen keerde vesting. Nu het kapitalisme heet te hebben gezwegen en de communisten niet langer de schuld kunnen krijgen, ligt de oplossing van de wereldproblemen binnen het bereik van de kapitalistische vrije wereld zelf. Derhalve zal ik ieder vluchtelingenbeleid dat niet gepaard gaat met een concreet werkplan inzake de mondiale onrechtvaardigheid blijven kritiseren.

ODJK Piers Reckman

Stadhuis niet strenger beveiligd

Rotterdam — De ombekende, die om zes minuten voor acht gisteravond met verdraaide stem een bom meldde, moet een rechtstreeks nummer hebben gebruikt. Het telefoontje kwam niet bij de centrale binnen, maar bij de heer H. B. den Breejen van het bureau Raad, op dezelfde verdieping als de gemeenteraadzaal. De telefooncentrale van het stadhuis stond niet doorgeschakeld naar dit bureau, zodat er rechtstreeks van buitenaf naar in gebeld. Dat wektig het vermoeden dat de opbeller goed geweten heeft dat er op dat moment een gemeenteraadvergadering hervat zou worden.

Uitstel

Na een uitgebreide schouw in de raadzaal en omgeving werd het stadhuis om kwart voor tien weer opengesteld. Ondertussen had burgemeester Peper met de fractieleiders in de kantine van het stadskantoor aan het Rodestad zittingen vergaderd over de consequenties. Beakoten werd om bij gebreken loos alarm de raadsvergadering over de Kop van Zuid toch voort te zetten, in plaats van uit te wijken naar een andere datum. Wel werd met het oog op de klok besloten om enkele agenda-punten, zoals over tariefverhogingen (onder andere de hondenbelasting), uit te stellen tot de gemeenteraadvergadering over twee weken.

Het is in de geschiedenis van de lokale politiek nooit voorgekomen dat de stadsbestuurders de straat op moesten vanwege een

bommelding. Wel is er na aronleme telefoontjes in het verleden wel eens een onderzoek ingesteld, maar dat leidde nooit tot ontruïmingen. Volgens Peper geeft de melding van gisteravond geen aanleiding tot strengere beveiliging. De burgemeester is daar om principiële redenen tegen. „Je moet niet toegeven aan dit soort toestanden. Het stadhuis is een huis van de democratie,” zegt hij. Strengere beveiliging en zodoende ook moeilijker toegang tot het gebouw passen daar niet bij. Dat leidt op den duur tot een politiestaat, waar je ook niet helemaal safe bent.”

Stressbestendig

De burgemeester beschreef zichzelf als 'redelijk stressbestendig'. „Ik heb geen talent om in paniek te raken. Ik heb al eerder dingen meegemaakt op dit gebied.” Hij noemde voorvallen in Ahoy en De Doelen. „Er gebeurt veel waar het publiek geen weet van heeft. We moeten niet in paniek raken. Wij blijven uitgaan van het principe dat de minister-president moet kunnen hockeyen en ik moet kunnen voetballen. Politici moeten vrij kunnen blijven rondlopen,” verklaarde hij.

„Kijk, zou dit stadhuis nou op nieuw worden gebouwd, dan zou het denkbaar zijn om enkele plukken iets veiliger...ken. Maar ik ben om meer redenen blij met dit stadhuis en de open sfeer ervan moet behouden blijven.” Peper meldde dat donderdag ook het Novotel en het Airport Hotel bij Zestienhoven waren ont-

ruïmd, uit voorzorg na bommeldingen. „Dat zijn we wel verplicht,” zegt een woordvoerder van de politie. „De kans bestaat altijd dat het om een serieuze melding gaat.”

Ondanks de ernst, waarmee het stadhuis tegen acht uur in ijtempo werd afgegrensd, zorgde de bommelding onder raadleden, ambtenaren en andere belangstellenden voor een gedempte lacherige sfeer. De meesten trokken zich terug in een café aan de overkant, waar op rekening van de gemeente koffie en drank werden gemuttigd. Hobbert van der Vos (Groen Links) noemde de bommelding 'een flauwe grap'. Jaap van de Scheur (PvdA): „Dit is de zesde of zevende keer dat ik zo iets meemaak. Ik heb wel eens een bom in mijn tuin gehad. Dat was in de tijd van de ambtenarenstakingen. Ja, er lopen wat gekken rond, hoor.” Wethouder Ankie Verbeek zat in de kamer bij collega Piet Hoogendoorn, toen de kamerbewaarder het nieuws kwam vertellen. „Ik dacht eerst dat het een grapje was. Maar je moet het wel serieus nemen. Je kunt geen risico nemen.”

Ed Westra (D66) vond het „heel flauw om de democratie op deze manier een loer te draaien. Zo inhumaan zijn we toch niet bezig?” Wethouder Joop Linthorst heeft in zijn 16-jarige carrière als raadslid nog nooit zo iets meegemaakt. Wel herinnert hij zich een incident met een meelbom, in de jaren zeventig.

'Aanslag wellicht gericht tegen PvdA'

Terreurdeskundige Visser waarschuwt andere bewindslieden

Den Haag — De bomaanslag op het huis van staatssecretaris Kosto is wellicht uitgevoerd uit teleurstelling over het beleid van de PvdA. Dit zegt drs. C.J. Visser, deskundige op het gebied van terrorisme van het Nederlands Instituut voor Internationale Betrekkingen Clingendael.

„Het is opvallend dat de aanslag gericht was op Kosto en niet op Hirsch Ballin, tenslotte de verantwoordelijke voor het beleid. In het door RaRa uitgegeven communiqué komt zelfs de naam van de minister niet voor.”

Visser signaleert een belangrijke verandering in het 'beleid' van RaRa als Nederlandse terroristische organisatie. „De aanslagen zijn een merkwaardige manier om zich politiek te manifesteren. Opvallend is dat het hier nu niet gaat om symbolische doelen maar om personen die het beleid van de regering belichamen. Dus niet gericht tegen de toevallig passerende politiemann of militair.”

De terreurdeskundige waarschuwt voor mogelijk nieuwe aanslagen gericht tegen andere bewindslieden, met name vicepremier Kok en in mindere mate fractievoorzitter Bolkestein van de VVD. „Zij worden, samen met

Kosto, met name genoemd in de verklaring. RaRa zegt een grens te willen stellen aan het beleid van de regering maar de regering laat zich natuurlijk geen grens stellen. Daaruit zou je kunnen concluderen dat meer aanslagen zullen volgen.”

Geflippte student

Op verzoek van het ANP heeft de terreurdeskundige de verklaring van RaRa onderzocht waarin de verantwoordelijkheid voor de aanslagen wordt opgeëit. Volgens Visser is de tien velletjes tellende verklaring mogelijk opgesteld door een 'geflippte student of historicus' van ongeveer dertig

jaar oud. De logica in de uitgebreide redenering is volgens de deskundige ver te zoeken.

„Het taalgebruik is breedspakig, soms goed geformuleerd maar vol met taalfouten en slecht lopende zinsconstructies. Het lijkt wel of de verklaring door de bommenleggers uit handen van de schrijver is gerukt. Ik denk dat het geschreven is door een historicus omdat sprake is van de begeerte om historische kennis te spuien hoewel daar ook weer fouten mee worden gemaakt.”

Visser schildert de bom bij huis Kosto af als een aanslag 'met educatieve strekking' vergelijkbaar met aanslagen in 1968 van de RAF in West-Duitsland. „Toen werden branden gesticht in wervenhuizen om het Westduits publiek te laten zien en voelen hoe het in Vietnam was,” zegt de deskundige. „Nu wordt in de verklaring gesuggereerd dat Kosto aan den lijve ondervindt hoe het voelt om uitgezet te worden. Van Kosto wordt nu verwacht dat hij schreiend zijn beleid omgooit. Dat is kinderlijk.”

Meer kopstukken in RaRa-pamflet

Van onze verslaggever
AMSTERDAM, zaterdag
Uit de volledige weergave van het RaRa-communiqué, waarin de bomaanslag wordt opgeëit waarvan tot nu toe slechts een deel in de publiciteit is verschenen, blijkt dat RaRa naast staatssecretaris van Justitie Kosto meer politieke kopstukken noemt.

Ook de ministers Kok (Financiën), Dales (Binnenlandse Zaken), Van den Broek (Buitenlandse Zaken), VVD-fractieleider Bolkestein, de Amsterdamse hoofdcommissaris van politie Noordholt en de directeur Vreemdelingenzaken van het ministerie van Justitie Nawijn worden verantwoordelijk gesteld voor het Nederlandse asielbeleid, dat volgens de terroristen mede zou aansetten tot de groeiende vreemdelingenhaat in Noordwest-Europa.

Lubbers wijkt niet voor bommelding Binnenhof

Van onze politieke redactie
DEN HAAG — Premier Lubbers heeft zich gisteravond niets aangetrokken van een bommelding op het Binnenhof. Terwijl het gehele historische complex op last van de politie moest worden ontruïmd, bleef hij op zijn werkkamer in het Torentje.

Opruimen

Pas tien minuten voordat de Haagse politie de afzetting van het Binnenhof opheft, vertrok Lubbers in zijn dienstauto. „De premier moest nog enkele spullen opruimen”, zei gisteravond een politiefunctiehouder.

De minister-president was direct op de hoogte gebracht toen hij de Haagse politie even vóór half zeven een telefoontje binnenschreef waarin werd gezegd 'Binnenhof, sevan uur’.

Tweede bom-melding

Alle gebouwen aan het Binnenhof moesten gisteravond kale-over-kop worden ontruïmd: de Eerste en Tweede Kamer, het ministerie van Algemeene zaken, de Rijksvoorzichtigheidsdienst en een studio van de NOS. Op het laatste moment werd ook het aangrenzende paracentrum Nieuwpoort ingelicht. De aanwezigen hadden nog drie minuten om het pand te verlaten.

Even vóór zeven uur kwam een tweede bom-melding binnen, waarin als het tijdstip van ontploffing kwart over zeven werd genoemd. Volgens de politie ging het om dezelfde beller. Er werd geen bom gevonden. Om ongeveer half acht werd het Binnenhof vrijgegeven.

Schrik zit er na terreur-actie RaRa goed in

Beveiliging van politiek heeft nooit hoog op de Haagse agenda gestaan. Suggesties in deze richting werden al snel als overdreven betiteld. Nederland is een open democratie, met alle charmes vandien, en dat moet ook vooral zo blijven.

Na de aanslagen op de woning van staatssecretaris Kosto en het ministerie van binnenlandse zaken heeft bij ministers en Kamerleden de twijfel toegeslagen. De schrik zit er na de terreuractie van RaRa goed in, reden genoeg om de fractievoorzitters in de Tweede Kamer bijeen te roepen voor een spoedoverleg over de vraag, of tot scherpere beveiliging moet worden overgegaan. Alleen al het feit dat zij hierover met de regering verder willen praten geeft aan dat zij deze vraag niet bij voor-

beat ontkennend willen beantwoorden. In vergelijking met het buitenland is de situatie hier heilig, maar niet langer zo heilig als tot voor kort werd gedacht. Ook ons land kent zijn wraaksuchtige idioten, maar het ging tot dusver alleen om incidentele oprispingen. Nu een kleine, maar professioneel uitgeruste organisatie als RaRa haar toevlucht heeft genomen tot zwaardere strijdmiddelen en ook persoonlijk gerichte aanvallen niet langer schuwt is ook hier het moment aangebroken om een passende verdedigingslinie op te werpen.

KIJK OP DEN HAAG

DOOR LEO VAN AATTEN

Overtrokken

Het zal allemaal niet zo massaal worden als in de Verenigde Staten. Waar dat toe leidt was precies een week geleden te zien bij het bezoek van de Amerikaanse president Bush aan ons land. In Nederlandse ogen was het nogal overtrokken, maar de Amerikanen gaven er de voorkeur aan niets aan het toeval over te laten. Ook in Frankrijk wordt de president op zijn reizen door goed bewapende lijfwachten vergezeld. Daar rijdt zelfs een speciale ambulance in het gevolg van Mitterrand mee. In Londen is Downingstreet, waar de residentie van de Britse premier is gevestigd, niet langer voor publiek toegankelijk. Ook hier zijn de voorzorgsmaatregelen in de afgelopen jaren verscherpt.

Justit dit laatste voorbeeld wordt nogal eens door Nederlandse politici aangehaald wanneer zij de zegeningen van ons open systeem bejubelen. Intussen is ook hun toon minder zelfverzekerd geworden. Zij zijn zich sterker bewust geworden van de risico's van hun vak. De grootste risicofactor is natuurlijk minister-president Lubbers, die zich echter altijd fel tegen iedere vorm van extra beveiliging heeft verzet en die zich in dit opzicht lakonischer opstelt dan zijn directe omgeving lief is. Maar ook hij moet nu, ongetwijfeld met tegenzin, een permanente bewaking van zijn huis gedogen en hetzelfde geldt voor de woningen van de minister van justitie, Hirsch Ballin, en van de liberale fractievoorzitter Bolkestein, die eveneens de ongewenste belangstelling van RaRa op zich heeft gevestigd.

Hoe spijtig het ook is, ministers en Kamerleden zullen moeten afstappen van de romantische gedachte dat zij zich overal ongehinderd frank en vrij kunnen bewegen. Dat betekent wel extra beveiliging van mensen en gebouwen, maar nog allerminst de vorming van een soort politiestaat. Niet iedere minister of parlementariër is even kwetsbaar. Dat hangt ook van zijn of haar portefeuilles af. In het verleden is met dit onderwerp al te luchtig omgesprongen, om niet te zeggen dat men het onderwerp liever wilde verdringen.

Een eerste vereiste is een goed functionerende Binnenlandse Veiligheidsdienst. Per definitie wacht deze organisatie in het voorbije. Er rijzen echter kritische vragen, ook onder parlementariërs, wanneer men weet dat de actiegroep die deze week van zich deed spraken hooguit twintig tot dertig man omvat. De directeur van de EVD, Docters van Leeuwen, omschrijft hen met een nauwkeurigheid die de suggestie wekt dat hij er dagelijks mee om de tafel zit. Hetgeen niet heeft kunnen voorkomen dat deze duistere lieden zich ongestoord konden bewegen.

De Kamer moet nu ook de lastige vraag onder ogen zien, of het Binnenhof, Nederlandse demonstratieplaats bij uitstek, niet beter moet worden bewaakt. Vooral nog is daar weinig enthousiasme voor te bespeuren, maar wanneer RaRa of een soortgelijke terreurgroep de ingezette harde lijn voortzet zal het een onvermijdelijke maatregel zijn.

ALGEMEEN DAGBLAD

NOV. 1991

Een opvallend detail is dat ditmaal een topman van Justitie de dupe is; het spijt me het voor de familie Kosto te moeten constateren, maar hoe lang is het geleden dat een van de hoofdaders van de Makro-branden door een procedurefoutje met een grots grijns op het gelaat als vrij man de rechtszaal kon verlaten?

Of dacht men soms bij Justitie dat dit Rara-gelaisem nu verder als eerzame burgers door het leven zouden gaan?

G. Broedman, Maastricht

Rara-1

© „Nu Zuid-Afrika niet meer in is, moet het voor de Rara-bende een probleem zijn geweest een nieuw doelwit te vinden. Met veel denkwerk kwegen ze toch een humerus idee. Kosto, die 'rationalistische hoef' die hardnekkig poogt te voorkomen dat Nederland overlopen wordt door horden economische vluchtelingen, moest er aan geloven.

Rara-2

© „Aan de deur het Raralubje geplaatste recente aanslagen kun je weer eens mooi zien hoe gevaarlijk de Centrum Partij is. Want die is voor verdere stemmenwinst nou juist op dit soort idioterie aangewassen!

A.C. Verbees, Den Haag

ALGEMEEN DAGBLAD 18 NOV. 1991

TOCH GEEN BOM-TOERISME

Van een onzer vernaggevers

GROOTSCHEMMEER — De door de burgemeester van Schermer gevraagde drukte door dagjesmensen bij de door een bomexplosie verwoeste woning van staatssecretaris Kosto in Grootschemmer, is uitgebleven.

Er zijn volgens de rijkspolitie wel wat mensen geweest, maar die hebben geen verkeersproblemen veroorzaakt. De woning was gedeeltelijk dichtgetimmerd en er waren bekkens omheen geplaatst, om mensen op een afstand te houden. „Eo veel was er ook niet meer te zien,” aldus de rijkspolitie.

Over het verloop van het onderzoek wilde de politie alleen kwijt dat de technische onderzoeken bij de woning en in het ministerie van binnenlandse zaken in Den Haag zijn afgerond. In het Geruchtelijk Laboratorium zullen de ge-

vonden deeltjes van de bom en andere mogelijke bewijstukken nader worden bestudeerd.

De verscherpte bewaking van bewindlieden is het afgelopen weekeinde onverminderd van kracht gebleven. Bij het bezoek van staatssecretaris Kosto en minister d'Ancona aan een opvangcentrum voor asielzoekers in Zeewolde waren extra politiemensen op de been.

BOMMEN EISEN

AANDACHT OP

Terreur van RaRa is uitzonderlijk actiemiddel

door NEMMAN
VAN AMSTERDAM

NLJMEGEN — Een spandoek met pittige leuzen, een handtekeningsactie, een verkeersblokkade, een wilde staking, een uit woede geworpen vers kippeel, het met een bijl inhakken op een militair vliegtuig.

Actievoerders in Nederland bedienen zich vrijwel altijd van actiemiddelen die door de beugel kunnen, ook al is het soms op het randje. De bomaanslagen deze week op de woning van de staatssecretaris van justitie, Kosto, en op het ministerie van binnenlandse zaken, waarvoor de radicale splintergroep RaRa de verantwoordelijkheid heeft opgeëist, vallen echter in de categorie 'terruurdaan'. Zij vormen daarmee een nieuw innoemen aan het actiefront in ons land.

In daardoor het startssein gegeven voor een verdere verovering van acties?

Actiegedrag

"Ik verwacht van niet", zegt sociiaal-psycholoog Bert Klundermans, die samen met collega's van de Vrije Universiteit in Amsterdam al vele jaren studie maakt van het actiegedrag in Nederland.

"Dit soort terreur werkt mijns inziens niet aanstakelijk. Als actievoerend Nederlander die kant had willen openen, dan was dat al vele jaren eerder gebeurd. In de Vredesbeweging bij voorbeeld is de discussie daarvoor destijds wel gevoerd, maar op niets uitgelopen. Dat kienzen voor de radicale aanpak is toen bewust afgewezen."

Klundermans verwacht dat terreur zoals die in de afgelopen week, beperkt blijft tot het 'werkterrein' van een enkele kleine ondergrondse actiegroep die af en toe toelaat. Hij schiet deze groepjes als clubjes van gelijken van geest die soms al zo'n twintig jaar met elkaar optrekken en er een eigen starre maatschappijwiel op na houden waar in hun ogen geen speld tussen te krijgen valt.

"Dit soort activisten staat op geen enkele manier open voor andere denkbeelden. Men heeft zich in het eigen wereldje teruggetrokken en is alleen maar bezig met het versterken van elkaars meningen en ideeën. Ze hebben, vind ik, alle realiteit uit het oog verloren. Voor hen doet het er ook niet toe of zij met hun daden de sympathie van het publiek winnen of verpillen."

De doornige Nederlandse actiegroep kiest volgens Klundermans voor middelen die niet of nauwelijks kwaad kunnen. Dat was twintig jaar geleden zo en geldt nu nog steeds. Een gevolg daarvan is wel, zegt hij, dat bij voorbeeld de Nederlandse regering niet meer zo onder de in-

druk is van veel demonstraties, waardoor actiegroepen zich ook gaan afvragen of 'het al die moeite nog wel waard is'.

Hij zegt: "Neem de universiteiten. Vijftien jaar geleden deed een besetting nog enorm veel stof opwaaien. Tegenvoerdig laat men studenten rustig hun gang gaan en pas in het uiterste geval volgt er ontruiming door de politie."

"Voor een aanzelig gericht tegen een politicus moeten we heel ver in de geschiedenis van ons land teruggaan", zegt J. Jansen, hoofddocent aan de Nijmegen universiteit bij de -groep cultuur- en godsdienstpsychologie. "Voor zover mijn kennis gaat, betrof dat Johan de Witt in 1672."

(De raadpenonaris van Holland werd in dat jaar bij de Haagse Gevangenschap, samen met zijn broer Cornelis, geïmponet red.).

Jansen heeft meer dan gemiddelde interesse in de achtergronden van de bomaanslagen op de woning van Kosto en het ministerie van binnenlandse zaken. In het verleden verdiepte hij zich in de studentenbeweging in ons land en had vooral aandacht voor de activisten onder de studenten. Die waren en zijn nog steeds lang niet zo radicaal als in de ons omringende landen, waar de overrangen hebben geleerd dat het niet kunnen verwezenlijken van idealen dikwijls leidt tot, wat Jansen noemt 'moord en zelfmoord'.

Hij zegt: "Eerder in vergelijking met Duitsland en Frankrijk heeft het actievoeren hier een vriendelijker gezicht. Landen als Denemarken en België stiten wat dat betreft ook op onze lijn." Dat Nederlandse actievoerders door de bank genomen tamelijk braaf opereren en niet naar grof geweld grijpen, komt volgens hem doordat Nederland 'het land van de tegenstellingen is'.

"Je hebt hier geen overheersende religie of cultuur, we hebben geleerd naar elkaanders standpunt te luisteren. We zijn in feite bezig met een voortdurende oefening in samenwerking. Als studenten op het Binnenhof protesteren tegen de besuiningsmaatregelen van Ritszen, dan zal de minister de argumenten seker serieus nemen en als het even kan met de demonstranten in gesprek blijven." Dat harmonisemodel zorgt er volgens hem voor dat het protesten niet uit de hand loopt en volgens spelregels verloopt.

De aan RaRa toegeschreven actie's staan daar haaks op. Jansen: "De afgelopen jaren zijn er al signalen geweest dat het de hardere kant op ging." Hij doelt daarmee onder meer op het leggen van brandbommen (december 1990) op het spoorwegemplacement van Bostel door de actiegroep 'GLADIOLIJES'. Doelwit waren toen de treinen met (Amerikaans) mili-

tair materieel voor de Golfoorlog.

Jansen: "Op het moment dat er slachtoffers gaan vallen, wordt een grens overschreden. In Duitsland is dat al veel eerder gebeurd en het is de vraag of Nederland nu volgt. Het ligt er mijns inziens aan hoe op deze aanslagen wordt gereageerd. Als de daden worden verbeterd, dan ontstaat het gevaar dat daarmee de basis wordt gelegd voor een traditie van hardere acties. Het is moeilijk te voorspellen of van deze voorvallen een inktvlekwerking zal uitgaan. Ik blijf het plaatsen van bommen in elk geval on-Nederlandse vinden."

Zwaarder

Een van de beweegredenen om bij actievoeren naar zwaardere middelen te grijpen, zou volgens Jansen verband kunnen houden met de publiciteit. Wie tegenwoordig als actievoerder de krant wil halen, moet met meer vuurwerk komen dan een paar simpele spandoeken of het aanbieden van het zoveelste zwartboek. De aandacht krijgen, vergt steeds meer originaliteit. Ook politici, vindt hij, hebben al zo vaak hun gewillig oor geleend aan demonstranten en anderen die aandacht eisen, dat er voortaan sprake is van een vernediging. Men neemt nog wel plichtmatig kennis van alle overtrede, maar dat is steeds vaker voor de vorm dan uit oprecht belangstelling.

Jansen: "Dacht je nu werkelijk dat staatssecretaris Ter Veld als zij zich op het Binnenhof laat fotograferen, staande naast iemand in een rolstoel, daar emotioneel nog wat bij voelt ik betwijfel dat. Politici zijn in mijn ogen zo langzamerhand immuun geworden voor actievoerders. Zij nemen nog wel heurig petities en dergelijke in ontvangst, maar de vraag is of al die protesten nog enige indruk maken. Veel minder denk ik dan pakweg zo'n vijftien jaar geleden. Bij de media is de belangstelling voor actievoerders eveneens terug gelopen. Alleen als het echt spectaculair is, zoals afgelopen week, dan is er nog volop aandacht."

HET PAROOL

11 NOV. 1991

Lubbers vindt bomaanslagen 'afschuwelijk'

(Van onze politieke redactie) DEN HAAG - Premier Lubbers vindt de bomaanslagen die eerder deze week zijn gepleegd op de woning van staatssecretaris Kosto (Justitie) en het ministerie van binnenlandse zaken 'afschuwelijk'.

De premier zei dit gisteren tijdens zijn wekelijkse persconferentie na afloop van de ministerraad. Lubbers wilde niet ingaan op kritiek aan het adres van de BVD. "Ik verdedig mijn minister," aldus de premier, doelend op minister Dales (binnenlandse zaken), die politiek verantwoordelijk is voor de BVD.

Zowel het Binnenhof als de Stopera in Amsterdam is gisteravond ontruimd na een bommelding. In beide gevallen trof de politie niets aan. De melding in Amsterdam kwam nagenoeg aan het einde van de voorstelling. De ongeveer duizend bezoekers moesten het Muziektheater verlaten. Ook café Dantzig aan de zijkant van de Stopera werd ontruimd.

'Daders bomaanslagen op academisch niveau'

door Hans Marjnszen

UTRECHT - Professor H. J. Verkuyl dacht dat hij weer zo'n politiek pamflet kreeg voorgelegd. Maar de Utrechtse hoogleraar taalkunde zegt na bestudering van twee schriftelijke RaRa-verklaringen dat zij daar opvallend van afwijken.

Na het kopje 'Kommunikee' boven

de verklaringen waarin RaRa vorig jaar maart de brandaanslagen in Arnhem en Oldenzaal opoeste in de brief waarin de actiegroep deze week schreef dat zij de bomaanslagen bij staatssecretaris Aad Kosto en het ministerie van binnenlandse zaken heeft gepleegd, verwachtte Verkuyl een stencielachtig opstel, slordig opgezet met vooral veel spel fouten. Maar na een paar alinea's kreeg hij een heel andere indruk. Na lezing van deze verklaringen lijkt het hem onwaarschijnlijk dat RaRa wordt gevormd door actievoerders uit de jaren zeventig. „En als ze er wel achter zitten, hebben ze veel bijgeleerd. Het valt echt op dat de schrijvers een veel conservatiever taalgebruik hebben dan je zou verwachten. Oke, ze zijn wat inconsequent in het gebruik van de c en de k, toch zitten ze heel dicht tegen de voorkeurspelling aan. Ik vind het taalgebruik in grote mate correct, zelfs het tremagebruik is in orde en ook de opbouw en de argumentatie. Ik kan gerust zeggen: deze mensen kunnen goed schrijven, hebben duidelijk schrijvering, zitten op academisch niveau. Ik denk aan lieden die een letteren-studie hebben gevolgd, of juristen. Deze verklaringen zijn beter dan menig ambtenarenstuk, ze lijken op een ingezonden stuk van een intellectueel.” Verkuyl durft zelfs te zeggen dat de schrijvers van de RaRa-verklaringen een „literaire behoefte” hebben. „De beelddspraken die in de stukken worden gehanteerd, zijn uitstekend en ook goed doorgevoerd”, en de

professor omcirkelt met rode pen de passage in de laatste RaRa verklaring. „Kijk, dit is best een redelijke vorm van beelddsprak: 'Heden-dags barbarisme kleedt zich in de modernistische dracht van vooruitgang...' En dit is bijna grappig: 'De Amsterdamse politie is een van de korpsen waar buitenlanders tegen een politiekogel aanlopen...' En dit is zelfs heel goed: 'Ze zullen hun stempel op deze maatschappij drukken die zal afwijken van het liberale relief...' Door die koppeling van het woord 'stempel' en het woord 'relief' blijf je binnen de beelddsprak, heel mooi.”

Liefdevol

Volgens de hoogleraar is het aannemelijk dat beide verklaringen door dezelfde personen zijn opgesteld, inhoudelijk en wat betreft taalgebruik lijken zij op elkaar, en hij zegt ook dat beide stukken authentiek aandoen. „Ik vind het moeilijk de brieven als pastiche te zien, je moet je als schrijver met RaRa kunnen identificeren, wil je dit zo liefdevol kunnen opschrijven. Nergens wordt overdreven, de tekst raakt geen moment uit het lood. Maar goed, je mag nooit uitsluiten dat extreem-rechts zulke acties beraamt.” Verkuyl dacht even aan die mogelijkheid toen hij de verklaringen op verzoek ook inhoudelijk bekeek. „Ik ben van huis uit nogal wantrouwend en toen ik de stukken voor het eerst las, dacht ik dat de Binnenlandse veiligheidsdienst de brieven geschreven kon hebben. Maar de

auteurs zijn zo goed ingevoerd, weten zo precies waar ze het over hebben, en dan de stijl: ik denk niet dat de BVD dat voor elkaar krijgt. Die optie heb ik voorlopig maar laten vervallen.”

Wie de brieven ook hebben geschreven, de opstellers hebben de zaak slim aangepakt, volgens Verkuyl. „Het lijkt alsof zij hele fragmenten uit de verklaringen hebben geknipt van linkse politieke partijen. Als je de duidelijke RaRa-verwijzingen er uit zou halen, ontstaat er een toespraak van een fatsoenlijke partij. De hele argumentatie zou van André van Es kunnen zijn. Ze gebruiken heel slim de bewegingen van aanvaardbaar links, ze vleien zich bijna tegen die partijen aan, appelleren aan een redelijk gevoel, en concluderen vervolgens dat bomaanslagen nodig zijn. Maar zelfs dat gebeurt heel fatsoenlijk. RaRa schrijft bijna: het spijt ons dat we die bom hebben moeten plaatsen. Die discrepantie tussen hun redelijkheid en hun acties is bijna grappig.” Verkuyl vindt het effect van die koppeling tussen redelijkheid en harde aanslagen minder om te lachen. „Als RaRa bestaat uit linkse lieden is het slim in je argumentatie aan te kruipen tegen politieke partijen. Echter: een ander effect is dat door de aanslagen, de argumentatie opeens ook verdacht is. Je zou in de toekomst niet meer voor een tolerant vreemdelingenbeleid kunnen zijn. En dat zou extreem-rechts heel goed uitkomen.”

Lubbers verdedigt BVD

Aantal valse bommeldingen afgelopen dagen hoger dan normaal

Van een onzer verslaggevers DEN HAAG - Premier Lubbers wil niets weten van twijfel over het functioneren van de BVD, na de RaRa-bomaanslagen op het huis van staatssecretaris Kosto en het ministerie van binnenlandse zaken. Hij zegt de kritiek op de Binnenlandse Veiligheidsdienst overigens wel te begrijpen.

„Maar ik deel die kritiek niet. Ik verdedig mijn minister”, zei Lubbers gisteren na afloop van de minister-rand. De BVD, onder het gezag van minister Daes van binnenlandse zaken, was volkomen verrast door de bomaanslagen, zo is gebelien. Lubbers noemde de aanslagen „afschuwelijk”. Hij zei verder ervan uit te

gaan dat de na de bomaanslagen ingestelde politiebewaking van zijn eigen woonhuis in Rotterdam vanuit een observatiepost „tijdelijk” is. Lubbers liet verder blijken zich persoonlijk op geen enkele manier bedreigd te voelen door acties tegen het asielbeleid van RaRa.

In Groot-Schermer, waar de familie Kosto woont, zal eind deze maand een bijeenkomst worden gehouden voor omwonenden van het huis van de staatssecretaris. Volgens burgemeester Van 't Kaar leeft binnen de bevolking behoefte om onderling over de bomaanslag te praten. Ook het bureau slachtofferhulp van de rijkspolitie heeft verzoeken om raad en inmateriele bijstand ontvangen.

Volgens de burgemeester zullen op advies van de politie veertig tot vijftig bewoners van het Noordeinde en omgeving worden uitgenodigd. De familie Kosto zal daarbij aanwezig zijn. De politie vreest overigens dat dit weekende veel nieuwsgierigen in het dorp komen kijken.

Het aantal valse bommeldingen in ons land is de afgelopen dagen hoger dan gebruikelijk, zeggen politiefunctionarissen. Dat is gebruikelijk na aanslagen. Het gebouw van de Tweede Kamer werd gisterenavond weer gealarmeerd door een bommelding. De politie zette het Binnenhof enkele uren af, maar het bleek toes alarm.

NRC HANDELSBLAD 15 NOV. 1991

Door ons onzer redactoren DEN HAAG, 15 NOV. De beveiliging van een aantal politici is verscherpt na de bomaanslagen op staatssecretaris Kosto en het ministerie van Binnenlandse Zaken woensdagochtend.

Bij het huis van premier Lubbers in Rotterdam is een 'observatiecontainer' geplaatst van waaruit zowel de voor- als achterzijde van de woning in de gaten kan worden houden. Ook de huizen van VVD-fractievoorzitter Bolkestein en minister Hirsch Ballin van justitie worden extra bewaakt. Bolkestein werd volgens zijn opvattingen over het minderhedenbeleid genoemd in de brief

Beveiliging van aantal politici verscherpt na bomaanslagen RARA

waarin de verantwoordelijkheid voor de aanslagen werd opgedit door RARA. Minister d'Ancona van WVC zou ook extra bewaking hebben gekregen.

Het ministerie van binnenlandse zaken wilde geen mededeling doen over mogelijke intensivering van de beveiliging. Binnenlandse Zaken bevestigde dat het beveiligingsbeleid als zodanig niet

gewijzigd is. Het Landelijk Coördinatiecentrum, waarin hoge ambtenaren van Binnenlandse Zaken, Justitie en de BVD (de 'grote Evaluatiedriehoek') samenwerken inzake de openbare orde, besluit, met als altijd, op grond van het 'bedrigingsbeeld' wie extra bewaking krijgt en op welke wijze.

Gisteren kwam de Kamercommissie voor de inlichtingen- en

veiligheidsdiensten bijeen, waarin zitting hebben de fractievoorzitters van CDA, PvdA, VVD en D66. In de besloten vergadering werd gesproken met de ministers Hirsch Ballin (Justitie) en Daes (binnenlandse zaken) en het hoofd van de BVD over het politie-onderzoek naar aanleiding van de aanslagen en over het systeem van beveiliging. Commissievoorzitter Brinkman zei na afloop dat

het nog te vroeg was om conclusies te trekken over het bestaande beveiligingssysteem. Nader overleg zal volgen, aldus Brinkman.

Minister Hirsch Ballin zei gisteren voor de NCRV-radio dat er niet plotseling 'allerlei cordons' om personen moeten worden gelegd. Zelf voelt de minister van justitie zich niet bedreigd. „Ik ben gewoon bezig met het werk waar ik voor sta en de deskundigen gaan op een verstandige manier om met de risico's die zich hebben getoond. Er zijn wat extra bewakingsmaatregelen getroffen.” Staatssecretaris Kosto omschreef de aanslagen als „niet te voorkomen”.

Lubbers steunt BVD

Kans op bomtoerisme naar Grootschermer

Van onze verslaggevers

GROOTSCHERMER — Minister-president Lubbers steunt de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD) ondanks de kritiek dat de dienst was verrast door de bom-aanslagen deze week op het huis van staatssecretaris Kosto en het ministerie van binnenlandse zaken.

„Ik deel de kritiek niet. Ik verdedig mijn minister”, zei Lubbers gisteren na afloop van het kabinet-beraad. Minister Dalea (binnenlandse zaken) heeft het gezag over de BVD en is verantwoordelijk voor de dienst.

Lubbers noemt aanslagen 'afschuwelijk', maar vindt een bomaanslag op een woonhuis 'afschuwlijker'.

De minister-president was gisteren tijdens zijn werkelijke persconferentie na het kabinet-beraad ook gebruikelijk alleen vergezeld van een functionaris van de Rijksvoortlichtingsdienst. Een veiligheidsagent was niet aanwezig.

Over de politiebewaking vanuit een observatiepost bij zijn woning in Rotterdam zei Lubbers dat de maatregel tijdelijk is.

De rijkspolitie zal dit week-ende extra maatregelen treffen in verband met de stroom van nieuwwageligen, die volgens verwachting naar Grootschermer zullen gaan om een glimp op te vangen van het door een bomaanslag vernielde huis van staatssecretaris Kosto.

Om de maatregelen in gevraagd door burgemeester H. van 't Kaar van Schermer. Hij heeft ook het initiatief genomen voor een besloten bijeenkomst van buurtbewoners eind deze maand met het gezin Kosto, om na te praten over de aanslag. Zowel bij bewoners als de brandweer bleek hieraan behoefte, aldus Van 't Kaar. Sommigen hebben ook het bureau slachtofferhulp van de rijkspolitie in Alkmaar om raad gevraagd.

Het gezin Kosto, dat de afgelopen dagen bij vrienden in Grootschermer verbleef, zal mogelijk in een naburige gemeente tijdelijk een huurwoning betrekken. Om welke gemeente het gaat is niet bekend. De staatssecretaris wilde hierop gezien de omstandigheden niet nader ingaan.

Over het verloop van het onderzoek naar de bomaanslagen zijn gisteren geen nadere mededelingen gedaan. De extra beveiliging van bewindzaden wordt nog steeds gehandhaafd. Zo werden gisteren de Brabanthallen in Den Bosch door de politie gesloten. In verband met de CDA-ledenvergadering waar premier Lubbers vandaag het woord zal voeren.

ROTTERDAMS DAGBLAD 15 NOV 1991

Rechts de bomaanslag gisteren raadeleden, ambtenaren en toehoorders de straat op. Foto John de Pater.

Rotterdam — De Rotterdamse politie stelt een grootscheeps onderzoek in naar de bomaanslagen die gisteren bij drie verschillende instanties in Rotterdam binnenkwamen. Volgens woordvoerder H. Stoop hebben dergelijke meldingen een 'enorme impact', omdat telkens weer hele gebouwen moeten worden ontruimd. „We nemen elke melding heel serieus”, zegt hij. „We zien dit zeker niet als een grap.”

De bomaanslagen houden waarschijnlijk verband met de aanslagen eerder deze week op de woning van staatssecretaris Kosto en een afdeling van het ministerie van Binnenlandse Zaken. „Als zoiets in het nieuws is”, zegt Stoop, „heb je altijd allerlei lieden die dat ook eens willen proberen. Dat soort verknipte lui hou je altijd.”

Het stadhuis aan de Coolsingel moest gisteravond spoonslags worden ontruimd nadat even voor acht uur een anonieme melding binnenkwam. De raadszaal was afgeleden, omdat de vergadering over de nieuwe brug naar de Kop van Zuid juist zou worden hervat. De nog onbekende man belde di-

Stadhuis ontruimd na bomaanslag

rect een 'intern' nummer, niet via de centrale. Er werd geen bom gevonden en na twee uur kon de vergadering worden hervat. In een eerste reactie zei burgemeester Peper weinig hell te zien in extra bewaking van het stadhuis. „Tien meldingen kunnen vals alarm blijken te zijn, maar de eifelde niet. Daarom zullen we telkens tot actie moeten overgaan. Daar valt zeer weinig aan te doen”, zegt politiewoordvoerder Stoop hierover.

De politie kondigt nu al een 'extra alert' te zijn tijdens de voetbalwedstrijd Feyenoord-Ajax, komende zondag. „We zijn weer eens met de neus op de feiten gedrukt, dus dat is een reden te

meer extra waakzaam te zijn”, zegt Stoop. Zoals bij elke uitverkochte wedstrijd zal de Kuip vooraf op mogelijke explosieven worden doorzocht. Alle bezoekers worden gefouilleerd.

De melding in het Rotterdamse stadhuis was de derde gisteren. Eerder werden Rotterdam Airport en het Novotel opgeschrikt door soortgelijke anonieme telefoontjes. De politie in Zwijndrecht moest gisteravond een supermarkt in winkelcentrum Noord ontruimen nadat ook daar een bomaanslag was binnengekomen. Nadat de winkel was doorzocht kon het winkeland publiek en het personeel weer naar binnen.

In Spijkenisse kwam bij de politie vroeg in de middag een melding binnen van een bom bij een apotheek. Elf woningen en zeven winkels werden ontruimd. De anonieme beller eiste dat een pakketje medicijnen op een vooraf afgesproken plek zou worden neergelegd. Later kon de politie een 21-jarige drugsverslaafde in zijn woning aanhouden.

Rotterdam - Na de bomaanslagen in de nacht van dinsdag op woensdag op de woning van staatssecretaris Kosto en het ministerie van Binnenlandse Zaken is gisteren besloten enkele bewindslieden scherper te bewaken. Niet alleen de bewindslieden op Justitie, Hirsch Ballin en Kosto, krijgen met strengere beveiliging te maken, maar ook premier Lubbers. De woning van de premier in Krallingen wordt sinds gisteren nauwlettend in de gaten

Woningen bewindslieden worden strenger bewaakt

gehouden door politiemensen in een speciale bewakingscontainer. Volgens de politie gaat het om 'statische observatie', die onbepaalde tijd zal duren.

Woensdag liet de Rotterdamse korpschef Bessing nog weten het huidige beleid, dat neerkomt op intensieve surveillance in de buurt van het huis van Lubbers,

niet te zullen wijzigen. Vanuit de container, die gisteren alsnog is geplaatst, kan zowel de voor- als de achterkant van de woning in de gaten worden gehouden. Het

huis van de eveneens in Rotterdam wonende staatssecretaris Simons krijgt geen extra bewaking. Maar wel de woning van minister D'Ancona (WVC) in Amsterdam wordt nauwlettend bewaakt. Over de beveiliging van Nederlandse politici en hoogwaardigheidsbekleders in ons land wil de Tweede Kamer overigens nader overleg met het kabinet. Dat is de uitkomst van een spoedzitting van de Kamercommissie voor de inlichtingen- en veiligheidsdiensten. De Kamercommissie, waarin behalve commissie- en CDA-fractievoorzitter Brinkman ook de fractieleiders van PvdA (Wöltgens), VVD (Bolkestein) en D66 (Van Mierlo) zitten, wil door het kabinet tevens nauwgezet op de hoogte worden gehouden van de voortgang van het onderzoek naar de bomaanslagen. De vier leden van de commissie wilden gisteren van de verantwoordelijke ministers Dales (Binnenlandse Zaken) en Hirsch Ballin (Justitie) weten hoe de aanstegen plaats konden vinden. De rol van de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD) stond daarbij centraal. Het hoofd van de BVD, Docters van Leeuwen was met een medewerker ook bij het beraad aanwezig.

Inzicht

Een belangrijke vraag was waarom de BVD, die de groep RaRa al enige jaren in de gaten houdt, de aanslagen niet heeft kunnen verhindern. De Kamercommissie wilde met name inzicht in de informatie die de BVD voor, en na de aanslagen had en heeft, en hoe men nu verder wil opereren.

HET PAROOL 5 NOV. 1991

Extra beveiliging van enkele politici

Huizen Lubbers en d'Ancona permanent bewaakt

(Van onze politieke redactie)

DEN HAAG - De beveiliging van enkele bewindslieden en een kamerlid is verscherpt naar aanleiding van de recente bomaanslagen op het woonhuis van staatssecretaris Kosto en het ministerie van binnenlandse zaken. Permanent bewaakt worden de woningen van onder anderen premier Lubbers, minister d'Ancona van WVC en VVD-leider Bolkestein. Voor Kosto zijn speciale maatregelen getroffen.

Het Landelijk Coördinatie Centrum, waarin de ministeries van binnenlandse zaken en justitie de veiligheid van politici, diplomaten en andere prominenten beoordelen, heeft dit gisteren besloten. De betrokken ministeries willen het besluit niet toelichten. "Over bewaking worden nooit mededelingen gedaan," aldus een woordvoersster van justitie.

Voor het huis van premier Lubbers in Rotterdam is een observatiecontainer geplaatst, die de politie de mogelijkheid biedt zowel de voor- als de achterkant in de gaten te houden. Voorheen

werd bij het huis van Lubbers alleen intensief gesurveilleerd.

De fractievoorzitters van CDA, PvdA, VVD en D66 spraken gisteren met de ministers Hirsch Ballin van justitie en Dales van binnenlandse zaken alsmede BVD-chef Docters van Leeuwen, over het politieonderzoek naar de daders. Het ging om een besloten vergadering, op verzoek van CDA-fractie leider Brinkman, van de Tweede-Kamercommissie voor de inlichtingen- en veiligheidsdiensten. Volgens Brinkman heeft het onderzoek van de politie nog niets opgeleverd.

De fractievoorzitters hebben tevens gevraagd om een nader overleg tussen de Tweede Kamer en de regering over de veiligheid van politici. Hirsch Ballin is bereid zo'n gesprek met de Kamer te voeren, maar waarschuwde voor overhaaste conclusies. Hij zei voor de NCRV-radio dat hij er niets voor voelt 'allerlei cordons' om mensen heen te leggen. Volgens hem moet op 'een verstandige manier' met het gebeurd worden omgegaan.

Karabijnen

Fractie leiders en woordvoerders in de Tweede Kamer lieten gisteren in ruime meerderheid weten dat ook zij het een groot goed vinden dat politici zich in Nederland gewoon onder de mensen kunnen begeven. Ook de VVD, die wel vindt dat over scherpere bewaking van politieke prominenten moet worden nagedacht, wil geen 'Bush-achtige situaties met karabijnen'.